

BUTLLETÍ OFICIAL

del

PARLAMENT

de les

ILLES BALEARS

DL. PM. 558-1983

Fq.Con.núm. 33/28

22 de febrer de 2019

IX legislatura

Núm. 182

SUMARI

1. PLE DEL PARLAMENT

1.1. TEXTOS APROVATS

1.1.1. LLEIS

- A) Llei de residus i sòls contaminants de les Illes Balears. 10279
- B) Llei de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears. 10322

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.8. INTERPEL·LACIONS

- A) RGE núm. 1451/19, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria educativa. 10406

3.9. MOCIONS

- A) RGE núm. 1435/19, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de transport públic, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 11022/18. 10406

3.10. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ESCRITA

- A) RGE núm. 1299/19, del diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi-proposta per les Illes Balears, relativa a cessió d'habitatges de l'Ibavi al Patronat de l'Habitatge de Palma. 10407

- B) RGE núm. 1302/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2015. 10407
- C) RGE núm. 1303/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2016. 10407
- D) RGE núm. 1304/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2017. 10407
- E) RGE núm. 1305/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2018. 10407
- F) RGE núm. 1306/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2019. 10408
- G) RGE núm. 1376/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 1. 10408
- H) RGE núm. 1377/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 2. 10408
- I) RGE núm. 1378/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 3. 10408
- J) RGE núm. 1379/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 4. 10408
- K) RGE núm. 1380/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 5. 10408
- L) RGE núm. 1414/19, del diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi-proposta per les Illes Balears, relativa a Son Ferriol, 1. 10409

3.11. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ORAL DAVANT PLE

- A) RGE núm. 1450/19, del diputat Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a nomenament del nou cap de servei de nefrologia de Son Espases. 10409
- B) RGE núm. 1538/19, de la diputada Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a decret de regulació del transport marítim. 10409
- C) RGE núm. 1541/19, del diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a entrada en vigor del REB. 10409
- D) RGE núm. 1542/19, de la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi-proposta per les Illes Balears, relativa a transport sanitari aeri. 10409
- E) RGE núm. 1543/19, del diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a acció conjunta de les Illes Balears amb Còrsega i Sardenya. 10410
- F) RGE núm. 1544/19, de la diputada Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a desnonaments. 10410
- G) RGE núm. 1545/19, del diputat Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Oficina de l'habitatge buit. 10410
- H) RGE núm. 1546/19, de la diputada Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a problemes derivats del lloguer turístic. 10410
- I) RGE núm. 1547/19, del diputat Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a règim especial de les Illes Balears. 10410
- J) RGE núm. 1548/19, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conseqüències per a la població de la plaga de processionària del pi. 10410

K) RGE núm. 1549/19, de la diputada Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament del Port de Sant Antoni de Portmany. 10411

L) RGE núm. 1550/19, del diputat Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament a proveïdors. 10411

M) RGE núm. 1551/19, del diputat Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a REB per a les Illes Balears. 10411

N) RGE núm. 1552/19, de la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a places d'educació infantil de 0-3 anys. 10411

O) RGE núm. 1553/19, de la diputada Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a competitivitat del sector públic. 10411

P) RGE núm. 1554/19, del diputat Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fiscalitat a les Illes Balears. 10411

3.14. PROPOSICIONS NO DE LLEI DAVANT COMISSIÓ

A) RGE núm. 1383/19, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a necessitat de cobrir les places de funcionaris de l'Administració de l'Estat a l'illa d'Eivissa, davant la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals. 10412

3.15. RESPOSTES A PREGUNTES

A) A les Preguntes RGE núm. 4608/18 a 4668/18, presentades pel diputat Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relatives a accidents laborals a diversos municipis de les Illes durant l'any 2017. 10413

B) A la Pregunta RGE núm. 8170/18, presentada per la diputada María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a quantitats disponibles a la borsa de places turístiques. 10413

C) A la Pregunta RGE núm. 13073/18, presentada pel diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ERO Grup Juaneda, 1. 10413

D) A la Pregunta RGE núm. 13074/18, presentada pel diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ERO Grup Juaneda, 2. 10413

E) A les Preguntes RGE núm. 13368/18 i 13369/18, presentades pel diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relatives a ParcBIT d'Eivissa 1 i 2. 10413

F) A la Pregunta RGE núm. 13458/18, presentada pel diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a persones pendents de valoració de discapacitat al Centre base de Menorca. 10413

G) A les Preguntes RGE núm. 29/19 a 40/19, presentades pel diputat Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relatives a import de les operacions comunicades per la Intervenció general de la CAIB a l'AGE el 2018. 10414

H) A les Preguntes RGE núm. 300/19 a 304/19, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives a import de les operacions del pendent de pagament computat a efectes del càlcul del període de pagament de desembre i a import de les operacions comunicat a l'AGE en sanitat, serveis socials, educació i la resta del mes de desembre de 2018. 10414

I) A les Preguntes RGE núm. 305/19 a 338/19, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives apagaments pendents a diversos ajuntaments de les Illes Balears a 1 de gener de 2019. 10414

J) A les Preguntes RGE núm. 372/19 a 375/19, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives apagaments pendents als consells insulars a 1 de gener de 2019. 10414

K) A les Preguntes RGE núm. 376/19 a 442/19, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives a deute del Govern de les Illes Balears amb cadascun dels ajuntaments de les Illes Balears a 1 de gener de 2019. 10414

L) A les Preguntes RGE núm. 443/19 a 446/19, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives a deute del Govern de les Illes Balears amb els consells insulars a 1 de gener de 2019. 10414

3.16. SOL·LICITUDS DE COMPAREIXENÇA

A) RGE núm. 1279/19, del Grup Parlamentari Popular, relatiu a sol·licitud de compareixença de la directora de l'Agència Tributària de les Illes Balears sobre l'informe de funcionament de l'aquesta entitat corresponent a 2017. 10414

B) RGE núm. 1411/19, del Grup Parlamentari Mixt, relatiu a sol·licitud de compareixença urgent del consellera de Salut sobre els abusos a l'Ibsalut en la designació dels caps de servei, com és el cas del cap de servei de nefrologia. 10415

3.17. INFORMACIÓ

A) Substitució de la pregunta amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple RGE núm. 1335/19. 10415

B) Retirada de la Proposició no de llei RGE núm. 1242/19. 10415

1. PLE DEL PARLAMENT

1.1. TEXTOS APROVATS

1.1.1. LLEIS

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la tercera sessió extraordinària de dia 29 de gener de 2019, aprovà la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears.

*Palma, a 20 de febrer de 2019
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

A)

LLEI DE RESIDUS I SÒLS CONTAMINATS DE LES ILLES BALEARS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i el Consell, de 19 de novembre, anomenada Directiva marc de residus, incorpora les polítiques de prevenció i les obligacions de reciclatge, i estableix una jerarquia nova en matèria de gestió de residus inserint els principis del Sisè Programa Comunitari en Matèria de Medi Ambient.

La Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, transposa a l'Estat espanyol com a norma bàsica la Directiva marc de residus i deroga la llei anterior de 1998. La Llei 22/2011 estableix els instruments de la política en matèria de residus, com són els plans i programes de prevenció i de gestió de residus, el seu contingut i l'obligatorietat d'aprovació i actualització periòdica per a les comunitats autònomes.

La Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears pretén ser una llei per a la gestió sostenible de residus, així com una eina jurídica per fer un gir cap al nou paradigma europeu, i mundial, de l'economia circular. La generació de residus ha de disminuir, i els que es generin han de deixar de ser un residu per ser un recurs.

Cal una norma específica, adaptada a les peculiaritats de l'arxipèlag balear, per afrontar els reptes que hi ha, no només en residus, sinó també en sòls contaminats, una temàtica potser no tan coneguda, però no per això menys important.

El legislador autonòmic, en virtut del que disposa l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, ha optat en aquesta matèria per completar la legislació bàsica estatal i per millorar el nivell de protecció mediambiental. Es tracta, en definitiva, d'una norma de desplegament d'especial qualitat, avançada i en línia amb la nova Directiva europea marc de residus (UE) 2018/851 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, que modifica la Directiva 2008/98/CE, atès que pretén millorar la legislació bàsica estatal en matèria de gestió de residus per preservar de la millor manera possible

el medi ambient i contribuir de manera eficaç a la implantació d'un nou model de desenvolupament i creixement que permeti optimitzar l'ús de recursos, les matèries i els productes disponibles.

II

La Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears s'estructura en nou títols, sis disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals. Aquesta llei conté un total de vuitanta-un articles i vuit annexos.

Per a la redacció de la norma s'han seguit els principis de bona regulació —necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència—, enumerats en l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

S'ha involucrat administracions públiques, ciutadans, entitats socials i empreses del sector privat en totes les fases de redacció, des de les etapes embrionàries fins a la proposta final. Per fer-ho, a més dels tràmits requerits per llei —consultes prèvies, informació pública i audiència als interessats—, s'han obert altres vies de participació addicionals que han garantit la participació real i operativa de tots els agents.

D'aquesta manera, s'ha tingut en consideració la informació recopilada a través de consulta ciutadana formulada al portal web del Govern de les Illes Balears, mitjançant preguntes concretes de qüestions relacionades amb els residus, de desembre de 2015 i de febrer de 2018, objecte de més de 5.000 visites i més de 1.000 participants, i que ha recollit un total de 3.489 opinions.

Durant la fase de consulta pública prèvia s'han rebut 13 aportacions i 623 visites al web. S'han realitzat 34 entrevistes a diferents professionals, públics i privats, de les diferents illes, dedicats a la gestió de residus, i s'han mantingut reunions amb els consells insulars per consensuar els temes importants de la Llei, especialment el de la distribució competencial de les diferents administracions balears. S'ha activat un lloc web específic per al procés participatiu (<<http://www.residus.es/lleiresidus/>>), el qual ha rebut 2.859 visites i 883 usuaris únics durant el procés de participació i a través del qual s'han recopilat 45 respostes de l'enquesta en línia dissenyada específicament per a la llei. A més, s'han realitzat 6 tallers a totes les illes, en els quals han participat 127 persones, que han fet un total de 334 aportacions presencials a partir d'un primer esborrany de la llei. També s'han enviat 25 aportacions escrites.

En el tràmit d'informació pública de l'avantprojecte de llei s'han rebut 757 visites al web i s'ha consultat un total de 77 entitats públiques i privades durant el tràmit d'audiència pública. En conjunt, s'ha rebut un total de 420 al·legacions i suggeriments de millora per part de 77 entitats diferents, les quals s'han examinat i valorat en la seva totalitat, i s'han acceptat un total de 222 propostes.

Finalment, també s'ha realitzat un tràmit de consulta a les altres conselleries del Govern de les Illes Balears, amb un resultat de 37 aportacions de 9 procedències diferents. D'aquestes aportacions, se n'han tingut en compte 26.

D'altra banda, s'han mantingut reunions sectorials per tractar qüestions específiques que afecten diferents sectors, com per exemple el d'hostaleria o el comercial i, finalment, s'ha pres en consideració, a més de tota la legislació sectorial, estatal i europea vigent i en tramitació, els dos esborranys anteriors, de 2001 i 2012, de propostes d'aprovació d'una llei balear de residus.

També en la redacció de la norma s'han tingut en compte el Pla d'Acció d'Economia Circular de la Unió Europea, que afecta les diferents normatives en matèria de residus, així com les propostes de modificació de la legislació ambiental en matèria de residus: Directiva marc de residus 2008/98/CE, Directiva 1994/62/CE d'envasos i residus d'envasos, Directiva 1999/31/CE d'abocadors, Directiva 1987/101/CEE de gestió d'olis usats, Directiva 2006/66/CE de piles i acumuladors, Directiva 2000/53/CE de vehicles al final de la seva vida útil, i Directiva 2012/19/UE sobre residus d'aparells elèctrics i electrònics, així com la seva recent modificació. Amb això, el legislador pretén renovar els objectius de reutilització i reciclatge, actualitzar la responsabilitat ampliada del productor, consolidar alguns conceptes clau com el de subproducte, establir instruments comuns de mesurament i control, augmentar les restriccions a l'abocament de determinats productes i substàncies contaminants i, en definitiva, millorar el tractament i la gestió dels residus produïts; tot això, amb ambició pròpia de millora ambiental i des de la nova perspectiva de la Unió Europea.

En l'exposició de motius de la Directiva del Parlament Europeu i del Consell (Brussel·les 2015.12.02) 2015/0275 (COD), per la qual es modifica la Directiva 94/62/CE, relativa als envasos i residus d'envasos, s'afirma que l'economia de la Unió perd actualment una quantitat significativa de possibles matèries primeres secundàries que es troben en els fluxos de residus, i que «la Unió desaprofita així oportunitats importants per millorar l'eficiència en l'ús dels recursos i per crear una economia més circular».

Efectivament, l'adopció de les mesures efectives que proposa el legislador autonòmic, així com l'aplicació de les millors tècniques disponibles, persegueixen avenços reals i significatius en l'ús eficient dels recursos, dels quals cal obtenir avantatges econòmics, ambientals i socials importants en el marc de les noves directives europees. El motiu essencial és la conversió dels residus en recursos, que constitueix una part essencial de l'augment de l'eficiència en l'ús dels recursos i del «tancament del cercle» en una economia circular. La fixació d'objectius jurídicament vinculants en la legislació de la Unió Europea sobre residus ha estat clau per millorar les pràctiques de gestió de residus, estimular la innovació en el reciclatge, limitar l'ús d'abocadors i crear incentius per modificar el comportament dels consumidors.

La Unió Europea entén que la gestió de residus s'ha de millorar amb vista a protegir, preservar i millorar la qualitat del medi ambient i protegir la salut humana, garantir la utilització prudent i racional dels recursos naturals i promoure una economia més circular. Per a això, entén que convé modificar els objectius establerts en les directives en matèria de valorització i reciclatge dels envasos i residus d'envasos, fomentant la preparació per a la reutilització i el reciclatge de residus d'envasos per tal de reflectir millor l'ambició de la

Unió d'avançar cap a una economia circular, així com en la lluita contra la contaminació ambiental per plàstics.

En aquesta línia convé assenyalar que a l'Assemblea del Programa de Medi Ambient de les Nacions Unides (UNEP) més de 200 països van aprovar una resolució històrica davant la «crisi planetària» que comporta la contaminació dels oceans, especialment de plàstics (molts d'aquests provinents d'envasos i productes d'un sol ús). El document inclou deu recomanacions per posar fi al problema, una de les quals és una crida a la indústria de l'alimentació i la beguda i als grans supermercats per aplicar «pràctiques innovadores com l'ús de sistemes de responsabilitat ampliada del productor com els sistemes de dipòsit», i preveuen en el punt 4.c) que s'elaborin i apliquin «plans d'acció per a la prevenció de les escombraries marines i els microplàstics, fomentant l'eficiència en l'ús dels recursos, en particular mitjançant activitats de prevenció; incrementant els percentatges de recollida i reciclatge de deixalles de plàstic; redissenyant i reutilitzant productes i materials; i evitant l'ús innecessari de productes de plàstic i plàstics que continguin substàncies químiques que són motiu d'especial preocupació, quan sigui procedent».

En aquest mateix àmbit, la Comissió Europea (CE) va arribar a un acord el 18 de desembre de 2017 amb representants del Parlament Europeu sobre mesures legislatives en matèria de residus, que es plasmaran en les noves directives que modifiquen aquelles aprovades en matèria de residus apujant l'objectiu de reciclatge de residus urbans i endurent el sistema de càlcul de material reciclat. També cal esmentar la Resolució del Parlament Europeu sobre la governança internacional dels oceans, aprovada el 16 de gener de 2018: una agenda per al futur dels oceans en el context dels ODS 2030 (2017/2055 INI), que destaca el compromís de la Unió Europea d'aconseguir la conservació i l'ús sostenible dels oceans i els mars, i els recursos marins identificats en l'ODS 14 de l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides. En aquest document es reconeix la naturalesa transversal de la matèria i la necessitat d'un enfocament coordinat i integrat per garantir una millor governança; es demana a la Comissió que presenti propostes legislatives i treballi amb els estats membres per millorar-la i per implementar amb èxit les accions enumerades en la comunicació conjunta, destacant les disposicions sobre els principis de precaució i de qui contamina paga, i s'insta els estats membres riberencs que respectin el deure que els imposa Nacions Unides de prevenir i controlar la contaminació marina.

Efectivament, aquests precedents serveixen per orientar la nova política ambiental autonòmica. El legislador autonòmic pretén encertar amb mesures i sistemes més efectius, que facin possible la consecució dels objectius que marqui la futura legislació de la Unió Europea en matèria de residus.

III

El títol I conté les disposicions i els principis generals, l'objecte i la finalitat de la llei, i els principis que han de regir la planificació i la gestió dels residus, com els d'autosuficiència i proximitat, la jerarquia, les accions de sensibilització, l'educació i conscienciació, i la necessitat de la implementació progressiva del pagament per generació, real i efectiu, a través dels preus públics, tarifes i taxes.

Reduir, reutilitzar, reciclar, valoritzar energèticament i eliminar: aquesta és la jerarquia pel que fa a la gestió de residus que s'ha d'aplicar de manera tangible i que la Llei potencia des de diferents vessants. És a dir, primer de tot s'ha de prevenir la producció de residus i, com a darrera opció, que s'hauria de reduir al màxim, abocar-los en dipòsits controlats. Entremig hi ha la resta d'opcions.

Si bé els criteris de jerarquia de residus fixats per la Unió Europea i traduïts en l'àmbit estatal, fonamentalment en la Llei 22/2011, que prioritza la valorització davant l'eliminació, es materialitzen just per a algunes categories de residus, com és la dels residus domèstics mesclats, es considera necessari estendre aquesta prioritat per a tots els residus en general, llevat d'excepcions justificades plenament. Al mateix temps, cal distingir entre la valorització material (reciclatge) i energètica (incineració amb recuperació d'energia), així com l'eliminació mitjançant incineració (sense recuperació energètica) i disposició en abocador.

Per al 2020, la Unió Europea marca com a objectiu arribar al 50% del reciclatge dels residus generats. Les conseqüències de l'incompliment sempre són més greus que l'esforç d'assolir els objectius marcats, i així cal fer-ho.

A la Llei, però, no només s'hi incorporen els objectius —ja de per si molt ambiciosos— que marca necessàriament la normativa europea, sinó que avança i s'hi adopten objectius aprovats recentment pel Parlament Europeu, malgrat que encara no han estat traslladats en forma de directiva. És el cas de l'establiment d'un objectiu del 3% per al 2025 de preparació per a la reutilització dels residus municipals d'origen domèstic, i un 5% per a l'any 2030, per tal de fer valer al màxim la jerarquia indicada abans.

El primer gran repte per complir els objectius és la recollida selectiva i el tractament diferenciat de la matèria orgànica d'origen domiciliari, que implica, segons dades del Pla Estatal Marc de Gestió de Residus 2016-2022 (PEMAR), el 42% dels residus de competència municipal. L'aprofitament d'aquesta fracció, compost en potència, no només és importantíssim pel que fa als objectius, sinó també per a la recuperació imprescindible de sòl fèrtil, perdut a causa de la desertificació provocada pel canvi climàtic.

Analitzant la composició de la fracció resta segons dades del PEMAR, els bioresidus són la fracció majoritària, que representen de mitjana estatal un 47% de la fracció que no és objecte de recollida separada, tot i que en alguns llocs com Formentera arriba al 54%, segons l'estudi de la Fundació per a la Prevenció de Residus i el Consum Responsable. És cert que en alguns municipis i, també en alguns establiments comercials, ja es recull separatament, com és el cas d'algunes zones de Mallorca on s'ha doblat la recollida selectiva d'aquesta fracció en el període 2010-2017, que ha passat d'onze a vint-i-dues mil tones anuals. Un altre problema en el qual cal avançar és el de la quantitat d'impropis que inclou la dita fracció orgànica i que, en ocasions, produeix que no sigui apta per a la seva valorització material.

Malgrat els avenços assenyalats, a les Illes Balears, segons dades de 2017, la fracció orgànica tractada va ser just un 2,59% del total de residus domèstics generats.

Per tot això, s'incorpora a la Llei l'obligatorietat de la recollida selectiva i eficient de la matèria orgànica, es potencia el compostatge domèstic o domiciliari (a vegades anomenat autocompostatge) i el compostatge comunitari, la qualitat dels bioresidus, i s'incideix en el lliar màxim d'un 5% d'impropis per assegurar que el tractament sigui de qualitat, i un 10% en casos justificats.

Igual d'important és l'obligatorietat de recollir de manera diferenciada el tèxtil, ja que representa un 5,5% de la fracció resta segons el PEMAR. En aquest sentit, s'ha valorat la tasca feta per entitats socials en la recollida i la reutilització del tèxtil, els residus d'aparells elèctrics i electrònics i els voluminosos.

Dues fraccions més s'han de recollir separatament: l'oli vegetal, a causa de la problemàtica que origina en la contaminació de les aigües residuals i en l'embossament de les canonades, i els residus perillosos d'origen domiciliari.

Atesa la seva rellevància en aquest text, es recullen algunes de les definicions contingudes en la Llei estatal 22/2011, i se n'incorporen altres de noves, als efectes de la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears.

Tota la Llei, no just aquest títol, té en compte els principis d'autosuficiència i proximitat, és a dir, prioritza que el màxim de residus es tractin a les Illes Balears i preferentment que cada illa pugui gestionar correctament els propis in situ.

Un altre aspecte fonamental és l'obligació de dur a terme accions d'educació, formació i conscienciació per part de les administracions, en l'àmbit de les pròpies competències, ja que la sensibilització en bones pràctiques de residus és una feina imprescindible que ha de ser constant per assolir un canvi d'hàbits a tots els nivells i a totes les edats. En aquest sentit Menorca, com a Reserva de Biosfera, ha de ser l'illa on s'experimenti i s'estudiï el desenvolupament sostenible, tot tenint en compte que una de les funcions de les Reserves de Biosfera és tenir la funció logística de suport a la investigació, a la formació i a la comunicació.

En relació amb els preus públics, les tarifes i les taxes, es vol deixar molt clar que les administracions, cada una al seu nivell competencial, però especialment la municipal en l'aprovació d'ordenances fiscals, hauran d'aplicar el principi de pagament per generació i aplicar tarifes diferenciades, reduïdes, en cas de bones pràctiques i per motius d'urgència social.

Un principi bàsic en aquest sentit és la transparència: la ciutadania ha de rebre de manera clara i desglossada què paga i per què ho fa, i ha de veure recompensat l'esforç propi vers una actitud positiva, solidària i respectuosa amb el medi ambient. Per això, caldrà plasmar tots els conceptes i els serveis que, en cada cas, inclouen els preus públics, les tarifes o les taxes de recollida i tractament de residus.

IV

El títol II estructura el règim competencial en matèria de residus partint de la situació actual i aportant-hi claredat i seguretat jurídica.

El Govern de les Illes Balears manté la competència en planificació de residus perillosos, la d'autorització, vigilància, inspecció i sanció de les activitats de producció i gestió de residus, la de trasllat de residus i la potestat reglamentària i de desplegament normatiu en l'àmbit regulat per aquesta llei.

Els consells insulars mantenen la competència en planificació de residus no perillosos que estan exercint, el tractament insularitzat i obligatori dels residus domèstics mesclats, i els ajuntaments, en recollida i també en vigilància, inspecció i sanció en l'àmbit dels residus domèstics.

La planificació en matèria de residus comença a les Illes Balears l'any 1989 quan el Ple del Parlament, en sessió de 23 de novembre, aprova els «Criteris generals per a la redacció del Pla Director per a la Gestió dels Residus Sòlids Urbans de les Illes Balears».

El criteri tercer (marc competencial), d'un total de vint, estableix les directrius següents:

La gestió unitària i integrada per a cada una de les illes, amb caràcter de servei públic obligatori insularitzat, que prestarà el consell insular respectiu, amb la peculiaritat que a l'illa de Formentera aquest servei serà donat per l'ajuntament. Igualment serà competència dels consells insulars respectius el transport des de les estacions de transferència a la planta de tractament i el tractament en si mateix. Serà competència dels ajuntaments respectius la recollida domiciliària, el transport a les estacions de transferència o, en el seu cas, a la planta de tractament.

En altres (criteri número deu) ja es preveu, de manera avançada, que «els plans hauran de promoure mesures per tal de fomentar els sistemes de separació domèstica dels residus, per aconseguir una aplicació eficaç del reciclatge».

I, finalment, els criteris del dotzè fins al vintè preveuen, per a cada illa, els sistemes de tractament dels residus que es duran a terme, aplicant-hi principis de màxima economia i eficàcia i de mínim impacte ecològic i social.

Així, en aplicació d'aquests criteris, s'elaboren i s'aproven, fonamentats en la Llei 8/1987, d'1 d'abril, d'ordenació territorial de les Illes Balears, els primers plans directores sectorials per a l'illa de Mallorca, l'illa de Menorca i per a les illes d'Eivissa i Formentera, successivament entre els anys 1990 i 1994. Sota el mateix títol s'aprova l'any 2000 el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus Urbans de Mallorca, i el 30 de març de 2001 el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus Urbans d'Eivissa i Formentera. El motiu de la seva aprovació és precisament la seva adaptació a la Llei estatal 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, i a la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

En el moment en què s'aprova la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, i que es fa efectiva el 31 de març de 2001, s'atribueix als consells insulars la competència relativa a l'elaboració i aprovació dels propis plans directores sectorials de residus sòlids no perillosos. Ho fa apel·lant als plans en vigor, per una banda, que ja eren l'instrument que marcava la política i la gestió dels residus a cadascuna de les illes, i per una altra, a les competències pròpies dels consells insulars

segons l'article 39 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, que incloïa medi ambient i ecologia). Els precedents sobre el contingut que tenien en aquell moment els plans directores sectorials de residus apunten que l'abast de la transferència no es circumscriu a la vessant territorial, sinó al conjunt de la matèria de residus no perillosos, encara que sigui sota la figura d'un pla director sectorial.

Així, cada consell insular, en el marc dels plans directores sectorials aprovats com a instruments de la política de residus, ha gestionat i gestiona els serveis insularitzats. Aquests plans, sota el paraigua de l'ordenació territorial, disposen al llarg del seu articulat d'uns continguts que entrellacen aspectes de planificació d'infraestructures juntament amb aspectes pròpiament de gestió, i aborden aspectes com la reducció, la recollida de residus, l'assoliment d'objectius de reciclatge i subministrament d'informació, entre d'altres, competències que, per actes propis, assoleixen i exerceixen així els consells insulars.

L'any 2002 el Consell Insular de Mallorca aprova el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus de Construcció-Demolició, Voluminosos i Pneumàtics Fora d'Ús de l'illa de Mallorca, i el 2006 el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus Urbans de l'illa de Mallorca (PDSGRUM). L'any 2006 el Consell Insular de Menorca aprova el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus No Perillosos de Menorca.

Que la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, reconegui que correspon a la comunitat autònoma l'elaboració dels plans autonòmics de gestió de residus i els programes de prevenció de residus no aporta cap novetat en relació amb la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus. En aquest sentit, a més de tot allò exposat anteriorment, s'ha de tenir present que els consells insulars són també administració autonòmica, tal com recull explícitament l'article 61.3 de l'actual Estatut d'Autonomia de les Illes Balears (Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer). En aquest context, el Consell Insular de Mallorca va iniciar la revisió del PDSGRUM el gener de 2015.

En definitiva, mantenim la tramitació dels plans com s'ha fet fins ara però amb la introducció d'alguns matisos com el canvi de nom, plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus, i l'aclariment que han d'incloure totes les previsions contingudes a la normativa actual de residus, com per exemple que la seva revisió s'ha de fer cada sis anys.

Per tant, la planificació de residus a les Illes Balears es concreta en els següents plans: a) els plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos, de competència dels consells insulars; b) El pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos, de competència del Govern i l'Administració autonòmica de les Illes Balears; c) Els programes locals de prevenció i gestió de residus, si escau, en el marc de les seves competències.

La llei prohibeix la importació de residus per tractar-los en instal·lacions públiques de les Illes Balears i, a més, els plans de residus hauran d'incloure, entre d'altres, necessàriament, i tal com exigeix fins i tot la llei estatal de residus i el reglament europeu de trasllats, disposicions relatives a la limitació de

l'entrada de residus provinents d'estats membres de la Unió Europea i d'altres estats amb destinació a instal·lacions de l'àmbit privat. S'estableix també que, per la seva rellevància a la comunitat autònoma, els plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos regulin altres fluxos de residus, com poden ser els dels envasos generats pels sectors de l'hostaleria, restauració, servei d'àpats, bars i cafeteries, conegut com a sector HORECA.

Atesa la importància que té el transport en tots els àmbits de les Illes Balears i, per tant, també en el dels residus, es possibilita una futura declaració de servei públic, sense que signifiqui excloure la lliure iniciativa privada, al transport de deixalles, ja que a vegades ha resultat problemàtic i/o excessivament car i, en canvi, és un servei necessari.

D'altra banda, per evitar situacions que deixen sense marge l'Administració i que condicionen el desenvolupament de l'activitat a empreses privades, només hi podrà haver concessions públiques en règim de monopoli quan hi hagi una previsió legal expressa. És a dir, hi haurà d'haver una llei que ho justifiqui i ho possibiliti.

V

El títol III vol garantir els objectius de la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears i establir mesures adients per arribar a assolir-los. Conté mesures per a la prevenció, la reutilització i la disminució de la condició de perillositat dels residus, reducció qualitativa i quantitativa, així com per evitar el malbaratament alimentari, reduir la generació de residus d'envasos o garantir-ne la gestió efectiva.

Cal tenir en compte una problemàtica que causa estralls ambientals i prendre mesures per evitar-la: l'abandonament de residus no biodegradables en el medi natural, especialment en el mar i el litoral, cosa que provoca la mort o el patiment de molts organismes i la introducció d'elements nocius en la cadena tròfica; si no es posa remei a aquesta situació, acabarà repercutint també sobre la salut de la població. Més endavant se'n posen exemples.

Per tant, el legislador autonòmic pretén articular mesures que serveixin de manera efectiva per lluitar contra els efectes adversos de la contaminació de plàstics en el medi natural i especialment en el medi marí —mesura que afavoreixen i impulsen les Nacions Unides i la mateixa Comissió de la Unió Europea—, alhora que pretén complir de manera coherent la jerarquia en la gestió de residus com a eina de transformació cap a una economia circular, que passa necessàriament per prevenir i reduir aquells productes que generen dificultats especials o els que la complexitat i la difícil valorització material dels quals ha estat advertida pels mateixos gestors de residus.

Les restriccions o limitacions que el legislador estableix als productes de plàstic més contaminants es basen en els principis bàsics de protecció de la salut humana i del medi ambient, en els criteris de minimització dels impactes de producció i gestió de residus i en la necessitat d'orientar la política de residus de les Illes Balears d'acord amb el principi de jerarquia en la producció i gestió de residus que es recullen en l'apartat 1 del preàmbul de la Llei estatal de residus i sòls contaminats, en el qual literalment s'afirma que:

La modificació necessària del nostre marc legislatiu intern en matèria de residus [...] fa necessària l'actualització del règim jurídic de la producció i gestió de residus tenint en compte l'experiència adquirida, les llacunes detectades, i l'evolució i modernització de la política de residus. A més, aquesta llei, en el marc dels principis bàsics de protecció de la salut humana i del medi ambient, orienta la política de residus conforme al principi de jerarquia en la producció i gestió dels residus, i maximitza l'aprofitament dels recursos i minimitza els impactes de la producció i gestió de residus [...]. Finalment, forma part de l'esperit de la Llei promoure la innovació en la prevenció i gestió dels residus, per facilitar el desenvolupament de les solucions amb més valor per a la societat en cada moment, aspecte que sens dubte [...] ha de contribuir a la conservació del clima.

En aquesta mateixa línia, el legislador autonòmic va més enllà del legislador bàsic estatal, per tal de preservar millor el medi ambient, establint un seguit de mesures que es qualifiquen de protecció addicional. Es justifiquen així les obligacions que s'imposen als responsables de la primera posada en el mercat dels productes o envasos corresponents, amb l'objectiu que les autoritats ambientals puguin arribar a verificar el compliment efectiu dels objectius prevists en els programes de prevenció i plans de residus.

Efectivament, s'ha d'assenyalar que la unitat en l'Estat no significa una uniformitat total, i encara cal destacar-ho més quan el nou model de «societat del reciclatge» al qual es vol arribar respon a raons d'interès general. Resulta oportú assenyalar que la Sentència recent del 22 de juny de 2017 del Tribunal Constitucional, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 1397/2017, interposat pel Parlament de Catalunya contra la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia d'unitat de mercat, declara inconstitucionals les lletres b), c) i e) de l'apartat 2 de l'article 18, així com els articles 19 i 20 i la disposició addicional desena, i també l'apartat 2 de l'article 127 quart de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJC-A), en la redacció del punt 3 de la disposició final primera de la Llei 20/2013, únicament en la seva aplicació a actes o disposicions de les comunitats autònomes.

Són especialment interessants les apreciacions al voltant de l'article 5 de la llei, segons el qual les autoritats reguladores competents poden establir límits a l'exercici o exigir el compliment de requisits per al desenvolupament d'una activitat econòmica, per salvaguardar alguna de les raons imperioses d'interès general, com ho és la protecció del medi ambient. Segons la Sentència, les comunitats autònomes tenen capacitat per elaborar polítiques pròpies:

[...] quan una Comunitat Autònoma decideix orientar una regulació cap a un determinat fi, elabora polítiques i, amb això, desplega el sentit genuí que la Constitució i el seu Estatut li hagin atribuït sobre competències en l'àmbit regulat (STC 41/2016, FJ 4). La capacitat per decidir políticament fins i orientar cap a ells la regulació d'una matèria no és just una manifestació del dret a l'autonomia política constitucionalment proclamada, sinó que és, a més, un reflex del principi democràtic mitjançant el qual el legislador, en aquest cas autonòmic, disposa d'un marge de configuració a l'hora de decidir les seves legítimes opcions polítiques.

És per això que s'entén que la imposició d'obligacions específiques a certs agents econòmics és una conseqüència de la pluralitat reguladora, que prové de l'exercici legítim per part de la comunitat autònoma de la seva competència ambiental estatutàriament atribuïda. Es pot concloure que la mateixa doctrina constitucional validaria que el legislador autonòmic pogués establir limitacions als agents econòmics esmentats en l'exercici de la seva competència específica. En particular, la competència d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient és una qüestió que s'enllaça amb la possibilitat d'establir limitacions proporcionals per raons d'interès general, del qual el medi ambient és una manifestació concreta.

Pel que fa a la prevenció, s'estableixen pautes i recomanacions i es fixen objectius qualitius en la producció de residus, incorporant criteris de reducció en origen, en la contractació pública i establint l'obligació, per a tot establiment públic o privat, de separar en origen els residus propis.

S'estableixen també altres mesures importants, en consonància amb la proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell relativa a la reducció de l'impacte ambiental de determinats productes de plàstic que va presentar la Comissió Europea al maig de 2018, com les restriccions de lliurar bosses de plàstic lleugeres o molt lleugeres, d'un sol ús, als establiments comercials, i la venda i la distribució de vaixelles de plàstic d'un sol ús, entre d'altres, ja que s'entén que no són productes de primera necessitat, sinó que hi ha substituïts ambientalment més respectuosos i, a més, alternatives reutilitzables.

Segons les Nacions Unides, en el cas que no es produís un canvi radical del model de consum i, també, de gestió de residus, el 2050 hi haurà més plàstics que peixos a la mar. Els nostres mars i oceans s'han convertit en un contenidor gegant de fems. Més de vuit milions de tones de plàstic hi arriben cada any, xifra que equival a abocar un camió de fems de plàstic cada minut, segons un estudi de 2017 publicat pel programa de Nacions Unides per al Medi Ambient. Un dels residus més problemàtics són les bosses de plàstic, element principal d'aquest dany ecològic que amenaça unes 600 espècies d'animals marins.

Segons dades de 2014, la Unió Europea genera anualment al voltant de 25 milions de tones de residus plàstics, i només el 30% del total es recicla. Un 30% s'incineren i la major part acaba en abocadors, fet que comporta un problema seriós per a la terra i per als oceans i mars.

La Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca del Govern de les Illes Balears manté, a través de l'Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental (ABAQUA), un servei públic i integral de neteja per mar, únic al Mediterrani, que actua durant quatre mesos de la temporada d'estiu. La temporada de 2017 va retirar 44 tones de residus del litoral de les illes. Això vol dir que, de terme mitjà, s'han tret 468 kg diaris de residus. Entre aquests residus, els plàstics són la matèria predominant, amb un 42,7%.

Altres sistemes, molt innovadors, com el de papereres que recullen els residus flotants utilitzat a 21 ports d'arreu del món, entre els quals un de les Balears, permeten la retirada, cada any, de 90.000 bosses, 12.000 botelles grosses de begudes (d'entre 1,5 i 2 litres), i 50.000 botelles petites d'aigua (de 0,33 l),

33.700 tassons, 117.600 utensilis petits, com bastonets per a les orelles, i una gran quantitat de microplàstics.

Segons un informe de desembre de 2016 sobre la ingestió de residus plàstics pels vertebrats marins elaborat pel Servei de Vida Silvestre de la Generalitat Valenciana, la ingestió de plàstics causa problemes a aus marines, cetacis (23 espècies en l'àmbit global) i tortugues marines (6 espècies en l'àmbit global). Al Mediterrani occidental s'han trobat residus plàstics en un 76% de les tortugues marines estudiades. Pel que fa al virot petit (*Puffinus mauretanicus*), espècie emblemàtica de les Illes Balears i l'au marina més amenaçada d'Europa, la ingestió de plàstic fou la causa més probable de la mort de 4 dels 7 cadàvers estudiats.

Segons un estudi dut a terme per l'Institut Espanyol d'Oceanografia (IEO) i publicat a la revista *Marine Pollution Bulletin* el 2016, a partir de mostres de peixos recollits a diferents zones costaneres de Mallorca i Eivissa, es determina que el plàstic constitueix entre el 42% i el 80% de les preses ingerides. L'informe determina que un de cada sis peixos comercials que habita a les aigües de les Illes Balears conté microplàstics en el seu estómac.

Cada dia en tot el món s'utilitzen mil milions de canyetes per beure. S'usen i es llencen immediatament, en 20 minuts aproximadament, mentre es torben centenars d'anys a degradar-se. Són una de les deu categories d'objectes que més contaminen el mar i, en canvi, es tracta d'un producte totalment innecessari, excepte per a persones amb exigències mèdiques específiques, i que a més es poden fabricar amb material compostable.

Entre la gran diversitat de residus plàstics que arriben als oceans i platges, els bastonets per a les orelles i per a caramels són cada vegada més nombrosos. En un estudi realitzat per l'ONG Surfrider a cinc platges europees, el 80% dels residus trobats eren de plàstic, i hi destacava la presència de bosses i bastonets. La campanya de neteja «Millor sense plàstics», de Greenpeace, a 20 punts de la costa i de l'interior d'Espanya, els apunta entre les principals restes trobades. El programa de neteja de les platges britàniques de la Societat de Conservació Marina del Regne Unit assegura que la quantitat de bastonets s'ha duplicat entre 2012 i 2016, i que són el primer residu plàstic localitzat a mars i rius.

Encara que no ofereixin una problemàtica tan severa, atesa la seva àmplia distribució i augment de l'oferta comercialitzada en els darrers anys, cal establir alguna regulació relativa a les càpsules de cafè d'un sol ús, especialment pel fet de trobar-se, a diferència d'altres països, excloses de l'àmbit d'aplicació de la Llei espanyola 10/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos, i el seu reglament de desplegament, publicat en el Reial decret 782/1998.

Atenent raons d'interès general, les mesures adoptades per al comerç tradicional s'estenen al comerç electrònic.

Des de fa uns quants anys, el consum que fa la població de tovallolletes higièniques s'ha generalitzat. La indicació errònia per part d'alguns fabricants de biodegradabilitat i, per tant, d'eliminació a través de la xarxa de clavegueram, ha provocat, primer, confusió als ciutadans usuaris i, segon, greus problemes

en les xarxes municipals de sanejament i estacions depuradores d'aigües residuals.

La solució a aquests problemes (neteja, desembossament, etc.) va comportar, només per a Palma, una despesa de 325.000 euros el 2017.

Estudis de l'Associació Espanyola d'Abastiment d'Aigua i Sanejament (AEAS), en col·laboració amb l'Organització de Consumidors i Usuaris (OCU), demostren la desintegració baixa i lenta de les tovallolletes humides, fins i tot de les catalogades com a biodegradables pel fabricant. Els percentatges de desintegració en aigua, en el termini de dos dies, en el millor dels casos no arriben fins i tot al 50%, quan, en el cas del paper higiènic, arriben al 95% en mitja hora.

La presència de fibres sintètiques és la causa principal d'aquesta resistència a la descomposició. Fins i tot les constituïdes per fibres naturals (cel·lulosa) tampoc no es degraden per mor de substàncies conservants, surfactants i hidratants que les impregnen, cosa que provoca una inhibició dels bacteris encarregats de la descomposició de la matèria orgànica.

Altres aspectes igualment importants que cal abordar són la lluita contra el malbaratament alimentari. La Comissió Europea estima que cada any es desaprofiten en el món més de 1.300 milions de tones d'aliments, és a dir, 1/3 de la producció mundial, de les quals 89 milions de tones de menjar en bon estat corresponen a la Unió Europea. Pel que fa a l'àmbit de les llars, l'estudi publicat el 2013 per la Confederación Española de Cooperativas de Consumidores y Usuarios (HISPACOP) i avalat per l'Institut Nacional de Consum (INC), indica que el malbaratament mitjà a una llar espanyola (2,7 persones de mitjana) és d'1,3 kg/setmana o 76 kg/any, cosa que equival a més de mig quilogram d'aliments per persona i setmana.

Amb la finalitat de disminuir la gran quantitat d'envasos generats, s'estableixen algunes mesures com les previstes en l'article 23 d'aquesta llei, sense que es posi en entredit la singularitat de les aigües minerals com a font d'hidratació, les quals segueixen els controls necessaris per garantir les seves característiques naturals, com es reconeix en la Directiva 2009/54/CE, sobre explotació i comercialització d'aigües minerals naturals.

Tot això sense perjudici de les competències que, sobre vigilància sanitària, estableix la normativa vigent. Com és el cas del Decret 53/2012, de 6 de juliol, sobre vigilància de les aigües de consum humà de les Illes Balears, i que, duits a terme els controls de qualitat pertinents, les qualifica d'«aptes per al consum humà».

Davant una situació d'alerta o incompliment, la Direcció General de Salut Pública i Consum actual ha de valorar la possibilitat de prohibir el subministrament o consum d'aigua, restringir-ne l'ús o aplicar-hi tècniques de tractament apropiades per modificar la naturalesa o les propietats de l'aigua abans de subministrar-la, a fi de reduir o eliminar el risc potencial per a la salut de la població.

Per tant, en cas que l'aigua subministrada implicàs un risc per a la salut, es faria saber immediatament als establiments amb activitat pública o comercial i, per tant, s'entén que

l'obligació de subministrar l'aigua no embotellada als clients quedaria suspesa fins que finalitzàs l'alerta sanitària.

Com s'ha explicat abans, la capacitat d'establir normes addicionals de protecció al medi ambient i per raons d'interès general és el criteri que s'ha seguit a l'hora de legislar aspectes de la responsabilitat ampliada del productor amb vista a la nova Directiva del Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2008/98/CE relativa als residus, que modifica expressament l'article 8 d'aquesta i estableix els requisits mínims generals de la responsabilitat ampliada del productor.

S'assenyalen obligacions exigibles quan es regulin els sistemes de responsabilitat ampliada del productor, en els quals s'han de definir de manera clara les funcions i responsabilitats de tots els agents implicats; hi ha d'haver un sistema d'informació adequat i eficaç que permeti recopilar de manera efectiva dades sobre els productes comercialitzats al mercat pels productors subjectes a la responsabilitat ampliada del productor, així com les dades sobre la recollida i el tractament de residus procedents d'aquests productes que especifiquin de manera adequada els materials de rebuig.

En aquest sentit, resulta d'una importància cabdal que els envasadors o distribuïdors de productes envasats, acollits a un sistema integrat de gestió dins el marc dels sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada, hagin de subministrar, de manera desagregada i per l'àmbit territorial de la comunitat autònoma (i no pel conjunt de l'Estat espanyol), les dades corresponents als envasos o productes que posin al mercat. D'altra manera, mai no es podran calcular els percentatges de reciclatge o recollida selectiva d'aquesta fracció i, per tant, no se'n podrà comprovar el compliment o no d'objectius.

S'han de poder adoptar les mesures necessàries per garantir que les càrregues financeres pagades pel productor s'ajustin a les seves obligacions de responsabilitat ampliada del productor i, en particular, que cobreixin els costos de recollida selectiva de residus i el transport i tractament posteriors.

En aquest context, es redacta la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears, partint de la consideració del principi d'autonomia institucional i distribució de competències entre l'Estat i la comunitat autònoma.

D'altra banda, a l'hora d'abordar el compliment actual de la responsabilitat ampliada del productor a través dels sistemes col·lectius actuals o SCRAP, el legislador autonòmic també ha tingut en compte les demandes de transparència que sobre aquests es van enunciar en la «Ponència d'estudi per a l'avaluació de diversos aspectes en matèria de residus i l'anàlisi dels objectius complerts i de l'estratègia a seguir en el marc de la Unió Europea», elaborada per la Comissió de Medi Ambient i Canvi Climàtic del Senat, i que va ser aprovada pel Ple de la Cambra en la sessió del dia 12 de novembre de 2014. En particular, té en consideració la demanda que fa referència a la posada en marxa de les mesures d'homologació de dades, estadístiques, de traçabilitat, seguiment i control dels residus, per millorar els sistemes de gestió i els resultats d'aquests i, també, aclarir el conjunt del sistema i augmentar-ne la transparència i el control públic, seguint també la recomanació del Senat «que els sistemes assumeixin el cost total de la recollida separada i, si escau, de la selecció dels residus».

El sistema de dipòsit, devolució i retorn és l'opció més eficaç per lluitar contra l'abandonament de residus de plàstic en el medi ambient i de residus a la mar Mediterrània (littering marí). Disposa de cobertura en l'article 8 de la Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre; en l'article 31 de la Llei estatal 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats (LRSC); en l'article 6 de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos; en l'article 9 de l'annex I de la Decisió IG.21/7 en la 18a reunió de les parts contractants del Conveni de Barcelona (3-6 de desembre de 2013, Turquia) del Pla Regional sobre la Gestió de les Deixalles Marines en el Mediterrani, en el marc de l'article 15 del Protocol de fonts situades en terra («Land based sources Protocol»). Tal com s'ha tingut oportunitat d'exposar, en l'Assemblea del Programa de Medi Ambient de les Nacions Unides (UNEP) s'ha aprovat una resolució davant la «crisi planetària» que comporta la contaminació dels oceans —en la qual els sistemes de dipòsit, devolució i retorn (SDDR) és una de les recomanacions per retallar el problema—, i es fa un toc d'atenció a la indústria de l'alimentació i begudes i a les grans superfícies d'alimentació perquè apliquin «tècniques innovadores», com ara l'ús de sistemes de responsabilitat ampliada del productor com els de dipòsit. Igualment, en la Resolució del Parlament Europeu, de 16 de gener de 2018, sobre la governança internacional dels oceans, en el context dels ODS 2030 (2017/2055 INI), i concretament en el punt 59, s'insta el Consell a considerar la introducció d'un sistema europeu de dipòsit per als envasos de begudes no reutilitzables com l'alemany, atès que la contaminació per ampolles de plàstic no reutilitzables és una de les fonts principals de contaminació marina.

En aquest sentit, el legislador autonòmic, en l'exercici de les competències estatutàries pròpies i en compliment de la legislació bàsica estatal, fa una aposta per una política mediambiental que pretén donar resposta als problemes que es creen en la interacció entre l'activitat econòmica i un medi físic especialment fràgil a les Illes Balears, a fi d'evitar-ne l'alteració i degradació ambiental. Per aquest motiu es fa necessari donar impuls a mesures específiques addicionals de protecció que impliquin activament la ciutadania i resultin més eficaces per a la consecució dels objectius que estableix la Llei, prenent de referència, precisament, els models i sistemes seguits en altres països europeus.

Sobre aquesta darrera particularitat cal recordar que la memòria de l'Avantprojecte de la Llei estatal de residus i sòls contaminats de 2011 afirmava que «l'eficiència en la recuperació del sistema integrat de gestió és menor que la del SDDR, amb un índex de recuperació d'un 84% a Suècia, un 95% a Finlàndia o un 98% a Alemanya. És per això que en aquest Avantprojecte de Llei s'impulsa la implantació de sistemes de dipòsit, devolució i retorn (SDDR) per a residus d'envasos de més consum, de manera que s'augmenti l'eficàcia i eficiència de les alternatives de gestió de residus d'envasos, amb els objectius d'optimitzar els nivells i resultats de la gestió esmentada».

S'ha d'assenyalar que ni la modificació de la Llei pel Reial decret Llei 7/2012, de 4 de maig, ni la posterior Llei 11/2012, de 19 de desembre, de mesures urgents en matèria de medi ambient, no han qüestionat les apreciacions i conviccions sobre l'eficiència més gran del nou sistema que ha tingut sempre el legislador estatal.

En aquest títol, com una eina més de gestió adient, en aquest cas per a la recollida dels residus domèstics que no són objecte de recollida domiciliària o porta a porta, s'estableix l'obligació que els municipis de les Illes Balears han de disposar, individualment o mancomunadament, d'un servei de deixalleria.

Especialment rellevant ha de ser el paper dels municipis en la recollida dels residus perillosos generats en els domicilis particulars, que tindran l'obligació d'acceptar per evitar que la ciutadania es trobi sense alternatives a l'hora de gestionar-los i els acabi abandonant en el medi.

Igual d'important serà l'aportació de les deixalleries en el camí que cal recórrer en la recepció i la preparació de residus destinats a ser reutilitzats. Així ho reconeixen, en un primer avanç, les normes europees i estatals recents en matèria de residus d'aparells elèctrics i electrònics.

Darrere una llei hi ha d'haver recursos per fer-la complir. Per això es crea el Fons de Prevenció i Gestió de Residus, destinat a mitigar els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la generació i la gestió de residus, concretament de tots els aspectes que articula el text actual.

El Fons es nodrirà d'aportacions del Govern de les Illes Balears i d'altres administracions, de la recaptació per imposició de sancions, de les fiances no retornades i de donacions o romanents, entre d'altres. També vol ser una eina més eficient d'aprofitament de molts recursos econòmics, els quals, a causa de l'estructura administrativa, no es poden recuperar.

VI

El títol IV es dedica a la futura creació de l'Ens de Residus de les Illes Balears, adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient, amb personalitat jurídica pròpia i responsable de l'execució del Fons de Prevenció i Gestió de Residus, d'acord amb les directrius establertes pel Govern de les Illes Balears.

No és menys important la creació de l'Oficina de Prevenció de Residus, dependent de l'anterior, com a òrgan dinamitzador, assessor i gestor en matèria de prevenció de residus i impulsor de l'economia circular.

VII

Els títols V i VI, dedicats a la regulació del règim administratiu de la producció, la possessió i la gestió de residus a les Illes Balears, i quant al règim aplicable per a determinats residus, com els de construcció i demolició, els llots de les aigües residuals urbanes o els vehicles fora d'ús, pretenen complementar i adequar a la realitat i als problemes de la comunitat autònoma les previsions, més generals, de la normativa estatal.

Els aspectes relatius al règim d'autoritacions per a les empreses d'activitat professional en l'àmbit dels residus s'han d'adaptar a la realitat insular i a la normativa actual, tant autonòmica com estatal. Per això, es crea el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, com demana la Llei 22/2011; s'estableixen obligacions per als productors i

els gestors de residus, i es regula el règim de registre, autorització i funcionament per a aquestes activitats desenvolupades per empreses de manera professional.

S'incideix en la necessitat de disposar de la informació suficient, que han d'aportar tant productors com gestors, per al control efectiu de l'origen i la destinació dels residus, perillosos i no perillosos, generats a les Illes Balears, i per elaborar estadístiques, plans de prevenció i gestió o control de l'acompliment d'objectius.

A aquest efecte, es preveu l'aplicació progressiva de l'administració electrònica, que ha de desenvolupar eines de tramitació electrònica i de reserva de dades i d'informació.

Igualment important és l'obligatorietat, per als grans generadors de residus, de dur a terme, periòdicament, estudis de minimització i avaluació contínua dels objectius assolits.

Un aspecte que cal explicar és el de l'aplicació del Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat. Aquesta norma, aplicable al moviment de residus entre comunitats autònomes (trasllat), preveu que, en cas que aquestes no regulin el moviment de residus dins la pròpia comunitat autònoma (transport), serà igualment aplicable. També explícita que, en tot cas, s'hauran de respectar alguns preceptes, provinents de la reglamentació europea en aquest àmbit, com els relatius a l'obligació, en tot cas, de notificació prèvia de trasllat.

La particularitat insular de la comunitat autònoma de les Illes Balears i la de la seva distribució competencial en matèria de residus i descentralització en favor dels consells insulars en la planificació de residus, que ha donat lloc a un esquema de tractament obligatori, insularitzat, com a servei públic a cada illa, fa que des del moment de l'aprovació dels plans directores sectorials, definitoris pel que fa a infraestructures, els residus produïts i recollits en cada municipi tinguin una destinació inequívoca de manera ja preestablerta.

Així, per tant, la finalitat de l'obligació d'una notificació prèvia per tal que el destinatari d'un residu es pugui oposar a rebre'l resulta sense sentit i innecessària, per la qual cosa se suprimeix i, d'aquesta manera, s'assoleix més simplificació administrativa.

Això no incompleix l'esperit de la llei estatal i el desplegament, ni el del reglament europeu, sinó que es podria dir que la necessitat de notificació prèvia es produeix d'una vegada i per sempre en el moment de l'aprovació dels plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus a l'hora de delimitar els fluxos de recollida i destinació dels residus.

Aquesta obligació sí que es manté en cas de trasllat de residus entre illes, si es fa excepcionalment i en cas de força major, ja que, en aquesta situació, la destinació no és la prèviament establerta.

També es pot parlar d'una obligació de notificació prèvia sense sentit quan un gestor d'emmagatzematge (recollidor-transportista), seguint un procés habitual a les Illes Balears, du a terme una recollida itinerant amb destinació a les pròpies instal·lacions, prèviament autoritzades.

En el títol VI es preveuen alguns aspectes necessaris per regular la gestió de residus a través del rebliment de pedreres, actives o inactives, o espais degradats, especialment mitjançant residus de construcció i demolició, però també d'altres, com els llots de dragatge o escòries de la incineració, per posar-ne algun exemple.

Abans d'això, però, es vol incidir en la necessitat d'incloure en els projectes d'obra, i la seva supervisió pertinent, els plans de gestió de residus, especialment en els casos més rellevants i significatius.

S'ha de tenir en compte també la previsió relativa a les consideracions d'obra menor i la tramitació que en fa la Llei 12/2017, de 29 de desembre, d'urbanisme de les Illes Balears, amb relació a actes subjectes a comunicació prèvia de l'article 148, i aspectes ja inclosos abans en la Llei autonòmica 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl.

Resulten vigents en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears el Decret 10/2000, de 4 de febrer, pel qual es fixa, provisionalment i amb caràcter d'extrema urgència, el triatge i l'abocament dels residus de construcció i demolició; l'Ordre de la consellera de Medi Ambient, de 28 de febrer de 2000, de mesures transitòries per a l'autorització d'instal·lacions de valorització i eliminació de residus de construcció i demolició, i la Resolució de la consellera de Medi Ambient de 26 de febrer de 2001, en aplicació de la disposició addicional de l'Ordre anterior, que regulen la necessitat d'una separació en origen i triatge previ a qualsevol altra operació, com el rebliment de pedreres. També és vigent el Pla Director Sectorial per a la Gestió dels Residus de la Construcció i Demolició, Voluminosos i Pneumàtics Fora d'Ús de l'Illa de Mallorca, aprovat l'any 2002, que estableix la declaració de la seva gestió com a servei públic insularitzat obligatori, de manera diferent a la prevista per l'article 13 d'aquesta llei.

D'altra banda, s'han de respectar les previsions del Reial decret 105/2008, d'1 de febrer, pel qual es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició, promulgat posteriorment i, per tant, s'inclouen determinades puntualitzacions a través dels articles 52, 53, 54 i la disposició transitòria primera en l'apartat 5 d'aquesta llei.

VIII

El títol VII es dedica als aspectes relatius al control dels sòls afectats per contaminació antròpica, a la declaració de sòls degradats i contaminats, al seu registre i als procediments per a la recuperació.

De manera concordant amb el Reial decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats, es puntualitzen els procediments que ha de seguir l'administració autonòmica i els agents privats afectats, precisament segons el nivell d'afecció.

En aquest àmbit, es defineix una categoria no prevista en la norma anterior, com és la de sòl degradat, a mig camí entre el terreny sense cap afecció i el contaminat, per superar els valors de referència de la norma estatal, i s'estableixen les obligacions inherents a la nova categoria.

També es regula el procediment que s'ha de seguir en cas d'una reparació voluntària dels danys per part de l'obligat, figura prevista per la Llei 22/2011 i el Reial decret 9/2005, però no regulada en detall en les normes esmentades, i la creació de l'Inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears, amb un registre de processos de recuperació voluntària, un altre de declaracions de sòls contaminats i finalment un de declaracions de sòls degradats.

Finalment, atenent els criteris i la previsió del Reial decret 9/2005, s'estableixen els nivells de referència de metalls pesants per a les Illes Balears, que es concreten, per a diferents usos del sòl, en l'annex 6.

Aquests valors provenen de l'estudi ad hoc realitzat pel Govern de les Illes Balears durant el període 1999-2000, amb ajuda d'una assistència tècnica especialitzada, i que va permetre determinar els nivells de fons en metalls pesants dels sòls de les Illes Balears diferenciant les distintes zones del territori en funció de la litologia del substrat geològic.

A partir d'aquí, i atenent una presa de mostres suficientment representativa dels sòls en zones no contaminades de les illes, tant superficial com en perfil, se'n du a terme l'anàlisi en laboratori, i es determinen els continguts de fons en 18 espècies metàl·liques (Al, As, Ba, Bi, Cd, Co, Cr, Cu, Fe, Hg, Mg, Mn, Mo, Ni, Pb, Ti, V i Zn), de les quals 11 es consideren contaminants del sòl: As, Ba, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mo, Ni, Pb i Zn.

Un tractament estadístic dels resultats permet concloure els nivells de fons en metalls pesants per als sòls de les illes i finalment establir els nivells de referència A i B per a la identificació, classificació i gestió dels sòls contaminats de les Illes Balears.

Els NrA acoten superiorment l'interval de variabilitat natural (actual) dels valors de fons. Per tant, uns valors de contaminants superiors als NrA impliquen una degradació antròpica del sòl on es troben.

Els NrB representen les concentracions màximes, o càrrega crítica, de substàncies considerades com a contaminants. S'estableixen per a escenaris d'ús predeterminats i receptors de risc específics, i la seva superació implicaria, com a mínim, la necessitat d'una avaluació de riscos associada a la contaminació.

La delimitació dels NGR per a metalls pesants per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears obeeix a la previsió del Reial decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats (BOE 18/01/2005), en què es defineixen els NGR (annex V) per a contaminants orgànics, però es deixa a mans de les comunitats autònomes (annex VII, 3) l'establiment d'aquests per a contaminants inorgànics, tot seguint les pautes que, efectivament, s'han adoptat.

IX

En el títol VIII es vol donar la importància que ha de tenir la informació en matèria de residus.

Disposar de dades suficients, contrastables i estandarditzades, a les quals la població ha de tenir accés, permetrà un seguiment real i efectiu dels plans de residus i un compliment dels objectius propis o demanats per l'Estat espanyol o la Unió Europea.

A més, d'aquesta manera es dona compliment a l'article 130 de la Llei 39/2015, pel qual les administracions públiques revisaran periòdicament la pròpia normativa comprovant la mesura en què les normes en vigor han aconseguit els objectius prevists. Són especialment importants en aquest sentit els articles 69 i 70.3 d'aquesta llei.

X

Finalment, el títol IX, dividit en dos capítols, es deixa per a aspectes relatius al règim de vigilància, control i inspecció d'infraccions en matèria de residus i sancionador de la llei.

Pretén una millora de la coordinació entre el personal amb funcions inspectores de les diferents administracions i nivells, agents de medi ambient, policia local i nacional i Guàrdia Civil (SEPRONA), i l'impuls dels programes de vigilància de les actuacions incíviques, sancionables, d'abocament i mala gestió de residus.

El règim infractor i sancionador previst per la Llei estatal 22/2011 es manté i s'adequa a les necessitats de la comunitat autònoma de les Illes Balears i a les circumstàncies específiques de l'àmbit insular.

XI

En la part final hi consten les disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals, així com els annexos a la llei.

Les disposicions addicionals fan referència als mitjans necessaris per assegurar el compliment de la Llei, la tramitació electrònica i els registres informàtics, la declaració de subproductes i la fi de la condició de residu, les entitats col·laboradores, les llicències d'activitats i el cànon sobre l'abocament i la incineració de residus, que només s'aplicaria en cas de no complir els objectius marcats per la llei.

La previsió de la disposició addicional sisena és d'especial importància, ja que la imposició d'un cànon a l'abocament i/o incineració s'ha demostrat com un dels millors instruments per redirigir la gestió dels residus cap a tractaments més respectuosos i adequats als principis de l'economia circular i esperit de la normativa en desenvolupament. Els impostos o cànon a l'abocament s'ha imposat en diferents territoris autonòmics de l'Estat espanyol, si bé amb diferències significatives sobre aquesta figura tributària quant a la recaptació de l'impost, el tipus de gravamen, el fet imposable i, segons tot això, els resultats aconseguits.

S'ha de destacar el paper rellevant que ha tingut el cànon a l'abocament i a la incineració en la gestió dels residus municipals a Catalunya, particularment pel suport econòmic a

la recollida separada de bioresidus i altres materials. Creat a Catalunya a través de la Llei 16/2003, de 13 de juny, de finançament de les infraestructures de tractament de residus i del cànon sobre la deposició de residus, i ampliat l'any 2008 també a la incineració (Llei 8/2008, de 10 de juliol), és suficient veure l'increment espectacular en la recollida selectiva de la fracció orgànica dels residus municipals (FORM) entre aquests anys per adonar-se de la seva importància: 105.530 tones l'any 2002 a 315.804 l'any 2008, i més de 378.000 l'any 2016.

Precisament per això, i en aquest mateix sentit, durant la tramitació de la nova Directiva (UE) 2018/851 del Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2008/98/CE sobre els residus, s'han introduït esmenes relatives a l'obligació d'aplicar incentius que afavoreixin la jerarquia de residus i instruments per promoure un canvi real cap a l'economia circular, entre els quals es troben taxes específiques sobre l'abocament de residus, augment de taxes i impostos a la incineració i sistemes de pagament per generació. Aquests temes es troben igualment en discussió, actualment, per l'Estat espanyol.

D'altra banda, la Comissió Europea, en un document de treball dels serveis de la Comissió de revisió de l'aplicació de la normativa ambiental de la Unió Europea a l'Estat espanyol amb data de 2 de febrer de 2017, entre d'altres mesures, proposa el següent:

Introduir un impost nacional sobre els abocaments o harmonitzar els impostos regionals per eliminar gradualment l'abocament de residus reciclables o recuperables. Utilitzar els ingressos per donar suport a la recollida selectiva i infraestructures alternatives, però evitant la construcció de massa infraestructures per al tractament de rebutjos residuals.

Les disposicions transitòries es refereixen fonamentalment a establir terminis en l'àmbit de la planificació, la tramitació electrònica, la recollida de noves fraccions de residus, l'adaptació de tributs i la regulació de deixalleries.

La disposició derogatòria única es refereix a un aspecte concret de derogació normativa, i les quatre disposicions finals, a l'habilitació per al desplegament reglamentari de la norma, a la modificació de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, a la modificació de la Llei 5/2005, de 26 de maig i a l'entrada en vigor.

Els annexos estableixen el contingut del Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears (annex 1), el model de declaració responsable per al trasllat de residus (annex 2), la documentació per adjuntar a la sol·licitud d'autorització per a instal·lacions de gestió de residus (annex 3), la comunicació de transportista amb caràcter professional (annex 4), el contingut del Registre de sòls contaminats, de sòls degradats, de processos de recuperació voluntària i de declaració de sòl contaminat (annex 5), els nivells genèrics de referència per a metalls pesants a les Illes Balears (annex 6), el model per a la declaració de dades relatives als residus municipals (annex 7) i la placa identificativa per a les instal·lacions de gestió de residus (annex 8).

TÍTOL I DISPOSICIONS I PRINCIPIS GENERALS

Capítol I Objecte, finalitat i definicions

Article 1

Objecte

L'objecte d'aquesta llei és l'ordenació del règim de prevenció en la producció i la gestió dels residus i la regulació dels sòls contaminats en l'àmbit territorial de les Illes Balears, en el marc de la legislació bàsica estatal i de la legislació comunitària.

Article 2

Finalitat i objectius

1. L'ordenació del règim de prevenció i de gestió dels residus pretén assolir una major qualitat del medi ambient i una major protecció de la salut humana, garantir un ús prudent i racional dels recursos naturals i promoure una economia més circular.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, i de conformitat amb la legislació bàsica estatal i la legislació comunitària, s'estableixen a les Illes Balears els objectius següents en matèria de prevenció, reutilització, preparació per a la reutilització i reciclatge:

a) Reduir un 10% abans de 2021 i un 20% abans de 2030 la generació de residus respecte a l'any 2010, basant-se en els kilograms per habitant i any calculats d'acord amb l'índex de pressió humana (IPH).

b) Augmentar, abans de l'any 2021, com a mínim, fins a un 50% del pes i per a cada fracció, la preparació per a la reutilització i el reciclatge conjuntament de materials com paper, metalls, vidre, plàstic i bioresidus dels residus domèstics i comercials. Aquest percentatge haurà de ser d'un 65% l'any 2030.

c) Reciclar com a mínim, abans de l'any 2030, un 75% dels residus d'envasos no industrials, entenent com a tals la valorització material dels generats.

d) Augmentar, abans de l'any 2021, fins a almenys un 70% del pes, la preparació per a la reutilització, el reciclatge i la valorització material dels residus no perillosos de la construcció i la demolició, amb exclusió del material en estat natural definit en la categoria 17 05 04 de la Llista europea de residus. Aquest percentatge haurà de ser del 80% el 2030.

e) Assolir, abans de l'any 2025, l'objectiu del 3% de preparació per a la reutilització del total de residus domèstics gestionats, i un 5% l'any 2030. Aquests percentatges s'hauran d'assolir igualment i separatament per als residus comercials i per als residus industrials, sense tenir en compte la fracció orgànica dels residus domèstics ni la poda.

f) Reduir fins al 50% el malbaratament alimentari per a l'any 2030 en relació amb el 2020.

g) Donar compliment, pel que fa als residus d'aparells elèctrics i electrònics, als objectius mínims anuals de recollida

separada fixats per l'Estat tant per als domèstics com per als d'origen professional.

h) Establir, amb relació als vehicles fora d'ús, uns percentatges de preparació per a la reutilització i la comercialització de peces i components que comportin, almenys, un 10% l'any 2021 del pes total dels vehicles tractats. Per al 2026 aquest percentatge haurà d'augmentar fins el 15%, i per al 2030 fins el 20%.

i) Establir un percentatge màxim del 10%, abans de l'any 2030, en l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador.

j) Assolir per a l'any 2030 els següents objectius de reutilització d'envasos de beguda en el canal HORECA:

- i. Aigües envasades: reutilització d'un 40% dels envasos.
- ii. Cervesa: reutilització d'un 80% dels envasos.
- iii. Begudes refrescants: reutilització d'un 70% dels envasos.

k) Assolir per a l'any 2030 un 15% de reutilització per als envasos emprats en canals de consum diferents del canal HORECA.

3. Aquests objectius seran aplicables per a la comunitat autònoma, per a cada illa i per a cada municipi de les Illes Balears, i de compliment obligat.

4. Per calcular els objectius fixats en aquesta llei, s'ha d'utilitzar la metodologia de càlcul més recent que hagi elaborat la Comissió Europea. La metodologia de càlcul es publicarà a l'Institut Balear d'Estadística de les Illes Balears i a la pàgina web de l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears.

5. A més de les fraccions previstes per la normativa europea i estatal, és obligatòria per als ens locals de les Illes Balears la recollida diferenciada de matèria orgànica compostable (fracció orgànica dels residus domèstics) i poda, de l'oli vegetal usat, dels residus dels tèxtils i dels residus perillosos, tots d'origen domiciliari.

De la mateixa manera que ho preveu la Llei 9/2017, de contractes del sector públic, o l'Acord del Consell de Govern de 29 d'abril de 2016, de directrius per a la inclusió de clàusules de caràcter social en la contractació de l'Administració de la Comunitat Autònoma, de manera prioritària i en la mesura que sigui possible, s'ha de potenciar la intervenció d'entitats de caire social en la recollida i la preparació per a la reutilització dels residus tèxtils, els d'aparells elèctrics i electrònics, els voluminosos i, també, per al tractament de la matèria orgànica en la producció de compost.

6. Queda prohibida l'eliminació i la valorització energètica dels residus recollits separadament i selectivament, a excepció dels casos en què el contingut d'impropis en faci impossible la valorització material.

Això no inclou els que hagin passat per una planta o procés de tractament prèviament i als que, per tant, els correspon un codi diferent de la Llista europea de residus.

7. Atesa la necessitat de produir un compost de qualitat que compleixi els requisits de la normativa agrícola aplicable, els ens locals han d'establir els sistemes adients per tal que la fracció orgànica dels residus municipals en la recollida no contengui un percentatge d'impropis superior al 5% en pes. En casos justificats, com el de nuclis de població mitjans i grans, aquest percentatge podrà ser del 10%.

Article 3

Àmbit d'aplicació

S'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei els residus que es generin o es gestionin en el territori de les Illes Balears, amb les exclusions i les excepcions establertes per l'article 2 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.

Article 4

Definicions

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) Residus domèstics: els residus generats a la llar com a conseqüència de les activitats domèstiques. Es consideren també residus domèstics els semblants als anteriors generats en serveis i indústries.

b) Residu: qualsevol substància o objecte que el seu posseïdor rebutgi o tengui la intenció o l'obligació de rebutjar.

S'inclouen també en aquesta categoria els residus que es generen a les llars provinents d'aparells elèctrics i electrònics, roba, piles, acumuladors, mobles i estris, així com els residus i els enderrocs procedents d'obres menors de la construcció i la reparació domiciliària.

Tenen la consideració de residus domèstics els residus procedents de la neteja de la via pública, zones verdes, àrees recreatives i platges, els animals domèstics morts i els vehicles abandonats.

c) Residus comercials: els residus generats per l'activitat pròpia dels comerços, a l'engròs i al detall, dels serveis d'hoteleria, restauració, servei d'àpats, bars i cafeteries (HORECA), d'oficines i mercats, així com de la resta del sector dels serveis.

d) Residus industrials: els residus resultants de processos de fabricació, de transformació, d'utilització, de consum, de neteja o de manteniment generats per l'activitat industrial, excloses les emissions a l'atmosfera regulades per la normativa específica.

e) Residus perillosos: els residus que presenten una o diverses de les característiques de perillositat incloses en l'annex III de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, així com els que pugui incloure el Govern de l'Estat, de conformitat amb el que estableix la normativa europea o els convenis internacionals dels quals Espanya sigui part, així com els recipients i els envasos que els hagin contingut.

f) Residus impropis: els residus que, com a conseqüència d'una separació incorrecta, no corresponen a la fracció de residus en la qual han estat incorporats.

g) Generador singular: els productors o els posseïdors de residus d'origen comercial o industrial, però equiparables als domèstics, i que donen compliment als criteris fixats en les ordenances municipals als efectes de la seva gestió.

h) Posseïdor de residus: el productor de residus o una altra persona física o jurídica que estigui en possessió de residus.

i) Minimització de residus: qualsevol actuació que tendeixi a la reducció, quantitativa o qualitativa, dels residus, especialment dels considerats perillosos, i englobi aspectes relacionats amb canvis de procés, reciclatge intern o adopció de bones pràctiques.

j) Bossa de plàstic: bossa, amb nansa o sense, feta de plàstic, proporcionada als consumidors en els punts de venda de béns o productes, incloses la venda en línia i el lliurament a domicili.

k) Bossa de plàstic lleugera o bossa de plàstic d'un sol ús: bossa de plàstic amb una espessor inferior a 50 micres.

l) Bossa de plàstic molt lleugera: bossa de plàstic amb una espessor inferior a 15 micres, que és necessària per qüestions d'higiene o que és subministrada com a envàs primari per a aliments al detall, quan el seu ús contribueix a prevenir el malbaratament alimentari.

m) Microplàstics: partícules sòlides de mida superior a 0,1 micres i inferior a 5 mil·límetres, constituïdes per materials sintètics fets de polímers derivats del petroli o de base biològica que no són solubles en aigua i de baixa degradabilitat.

n) Nanoplàstics: aquelles partícules de plàstic de mida inferior a 0,1 micres, segons la definició de l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària (EFSA).

o) Malbaratament alimentari: tractament com a residus, per part dels operadors de la cadena agroalimentària i els consumidors finals, de productes alimentaris descartats per raons econòmiques o estètiques o per la proximitat de la data de consum preferent o caducitat, malgrat que segueixen sent perfectament adequats per al consum humà pel fet de mantenir el seu valor nutritiu.

p) Compostatge domèstic o domiciliari: tractament dels propis bioresidus que realitzen les persones o famílies individualment, en el propi habitatge, terrassa, jardí, hort, etc., que du associat el consum del compost resultant.

q) Compostatge comunitari: gestió dels bioresidus per part de diverses persones o usuaris en un espai comú mitjançant compostatge, que poden incloure entre els subjectes actius del compostatge establiments com centres educatius, establiments turístics, restaurants, comerços, etc. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per compostatge comunitari el que compleixi les condicions i els límits establerts en l'article 30 següent d'aquesta llei.

r) Àrea d'aportació: àrea de recollida de diferents fraccions de residus domèstics no perillosos, de competència i sota vigilància municipal, més àmplia que els contenidors en voravia, amb superfície protegida i tancament perimetral, però

sense consideració d'instal·lació d'emmagatzematge i preclassificació, com les deixalleries. Tindrà una superfície màxima de 50 metres quadrats, en cap cas no substituirà l'obligació de disposar d'una deixalleria municipal com preveu aquesta llei i no permetrà la recollida de residus d'aparells elèctrics i electrònics.

s) Deixalleria: instal·lació de recepció, emmagatzematge selectiu i preclassificació de productes usats destinats a la reutilització, així com de residus municipals en espera de tractaments posteriors, com la preparació per a la reutilització, la valorització i l'eliminació.

t) Centre de transferència: instal·lació en la qual es descarreguen i s'emmagatzemen els residus per transportar-los a un altre lloc perquè se'n faci la valorització material o la disposició del rebuig, amb agrupament previ o sense.

u) Moviment de residus: transport de residus a l'interior del territori autònom de les Illes Balears.

v) Sòl degradat: sòl que ha vist alterades negativament les seves característiques naturals a causa de l'activitat humana, sense arribar a comportar un risc per a la salut de les persones i el medi ambient.

w) Productor de residus: qualsevol persona física o jurídica l'activitat de la qual produeixi residus (productor inicial de residus) o qualsevol persona que efectui operacions de tractament previ, de mescla o d'un altre tipus, que ocasionin un canvi de naturalesa o de composició d'aquests residus.

2. Per a la resta de definicions, s'atendrà el que disposa la legislació bàsica estatal en matèria de residus i, si és el cas, la legislació comunitària.

Capítol II

Principis de la política de residus

Article 5

Determinacions generals

1. La gestió dels residus s'ha de dur a terme sense posar en perill la salut de les persones i sense crear riscos per a l'aigua, l'aire, el sòl, la fauna o la flora, eliminant molèsties per sorolls i olors, i respectant els paisatges i els espais naturals, especialment els protegits.

2. La gestió dels residus ha d'estar regida pels principis de precaució i sostenibilitat en l'àmbit de la protecció mediambiental, de proximitat, de la viabilitat tècnica i la protecció dels recursos i del principi de qui contamina, paga.

Article 6

Jerarquia de residus

1. El principi de prevenció en la producció de residus i de disminució de la seva perillositat a través de la intervenció en les fases de planificació, disseny, fabricació i comercialització dels productes i béns, prestació de serveis, inclosa la reutilització, ha d'orientar qualsevol activitat susceptible de generar residus. L'aplicació d'aquest principi és prèvia a la jerarquia de residus.

2. La gestió dels residus s'ha de dur a terme seguint l'ordre de prelación següent:

- 1r. Preparació per a la reutilització.
- 2n. Reciclatge.
- 3r. Altres formes de valorització material.
- 4t. Valorització energètica.
- 5t. Eliminació.

3. Atenent criteris de sostenibilitat i cicle de vida, amb la finalitat d'aconseguir resultats ambientals millors en determinats fluxos de residus, es pot establir de forma justificada i amb l'elaboració d'anàlisis de l'impacte ambiental i la salut realitzats per organismes oficials independents, una alteració de l'ordre de prelación anterior.

4. La jerarquia de residus ha de ser tinguda en compte tant per les administracions, en qualsevol exercici de les competències en matèria de residus, com pels particulars.

Article 7

Principis d'autosuficiència i proximitat

1. Els principis d'autosuficiència i proximitat s'han d'entendre, com a tals, en primer lloc, aplicables a l'àmbit de cada illa i, en segon lloc, dins l'àmbit autonòmic en el conjunt de les Illes Balears.

2. Aquests principis s'han d'aplicar necessàriament en l'elaboració dels plans insulars i autonòmic de prevenció i gestió de residus. Les instal·lacions per al tractament s'han de planificar amb capacitat suficient per atendre les necessitats en l'àmbit insular.

3. Les instal·lacions de tractament de residus autoritzades a les Illes Balears hauran d'atendre, de manera preferent, les necessitats de gestió dels residus generats en l'àmbit insular, en primer lloc, i autonòmic, en segon lloc.

4. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus elaborats en l'àmbit insular i autonòmic han d'incloure la prohibició de la importació de residus a plantes públiques ubicades a les Illes Balears tal com ja es recull a l'article 50.1 d'aquesta llei.

Article 8

Accions d'educació, formació i conscienciació

Les administracions, en el marc de les seves competències, han de dur a terme les accions següents per aconseguir els objectius establerts en aquesta llei:

a) Informar de les conseqüències negatives per al medi derivades de l'ús incorrecte de productes que generen residus perillosos i de l'augment de la producció de residus, i informar dels beneficis derivats d'un consum responsable.

b) Millorar la informació a disposició de la ciutadania sobre prevenció en la generació de residus, la seva separació correcta en origen, possible reutilització i el seu reciclatge.

c) Promoure la participació activa en les accions de reducció de la producció de residus i llur perillositat, en accions de reutilització i en la implementació de la recollida selectiva.

d) Dur a terme actuacions concretes d'informació a la ciutadania respecte de la necessitat de no confondre la recollida selectiva dels olis vegetals i minerals, en tant que els segons mai no s'han de dipositar en els contenidors prevists per a la recollida dels primers.

e) Promoure accions de sensibilització per evitar l'abandonament de residus i evitar la degradació d'espais naturals terrestres i d'ecosistemes marins, així com urbans, per tal de garantir la conservació dels sòls i promoure'n la regeneració.

f) Promoure accions de sensibilització i formació per fomentar mesures per a la prevenció i la preparació per a la reutilització dels residus.

g) Promoure actuacions de conscienciació ciutadana i per a la recollida del material d'interès històric o cultural, com llibres o arxius, que es pugui acabar dipositant en un contenidor de paper i cartó.

h) Preveure, en els contractes de recollida i/o tractament de residus motiu de licitació pública, un 1% destinat a mesures de formació i sensibilització, que haurà d'executar l'adjudicatari en relació amb els punts anteriors.

i) Promoure cursos de formació i especialització tant per al personal de l'administració, especialment per als funcionaris que hagin d'actuar en l'àmbit de la vigilància i la inspecció, com per al de les empreses productores i els gestors professionals de residus.

Article 9

Pagament per generació

1. La prestació dels serveis de gestió de residus del sector públic, objecte de sol·licitud voluntària o de recepció obligatòria per les persones administrades, merita els preus públics, les tarifes i les taxes corresponents, les quals n'han de garantir l'autofinançament. Els serveis de gestió, que no podran ser deficitaris, han de tenir en compte els costos reals, directes i indirectes, de les operacions de recollida, transport i tractament de cadascuna de les diferents fraccions dels residus, incloent-hi les despeses administratives en accions de conscienciació i comunicació relacionades amb les bones pràctiques en la gestió dels residus i assoliment d'objectius, en infraestructures, en la vigilància i la inspecció de les operacions anteriors i en el segellat i manteniment posterior al tancament dels abocadors.

Els preus públics, les tarifes i les taxes regulades en el paràgraf anterior no poden incloure conceptes diferents dels estrictament vinculats al servei.

2. En aplicació del principi de pagament per generació, els preus públics, les tarifes i les taxes de recollida i de tractament de residus s'han de determinar per a cada tipologia de residu i en funció de la quantitat generada i dels residus impropis, i s'han de posar en coneixement de la ciutadania, separadament, d'aquesta manera.

3. Les taxes i les tarifes dels serveis prestats pels ens locals han de ser fixades per les ordenances corresponents, les quals han de tenir en compte, a més, les particularitats següents:

a) La inclusió de sistemes per incentivar la recollida selectiva en habitatges de lloguer de vacances i similars.

b) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes en el supòsit de pràctiques de compostatge domèstic o comunitari.

c) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes en els supòsits de bones pràctiques dutes a terme per la ciutadania i empreses en accions de prevenció de residus i preparació per a la reutilització dels residus generats.

d) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes per a les persones i les unitats familiars en situació de risc d'exclusió social.

e) La previsió de tarifes reduïdes per tal d'incentivar, en els seus inicis, la separació i recollida selectiva de matèria orgànica compostable.

TÍTOL II

RÈGIM COMPETENCIAL I PLANIFICACIÓ

Capítol I

Règim competencial

Article 10

Competències del Govern i de l'administració autònoma

1. Són competències del Govern i de l'Administració de la comunitat autònoma:

a) L'elaboració, la tramitació i l'aprovació del Pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos, així com el seu seguiment, revisió i modificació.

b) L'autorització, la vigilància, la inspecció i la sanció de les activitats de producció i gestió de residus.

c) La fixació, si escau, de principis generals a què s'hauran de subjectar els instruments de planificació en matèria de residus d'àmbit insular i municipal, a fi de vetllar per l'equilibri i la cohesió de la planificació a tota la comunitat autònoma.

d) El registre de la informació en matèria de producció i gestió de residus.

e) L'exercici de les competències en matèria de trasllat de residus entre comunitats autònomes que tinguin per origen o destinació les Illes Balears, i en matèria de moviment de residus a l'interior del territori de les Illes Balears en els termes especificats en la legislació bàsica estatal, en aquesta llei i en la normativa que la desplegui.

f) En casos d'emergència o necessitat imperiosa i a falta d'enteniment entre els consells insulars afectats, la decisió final sobre l'aplicació dels principis d'autosuficiència i proximitat, tal com es recull en l'article 7 d'aquesta llei, per al temps absolutament indispensable que no podrà excedir de sis mesos.

g) Qualsevol altra competència que no hagi estat expressament atribuïda a cap altra administració.

2. El Govern de les Illes Balears pot delegar als consells insulars l'exercici de les competències d'autorització, de

vigilància, la inspecció i la sanció de les activitats de producció i gestió de residus no perillosos, si ho justifiquen criteris d'eficàcia i eficiència en la gestió i atenent el concepte de màxima proximitat als ciutadans, sempre amb l'acord previ dels consells insulars.

Article 11

Competències dels consells insulars

1. Son competències dels consells insulars, com a institucions autònòmiques, en els àmbits territorials respectius:

a) L'elaboració, la tramitació i l'aprovació dels plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos, així com el seu seguiment, revisió i modificació.

b) L'autorització per part del consell insular receptor del trasllat o moviment de residus que tenguin com a destí les instal·lacions públiques del consell insular, sense perjudici de la competència a què es refereix l'article 10.1.f) anterior.

2. Son competències dels consells insulars, com a ens locals, als àmbits territorials respectius:

a) L'elaboració, la tramitació i l'aprovació, si escau, dels programes insulars de prevenció i gestió de residus, així com el seu seguiment, revisió i modificació en el marc dels plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus.

b) El tractament insularitzat de la fracció orgànica dels residus domèstics, sense perjudici del que disposa l'apartat c) de l'article 12 d'aquesta llei.

c) La coordinació de la recollida dels residus domèstics en els municipis de menys de 20.000 habitants, en els termes especificats en la legislació de règim local. A aquest efecte, els consells insulars han de decidir la forma de prestació dels serveis municipals en matèria de residus, que podrà ser o la prestació directa o la prestació a partir de fórmules de gestió compartida (consorcis, mancomunitats, etc.).

d) El tractament, si escau, de la resta de residus no perillosos en la forma que estableixin els plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos.

Article 12

Competències dels municipis

Són competències dels municipis:

a) Com a servei obligatori, la recollida i el transport dels residus domèstics no perillosos i perillosos generats en els domicilis de la ciutadania, els comerços i els serveis, en els termes establerts en els plans de prevenció i gestió de residus i en les seves ordenances i reglaments.

b) Com a servei no obligatori, la recollida i el transport dels residus comercials no perillosos i dels residus domèstics no perillosos procedents d'indústries, sense perjudici de la previsió de l'article 12.5.c).2n de la Llei 22/2011, mentre els municipis puguin gestionar-los per si mateixos.

L'adscripció obligatòria dels productors d'aquests residus al servei municipal únicament pot acordar-se de manera motivada i justificant-se en criteris de més eficiència i eficàcia.

En qualsevol cas, els productors queden obligats a la separació en les fraccions establertes per llei i a justificar-ne la gestió correcta.

c) Com a servei no obligatori, el tractament, preferentment per compostatge, i la preparació per a la reutilització, de la fracció orgànica dels residus municipals ajustada a les seves característiques, sempre que el municipi, sol o associat, disposi dels mitjans tècnics i humans que en garanteixin el millor tractament i s'evitin, per tal de donar resposta als principis bàsics de l'economia circular, els desplaçaments per transport de materials i els consums i les emissions que se'n deriven.

d) L'exercici de la potestat de vigilància i inspecció i de la potestat sancionadora en l'àmbit de les seves competències.

e) L'elaboració, la tramitació, l'aprovació dels programes municipals de prevenció i gestió dels residus domèstics i dels residus comercials no domèstics, si és el cas, i el seu seguiment, si el municipi així ho determina.

Article 13

Declaració de servei públic

1. Es faculta el Govern de les Illes Balears per declarar servei públic de la seva titularitat el transport de residus entre illes i a la Península, així com la valorització o l'eliminació de qualsevol categoria de residus perillosos, amb consulta prèvia als municipis i si aquestes operacions no estan suficientment garantides per la gestió privada.

2. Els consells insulars poden declarar servei públic determinades categories i activitats de gestió de residus no perillosos.

3. La declaració de servei públic no exclou la lliure iniciativa privada. La prestació del servei públic en règim de monopoli exigeix, en tot cas, una previsió legal expressa.

4. Les administracions públiques, en l'exercici de les competències en matèria de residus que impliquen la gestió d'un servei públic, han d'assegurar el respecte a les finalitats i als objectius perseguits per aquesta llei i per la planificació en matèria de residus, la sostenibilitat econòmica i financera del servei i la correspondència necessària entre el cost del servei i la consecució dels objectius ambientals.

Capítol II

La planificació en matèria de residus

Article 14

Planificació

La planificació de residus a les Illes Balears es concreta en els següents plans:

a) Els plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos, de competència dels consells insulars.

b) El pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos, de competència del Govern i de l'administració autonòmica de les Illes Balears.

c) Els programes locals de prevenció i gestió dels residus, si escau, en el marc de les seves competències.

Article 15

Naturalesa jurídica, tipus, àmbit i vigència dels plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus

1. Els plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus tenen la naturalesa de plans directores sectorials d'acord amb el que determina l'article 11 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, així com la funció o finalitat que la legislació bàsica estatal en matèria de residus assigna als plans autonòmics de prevenció i gestió de residus.

2. S'estableixen dos tipus de plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus: els plans directores sectorials insulars de prevenció i gestió de residus no perillosos i el pla director sectorial autonòmic de prevenció i gestió de residus perillosos.

3. Els plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos tenen un àmbit territorial estrictament insular i el seu àmbit objectiu comprèn tots els residus no perillosos classificats com a tals per la Llista europea de residus.

4. El pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos té un àmbit autonòmic i el seu àmbit objectiu comprèn el de tots els residus perillosos classificats com a tals per la Llista europea de residus.

5. La vigència màxima dels plans a què es refereix aquest article és de 6 anys i es publiquen íntegrament en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Article 16

Principis dels plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus

1. Els plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus han de tenir en compte el principi de fer pagar a qui contamina, la jerarquia de residus i els principis d'economia circular i sostenibilitat.

2. Així mateix, aquests plans han de tenir en compte els efectes del turisme i la població estacional, així com les previsions contingudes a la legislació d'avaluació ambiental dels plans i programes.

Article 17

Contingut dels plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus

1. El contingut dels plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus inclou els aspectes de determinació, ubicació i característiques de les infraestructures de residus, si són necessàries, i en tot cas els aspectes i elements de prevenció i gestió de residus.

2. En particular, el contingut mínim dels plans directores sectorials de prevenció i gestió de residus és el que determina:

a) L'article 12 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, que, en relació amb la determinació i localització de les infraestructures, s'han de tenir en compte els principis de proximitat, autosuficiència i descentralització.

b) La legislació bàsica estatal per als plans autonòmics de gestió de residus i per als plans de prevenció de residus, i han de preveure l'adopció de mesures que permetin la gestió dels residus davant situacions excepcionals que n'impedeixin la recollida i el tractament correctes.

c) Els articles 7.4, 26.5, 28.8 i 9, 29.4.c), 32.2 i 56.5 d'aquesta llei, relatius, respectivament, a la importació de residus, el malbaratament alimentari, els sistemes de dipòsit, devolució i retorn de residus i la reducció d'envasos en el sector HORECA, l'habilitació del contenidor d'envasos per a la recollida d'altres materials i les infraestructures necessàries per a aquesta situació, el tractament previ dels residus abans de la seva incineració o valorització energètica i els llots d'aigües residuals depurades.

d) Una proposta d'indicadors per tal d'assolir els objectius del pla.

3. Tant el pla director sectorial autonòmic de prevenció i gestió de residus perillosos com els plans directors insulars de prevenció i gestió de residus no perillosos poden incloure en la seva planificació instal·lacions mixtes per al tractament de residus perillosos i no perillosos, previ informe vinculant i favorable de l'altra part. Si es tracta d'instal·lacions públiques, la proposta i l'informe previ hauran de contemplar expressament i detalladament el model de gestió i condicions de l'administració que s'hagi de fer càrrec de les instal·lacions esmentades.

Article 18

Procediment per a l'elaboració i aprovació

1. El procediment d'elaboració i aprovació dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus és el previst a l'article 13 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial.

2. En tot cas, i d'acord amb el previst a l'article 13 bis de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus han d'integrar el component ambiental en totes les fases d'elaboració i aprovació, inclòs el seu seguiment, en els termes que estableix la normativa reguladora d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes.

Article 19

Efectes

1. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus vinculen el planejament urbanístic en els termes prevists a l'article 15 de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial, i la seva aprovació du implícita la declaració d'utilitat pública de les obres de les instal·lacions i els serveis que s'hagin previst de manera concreta, en els termes prevists a l'article 16 de la mateixa llei.

2. S'exclouen de la declaració d'interès general i de subjecció a llicència urbanística municipal o del règim de comunicació

prèvia, les obres de construcció, d'infraestructures i equipaments que s'han previst amb el grau de detall suficient com a obres que s'han d'executar en els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus aprovats definitivament.

3. En el supòsit que no sigui d'aplicació l'exclusió de la declaració d'interès general, de llicència urbanística o del règim de comunicació prèvia a què es refereix l'apartat anterior, el Govern de les Illes Balears o els consells insulars podran acordar, pels actes promoguts per les seves administracions públiques o els seus ens instrumentals de dret públic, l'aplicació del règim previst a l'article 149 apartats 3 a 5 de la Llei 12/2017, de 29 de desembre, d'urbanisme de les Illes Balears.

4. En el cas d'instal·lacions subjectes a autorització ambiental integrada s'haurà d'aplicar el previst a la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i la seva normativa de desplegament.

Article 20

Programes locals de prevenció i gestió de residus

1. En el marc de la planificació insular i autonòmica en matèria de residus i en l'àmbit de les seves competències, els municipis de les Illes Balears i els consells insulars, en la seva condició d'ens locals, poden elaborar programes de prevenció i de gestió de residus de la seva competència, que han de tenir una vigència màxima de 6 anys.

2. El procediment d'elaboració i aprovació serà el previst a la legislació de règim local per a les ordenances, amb la particularitat que tractant-se de programes municipals es sol·licitarà informe al consell insular respectiu o a la comunitat autònoma, segons el tipus de residus de què es tracti. De no emetre l'informe en el termini d'un mes, a comptar des de la seva sol·licitud, l'ajuntament podrà continuar la seva tramitació.

3. Els programes municipals de prevenció i gestió de residus han d'incloure aspectes específics per a sectors econòmics estratègics del municipi.

4. Els programes municipals de prevenció i gestió de residus es podran elaborar individualment o de forma agrupada amb altres municipis.

5. En tot cas els municipis, per si sols o agrupats, o les entitats que prestin el servei tenen l'obligació de fer una dotació de recursos econòmics i humans que garanteixi la prevenció i la gestió adequades dels residus municipals. S'haurà d'assegurar que les persones que s'encarreguin de la gestió dels residus municipals tinguin formació específica en matèria de residus.

Article 21

Comissió de Residus de les Illes Balears

1. Es crea la Comissió de Residus de les Illes Balears com a òrgan consultiu i participatiu entre les diferents administracions competents en matèria de planificació i gestió de residus.

2. Correspon a la Comissió de Residus de les Illes Balears vetllar per la coordinació necessària de la planificació i gestió de residus de les diferents administracions públiques.

3. Formen la Comissió de Residus de les Illes Balears:

- a) Persones representants del Govern de les Illes Balears.
- b) Persones representants del Consell Insular de Mallorca.
- c) Persones representants del Consell Insular de Menorca.
- d) Persones representants del Consell Insular d'Eivissa.
- e) Persones representants del Consell Insular de Formentera.
- f) Persones representants de l'Ajuntament de Palma.
- g) Persones representants de la resta d'ajuntaments de les Illes Balears.

4. El Govern de les Illes Balears regularà reglamentàriament el nombre de persones representants de cada entitat, que serà equilibrat i paritari, en l'organització i el funcionament de la Comissió.

5. Seran funcions de la Comissió:

a) Participar en els procediments d'elaboració dels instruments de planificació de residus.

b) Proposar i/o establir directrius per a la redacció dels instruments de planificació en matèria de residus de les Illes Balears, que inclouran objectius, continguts, polítiques de gestió i un calendari de tramitació i aprovació.

c) Formular recomanacions i propostes en relació amb la planificació i la gestió de residus als òrgans competents.

d) Promoure l'elaboració d'estudis en relació amb la planificació i la gestió de residus.

e) Revisar el compliment dels objectius i indicadors de seguiment dels instruments de planificació per al compliment de directives europees.

c) Fomentar la implantació de sistemes i iniciatives i/o sistemes de bonificació econòmica que promoguin activitats de reparació i reutilització, especialment respecte dels residus d'aparells elèctrics i electrònics, roba i mobles.

d) Fomentar i facilitar la recuperació, classificació i reutilització dels documents que contenguin valor patrimonial, històric o cultural important (mapes, revistes, llibres, etc.).

e) Fomentar la reducció en la generació de residus en processos relacionats amb la producció industrial, l'extracció de minerals i la construcció i la demolició, tenint en compte les millors tècniques disponibles, així com la classificació i separació dels residus generats.

f) Establir criteris i la metodologia per a l'anàlisi del cicle de vida (ACV) dels productes, de manera harmonitzada amb les directrius de la Unió Europea.

g) Instaurar l'obligació d'informar els usuaris dels productes generadors de residus en tot allò que fa referència a la seva reutilització, reciclatge, valorització o eliminació i riscos de contaminació que comporten els residus que generen en col·laboració amb els sistemes de responsabilitat ampliada del productor, les plantes de reciclatge, etc.

h) Fomentar actuacions com les descrites en els apartats anteriors mitjançant desgravacions fiscals, subvencions o altres mesures.

i) Incloure les condicions que es considerin adients per a la prevenció en la generació de residus en els permisos ambientals per a l'exercici de l'activitat, en aplicació de les millors tècniques disponibles.

j) Promoure la recerca, el desenvolupament i l'ús de tècniques ecològiques racionals i de tècniques de disseny de productes que impliquin una reducció de l'impacte ambiental i de la generació de residus.

k) Establir objectius qualitatius en la producció de residus.

l) Incorporar criteris de prevenció en els procediments de contractació pública.

m) Incorporar en les ordenances municipals mesures de prevenció i minimització de l'abandonament de residus a la costa, com les lloques de tabac, envasos, objectes oxidats i altres d'ús habitual en les platges.

n) Fomentar l'ús de productes d'higiene femenina reutilitzables i/o biodegradables.

2. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències pròpies, han de promoure i fomentar l'ús de productes reutilitzats i procedents de la valorització material de residus. Així, s'han de preveure les mesures següents:

a) Foment de la reutilització i valorització interna i externa dels residus a les empreses, procurant-ne la transformació en subproductes.

b) Promoció de la creació d'una borsa de subproductes.

TÍTOL III

FONAMENTS DE LA GESTIÓ DE RESIDUS A LES ILLES BALEARS

Article 22

Mesures de prevenció, reutilització i disminució de la condició de perillositat dels residus

1. Les administracions de les Illes Balears, en l'àmbit de les pròpies competències, als efectes d'assolir un major nivell de prevenció en la generació dels residus, entre altres mesures, han d'adoptar les següents:

a) Promoure la venda i la compra a granel, sense menyscar la seguretat alimentària i els drets dels consumidors, els béns i serveis duradors, l'ús de productes que siguin eficients en la despesa de recursos, reparables i reciclables.

b) Potenciar, afavorir i regular el mercat d'envasos retornables per tal d'incrementar els que siguin reutilitzables. I fomentar la disminució dels que siguin d'un sol ús, especialment dels de reutilització o reciclatge difícils.

c) Foment i subvenció d'activitats per declarar la fi de condició de residu.

d) Elaboració d'una norma reguladora per a la promoció de la compra verda, de compliment obligat per a les administracions públiques.

e) Priorització de la compra pública de productes reutilitzables i/o reciclats, que s'haurà de tenir en compte obligatòriament en els concursos públics de licitació.

f) Especialment, s'ha de considerar i prioritzar la reutilització de residus o productes procedents del tractament de residus, com els àrids reciclats i el mobiliari urbà fet de materials reciclats, quan aquests compleixin les exigències per a una aplicació determinada i tinguin les certificacions pertinents.

3. El Govern de les Illes Balears ha d'aprovar un reglament per a la prevenció dels residus generats en esdeveniments públics.

4. A partir de l'1 de gener de 2021, és obligatori l'ús de productes de neteja naturals i/o ecològics amb certificació a totes les contractes i compres públiques, sempre que existeixin productes d'aquestes característiques en el mercat.

Article 23

Regulació relativa als productes d'un sol ús

1. A partir de l'1 de gener de 2021 s'adoptaran les mesures següents:

a) Els establiments que distribueixin bosses de plàstic sense la consideració de lleugeres o molt lleugeres hauran de cobrar un preu per aquestes, i prioritzar l'ús de materials i plàstics constituïts per polímers naturals i menys agressius amb el medi ambient. En qualsevol cas, hauran d'estar constituïdes almenys amb un 50% de plàstic reciclat i no fragmentable. A partir de 2024 el percentatge mínim augmentarà al 70%.

b) Els establiments comercials no podran distribuir bosses de plàstic lleugeres d'un sol ús. Preferentment s'utilitzaran altres materials i únicament es podran distribuir envasos o bosses de plàstic compostables molt lleugeres, sempre que es destinin únicament a productes alimentaris per prevenir el malbaratament i/o per qüestions d'higiene o seguretat.

c) No es permetrà la venda, distribució i ús de plats, coberts, tassons, tasses i safates alimentàries d'un sol ús fets de plàstic que no entrin dins l'àmbit d'aplicació de la Directiva 94/62/CE relativa a envasos i residus d'envasos, excepte els que siguin compostables.

Tots aquests productes s'etiquetaran i identificaran suficientment i adientment per tal que el consumidor pugui identificar-los als efectes de la seva recollida selectiva en la fracció compostable dels residus domiciliaris.

d) No es podrà fer ús de productes alimentaris en monodosi, a excepció de les restriccions establertes pel Reial decret 895/2013, ni estris d'un sol ús en els establiments i les empreses turístiques del sector HORECA per al consum d'aliments i begudes en el mateix local, a excepció dels consumibles de cel·lulosa.

A partir de l'aprovació d'aquesta llei s'impulsaran campanyes de sensibilització al sector HORECA per eliminar l'ús de productes alimentaris en monodosi i estris d'un sol ús elaborats amb plàstics i altres productes de difícil gestió.

e) Només es podran distribuir, comercialitzar i usar a les Illes Balears les canyetes de begudes, els bastonets per a les orelles i els bastonets per a caramels fabricats amb materials compostables.

f) Les càpsules d'un sol ús de cafè, infusions, brous i altres utilitzades en cafeteres, posades a la venda a les Illes Balears, hauran de ser fabricades amb materials compostables o bé fàcilment reciclables, orgànicament o mecànicament.

A aquest efecte, els fabricants, importadors o distribuïdors que optin pel seu reciclatge hauran d'organitzar un sistema individual o col·lectiu que garanteixi i acrediti davant el Govern de les Illes Balears el reciclatge correcte dels productes i el compliment dels objectius d'aquesta llei. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears autoritzarà i registrarà aquests sistemes de responsabilitat ampliada del productor.

g) S'han de complir les prescripcions següents per a les tovallolletes humides que es posin al mercat a les Illes Balears:

i. No es podran eliminar de manera que afectin la xarxa de clavegueram.

ii. S'ha d'incorporar, en els envasos i en els punts de venda, informació clara i suficient per als usuaris que no indueixi a confusió i adverteixi del problema que aquests productes representen per la dificultat de gestionar-los i els efectes adversos que tenen per al medi ambient.

2. Totes les restriccions anteriors s'han d'entendre aplicables no només al comerç tradicional, sinó també a les vendes per mitjans electrònics i canals digitals.

3. Les referències fetes quant a l'obligatorietat de materials compostables s'entenen en relació amb la norma UNE EN 13.432:2001.

4. El Govern de les Illes Balears proposarà al Parlament la tramitació legislativa per establir restriccions a la venda, distribució i ús d'altres productes d'un sol ús o materials que, com a residus, presenten dificultat especial en la seva gestió i efectes adversos per al medi ambient o una generació excessiva que dificulti assolir els objectius de reducció.

Article 24

Regulació relativa a altres productes

1. A partir de l'1 de gener de 2021 queda prohibida la distribució i venda de:

a) Productes que continguin microplàstics i nanoplàstics.

b) Les versions no reutilitzables i no recarregables de cartutxos i tòners d'impressora i fotocopiadora.

c) Els models d'encenedors que no garanteixin al menys 3.000 enceses efectives. A tals efectes, es tindran en compte els

requeriments de les normes EN 13869 i ISO 9994 considerant el total de la seva vida útil.

A aquest efecte, els seus fabricants, importadors o distribuïdors hauran d'organitzar un sistema individual o col·lectiu que garanteixi i acrediti davant el Govern de les Illes Balears el reciclatge correcte dels productes i el compliment dels objectius d'aquesta llei. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears autoritzarà i registrarà aquests sistemes de responsabilitat ampliada del productor.

2. A partir de l'1 de gener de 2025 queda prohibida la distribució i venda de:

Les versions no recarregables de maquinets d'afaitar que es posin al mercat de les Illes Balears. Les maquinets recarregables, a més, hauran de ser fabricades amb materials reciclables.

A aquest efecte, els seus fabricants, importadors o distribuïdors hauran d'organitzar un sistema individual o col·lectiu que garanteixi i acrediti davant el Govern de les Illes Balears el reciclatge correcte dels productes i el compliment dels objectius d'aquesta llei. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears autoritzarà i registrarà aquests sistemes de responsabilitat ampliada del productor.

Les anteriors mesures no seran d'aplicació a aquelles maquinets d'afaitar que tinguin un ús sociosanitari.

3. Totes les restriccions anteriors s'han d'entendre aplicables no només al comerç tradicional, sinó també a les vendes per mitjans electrònics i canals digitals.

Article 25

Mesures de prevenció d'envasos

1. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han d'afavorir i fomentar la prevenció d'envasos i l'ús d'envasos reutilitzables.

2. No es podran distribuir, amb caràcter general, begudes en envasos d'un sol ús en edificis i instal·lacions de les administracions i ens públics, amb independència de la seva modalitat de gestió, a partir de l'1 de gener de 2021.

3. En aquests espais s'instal·laran i es mantindran operatives fonts d'aigua potable en condicions que garanteixin la higiene i la seguretat alimentària. Alternativament es podrà subministrar aigua en envasos reutilitzables, sens perjudici que en els centres sanitaris i educatius es permeti la comercialització en envasos d'un sol ús. Els tassons subministrats seran preferentment reutilitzables o, en tot cas, compostables.

4. En els esdeveniments públics, inclosos els esportius, que tinguin el suport de les administracions públiques, sigui en el patrocini, l'organització o en qualsevol altra fórmula, s'han d'implantar alternatives a la venda i la distribució de begudes envasades i de tassons d'un sol ús i, en tot cas, s'ha de garantir l'accés a aigua no envasada o en botelles reutilitzables. A més, s'ha d'implantar un sistema de dipòsit per evitar l'abandonament d'envasos i tassons o la seva gestió incorrecta.

5. En els establiments del sector HORECA s'ha d'oferir sempre als consumidors, clients o usuaris dels seus serveis, la possibilitat de consum d'aigua no envasada, de manera gratuïta i complementària a l'oferta del mateix establiment sempre que l'ajuntament o l'empresa subministradora de l'aigua garanteixi que és apta per al consum humà i que per tant presenta les condicions sanitàries exigibles.

6. No es podran distribuir paquets de llaunes o botelles de begudes subjectes mitjançant anelles de plàstic ni altres envasos col·lectius secundaris, que, en tot cas, hauran de ser de material biodegradable i indicar-ho així al consumidor a partir de l'1 de gener de 2021.

Article 26

Sobre el malbaratament alimentari

1. El Govern de les Illes Balears ha de dur a terme actuacions encaminades a fomentar la reducció de la generació del malbaratament alimentari en la producció primària, en la transformació i la fabricació, la venda minorista i altres tipus de distribució d'aliments, en centres educatius i sanitaris, en restaurants i serveis alimentaris i també a les llars.

2. El Govern de les Illes Balears ha de promoure un pacte social per assolir una reducció efectiva i sensible del malbaratament alimentari.

Aquest pacte social s'ha de concretar en un codi de bones pràctiques, relatiu als excedents d'aliments, amb la participació de tots els agents implicats (especialment les administracions competents en matèria d'afers socials) amb els objectius següents:

a) Efectuar una diagnosi sobre el malbaratament alimentari a la comunitat autònoma de les Illes Balears. Aquest estudi ha de permetre comptar amb una base estadística relativa a l'any 2020 per tal de permetre un seguiment futur dels avanços, així com l'elaboració d'una estratègia de reducció del malbaratament per a l'any 2030.

b) Millorar l'eficiència dels processos per reduir els excedents d'aliments aptes per al consum humà però no per a la comercialització, afavorir l'economia local i enfortir les xarxes de solidaritat.

c) Establir mecanismes perquè els excedents d'aquests productes siguin lliurats a organitzacions socials i distribuïts a persones que els necessitin amb totes les garanties exigibles.

d) Contribuir a conscienciar tota la cadena alimentària, des de productors a consumidors, de la necessitat d'un consum responsable i reduir el malbaratament alimentari.

3. El Govern de les Illes Balears desplegarà, normativament, la regulació que sigui necessària per disminuir el malbaratament alimentari. Aquesta regulació ha de preveure necessàriament, per regla general, la prohibició d'eliminar aliments en bon estat per part dels comerços i punts de venda, així com informar els consumidors de l'impacte i els efectes negatius del malbaratament alimentari sobre el medi ambient i l'economia de les llars.

4. El Govern de les Illes Balears ha de dur a terme una harmonització de la normativa sanitària amb la de residus sota la seva competència, per tal de permetre que el menjar cuinat que sobri de menjadors escolars, hospitals, residències, grans col·lectius, grans esdeveniments, etc., pugui ser lliurat a menjadors socials i als particulars que ho necessitin.

5. Els plans directors sectorials i programes de prevenció i gestió de residus no perillosos elaborats per les administracions de les Illes Balears han d'incorporar normes específiques de quantificació del malbaratament i les pèrdues alimentàries, alineades amb els tempos de les normes europees, que permetin respectar els objectius d'aquesta llei.

6. A l'entrada en vigència d'aquesta llei, els establiments d'hoteleria i restauració hauran de facilitar als clients que, sota la seva responsabilitat així ho sol·licitin, les restes d'aliments no consumits en envasos compostables segons la norma UNE EN 13.432:2001, a excepció dels establiments que ofereixin bufet o menús col·lectius.

Article 27

Sistemes de responsabilitat ampliada del productor

1. La responsabilitat ampliada del productor de productes que es converteixen en residus es pot concretar mitjançant sistemes integrats de gestió o de dipòsit, devolució i retorn, de manera individual o col·lectiva. Es regula en la legislació bàsica de l'Estat i té per objectiu la prevenció en la generació, la disminució de la seva perillositat i l'organització de la gestió dels residus.

2. Els productors de productes que, tenint seu social a la comunitat autònoma de les Illes Balears, optin per un sistema individual per donar compliment a les obligacions establertes en el marc d'un sistema de responsabilitat ampliada han de presentar davant l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears una comunicació prèvia a l'inici de les activitats, on han d'indicar el funcionament del sistema i les mesures que aplicaran per al compliment d'aquestes obligacions. Aquesta comunicació serà inscrita d'ofici en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

3. Els sistemes individuals i col·lectius de responsabilitat ampliada dels productors estan obligats a subministrar a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, durant el primer trimestre de cada any, informació sobre els residus gestionats, la relació d'entitats o empreses que els constitueixen i de les que hagin contractat per a la gestió dels residus o, si és el cas, d'entitats locals que realitzin la gestió dels residus, i un informe dels pagaments a entitats o empreses en relació amb aquestes activitats.

Aquestes dades, que es trametran electrònicament, podran concretar-se reglamentàriament i detalladament pel Govern de les Illes Balears mitjançant una ordre del conseller competent en matèria de residus.

4. En els acords o convenis signats per les administracions públiques de les Illes Balears amb els sistemes de responsabilitat ampliada del productor s'han de prendre com a referència de les dades relatives a població de les Illes Balears les elaborades per l'Institut Balear d'Estadística (IBESTAT), en la darrera revisió que n'hagi fet, de l'IPH (índex de pressió

humana) per al període corresponent. Aquestes dades seran la referència per a qualsevol qüestió relacionada amb els ingressos que s'hagin de percebre.

5. Els sistemes de responsabilitat ampliada del productor han de complir els objectius de recollida i reciclatge previstos pels plans i programes de prevenció i gestió de residus establerts per les administracions públiques de les Illes Balears i, als efectes de verificar-los adientment, han de subministrar les dades individualitzades dels productes, o envasos, posats en el mercat de les Illes Balears pels productors als quals representin, de manera desagregada dels totals nacionals.

6. Els convenis signats entre les administracions de les Illes Balears i els operadors dels sistemes de responsabilitat ampliada del productor han de ser de coneixement públic i s'han de posar a l'abast de la ciutadania.

7. El Govern de les Illes Balears podrà establir l'obligatorietat d'altres sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada del productor o de dipòsit, devolució i retorn per a residus perillosos o no perillosos, a través dels instruments de planificació corresponents, en algun o alguns dels supòsits següents:

a) Si es tracta de residus de difícil valorització o eliminació.

b) Si es tracta de residus la perillositat dels quals exigeixi l'establiment d'aquest sistema per garantir-ne la gestió correcta.

c) Quan no es compleixin els objectius de gestió fixats en la normativa vigent.

8. La implantació d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn, en qualsevol cas, garantirà la devolució de les quantitats dipositades i el retorn del producte per reutilitzar-lo o del residu per tractar-lo, en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor. Això, amb la finalitat de reduir el "littering" (abandonament de residus en el medi), promoure la prevenció i millorar la reutilització, el reciclatge d'alta qualitat i la valorització material dels residus.

9. El sistema de dipòsit, devolució i retorn afectarà els envasos que delimiti el Govern de les Illes Balears, amb independència que es comercialitzin en la indústria, comerç, administració, sector serveis o en qualsevol altre lloc o via. Per a la seva implantació s'observarà l'obligació següent: els fabricants, importadors, distribuïdors majoristes o minoristes, intermediaris, comerciants, establiments o qualsevol altre agent responsable de la primera posada dels productes en el mercat insular estaran obligats a cobrar als clients, fins al consumidor final, una quantitat individualitzada per a cada producte que sigui objecte de transacció i que fixarà el Govern de les Illes Balears. Aquesta quantitat no tindrà la consideració de preu, ni estarà subjecte, per tant, a tributació.

Article 28

Sistemes de responsabilitat ampliada del productor per a residus d'envasos

1. En l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, la responsabilitat ampliada del productor per a residus d'envasos serà aplicable a tots els productes envasats i contindrà tots els tipus d'envasos inclosos en la Directiva 94/62/CE relativa als

envasos i residus d'envasos, envasos de venda o primaris, col·lectius o secundaris i de transport o terciaris, ja siguin de generació domiciliària, comercial o industrial.

2. Els sistemes de responsabilitat ampliada del productor de residus d'envasos han de compensar les administracions per la totalitat dels costos del cicle de gestió de tots els residus d'envasos destinats a valorització, inclosa la part proporcional pels residus d'envasos recollits no selectivament i dels procedents de la neteja viària i d'altres espais com les platges.

3. A l'entrada en vigència d'aquesta llei, i posteriorment almenys cada dos anys, els sistemes integrats de gestió de residus d'envasos duran a terme una caracterització suficient, representativa i estadísticament significativa en l'àmbit territorial de les Illes Balears, dels residus dipositats per la ciutadania en els contenidors habilitats per a la recollida selectiva dels residus d'envasos, per tal d'acreditar els percentatges d'envasos i altres materials dipositats, el contingut en impropis i el compliment d'objectius.

Aquestes dades es contrastaran amb les caracteritzacions que puguin dur a terme les administracions locals, insulars o autonòmiques.

4. Atesa la potestat prevista per raons de protecció ambiental addicional, que preveu l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, si l'any 2020 no s'han complert els objectius marcats per aquesta llei o per la normativa estatal o europea més restrictiva, el Govern de les Illes Balears podrà establir altres sistemes complementaris de gestió de residus d'envasos, com el de dipòsit, devolució i retorn.

5. El càlcul d'objectius es basarà en les dades facilitades pels envasadors, tal com es preveu en l'apartat 5 de l'article 27 d'aquesta llei i en l'apartat 3 d'aquest article. En qualsevol cas, el Govern de les Illes Balears contrastarà les dades proporcionades amb estudis propis de caracterització o d'altres que es considerin adients.

6. El Govern de les Illes Balears elaborarà els estudis necessaris sobre la viabilitat i els aspectes que s'han de tenir en compte en l'establiment d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn de residus d'envasos.

L'establiment eventual d'aquest sistema ha de tenir en compte, amb consideració especial, les externalitats i implicacions tècniques i econòmiques sobre el conjunt dels sistemes actuals de recollida de residus d'envasos ja implantats, així com les circumstàncies i possibilitats reals de les petites i mitjanes empreses.

Aquest sistema ha de justificar-se en la seva viabilitat tècnica i econòmica atenent el conjunt d'impactes per als consumidors, ambientals i per a la salut humana, i ha de garantir el funcionament correcte del mercat interior, el transport, la indústria local i la distribució, considerant el fet insular com a peculiaritat diferencial de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

7. En tot cas, la posada en funcionament d'un sistema de dipòsit, devolució i retorn d'envasos quedarà supeditada a una prova pilot de durada mínima d'un any, en un entorn controlat, amb una audiència prèvia als consells insulars.

8. En cas que es decidís la posada en funcionament d'aquest sistema, els consells insulars hauran d'incorporar-lo a la seva planificació en matèria de residus no perillosos.

9. Els plans directors sectorials i els programes de prevenció i gestió de residus aprovats per les administracions públiques de les Illes Balears han de regular específicament, per la seva importància, els fluxos de residus produïts al sector HORECA.

Article 29

Recollida de residus, preparació per a la reutilització, el reciclatge i la valorització

1. Les administracions, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar la preparació per a la reutilització i, als efectes de fomentar un reciclatge d'alta qualitat, han de promoure la recollida separada de residus en origen.

2. Tot establiment públic o privat ha de tenir establerta la separació en origen dels seus residus. A aquest efecte, en les obres de nova construcció o en les de reforma si es disposa d'espai suficient, s'han d'habilitar els espais adients de superfície mínima necessària per ubicar-hi els contenidors necessaris.

3. L'obligació de separació en origen dels residus s'ha de preveure necessàriament en els contractes, públics i privats, de manteniment i neteja d'immobles des de la promulgació d'aquesta llei.

4. Els ens locals han d'establir sistemes per potenciar l'opció del compostatge domèstic i comunitari, i la recollida separada tindrà en compte les prescripcions següents:

a) Haurà d'incloure, com a mínim, les fraccions de paper, metall, plàstic, vidre, matèria orgànica compostable, poders, tèxtils i oli vegetal. També es recolliran separadament totes aquelles altres obligatòries per norma com les d'aparells elèctrics i electrònics, voluminosos, residus de la construcció i demolició, etc.

b) Els sistemes de recollida separada ja existents poden adaptar-se a aquestes fraccions recollint més d'un material en una sola fracció sempre que se'n garanteixi la separació posterior adequada, sense que això impliqui una pèrdua de qualitat dels materials obtinguts ni un cost superior.

c) A aquests efectes, el contenidor groc d'envasos lleugers s'ha d'utilitzar també per a la recollida de plàstics i metalls, i s'han de separar les diferents fraccions en les plantes de tractament previstes en la planificació insular.

d) La fracció orgànica dels residus domèstics s'ha de recollir mitjançant bosses compostables, d'acord amb la norma UNE EN 13.432:2001, la qual cosa s'haurà d'indicar en l'etiqueta de la bossa.

5. Els establiments i empreses turístiques del sector HORECA han d'habilitar la recollida separada de les fraccions esmentades abans, especialment de la fracció orgànica dels residus de menjador i cuina, una vegada que els municipis s'hagin adaptat a la previsió de la disposició transitòria tercera, així com dels olis vegetals.

6. Els vaixells que, fent ús dels serveis portuaris, descarreguin residus als ports de les Illes Balears han de seguir els mateixos criteris de separació establerts en aquest article.

7. En relació amb els residus de la construcció i la demolició, els plans insulars de prevenció i gestió de residus no perillosos han de preveure sistemes que permetin la separació dels residus amb característiques de perillositat i, almenys, d'àrids, fusta, metalls, vidre i guix.

8. Les administracions, en l'àmbit de les seves competències, han d'adoptar les mesures necessàries per fomentar la valorització material i, en darrer terme, energètica, dels residus biodegradables.

9. Els ens locals i/o les entitats públiques en els quals hagin delegat aquesta competència han de dur a terme les actuacions necessàries per assegurar que els contenidors i les àrees d'aportació de recollida municipal fora del nucli urbà s'adiguin estèticament amb el seu entorn, especialment en zones d'especial interès i protecció ambiental.

A més, han de prendre les mesures adients per evitar contenidors aïllats que constitueixin un focus d'abocaments incontrolats.

10. Els ens locals han d'incorporar sistemes de recollida que garanteixin els bons resultats i que tendeixin a sistemes no anònims, com els de porta a porta.

Article 30

Compostatge domèstic i comunitari

1. El compostatge domèstic i el comunitari, si bé tendran consideració d'operació de reciclatge a efectes de consecució d'objectius, disposaran d'un règim simplificat d'autorització si es du a terme d'acord amb els preceptes següents:

a) Els bioresidus compostats procediran únicament dels domicilis o jardins de les persones usuàries de la instal·lació, però el material estructurant també podrà tenir altres procedències, com les restes de poders de parcs i jardins públics, palla, restes agrícoles i similars.

b) El compost resultant serà utilitzat exclusivament per les persones usuàries de la instal·lació i no es podrà comercialitzar a tercers.

c) La capacitat màxima de les instal·lacions no superarà 20 m³, comptant el volum dels compostadors però no el del material estructurant, que podrà disposar, com a màxim, de 10 m³ més per a l'emmagatzematge.

2. Els ajuntaments vetllaran perquè les instal·lacions de compostatge domèstic o comunitari produeixin un compost de qualitat, amb les condicions d'higiene degudes, característiques fisicoquímiques, paràmetres biològics i contingut d'impropis.

3. Els punts de compostatge comunitari poden implantar-se en sòl públic o privat i han de ser autoritzats pels ajuntaments corresponents. Mantindran una distància mínima de 15 metres a zones habitades i altres espais sensibles, com zones comercials, centres sanitaris, llits de torrents o infraestructures de captació i emmagatzematge d'aigua.

Disposaran de mesures per evitar les males olors, l'accés de rosegadors i altres animals, i restaran sota responsabilitat d'una persona, que s'encarregarà de supervisar-ne l'ús i funcionament.

4. Obtinguda l'autorització municipal pertinent, els centres de compostatge comunitari hauran de presentar comunicació prèvia i declaració responsable de la seva activitat davant l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears.

5. Els ajuntaments aportaran a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, d'acord amb les previsions de l'article 69 d'aquesta llei, les dades anuals relatives a les instal·lacions de compostatge comunitari que hagin autoritzat.

6. Amb autorització de la conselleria competent en matèria de residus es podran realitzar altres operacions de compostatge que permetin la seva comercialització o permuta.

Article 31

Deixalleries municipals

1. Tots els municipis han de garantir el servei de deixalleria als seus ciutadans, ja sigui de forma independent o mancomunada, per a la recepció i recollida de determinats residus d'origen domiciliari. Aquest servei i les instal·lacions necessàries s'han d'incloure en els instruments de planejament urbanístic respectius, de conformitat amb el que estableixen els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos.

2. Els ens municipals incentivaran l'ús de les deixalleries per part dels seus ciutadans com a punt de recollida d'aquells residus que no siguin objecte de recollida domiciliària.

A més de la recollida dels residus domèstics, no perillosos i perillosos, de manera obligatòria i gratuïta per a tota la ciutadania, els ens locals poden preveure la recollida a les deixalleries d'altres residus d'origen comercial i/o industrial, d'oficines i serveis, si així ho estableixen les ordenances municipals corresponents, i n'han de fixar, si escau, les taxes pertinents.

3. Les deixalleries han de complir les prescripcions tècniques que siguin aprovades pel Govern de les Illes Balears i comptar amb les autoritzacions previstes per la normativa sectorial en matèria de residus.

4. Correspon als municipis, o als ens en què hagin delegat competències, regular les normes de funcionament de les deixalleries a través de les ordenances corresponents.

5. Totes les deixalleries han d'incloure la recepció i l'emmagatzematge selectiu de productes usats i residus destinats a la seva reutilització o preparació per a la reutilització. Almenys ha de ser així per a residus d'aparells elèctrics i electrònics, mobles, tèxtils i altres en què així es faci constar en la seva autorització.

Ja sigui de manera independent o mitjançant acord amb altres centres, han de preveure i incorporar igualment les activitats necessàries per a la preparació per a la reutilització.

6. De la mateixa manera, les deixalleries hauran de preveure la recollida selectiva del material que, d'acord amb la previsió de l'article 22.d) d'aquesta llei, puguin constituir documents escrits amb valor històric o cultural, i el seu lliurament a les entitats adients per a la conservació del patrimoni (arxius, instituts especialitzats, universitats, etc.).

Article 32

Tractament finalista dels residus

1. Tots els residus han de ser sotmesos a un tractament previ abans de ser eliminats mitjançant dipòsit en abocador.

2. També seran sotmesos a un tractament previ abans de la seva incineració o valorització energètica, llevat que aquest tractament no sigui viable tècnicament o no quedi justificat per raons de protecció de la salut humana i el medi ambient.

3. Els dipòsits controlats i les plantes incineradores de residus han de complir les exigències establertes per la legislació bàsica estatal, que poden ser desplegades reglamentàriament pel Govern de les Illes Balears.

Article 33

Fons de Prevenció i Gestió de Residus

1. Es crea el Fons de Prevenció i Gestió de Residus, destinat a finançar mesures que tinguin per objecte mitigar els impactes adversos sobre la salut humana i el medi ambient associats a la generació i la gestió de residus.

2. El Fons de Prevenció i Gestió de Residus s'integra de manera diferenciada en el pressupost de la conselleria competent en matèria de residus, mentre que la seva gestió s'adscriu a la direcció general pertinent.

3. El Fons de Prevenció i Gestió de Residus es proveeix dels recursos següents:

a) Els ingressos derivats dels cànon sobre la disposició del rebuig de residus i altres impostos ambientals finalistes que es puguin crear per a la prevenció i la reducció de residus.

b) Les aportacions del pressupost del Govern de les Illes Balears.

c) Les assignacions que corresponguin al Govern de les Illes Balears procedents de la imposició per les administracions públiques de taxes administratives de residus.

d) Les subvencions i els ajuts atorgats per altres ens.

e) L'import recaptat de les sancions imposades per l'Administració del Govern de les Illes Balears com a conseqüència d'infraaccions de la normativa sobre residus.

f) Les donacions, les herències, les aportacions i els ajuts que els particulars, les empreses o les institucions destinin específicament al Fons.

g) Els romanents procedents d'economies en la contractació, de revocacions o de renúncies en els procediments d'atorgament d'ajuts o subvencions als ens locals finançats amb el Fons, o altres ròssecs, inclosos els que

provenen dels sistemes que s'estableixin per a la gestió de residus municipals, ja siguin del mateix exercici o d'exercicis anteriors.

h) Les aportacions per a les accions de promoció i comunicació provinents dels sistemes que s'estableixen per a la gestió dels residus d'envasos o d'altres sistemes de gestió de residus que es desenvolupin en el marc de la responsabilitat ampliada del productor i, si és el cas, les no utilitzades per a aquests fins per les entitats locals, en els termes establerts pels convenis respectius.

i) Les aportacions específiques de l'Estat.

j) Les garanties financeres dipositades per a la gestió de residus davant la Tresoreria del Govern de les Illes Balears no retornades una vegada complerts els terminis prevists en aquesta llei.

k) Qualsevol altra aportació destinada a finançar operacions de gestió de residus.

4. El Govern de les Illes Balears ha d'establir els criteris de gestió, organització i distribució del Fons de Prevenció i Gestió de Residus.

TÍTOL IV

ENS DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

Article 34

Denominació i naturalesa jurídica

1. El Govern de les Illes Balears proposarà al Parlament, no més tard de 24 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la creació de l'Ens de Residus de les Illes Balears, adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient, la qual exercirà el control de l'eficàcia de la seva activitat i establirà la seva organització i règim jurídic segons el que estableix la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. L'Ens de Residus de les Illes Balears ha de tenir personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de la seva finalitat institucional.

Article 35

Funcions

1. Les finalitats institucionals de l'Ens de Residus de les Illes Balears seran les següents:

a) La gestió del Fons de Prevenció i Gestió de Residus.

b) La creació de l'Oficina de Prevenció de Residus.

c) Altres actuacions en matèria de residus i sòls contaminats que li atribueixin els estatuts propis.

2. Serà el responsable d'executar el Fons de Prevenció i Gestió de Residus segons les directrius marcades per la conselleria competent en matèria de medi ambient.

3. Inclourà, com a part de la seva estructura, l'Oficina de Prevenció de Residus, que podrà ser de naturalesa virtual en

xarxa, que actuarà com a òrgan dinamitzador, assessor i gestor en matèria de prevenció de residus i impulsor de l'economia circular.

4. Les funcions de l'Oficina de Prevenció de Residus seran les següents:

- a) La promoció de la prevenció.
- b) La promoció de la reutilització i el reciclatge, altres formes de valorització material i de totes aquelles mesures previstes en l'article 22.2 d'aquesta llei.
- c) L'observatori de dades de residus i economia circular, que promourà la caracterització de residus i altra informació necessària per al càlcul d'objectius.
- d) La recerca d'aliances entre els agents involucrats en la gestió de residus.
- e) La creació i la dinamització de grups de treball sobre residus.
- f) El seguiment dels plans directors sectorials i programes de prevenció i gestió de residus de les Illes Balears.
- g) La canalització de consultes generals sobre residus i economia circular.
- h) L'impuls de campanyes de comunicació, de sensibilització i d'educació ambiental sobre bones pràctiques en residus.
- i) Donar suport als ajuntaments en tot el que comporta el desplegament d'aquesta llei.

5. Per tal de donar compliment a les funcions establertes en l'apartat anterior, es tindrà en compte la participació, de manera equilibrada i paritària, dels agents implicats, gestors de residus, entitats ciutadanes, col·legis i associacions professionals, universitats, etc.

6. En cas que s'estableixi un cànon sobre l'abocament i la incineració de residus segons el que preveu la disposició addicional sisena d'aquesta llei, l'Ens de Residus de les Illes Balears serà el responsable de fer-ne la distribució.

7. L'Ens de Residus de les Illes Balears podrà assumir qualsevol altra funció o competència pròpia de la comunitat autònoma en matèria de residus i sòls contaminats, si així ho determinen els seus estatuts.

Article 36 **Recursos i béns**

1. Es consideraran ingressos de l'Ens els provinents del Fons de Prevenció i Gestió de Residus, així com qualsevol altre ingrés de dret públic que legalment se li atribueixi.

2. L'Ens de Residus de les Illes Balears podrà adquirir, mitjançant les compensacions que siguin procedents, els immobles i les instal·lacions necessaris per a la prestació dels seus serveis, ja sigui en propietat o mitjançant cessió d'ús.

TÍTOL V **RÈGIM ADMINISTRATIU DE LA PRODUCCIÓ, LA** **POSSESIÓ I LA GESTIÓ DE RESIDUS**

Capítol I **Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes** **Balears**

Article 37 **Creació**

Es crea el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, les dades del qual han de ser incorporades, en el que sigui procedent, al Registre de Producció i Gestió de Residus del ministeri competent en matèria de medi ambient.

Article 38 **Contingut i finalitat**

1. El Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, que és públic, ha de recollir les dades d'identificació de les persones físiques o jurídiques productores o gestores de residus a les Illes Balears, el motiu del registre o l'autorització administrativa atorgada. El contingut del Registre consta en l'annex 1 d'aquesta llei.

2. La inscripció en el Registre té efectes declaratius i dóna fe i publicitat davant tercers.

3. El Govern de les Illes Balears ha de permetre a la ciutadania l'accés a les dades de lliure disposició contingudes en el Registre, principalment a través dels mitjans electrònics.

4. La inscripció en el Registre dóna lloc a l'assignació del número d'identificació mediambiental (NIMA) a l'entitat, centre o instal·lació registrada, i constitueix la seva identificació com a autoritzat o registrat pel Govern de les Illes Balears als efectes escaients.

Article 39 **Baixa del Registre**

Són causes de baixa en el Registre les següents:

- a) La suspensió temporal o definitiva de l'activitat acordada per resolució ferma.
- b) La comunicació del cessament de l'exercici de l'activitat que va determinar la inscripció en el Registre.
- c) L'incompliment sobrevingut dels requisits necessaris per a l'exercici de l'activitat prevists en disposicions específiques en matèria de residus.

Capítol II **Producció i possessió inicial de residus**

Article 40 **Obligacions dels productors de residus**

1. Els productors de residus a les Illes Balears estan subjectes a les obligacions determinades per la legislació bàsica de l'Estat, a les previstes en els preceptes següents i a les que el Govern de les Illes Balears pugui establir reglamentàriament.

2. Les persones o entitats que, com a conseqüència de la seva activitat econòmica, generin per a cada centre productor residus perillosos en qualsevol quantitat i no perillosos en quantitat superior a 1.000 tones anuals, queden obligades a les prescripcions següents:

a) Han de presentar una comunicació prèvia a l'inici de la seva activitat per a cada instal·lació ubicada a les Illes Balears.

b) Han de disposar d'un contracte de tractament amb el gestor dels seus residus, en el qual ha de constar com a mínim el contingut de l'article 5 del Reial decret 180/2015.

c) Han de lliurar els residus a una persona o entitat registrada o autoritzada per a gestionar-los, i han d'acreditar de manera adient cada entrega.

d) Han de disposar d'un arxiu cronològic, preferiblement en suport digital, de la informació relativa als residus produïts i de la seva destinació, amb el contingut mínim següent:

- Quantitat i codi d'identificació dels residus segons la codificació de la Llista europea de residus (LER).
- Origen dins el procés productiu o activitat pròpia de l'empresa.
- Data i descripció dels pretractaments realitzats, si escau.
- Data d'inici i finalització de l'emmagatzematge temporal, si escau.
- Data de cessió i destinació de cada remesa.
- Freqüència de recollida i mitjà de transport.

Aquest arxiu ha d'estar a disposició de les autoritats competents, als efectes d'inspecció i control, així com tota la documentació relativa a cada operació de gestió, durant un mínim de tres anys.

e) Han de presentar l'estudi de minimització a què fa referència l'article 42 d'aquesta llei, si els correspon.

f) Han d'observar les obligacions que estableixi la legislació vigent en matèria de residus, en particular les previstes en els articles 17 i 18 de la Llei 22/2011 respecte de la gestió dels residus que generin i de les condicions del seu emmagatzematge, envasament i etiquetatge.

3. Els productors han d'informar de qualsevol canvi rellevant en l'exercici de la seva activitat, així com de l'ampliació, la modificació substancial o el cessament d'aquesta. El canvi de CIF, NIF o trasllat a una altra ubicació s'ha de considerar un nou centre productor i no una modificació de l'existent.

4. Queden exempts de presentar la comunicació prèvia de productor els productors de residus no perillosos que generen menys de 1.000 tones a l'any i les persones o entitats que hagin obtingut l'autorització com a gestors per a instal·lacions de tractament de residus i que com a conseqüència de la seva activitat també produeixin residus. Això no obstant, mantenen la consideració de productors de residus als altres efectes regulats en aquesta llei o en qualsevol altra norma que els afecti.

5. En cas de residus domèstics o comercials en què un intermediari, com a conseqüència de la seva activitat professional en el sector de serveis o distribució, els reculli

organitzadament, aquest en tindrà la consideració de productor a tots els efectes, en substitució del posseïdor inicial.

Article 41 **Inscripció com a productor**

1. La comunicació prèvia esmentada abans, que s'ha de fer per a cada centre productor, ha d'incloure el contingut mínim següent:

a) Dades d'identificació de l'empresa i de la persona representant legal.

b) Dades d'identificació del centre productor, inclòs el codi nacional d'activitats econòmiques (CNAE).

c) Qualsevol altra dada d'identificació necessària per a la presentació electrònica de la comunicació.

d) La quantitat estimada de residus produïts anualment.

e) Els residus produïts en cada procés que permeten qualificar-los de perillosos segons l'annex del Reglament UE 1357/2014 i identificats segons la Llista europea de residus (codi LER) de l'annex de la Decisió de la Comissió 2014/955/UE.

f) Les condicions d'emmagatzematge en el lloc de producció.

g) Les operacions de tractament previstes per als residus, segons els annexos I i II de la Llei 22/2011.

h) Una còpia del contracte de tractament amb el gestor dels residus o declaració responsable en què es faci constar el compromís de tenir-lo (segons el model de l'annex 2 d'aquesta llei).

2. La formalització de la comunicació prèvia a l'inici de l'activitat, així com la seva modificació o baixa, es podrà efectuar per mitjans telemàtics, a través del portal d'accés i de tramitació habilitat a l'efecte per l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, o a través dels processos electrònics que reglamentàriament es determinin, sense perjudici de fer ús de la resta de mitjans establerts a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. La persona comunicant ha de garantir que les dades recollides en la comunicació prèvia són vertaderes i fidedignes, i ha d'assumir la responsabilitat de comunicar-ne qualsevol canvi o modificació.

4. La comunicació prèvia a l'inici de l'activitat correctament efectuada comporta la seva inscripció en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears i l'assignació del codi d'identificació mediambiental (NIMA), i té validesa en tot el territori nacional.

5. El canvi de titularitat de les activitats de producció de residus, el cessament total o parcial de l'activitat i qualsevol modificació de les dades inscrites s'han de comunicar al Registre en un termini de 10 dies des que en tenguí constància l'entitat o persona titular.

Article 42**Estudis de minimització de la producció de residus**

1. Tots els productors de residus de les Illes Balears han de tenir en compte i planificar mesures de minimització dels residus que generin, seguint l'ordre de prioritats de les polítiques en matèria de residus.

2. Els productors estan obligats a elaborar i trametre al Govern de les Illes Balears un estudi de minimització en la producció de residus cada quatre anys. Aquesta obligació ha de ser inclosa per les administracions competents com a condició dels permisos ambientals i d'activitats necessaris per a l'exercici de l'activitat.

3. Queden exempts de la presentació de l'estudi de minimització els productors de residus perillosos que, en cada centre, generin menys de 10 tones a l'any i els productors de residus no perillosos que, en cada centre, generin menys de 1.000 tones a l'any.

4. Els productors obligats han de presentar el primer estudi de minimització davant l'òrgan ambiental competent transcorregut un any des de la posada en funcionament de l'activitat i, posteriorment, amb una periodicitat de quatre anys.

5. L'estudi s'ha d'elaborar per centre productor i reflectir el compromís de l'activitat de reduir la generació de residus en la mesura de les seves possibilitats.

6. En cas que una activitat inlogui diversos centres de treball a la comunitat autònoma de les Illes Balears, la persona o entitat titular pot elaborar un pla de minimització de manera conjunta per a tots els centres, sempre que les característiques de l'activitat així ho permetin.

7. El contingut de l'estudi ha d'incloure, com a mínim, les dades següents:

- a) Dades d'identificació de l'empresa i del centre productor.
- b) Identificació dels residus generats (codi LER).
- c) Relació de cada tipus de residu amb el procés productiu que els genera.
- d) Quantificació dels residus generats per unitat de producció de béns o serveis associats.
- e) Identificació i selecció de mesures per minimitzar els residus quantificats i proposta d'índexs que s'han d'utilitzar per fer-ne el seguiment.
- f) Avaluació de la viabilitat tècnica i econòmica de les mesures seleccionades.
- g) Planificació de la implantació de les mesures i dels objectius que s'han d'assolir en els quatre anys següents.
- h) Grau de compliment dels objectius en els quatre anys previs, a excepció de si es presenta per primera vegada.

8. En aquest estudi, els productors estan obligats a especificar-hi la quantitat d'envasos que han reutilitzat, el

percentatge que això suposa respecte del total d'envasos que utilitzen, les mesures que es proposen per augmentar el nombre d'envasos reutilitzats i l'objectiu d'augment dels percentatges esmentats per als propers anys fins a assolir l'objectiu previst en aquesta llei d'una reducció d'un 10%, respecte de l'any 2010, per a 2020 i d'un 20% per a 2030.

9. El Govern de les Illes Balears pot establir per ordre del conseller competent en matèria de residus l'obligació que, amb independència del volum generat a cada centre productor, determinats sectors estratègics, per la seva magnitud o rellevància, hagin de presentar plans de minimització sectorials.

Capítol III**Autoritzacions administratives en matèria de gestió de residus****Article 43****Obligacions dels gestors de residus**

Els gestors de residus que duen a terme la seva activitat a les Illes Balears estan subjectes a les obligacions determinades per la legislació bàsica de l'Estat i a les previstes en els preceptes següents:

a) Les activitats de gestió de residus desenvolupades a les Illes Balears i subjectes al règim d'autorització administrativa de la Llei 22/2011, requereixen l'autorització per a les instal·lacions on es desenvolupin i, de manera separada, d'una altra autorització com a operador per a les persones físiques o jurídiques que en facin l'explotació. Les unions temporals d'empreses (UTE) que hagin de desenvolupar activitats de gestió de residus en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears requeriran igualment autorització d'operador per part del Govern de les Illes Balears.

b) Les entitats o persones titulars de les autoritzacions de gestió de residus, d'instal·lació o d'operador, emeses per l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, han de complir, a més de la normativa d'àmbit estatal o autonòmic que els sigui aplicable, tots els condicionants expressament establerts en les resolucions d'autorització corresponents.

c) Les autoritzacions s'han d'atorgar per un termini màxim de vuit anys, passat el qual es renovaran automàticament per períodes successius. Les entitats o persones titulars de les autoritzacions de gestió de residus no hauran de sol·licitar la renovació de l'autorització un cop transcorregut el termini de vigència. L'administració, d'ofici, en haver comprovat prèviament el compliment dels requisits de l'autorització, la renovarà.

d) Les entitats o persones titulars de les autoritzacions administratives de gestió de residus que pretenguin dur a terme modificacions no substancials (tant de les instal·lacions com dels operadors) n'han de fer una petició raonada a l'òrgan competent per atorgar les autoritzacions. Aquestes modificacions no substancials s'han d'incorporar, amb un informe tècnic previ favorable, a la resolució d'autorització administrativa corresponent.

e) En cas que les entitats o persones titulars de les autoritzacions administratives de gestió de residus projectin

fer-hi modificacions de caràcter substancial, ho hauran de sol·licitar i això serà objecte d'una nova resolució d'autorització.

f) En cas de successives modificacions no substancials d'una autorització, l'administració competent, per tal d'atorgar-les, podrà determinar la necessitat de resoldre una nova autorització.

Article 44

Autoritzacions per a instal·lacions de gestió de residus i tramitació

1. Per obtenir l'autorització per a instal·lacions de gestió de residus, la persona interessada ha de presentar una sol·licitud mitjançant un formulari estandarditzat, que ha d'anar acompanyat de la documentació que inclou l'annex 3 d'aquesta llei.

2. Les modificacions substancials al projecte inicialment presentat, introduïdes a petició de la persona o entitat sol·licitant abans de la resolució de l'expedient d'autorització, seran motiu d'un nou procediment.

3. El projecte de la instal·lació ha d'anar acompanyat de la memòria o l'estudi d'impacte ambiental quan ho estableixi la normativa d'avaluació ambiental, i ha de seguir la tramitació establerta en aquesta normativa.

En cas d'una declaració d'impacte ambiental desfavorable, es desestimarà i s'arxivarà la sol·licitud d'autorització.

Si la declaració d'impacte ambiental és favorable, s'incorporaran els possibles condicionants a la proposta de resolució.

4. L'autorització del projecte ha d'incloure el contingut de l'annex VII de la Llei 22/2011 i ha d'establir un termini màxim per a la posada en funcionament de les instal·lacions, que, en cap cas, no pot ser superior a quatre anys. En cas de no posar en funcionament les instal·lacions en el termini establert, l'autorització atorgada perdrà la vigència, a excepció del següent:

a) L'entitat o persona titular de l'autorització del projecte pot sol·licitar la pròrroga abans que transcorri el termini previst en l'apartat anterior, ateses circumstàncies fora del seu abast, que quedarà suspès en aquest cas.

b) L'òrgan competent en matèria de residus i en l'atorgament de l'autorització podrà acordar una pròrroga en cas que no s'hagin produït canvis substancials en els elements essencials del projecte i ampliar-ne la vigència per dos anys addicionals. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi començat l'execució del projecte o activitat, el promotor ha d'iniciar novament el procediment d'autorització.

c) La manca de resolució expressa sobre la sol·licitud de pròrroga es considerarà en sentit positiu.

5. Aquesta autorització ha d'incorporar les condicions que resultin pròpies de la instal·lació i, per tant, exigibles al seu titular, separadament d'aquelles altres aplicables, que haurà de tenir en compte el seu operador o explotador.

6. La resolució d'autorització no permetrà, directament, la posada en funcionament de les instal·lacions, sinó que, un cop que la persona interessada comuniqui la disponibilitat d'aquestes, s'hauran de sotmetre a una visita d'inspecció per tal de certificar que s'ajusten a la normativa aplicable, així com al projecte i a les condicions imposades en l'autorització atorgada. Aquest certificat també podrà ser expedit per una entitat acreditada segons la previsió de l'article 74 d'aquesta llei.

7. L'acta o el certificat favorables de la inspecció prèvia han de formar part, com a annex, de l'autorització inicialment atorgada, que s'ha d'inscriure en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, per desplegar-ne així l'efectivitat i l'eficàcia com a tal.

8. En cas d'inspecció desfavorable, s'atorgarà un termini per tal que l'entitat o persona titular de l'autorització esmeni les deficiències detectades. Si no du a terme les esmenes, es podrà revocar l'autorització inicial.

9. Prèviament a la inscripció en el registre esmentat, l'autorització podrà preveure un període de prova per un temps determinat, per al qual s'han d'establir els requisits adients.

10. L'entitat o persona titular de l'autorització prevista en aquest article queda obligada a comunicar a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, en tot moment, l'operador de la instal·lació. Aquest operador ha d'estar autoritzat i ha d'acreditar haver constituït les assegurances de responsabilitat ambiental i les garanties financeres previstes per a aquesta instal·lació davant l'òrgan de la Tresoreria del Govern de les Illes Balears, per a la qual cosa s'ha de tenir en compte si es disposa d'un sistema de gestió ambiental implantat a l'empresa, que s'ha d'acreditar als efectes prevists per l'article 49.1 d'aquesta llei, relatiu a la bonificació de fiances.

11. Les entitats o persones titulars de les instal·lacions autoritzades han de presentar cada dos anys un certificat expedit per una entitat acreditada respecte del compliment de la normativa vigent i del manteniment de les condicions establertes en l'autorització.

L'incompliment de les condicions de l'autorització pot donar lloc a la revocació en qualsevol moment.

12. Les instal·lacions de gestió de residus autoritzades han d'exhibir a la seva entrada principal una placa identificativa en la qual hi consti la informació relativa a l'autorització atorgada, d'acord amb les indicacions i el model de l'annex 8 d'aquesta llei.

Article 45

Instal·lacions sotmeses a autorització ambiental integrada

1. Les instal·lacions de gestió de residus sotmeses al Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, que aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació, han de tramitar l'autorització pertinent davant l'òrgan competent en aquesta matèria del Govern de les Illes Balears, que ha de requerir un informe del servei competent en matèria de residus.

2. En aquest cas, l'autorització ambiental integrada ha de substituir l'autorització d'instal·lació prevista en l'article anterior i ha de seguir els mateixos criteris i requisits establerts per l'article 44 d'aquesta llei.

3. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de comunicar al servei competent en matèria de residus les autoritzacions definitivament atorgades, modificades o revocades, per tal que aquest dugui a terme la inscripció, la modificació o la baixa en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

Article 46

Autorització per a les persones físiques o jurídiques que realitzen operacions de tractament de residus

1. La persona interessada, que ha de tenir el domicili a les Illes Balears, ha de presentar la sol·licitud d'autorització mitjançant un formulari estandaritzat, que ha d'anar acompanyat d'una memòria d'explotació, signada per un tècnic o una tècnica competent, que ha d'incloure el contingut establert en els apartats b), c) i d) de l'annex VI.2 de la Llei 22/2011.

En cas d'incloure residus sanitaris, s'atendrà la normativa sectorial de les Illes Balears i s'hi adjuntarà una memòria específica per a aquests tipus de residus.

2. Els operadors únicament poden dur a terme les operacions de tractament de residus que tinguin específicament autoritzades i sempre a les instal·lacions degudament autoritzades, per a les mateixes operacions i sobre els residus emparats per l'autorització de la instal·lació corresponent. Els tipus de residus i les quantitats que s'han de tractar han de ser els especificats en cadascuna de les autoritzacions de les instal·lacions que operin.

3. Els operadors estan obligats a dipositar una fiança quan així ho exigeixin les autoritzacions de les instal·lacions en què prevegin operar. En cas d'operar a diverses instal·lacions en les quals s'estableixi l'obligació de constituir diferents fiances, s'haurà d'acreditar, separatament, el dipòsit per a totes i cada una d'aquestes.

4. Els operadors no poden actuar a les instal·lacions l'autorització de les quals exigeixi la constitució d'una fiança fins que aquesta s'hagi constituït i acreditat correctament.

5. L'incompliment de les condicions de l'autorització pot donar lloc a la revocació en qualsevol moment.

Article 47

Autorització per a activitats no permanents

1. Es consideren no permanents les instal·lacions en què es desenvolupin activitats de gestió de residus de durada temporal limitada inferior a tres mesos. En casos excepcionals, transcorregut aquest termini podran autoritzar-se noves pròrrogues amb les mateixes condicions que la inicial i fins a una durada total d'un any, a petició de la persona interessada i de manera motivada.

2. Aquestes instal·lacions s'han de sotmetre a un procediment simplificat d'autorització en cas de residus perillosos i de comunicació prèvia en cas de residus no perillosos.

3. El procediment esmentat pot quedar integrat en el de recuperació voluntària o obligatòria de sòls contaminats regulat en el títol VII d'aquesta llei.

4. Juntament amb la sol·licitud o comunicació, s'ha de presentar una memòria executiva de les instal·lacions i l'activitat que s'hi ha de desenvolupar, acompanyada d'una declaració responsable de l'entitat o persona titular que garanteixi el compliment de tots els requisits aplicables.

5. En qualsevol cas, en la sol·licitud o comunicació prèvia s'han d'incloure les previsions adients per tal de garantir el desmantellament de les instal·lacions, i la conselleria competent en matèria de residus pot fixar una garantia financera que així ho asseguri. Igualment, pot exigir-se una assegurança de responsabilitat ambiental per al període previst per a l'activitat temporal.

6. Les instal·lacions no permanents s'han de sotmetre a inspecció per part de l'autoritat competent en matèria d'autoritzacions de residus i han de ser motiu d'inscripció i atorgament d'un NIMA temporal en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

7. A petició de l'entitat o persona titular, un cop emesa certificació —que pot ser per part d'una entitat col·laboradora acreditada— de la finalització de l'activitat i comprovat el desmantellament i la gestió correcta de les instal·lacions, es donarà de baixa del registre esmentat i es procedirà a la devolució de les fiances dipositades.

Article 48

Règim de comunicació prèvia

1. L'activitat de recollidor de residus prevista per la Llei 22/2011 i sotmesa a règim de comunicació prèvia es podrà considerar de manera conjunta a la de transportista de residus amb caràcter professional, i s'ha de sotmetre al mateix règim administratiu.

La comunicació de transportista de residus amb caràcter professional, per ser inscrita en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, ha d'anar acompanyada de la documentació especificada en l'annex 4 d'aquesta llei.

L'activitat de transport de residus amb instal·lacions d'emmagatzematge associades comporta la necessitat d'una autorització administrativa com a gestor de residus, tal com es preveu en els articles precedents.

2. Per a la inscripció de negociant prevista en la Llei 22/2011 en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears, és necessari acreditar que la persona física o jurídica que presenta la comunicació prèvia realitza dues accions: la compra de residus i la venda posterior.

Per a això podrà prendre, o no, possessió física dels residus, però, en qualsevol cas, tindrà la consideració d'operador del trasllat, als efectes del Reial decret 180/2015.

El negociant assumeix la responsabilitat d'assegurar el tractament complet i adient dels residus adquirits i de justificar-lo al seu productor o posseïdor.

3. Les persones físiques o jurídiques sotmeses al règim de comunicació prèvia que estiguin obligades a presentar garanties financeres no s'inscriuran en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears —i, per tant, la comunicació no resultarà vàlida— fins que no hagin acreditat el dipòsit de les garanties davant l'òrgan de la Tresoreria del Govern de les Illes Balears.

Article 49 **Garanties financeres**

1. En el càlcul de les garanties financeres que correspongui establir d'acord amb la previsió de la Llei 22/2011 i la resta de la normativa sectorial, especialment el Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocador, tant per a abocadors de residus perillosos com no perillosos, s'ha de tenir en compte i s'ha de bonificar el fet de disposar d'un sistema comunitari de gestió i auditoria ambiental (EMAS) o d'un sistema de gestió mediambiental UNE-EN ISO 14001 vigent, implantat i certificat per part de l'empresa operadora de les instal·lacions de què es tracti. Aquesta previsió també és aplicable als transportistes de residus perillosos.

2. El Govern de les Illes Balears podrà regular les modalitats i el càlcul de les garanties financeres aplicables per a les activitats de gestió de residus. L'obligació d'aquestes garanties pot incloure en determinats casos els residus no perillosos, no solament en el cas del dipòsit en abocador.

3. Els terminis i procediments per a la reclamació dels avals i les fiances dipositats davant l'òrgan de la Tresoreria del Govern de les Illes Balears en virtut de les autoritzacions emeses per a la gestió de residus, des de la finalització de l'activitat de l'empresa o renúncia d'aquesta i, per tant, des de la vigència de l'autorització de què s'hagi gaudit, seran els que estableixi per norma el Govern de les Illes Balears. En darrer cas, passaran a formar part del Fons de Prevenció i Gestió de Residus previst en l'article 33 d'aquesta llei.

Capítol IV **Trasllat i moviment de residus**

Article 50 **Trasllat de residus**

1. Des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, queda prohibida la importació de residus amb destinació a plantes de tractament públiques ubicades en el territori de les Illes Balears.

2. Els trasllats de residus entre comunitats autònomes que tinguin com a origen o destinació el territori de les Illes Balears s'han de regular per les disposicions contingudes en la legislació bàsica estatal i en la forma que determini el ministeri competent en matèria de medi ambient, i hi ha de quedar garantit el compliment d'objectius.

3. El transport de residus entre illes o el seu trasllat a la península, per motius d'economia d'escala o gestió ambientalment adient, ha de ser objecte de subvenció d'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei estatal 22/2011 i les estipulacions establertes pel Règim Especial de les Illes Balears (REB).

4. En els règims de subvenció que es puguin implantar s'hauran d'atendre, específicament, les circumstàncies especials i les peculiaritats de l'illa de Formentera.

Article 51 **Moviment de residus dins les Illes Balears**

1. En aplicació de les previsions del Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat, i les atribucions reguladores previstes per la disposició addicional segona d'aquest Reial decret, s'estableix el règim per als moviments de residus dins el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears que s'indica a continuació.

2. S'ha de fer la notificació prèvia en cas de transportar residus entre illes i entre gestors o instal·lacions de titularitat distinta en els casos següents:

a) Moviments de residus perillosos.

b) Moviments de residus destinats a ser eliminats.

c) Moviments de residus destinats a instal·lacions d'incineració classificades com a valorització, quan se superin els 20 kg.

d) Moviments de residus destinats a la valorització, energètica o material, dels residus identificats amb el codi LER 20.03.01, i quan se superin els 20 kg.

3. Aquesta notificació s'ha de presentar davant l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears de manera telemàtica i mitjançant l'aplicació electrònica que es posi a l'abast dels productors i els gestors.

La notificació prèvia pot ser de caire general i preveure múltiples transports per al mateix residu per un termini màxim de tres anys.

4. El Govern de les Illes Balears es pot oposar a un moviment de residus a l'interior del territori autonòmic, subjecte a notificació prèvia, quan no hi hagi instal·lacions adequades per al tractament dels residus o quan en els plans de residus de les Illes Balears s'hi hagi previst una solució alternativa al tractament.

L'oposició al trasllat s'ha d'efectuar dins el termini màxim dels deu dies següents a la data de presentació de la notificació del moviment de residus. Aquest termini quedarà interromput si l'òrgan competent sol·licita informació, documentació complementària o esmena de deficiències, de conformitat amb la normativa de procediment administratiu. L'oposició al moviment es pot recórrer en els termes prevists en la normativa sobre procediment administratiu.

La falta de resposta en el termini esmentat abans implicarà l'autorització del trasllat.

Quan es tracti d'un moviment de residus a instal·lacions dels consells insulars caldrà autorització prèvia del consell insular receptor a excepció del que preveu l'article 10.1.f) d'aquesta llei.

5. No es requereix una notificació prèvia per als transports de residus d'origen domiciliari recollits pels serveis municipals amb destinació a les plantes de tractament establertes i assignades en cada cas dins l'àmbit del servei públic insularitzat propi per a cada illa, ni tampoc en els casos de recollida itinerant realitzada pels transportistes privats amb destinació a les instal·lacions pròpies degudament autoritzades.

6. Tots els transports de residus s'han de documentar mitjançant albarà o document d'identificació digital establert per al trasllat de residus, i hi ha l'obligació de disposar-ne d'una còpia durant tot el transport i de presentar-la davant l'administració competent del Govern de les Illes Balears en cas d'haver-hi una notificació prèvia i mitjançant el procediment telemàtic que s'estableixi a l'efecte.

En cas de transport de residus gestionats per les entitats locals de manera directa o indirecta, per al mateix tipus de residu i amb el mateix origen i destinació, el document d'identificació ha de ser únic per a diversos moviments i amb una vigència d'un any. Aquest document s'ha de trametre anualment a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears.

En tots els altres casos, s'ha d'utilitzar el document d'identificació que estableix el Reial decret 180/2015 amb caràcter general.

7. Les exempcions contingudes en aquest article no eximeixen els beneficiaris de la resta d'obligacions i controls previstos en la normativa en matèria de residus, com el seguiment telemàtic de l'activitat o la presentació de memòries anuals.

8. El Govern de les Illes Balears, a proposta de la conselleria competent en matèria de residus, ha d'establir la taxa que hauran d'abonar els usuaris de les aplicacions informàtiques esmentades en aquest article, basant-se en un cost fix i en un altre de variable en funció del volum d'informació per al control dels moviments de residus, que han de revertir en el manteniment i la millora dels mateixos sistemes de control.

TÍTOL VI GESTIÓ DE DETERMINATS RESIDUS

Capítol I Residus de la construcció i la demolició

Article 52 Consideracions generals

1. Les disposicions relatives als residus de construcció i demolició, de qualsevol procedència, d'un volum inferior a 2 m³, han de seguir el règim previst per la normativa estatal bàsica i hi són aplicables les previsions establertes per als residus procedents d'obra menor previstes en la Llei 22/2011.

2. D'acord amb les previsions de l'article 6.1 del Reial decret 105/2008, d'1 de febrer, pel qual es regula la producció i la gestió dels residus de construcció i demolició, l'estudi de gestió de residus s'ha de presentar davant els ens locals competents en la tramitació de les llicències d'obra pertinents. En els casos que s'indiquen a continuació, se n'ha de donar trasllat al Govern de les Illes Balears per tal que en faci la supervisió pertinent i l'aprovació prèvia:

a) Demolicions d'edificis d'habitatges plurifamiliars i assimilables (hotels, edificis d'apartaments, hospitals, edificis d'oficines, institucionals, etc.), naus industrials i instal·lacions esportives de gran volum.

b) Qualsevol obra que inclogui un pressupost d'execució per a la demolició superior a 500.000 euros.

c) Totes les que consideri així l'ens local, per la seva rellevància, entitat o perillositat especial.

3. Els estudis de gestió de residus obligats i previstos pel Reial decret 105/2008 han d'incloure no solament els aspectes relatius a la gestió dels residus de construcció i demolició generats a l'obra, sinó també, si escau, les previsions i la gestió de materials consistents en la reutilització de residus d'una altra procedència.

En aquest cas, s'hauran de sotmetre necessàriament a la supervisió i l'aprovació de l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears.

Article 53 Valorització en pedreres que disposin d'un pla de restauració

1. L'aprovació dels plans de restauració de pedreres, de conformitat amb les obligacions establertes per la normativa sectorial en matèria de mines, en què es prevegi el rebliment amb residus de la construcció i la demolició o d'altres, ha de comptar amb un informe previ, vinculant, emès per l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, que ha d'establir els condicionants pertinents en l'àmbit de la seva competència.

Aquest informe previ i vinculant també serà necessari en les actualitzacions, revisions o modificacions de plans de restauració ja aprovats en què no s'hagi informat abans o s'introdueixi o modifiqui el rebliment de la pedrera mitjançant qualsevol tipus de residus.

2. Atenent l'anterior, l'òrgan competent en matèria de residus ha d'avaluar si es considera una valorització de residus —i, per tant, se segueix una tramitació de gestor de residus en aquest sentit— o si es tracta d'una eliminació i hi resulta aplicable el Reial decret 1481/2001, regulador del dipòsit de residus en abocador.

3. L'ús efectiu de residus en una pedrera, amb el pla de restauració aprovat, ha de ser motiu, en cada cas de nova tipologia i/o origen dels residus, de comunicació prèvia de l'entitat o persona titular de la instal·lació, en la qual s'ha d'aportar un certificat expedit per una entitat acreditada de les proves de lixiviació que s'hagin efectuat sobre una mostra representativa del residu que s'hagi de valoritzar, d'acord amb l'annex II del Reial decret 1481/2001.

4. En aquest moment seran objecte d'inscripció en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

5. El certificat esmentat anteriorment s'ha de renovar i presentar anualment abans del dia 31 de març, juntament amb una memòria relativa a l'activitat desenvolupada quant al rebliment amb residus durant l'exercici anterior.

6. En tot cas, l'entitat o persona titular de la instal·lació ha de complir els requisits de control documental previstos en la normativa vigent en matèria de residus i, particularment, els continguts en la Llei 22/2011 i en el Reial decret 180/2015.

7. En cap cas no es pot fer una valorització de residus que tinguin la consideració de perillosos en pedrera; aquesta ha de seguir el procediment previst en la normativa relativa al dipòsit de residus en abocador.

Article 54

Valorització en antigues pedreres sense pla de restauració i en espais degradats

1. El reblliment mitjançant residus, de construcció i demolició o d'altres, d'espais degradats o d'antigues pedreres que no disposin de pla de restauració ni de l'obligació de tenir-lo, ha de seguir el procediment que s'estableix en aquest article.

2. La persona interessada, titular de la pedrera, dels drets d'explotació o el que correspongui segons la normativa minera, en coneixement de l'anterior, ha de presentar una sol·licitud davant l'òrgan competent en matèria de residus, en la qual ha de detallar els tipus de residus que s'han de valoritzar en el reblliment, la codificació d'acord amb la Llista europea de residus, les quantitats i la metodologia proposada, i les proves de lixiviació que s'hagin efectuat i que certifiqui una entitat acreditada.

3. Atenent l'anterior, l'òrgan competent en matèria de residus ha d'avaluar si es tracta d'un cas exceptuat per l'Ordre APM 1007/2007, de 10 d'octubre, o norma que la substitueixi, i si es considera una valorització de residus —i, per tant, se segueix una tramitació de gestor de residus en aquest sentit— o si es tracta d'una eliminació i hi resulta aplicable el Reial decret 1481/2001.

4. En el tràmit que se segueixi per a la recuperació d'espais degradats o d'antigues pedreres sense pla de restauració, l'òrgan competent en matèria de residus podrà sol·licitar els informes adients d'altres departaments o administracions afectats.

5. La validesa i l'efectivitat de l'autorització que s'hagi d'atorgar es produirà mitjançant la inscripció d'aquesta en el Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears.

Capítol II

Altres residus

Article 55

Centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil

1. Les autoritzacions emeses per als centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil han d'indicar, separatament, si inclouen altres vehicles fora dels sotmesos al Reial decret 20/2017, de 20 de gener, sobre els vehicles al final de la seva vida útil, i respecte dels quals, en tot cas, les instal·lacions han de complir igualment els annexos II i IV de la norma esmentada en tot el que hi sigui aplicable.

2. L'autorització emesa a favor dels centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil com a gestors de residus facultat les entitats o persones titulars dels centres per tramitar la baixa dels vehicles gestionats per aquests centres, tant si estan sotmesos al Reial decret 20/2017 com si no hi estan, per als quals s'haurà d'expedir igualment el certificat oficial de destrucció.

3. Tota la documentació original relativa als vehicles donats de baixa es conservarà i restarà sota custòdia dels centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil durant un termini de cinc anys.

4. Els centres autoritzats per al tractament de vehicles al final de la seva vida útil resten obligats a la destrucció efectiva d'aquests en el termini de trenta dies dictat per a l'expedició del certificat oficial de destrucció previst en el Reial decret 20/2017.

5. El paviment impermeable a què fa referència i obliga en diversos articles el Reial decret 20/2017 esmentat és aquell en què es compleix, amb certificació prèvia de l'empresa subministradora, instal·ladora o d'entitat col·laboradora acreditada, un coeficient de permeabilitat de $K \leq 1 * 10^6$ m/s.

Article 56

Ús dels llots en el sector agrari

1. Queda prohibida, en el sector agrari, l'aplicació directa sobre el terreny dels llots procedents de les estacions depuradores d'aigües residuals, els quals s'han de sotmetre necessàriament a un tractament previ en aplicació estricta del Reial decret 1310/1990 i de la Directiva 86/278/CEE.

2. Resten sotmeses al règim d'autorització administrativa per l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears les persones físiques o jurídiques que duguin a terme operacions d'aplicació dels llots de depuració als sòls amb fins agraris.

3. Aquesta autorització de gestor, com preveu l'article 27 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, resta vinculada a l'autorització o a l'informe, preceptiu i vinculant, de l'administració competent en matèria d'agricultura relativa als requisits d'idoneïtat, en aplicació de les normes esmentades en l'apartat 1 d'aquest article, sobre les condicions i terrenys aptes per a l'aplicació dels llots, que substituirà la d'instal·lació prevista també per la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

4. L'administració competent en matèria d'agricultura, d'acord amb l'article 69 d'aquesta llei, haurà de proporcionar a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears la informació necessària sobre la utilització dels llots tractats destinats a l'activitat agrària, d'acord amb el que estableix el Reial decret 1310/1990 i requereix el ministeri competent en matèria de medi ambient.

5. Els consells insulars resten obligats a incloure les disposicions pertinents i les previsions de tractament i infraestructures necessàries en els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos.

TÍTOL VII SÒLS CONTAMINATS I DEGRADATS

Capítol I Disposicions generals

Article 57

Competències en matèria de sòls degradats i contaminats

1. Aquesta llei estableix el règim jurídic aplicable als sòls contaminats i sòls degradats existents en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

2. La conselleria competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears exercirà les competències en aquest àmbit i en els termes establerts en la legislació bàsica de l'Estat.

3. Correspon al titular de l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears iniciar i resoldre els procediments de declaració de sòls degradats i de sòls contaminats, aprovar els projectes de recuperació i desclassificar els sòls que han deixat d'estar degradats o contaminats. Correspon també al mateix òrgan l'aprovació dels programes de control i seguiment i dels plans de millora dels sòls degradats. Tot això amb el compromís en relació amb la recuperació i la conservació de la qualitat biològica i química del sòl.

Article 58

Inventari de sòls degradats i contaminats

1. En compliment de la legislació bàsica en matèria de residus, es crea l'Inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears, que ha de disposar de tres seccions:

- i. Registre de processos de recuperació voluntària.
- ii. Registre de declaracions de sòls contaminats.
- iii. Registre de declaracions de sòls degradats.

Cadascun d'aquests registres ha de contenir, almenys, la informació que es recull en l'annex 5 d'aquesta llei i tota la de caire ambiental relativa a l'emplaçament.

2. L'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears administrerà l'Inventari, que ha de ser d'accés públic i telemàtic en els termes que estableix la normativa vigent en matèria d'accés a la informació en matèria de medi ambient. Així mateix, l'administració haurà de generar mapes amb Sistemes d'Informació Geogràfica (SIG) per a la seva consulta i posada a disposició del públic.

Article 59

Nivells genèrics de referència per a metalls pesants a les Illes Balears

La relació de contaminants i nivells genèrics de referència de metalls en sòls per a la protecció de la salut humana i el medi ambient en el territori de les Illes Balears s'estableix en l'annex 6 d'aquesta llei.

Article 60

Subjectes obligats i establiment de fiances

1. Qualsevol persona física o jurídica, entitat, pública o privada, causant o no, propietària o no, d'un terreny en el qual

es detecti una presumpta contaminació del sòl per qualsevol motiu, resta obligada a posar-ho en coneixement de l'administració competent en aquesta matèria en la major brevetat.

2. L'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears, de manera justificada, pot requerir al presumpte causant i/o a la persona o entitat propietària o posseïdora d'un sòl, fins i tot una vegada extingit el títol habilitant de possessió, presumptament degradat o contaminat amb motiu de les activitats que s'hi han desenvolupat, la realització, al seu càrrec, d'investigacions de camp i de detall als efectes de determinar si constitueixen un risc per a la salut de les persones o el medi ambient.

3. No podran considerar-se en cap cas exemptes de responsabilitat ambiental i del principi de qui contamina paga aquelles persones físiques i jurídiques explotadores directament o mitjançant cessió a tercers de les activitats potencialment contaminants del sòl que no tramitin cadascun dels informes obligatoris derivats d'aquesta llei i de la legislació nacional amb especial indicació a l'informe de cessament o transmissió de l'activitat.

4. Aquestes actuacions, així com les posteriors de descontaminació que pertoquin, no es poden finançar amb càrrec a despesa pública, excepte les que hagin de ser motiu d'execució subsidiària.

5. Les persones causants de la contaminació d'un emplaçament resten obligades a recuperar-lo en funció de l'ús urbanístic vigent existent quan es va produir la contaminació, de manera que no es poden requerir mesures de sanejament complementàries derivades d'un nou ús del sòl, llevat que hagi estat promogut pels mateixos causants. En tot cas, és el promotor del nou ús qui ha d'adoptar les mesures addicionals de recuperació.

6. Quan es consideri necessari, la resolució de declaració d'un sòl com a degradat o contaminat pot exigir la constitució d'aval, fiances o altres garanties suficients per tal d'assegurar el compliment de les obligacions de recuperació establertes en cada cas.

Article 61

Inici del procediment de declaració de sòls contaminats i degradats

1. A partir dels informes preliminars i periòdics de situació establerts en el Reial decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats, o a partir d'altres fonts disponibles, sempre que hi hagi indicis fonamentats de contaminació, l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears podrà exigir al titular d'una activitat o, si és el cas, a la persona o entitat propietària del sòl, la realització d'una anàlisi de qualitat del sòl en els termes i els paràmetres que l'òrgan competent estableixi.

Aquesta anàlisi l'ha de dur a terme una entitat acreditada a proposta de l'obligat i sota supervisió de l'òrgan competent, i ha d'identificar els possibles focus de contaminació, els tipus i les quantitats de contaminants presents i la delimitació de les

àrees afectades, tant en la vertical com en l'horitzontal, incloent-hi l'elaboració d'un mostreig suficient de sòls i d'aigües.

2. En funció dels resultats obtinguts, l'òrgan competent pot determinar, de manera raonada i justificada, l'ampliació de l'abast d'aquesta investigació i incloure altres contaminants a més dels previstos pel Reial decret 9/2005.

3. Els resultats s'han d'avaluar i interpretar comparant-los amb els nivells genèrics de referència establerts en el Reial decret 9/2005 i els nivells genèrics de referència per a metalls pesants establerts en l'annex 6 d'aquesta llei o, en el cas de no haver-hi referències estatals o autonòmiques, amb altres referències internacionals per als contaminants no previstos en aquesta normativa, i han de ser objecte d'una valoració detallada dels riscos que puguin comportar quan hi concorri alguna de les circumstàncies previstes en l'annex IV del Reial decret 9/2005. En aquest cas, s'ha de tenir en compte l'ús més restrictiu dels que es puguin preveure per al sòl en qüestió.

4. Quan els resultats de la valoració detallada del risc determinin que el risc és inacceptable per a la salut humana o els ecosistemes, s'ha de seguir la tramitació específica per a sòls contaminats. En cas que la valoració detallada del risc determini que és acceptable per a la salut humana o els ecosistemes, però s'hagin obtingut valors superiors als nivells de referència per a algun o alguns dels paràmetres analitzats, s'ha de seguir la tramitació específica per a sòls degradats.

5. En casos excepcionals, pel fet de tractar-se de zones d'especial vulnerabilitat, valor ambiental o d'altres, de manera motivada, es podran requerir determinades actuacions de neteja fins i tot per als espais degradats en què el sòl presenti valors de contaminants superiors als de fons, però inferiors als nivells de referència.

6. En qualsevol cas, si s'acredita la presència de components perillosos procedents de l'activitat humana, s'ha d'iniciar el procediment pertinent, en el qual l'òrgan competent podrà ordenar l'adopció de les mesures necessàries en cas de risc greu per a la salut de les persones o el medi ambient, així com fixar els terminis adients per a la presentació del projecte de recuperació corresponent.

7. Els productes lliures no aquosos constitueixen focus actius de contaminació i, per tant, s'han d'extreure en tots els casos, atès que representen una situació no acceptable. Per aquest motiu, s'iniciaran les accions oportunes a fi de retornar el medi a la seva situació original, fins i tot sense necessitat de requeriment administratiu, la qual cosa, en tot cas, ha de ser comunicada.

8. L'extracció de fase lliure, que necessàriament haurà de continuar amb la neteja del sòl, assolirà els valors objectius fixats per l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears, en cada cas, amb la consulta prèvia a l'administració competent en matèria d'aigües.

Capítol II Recuperació voluntària

Article 62 Recuperació voluntària

1. Atenent el que estableix l'article 38 de la Llei 22/2011, un cop feta la notificació d'inici del procediment, el subjecte obligat a la recuperació del sòl afectat pot manifestar la intenció de dur-ne a terme la recuperació voluntària. En aquest cas, ha de presentar, sense perjudici de les mesures adoptades en l'inici del procediment i en el termini màxim que s'hi estableixi, un projecte de sanejament i recuperació del terreny afectat.

2. Si en aquest termini, l'obligat no ha presentat el projecte esmentat s'entendrà que no vol fer ús de la recuperació voluntària i se seguirà el procediment obligatori.

3. El projecte de recuperació voluntària ha de comptar amb la Resolució d'aprovació expressa de l'òrgan instructor del procediment, el qual ha d'establir els valors de descontaminació que s'han d'assolir com a objectiu. Si el projecte no s'ha executat totalment i satisfactòriament en els terminis establerts en aquesta aprovació, s'entendrà desestimada la petició de recuperació voluntària i s'iniciarà el procediment que pertorqui de recuperació obligatòria.

4. Aquest procediment s'ha de notificar als causants de la contaminació, a les persones o entitats propietàries registrals del sòl, al posseïdor i posseïdors en cas que no siguin els mateixos, a l'ajuntament o ajuntaments afectats en els quals es localitzi la contaminació, a l'òrgan competent en matèria d'aigües superficials i subterrànies i a qualsevol altre organisme que pugui veure's afectat en l'àmbit de les seves competències, així com a qualsevol persona que es consideri interessada en els termes previstos en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

5. L'aprovació d'un projecte de recuperació voluntària serà motiu de registre en l'Inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears.

6. Un cop duta a terme de manera satisfactòria la recuperació ambiental del sòl afectat d'acord amb el projecte aprovat, i després de l'informe i el certificat expedit per una entitat acreditada en matèria de sòls, l'òrgan competent així ho farà constar en el registre esmentat abans.

Capítol III Recuperació obligatòria de sòls contaminats

Article 63 Declaració de sòls contaminats

1. Quan a conseqüència de l'anàlisi de la qualitat del sòl, de la valoració de riscos o en els supòsits previstos en l'annex III del Reial decret 9/2005, així correspongui, s'ha d'iniciar motivadament el procediment de declaració de sòl contaminat.

2. L'òrgan competent en matèria de sòls ha de notificar el procediment als causants de la contaminació, a les persones o entitats propietàries registrals del sòl, al posseïdor i posseïdors

en cas que no siguin els mateixos, a l'ajuntament o ajuntaments afectats en els quals es localitzi la contaminació, a l'òrgan competent en matèria d'aigües superficials i subterrànies i a qualsevol altre organisme que pugui veure's afectat en l'àmbit de les pròpies competències, així com a qualsevol persona que es consideri interessada en els termes prevists en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats i a l'ajuntament o ajuntaments respectius on se situï el terreny o terrenys objecte de la declaració, i se'ls ha d'atorgar un termini de quinze dies perquè presentin les al·legacions que considerin oportunes.

4. La resolució mitjançant la qual es declari un sòl contaminat ha d'incloure, com a mínim, la informació següent:

a) Dades generals d'identificació del sòl: denominació de l'emplaçament, adreça, municipi, referència cadastral, dades registrals i ús de l'emplaçament.

b) Dades específiques: causants de la contaminació, si estan identificats, activitat o activitats desenvolupades, persones i entitats propietàries o posseïdores actuals, superfície afectada i contaminants presents.

c) Dades relatives a la recuperació ambiental: obligat principal i subsidiaris que han de realitzar les tasques de neteja i recuperació, actuacions necessàries per dur a terme la neteja i terminis en què els obligats han de presentar una proposta detallada del pla de neteja i recuperació de l'indret afectat.

d) Suspensió dels drets urbanístics i d'usos en cas que resultin incompatibles amb les mesures de neteja que siguin necessàries per a la recuperació dels terrenys afectats.

e) Garanties financeres que assegurin el compliment de les obligacions de recuperació.

Article 64

Efectes de la declaració de sòl contaminat

1. La declaració d'un sòl com a contaminat obligarà els responsables a realitzar les operacions de neteja, descontaminació i recuperació ambiental que s'estableixin en la forma i el termini dictats. Aquesta obligació pot exigir-se qualsevol que sigui el període transcorregut des que es produï la contaminació.

2. Els responsables han de presentar una proposta de pla de neteja i recuperació, que ha d'incloure de manera detallada les actuacions que es duran a terme, juntament amb un termini d'execució. El pla de neteja i recuperació ha de ser aprovat per l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats. Aquesta aprovació ha d'incloure els valors objectius que s'han d'assolir.

3. Si no s'accepta el pla esmentat anteriorment, la recuperació s'ha de dur a terme en els termes i els terminis que dicti l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears.

4. La fermesa de la declaració d'un sòl com a contaminat en determina la inclusió automàtica en el Registre de sòls contaminats.

5. Les operacions de neteja i recuperació dels sòls contaminats, a càrrec de l'obligat o obligats, s'han d'efectuar de conformitat amb el que estableix l'article 7 del Reial decret 9/2005, amb l'abast i el contingut establerts en l'annex IV del mateix Reial decret.

Article 65

Desclassificació d'un sòl contaminat

1. Una vegada realitzades les operacions de neteja i recuperació dels sòls contaminats, els subjectes responsables de la recuperació han de presentar un informe elaborat per una entitat acreditada en matèria de sòls, en el qual s'ha de certificar que la contaminació romanent es tradueix en nivells de risc acceptables per a l'ús previst del sòl i se situa en valors inferiors als dels objectius a assolir aprovats.

2. Un sòl deixa de tenir la condició de contaminat per a un ús determinat una vegada que sigui ferma la resolució administrativa que ho declari així, després de la comprovació, per part de personal funcionari de l'òrgan competent, de les actuacions de recuperació practicades, segons l'anterior.

3. La declaració administrativa de desclassificació d'un sòl com a contaminat té com a efectes els següents:

a) L'exclusió del Registre de sòls contaminats.

b) La sol·licitud al Registre de la propietat de la cancel·lació de la nota marginal de declaració de sòl contaminat, mitjançant un certificat expedit per l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears, al qual s'ha d'incorporar la resolució administrativa de desclassificació.

Capítol IV

Recuperació obligatòria de sòls degradats

Article 66

Declaració de sòl degradat

1. Quan a conseqüència de l'anàlisi de la qualitat del sòl s'obtinguin valors dels paràmetres contaminants per sobre dels nivells de referència, malgrat que de la valoració detallada del risc resulti un risc acceptable per a la protecció de la salut humana o els ecosistemes, de manera motivada, l'òrgan ambiental ha de resoldre motivadament la necessitat o no de restablir l'emplaçament al seu estat original, mitjançant un procediment de declaració de sòl degradat.

2. L'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears ha de notificar l'inici del procediment als causants de la contaminació, a les persones o entitats propietàries registrals del sòl, al posseïdor i posseïdores en cas que no siguin els mateixos, a l'ajuntament o ajuntaments afectats en els quals es localitzi la contaminació, a l'òrgan competent en matèria d'aigües superficials i subterrànies i a qualsevol altre organisme que pugui veure's afectat en l'àmbit de les seves competències, així com a qualsevol persona que es consideri interessada en els termes prevists en la Llei 39/2015,

d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats i a l'ajuntament o ajuntaments respectius on se situï el terreny o terrenys objecte de la declaració, i se'ls ha d'atorgar un termini de quinze dies perquè presentin les alegacions que considerin oportunes.

4. La resolució mitjançant la qual es declari un sòl degradat ha d'incloure, com a mínim, la informació següent:

a) Dades generals d'identificació del sòl: denominació de l'emplaçament, adreça, municipi, referència cadastral, dades registrals i ús de l'emplaçament.

b) Dades específiques: causants de la contaminació si estan identificats, activitat o activitats desenvolupades, persones i entitats propietàries o posseïdores actuals, superfície afectada i contaminants presents.

c) Dades relatives a la recuperació ambiental: obligat principal i subsidiaris a realitzar les tasques de neteja i recuperació, actuacions necessàries per dur a terme la neteja i terminis en què els obligats han de presentar una proposta detallada del pla de neteja i recuperació de l'indret afectat.

d) Suspensió dels drets urbanístics i d'usos en cas que resultin incompatibles amb les mesures de neteja que siguin necessàries per a la recuperació dels terrenys afectats.

e) Garanties financeres que assegurin el compliment de les obligacions de recuperació.

Article 67

Efectes de la declaració de sòl degradat

1. La declaració d'un sòl com a degradat obliga els responsables a realitzar les operacions de neteja, descontaminació i recuperació ambiental que s'estableixin en la forma i el termini dictats. Aquesta obligació pot exigir-se qualsevol que sigui el període transcorregut des que es produï la contaminació.

2. Els responsables han de presentar una proposta de pla de neteja i recuperació, que ha d'incloure de manera detallada les actuacions que es duran a terme, juntament amb un termini d'execució. El pla de neteja i recuperació ha de ser aprovat per l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears. Aquesta aprovació ha d'incloure els valors objectius a assolir.

3. Si no s'accepta el pla esmentat anteriorment, la recuperació s'ha de dur a terme en els termes i els terminis que dicti l'òrgan competent en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears.

4. La fermesa de la declaració d'un sòl com a degradat en determina la inclusió automàtica en el Registre de sòls degradats.

5. Els responsables de la descontaminació i la recuperació han de respondre de les seves obligacions, segons l'establert a l'article 36 de la Llei 22/2011.

6. Les despeses de neteja i recuperació de sòls degradats han de ser a càrrec de l'obligat o obligats, en cada cas, a realitzar aquestes operacions.

Article 68

Desclassificació d'un sòl degradat

1. Una vegada realitzades les operacions de neteja i recuperació dels sòls degradats, els subjectes responsables de la recuperació han de presentar un informe elaborat per una entitat acreditada en matèria de sòls, en el qual s'ha de certificar que la contaminació romanent se situa en valors inferiors als dels objectius a assolir aprovats.

2. Un sòl deixa de tenir la condició de degradat una vegada que sigui ferma la resolució administrativa que ho declari així, després de la comprovació, per part de personal funcionari de l'òrgan competent, de les actuacions de recuperació practicades, segons l'anterior.

3. La declaració administrativa de desclassificació d'un sòl com a degradat té com a efecte l'exclusió del Registre de sòls degradats de l'Inventari de sòls degradats i contaminats de les Illes Balears.

TÍTOL VIII INFORMACIÓ SOBRE RESIDUS

Article 69

Obligacions de subministrament d'informació en matèria de producció i gestió de residus

1. Els gestors de residus registrats, siguin perillosos o no, estan obligats a presentar durant el primer trimestre de l'any, llevat que en una norma de rang superior, sectorial o específica s'estableixi un període menor, les dades relatives als residus produïts i gestionats durant l'any anterior.

2. Igualment hi estan obligats els productors quan així s'especifiqui expressament, i en els mateixos terminis que s'indiquen en l'apartat anterior.

3. El Govern de les Illes Balears, als efectes de poder fer el seguiment del nivell de consecució dels objectius establerts en aquesta llei i de la planificació de residus, i per poder donar compliment a les obligacions d'informació a l'Estat espanyol o a la Unió Europea, pot establir obligacions addicionals d'informació als productors i gestors de residus a través de disposicions de caràcter general o bé directament en els títols habilitants per a l'exercici de l'activitat.

4. Els consells insulars i els ens locals, durant el primer trimestre de l'any, han de trametre a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears un informe sobre la situació i la gestió dels residus gestionats durant l'any anterior en el seu àmbit competencial, incloent-hi les dades desglossades segons el model de l'annex 7 d'aquesta llei. Aquestes dades, un cop creat l'Ens de Residus de les Illes Balears, han de ser publicades per l'Oficina de Prevenció de Residus del Govern de les Illes Balears abans del dia 30 de juny de cada any.

5. Els productors o altres posseïdors inicials de residus comercials no perillosos i de residus industrials assimilables als

domèstics que optin per gestionar-los per si mateixos d'acord amb l'article 12.5.c).2n de la Llei 22/2011, han de trametre la informació requerida, que ha de ser subministrada pels seus gestors, als ens locals, els quals l'han d'integrar i presentar conjuntament amb la seva.

6. Als efectes esmentats, en qualsevol moment, l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears pot requerir a altres administracions afectades o a qualsevol dels agents esmentats la informació de què disposin en relació amb la producció o la gestió de residus.

7. El Govern de les Illes Balears, mitjançant una ordre del conseller competent en matèria de residus, podrà establir i regular procediments i formats editables de la informació que han de subministrar els diferents agents, que s'ha de recollir i ha d'estar disponible digitalment.

Article 70

Transparència, accés a la informació i participació

1. El Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els municipis, en l'àmbit de les competències pròpies, han de garantir els drets de participació i d'accés a la informació en matèria de residus, en els termes prevists en la normativa aplicable, i també d'acord i a través de l'Oficina de Prevenció de Residus prevista en l'article 35.3 d'aquesta llei.

2. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, amb la col·laboració dels consells insulars i de les entitats locals, ha de recopilar i mantenir actualitzada la informació sobre la gestió dels residus en tot l'àmbit de la comunitat autònoma. Aquesta informació ha d'incloure totes les infraestructures disponibles i, per a cada una, la quantificació i la caracterització dels residus entrants i sortints, els tractaments realitzats i les destinacions concretes de valorització o eliminació dels residus.

3. L'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, anualment i a través de l'Oficina de prevenció de residus, un cop creat l'Ens de Residus de les Illes Balears, ha de fer pública la informació sobre el nivell de compliment dels objectius fixats pels plans de residus de les Illes Balears.

4. En els sis primers mesos de cada any, els consells insulars i el Govern de les Illes Balears, si n'era el cas, donaran a conèixer a través de la seva seu electrònica els comptes de beneficis o pèrdues de les seves empreses concessionàries per al tractament de residus.

TÍTOL IX

INSPECCIÓ, CONTROL I RÈGIM SANCIONADOR

Capítol I

Vigilància, control i inspecció

Article 71

Atribucions

1. Els òrgans de les administracions públiques, en l'àmbit de les competències corresponents, han de vetllar per l'observança de la legislació sectorial en matèria de residus.

2. Correspon a la conselleria competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, als ajuntaments o als ens públics en què hagin delegat competències, la inspecció, la vigilància i el control del compliment d'aquesta llei i les seves disposicions de desplegament, tot això sense perjudici de les competències que altres òrgans tinguin atribuïdes per aplicació de la normativa vigent.

3. Per a això disposen de les facultats següents:

a) Accedir lliurement, amb l'acreditació prèvia i sense necessitat d'una notificació prèvia, a les instal·lacions i les dependències on es desenvolupi l'activitat inspeccionada.

b) Requerir tota la documentació que es consideri necessària relacionada amb el motiu de la inspecció, i obtenir-ne còpies o reproduccions.

c) Prendre o treure les mostres que es considerin necessàries relacionades amb el motiu de la inspecció.

d) Practicar les proves, les investigacions o els exàmens necessaris per comprovar directament el compliment de la normativa en matèria de residus.

Article 72

Activitats subjectes a inspecció

1. Les persones que duen a terme operacions de tractament de residus, les que recullin o transportin residus amb caràcter professional, els agents i negociats i els establiments i empreses que produeixen residus estan subjectes a les inspeccions que les autoritats competents estimin adequades.

2. Aquests subjectes tenen el deure de col·laborar i facilitar al personal inspector les tasques pertinents i, especialment, les previstes en l'apartat 3 de l'article 71 anterior.

Article 73

Personal inspector

1. Les actuacions inspectores s'han de dur a terme per personal funcionari que ocupi llocs de treball que tinguin atribuïdes funcions en matèria d'inspecció o de residus del Govern de les Illes Balears, dels consells insulars o dels municipis, pel cos d'agents de medi ambient de les Illes Balears, per la Guàrdia Civil, la Policia Nacional o la Policia Local, cada un en l'àmbit de les pròpies competències.

El personal funcionari que fa tasques d'inspecció en matèria de residus té el caràcter d'agent de l'autoritat als efectes del que preveuen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i pot accedir a qualsevol lloc, vehicle, instal·lació o dependència de titularitat pública o privada, tot respectant els límits del dret fonamental a la intimitat i la inviolabilitat del domicili.

Els fets constatats i formalitzats en acta d'inspecció tenen la presumpció de certa a efectes probatoris.

Quan, per a la realització de controls ambientals prevists en les autoritzacions atorgades o en les resolucions derivades de les declaracions d'impacte ambiental sigui necessari entrar en

parcel·les de titularitat privada alienes a l'activitat avaluada i la persona posseïdora s'hi oposi, serà preceptiva l'autorització judicial corresponent.

En la resta de supòsits, els agents de l'autoritat a qui competeix la inspecció de les instal·lacions o dels establiments estan facultats per accedir-hi en l'horari de desenvolupament de l'activitat sense avís previ i sempre que s'identifiquin.

2. En l'exercici de les funcions pròpies, el personal inspector pot sol·licitar la col·laboració d'altres agents de l'autoritat. Els inspectors poden anar acompanyats, per a l'acompliment de les funcions pròpies, d'assessors tècnics degudament identificats i autoritzats per qui sigui titular de l'òrgan competent de la inspecció, els quals, en cap cas, no tenen la consideració d'agents de l'autoritat. Aquest personal està obligat a guardar secret respecte de les dades i les informacions de les quals tenguin coneixement en l'exercici d'aquestes funcions.

3. Els inspectors necessàriament han de tenir formació específica en matèria de residus.

Article 74

Entitats col·laboradores

1. El personal de les entitats col·laboradores de l'administració en matèria de medi ambient pot realitzar tasques d'inspecció i control de les instal·lacions de gestió de residus i expedir certificats relacionats amb el compliment de les condicions establertes en la normativa que els afecta o en les respectives autoritzacions, si bé no tenen caràcter d'agent de l'autoritat i les seves declaracions no tenen presumpció de veracitat.

2. Quan així ho determini l'òrgan competent en matèria de residus o en matèria de sòls contaminats del Govern de les Illes Balears, es podrà requerir dels interessats la necessitat que determinats certificats o investigacions de camp hagin de fer-se necessàriament per part d'entitats acreditades en la matèria.

Article 75

Actes d'inspecció

1. De tota visita d'inspecció se n'ha d'estendre una acta descriptiva dels fets i, en especial, dels que poden ser constitutius d'una infracció administrativa, i s'hi han de fer constar les observacions que realitzi el responsable de l'activitat. S'hi han de recollir les possibles irregularitats detectades i s'han de documentar les actuacions desenvolupades per la inspecció orientades a avaluar l'eficàcia de les condicions imposades per a l'exercici de l'activitat.

2. L'acta d'inspecció, amb les formalitats exigides, té presumpció de veracitat i valor probatori, sense perjudici de les altres proves que els interessats puguin aportar en defensa dels interessos propis. L'acta ha d'anar signada per l'agent inspector i se n'ha de lliurar una còpia a la persona interessada.

3. Les actes d'inspecció es poden complementar amb un informe posterior quan sigui necessari valorar el compliment de la normativa, els resultats dels mostreigs o, en general, quan hagin de realitzar-se valoracions posteriors dels fets comprovats en la inspecció.

Article 76

Plans d'inspecció

1. Els òrgans competents per dur a terme les tasques d'inspecció en matèria de residus han de garantir que totes les instal·lacions o activitats que disposen d'una autorització en matèria de residus diferent de l'autorització ambiental integrada regulada en la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, estan cobertes per un pla d'inspecció. La periodicitat de la seva revisió i actualització l'han d'establir cadascun dels òrgans competents.

2. Els plans d'inspecció han d'estar a disposició del públic, entre d'altres, pels mitjans electrònics, sense més limitació que la que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

3. Els plans d'inspecció han d'incloure actuacions adients per tal de detectar les activitats il·legals o no autoritzades.

Capítol II Règim sancionador

Article 77

Infraccions

1. A més de les infraccions tipificades per la normativa bàsica estatal i les seves normes de desplegament, tenen la consideració d'infracció, en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, les següents:

a) Infracció greu:

- i. La posada en funcionament d'instal·lacions, aparells, instruments mecànics o vehicles precintats.
- ii. L'obstrucció a les disposicions i actes dictats per l'autoritat competent als efectes del compliment d'aquesta llei i altra normativa en matèria de residus.
- iii. L'incompliment de la comunicació prevista a l'article 60.1 d'aquesta llei, del requeriment de reparació de la situació alterada, restauració o adopció de mesures, efectuades per l'administració a les persones responsables de la regeneració de sòls degradats i d'abocaments de residus.
- iv. L'incompliment de l'obligació de presentació del programa de neteja i sanejament a què es refereixen els articles 62, 64 i 67 d'aquesta llei en relació amb els sòls degradats o contaminats.
- v. L'incompliment de l'obligació de retirada del producte lliure no aquós existent en el medi un cop ha estat requerida per l'administració.
- vi. L'incompliment de les obligacions imposades als productors de productes en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor.
- vii. L'incompliment relatiu a les regulacions relatives a la comercialització, distribució, venda i ús d'articles d'un sol ús.

b) Infracció lleu:

- i. La demora no justificada en l'aportació de documentació que sigui requerida per l'administració, d'acord amb la normativa aplicable, en les estipulacions

contingudes en les autoritzacions o que hagin d'acompanyar les comunicacions.

ii. L'incompliment del requeriment de dur a terme els estudis d'investigació i l'anàlisi de risc necessaris per determinar l'existència d'un sòl contaminat.

iii. La no-presentació, en els terminis requerits, de la documentació exigida per les directives europees, normes estatals o aquesta mateixa llei als efectes de la vigilància del compliment d'objectius, i que poden donar lloc a procediments sancionadors per la Unió Europea.

iv. L'abandonament d'objectes, residus o altres deixalles fora dels contenidors i llocs habilitats i autoritzats.

v. L'incompliment relatiu a les obligacions de separació en origen i recollida selectiva dels residus previstes per l'article 29 d'aquesta llei, així com l'entrega en condicions que n'impedeixin o dificultin el tractament i valorització posterior.

vi. El dipòsit de residus en contenidors aliens als del terme municipal propi, sempre que el municipi receptor no tingui el mateix sistema de recollida.

vii. La no-comunicació d'actuacions de neteja en sòls degradats o contaminats.

viii. L'incompliment o l'obstrucció de qualsevol altra de les prescripcions contingudes en aquesta llei.

2. Els ens locals, en l'àmbit de les competències pròpies, a través de les ordenances, han de tipificar les infraccions i sancions corresponents, tot ajustant la classificació de les infraccions, les sancions, el procediment i altres requisits al que estableix tant la normativa bàsica estatal com aquesta llei.

Article 78 **Sancions**

1. El règim de sancions aplicables és el que regula la legislació bàsica de l'Estat en matèria de residus i sòls contaminats, a excepció de les multes, que s'estableixen en els imports següents:

a) Infraccions lleus: de 300 euros fins a 9.000 euros.

b) Infraccions greus: de 9.001 euros fins a 300.000 euros.

c) Infraccions molt greus: a partir de 300.001 euros fins a 1.750.000 euros.

2. La multa pot arribar fins al doble del benefici obtingut si, a conseqüència de la comissió de la infracció, l'infractor obté un benefici quantificable. En aplicació d'aquest criteri, l'import de la multa pot superar els límits màxims establerts en l'apartat anterior per als diferents tipus d'infraccions.

En qualsevol cas, atenint-se a l'article 29.2 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, l'establiment de sancions pecuniàries haurà de preveure que la comissió de les infraccions tipificades no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

3. En els casos en què la sanció tingui únicament caràcter pecuniari, el reconeixement de la responsabilitat per part de l'infractor i el pagament voluntari, en ambdós casos abans del que dicti la resolució, comportarà una reducció de l'import que s'hagi d'abonar en els termes establerts en l'article 85 de la Llei

39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Article 79 **Graduació de les sancions**

1. Les sancions corresponents a cada classe d'infracció es graduen tenint en compte els criteris següents, que poden ser apreciats separatament o conjuntament:

a) L'afectació o el risc per a la salut i la seguretat de les persones.

b) L'alteració social a causa del fet infractor.

c) La gravetat del dany causat al medi ambient.

d) El volum, la quantitat i la naturalesa dels residus i també la superfície afectada i el seu deteriorament.

e) La reparació de la realitat fàctica i el restabliment de la legalitat infringida.

f) El benefici derivat de l'activitat infractora.

g) L'incompliment dels advertiments previs, si s'han produït.

h) La reincidència.

i) El grau d'intencionalitat de la persona causant de la infracció i la reiteració.

j) El grau de participació en el fet infractor.

k) La capacitat econòmica de la persona infractora.

l) Altres que es puguin considerar pertinents.

Article 80 **Potestat sancionadora**

1. El Govern de les Illes Balears, els consells insulars (tenint en compte l'article 10.2 d'aquesta llei) i els municipis, han d'exercir la potestat sancionadora en matèria de residus en funció de les competències que tenen atribuïdes.

2. En els casos en què la potestat sancionadora correspongui al Govern de les Illes Balears, aquesta ha de ser exercida per:

a) La direcció general competent en matèria de residus, per a les infraccions lleus i greus.

b) La conselleria competent en matèria de residus, per a les infraccions molt greus.

3. Els ens locals han d'exercir la potestat sancionadora en el supòsit d'abandonament, abocament o eliminació no autoritzats dels residus la recollida i la gestió dels quals els correspongui, i en el supòsit que siguin lliurats sense complir les condicions previstes en les ordenances municipals reguladores.

Article 81**Concurrència de sancions i publicitat**

1. En cas de concurrència d'infracció a diferents lleis sota la competència de la conselleria competent en matèria de medi ambient, en aplicació de l'article 52.3 de la Llei 22/2011, els serveis jurídics d'aquesta conselleria han de tramitar l'expedient, i s'ha d'imposar, amb l'informe previ de cada departament afectat, la sanció de més gravetat.

2. Quan del suposat fet infractor, denunciat per un particular o per un agent de l'autoritat, i en tot cas corroborat per aquests, se sospiti que és constitutiu d'un presumpte delictes ecològic, se n'ha d'informar a l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, el qual ha de trametre les pròpies conclusions a la secretaria general de la conselleria en què estigui adscrit per a remetre-les, feta la consulta prèvia als serveis jurídics, al Ministeri Fiscal.

3. Seguint i atenint-se a la previsió de l'article 56 de la Llei 22/2011, en cas d'infraccions greus i molt greus, el Govern de les Illes Balears, per raons d'interès públic, donarà a conèixer a través dels mitjans de comunicació que consideri adients les resolucions fermes dels expedients sancionadors resolts i les sancions imposades als infractors.

Disposició addicional primera**Mitjans per assegurar el compliment de la llei**

En un termini màxim de 24 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, i als efectes d'assegurar-ne el compliment, el Govern de les Illes Balears ha de dur a terme les actuacions necessàries per proveir de recursos i llocs de treball suficients el servei competent en matèria de residus i sòls contaminats, actualment adscrit a la Direcció General d'Educació Ambiental, Qualitat Ambiental i Residus de la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca. Aquests llocs de treball s'han d'incorporar a la relació de llocs de treball (RLT) de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en la primera modificació que se'n faci.

Disposició addicional segona**Tramitació electrònica i registres informàtics**

1. La tramitació dels procediments administratius i el compliment de les obligacions d'informació continguts en aquesta llei s'han de dur a terme per via electrònica.

2. Els registres regulats en aquesta llei són públics. Qualsevol persona física o jurídica pot conèixer el contingut de les inscripcions practicades, amb les restriccions establertes per la normativa relativa a la protecció de dades personals.

Disposició addicional tercera**Subproductes i fi de la condició de residu**

1. Mentre l'Administració de l'Estat no desplegui aquesta matèria, i atès que no s'han complert les previsions que estableix la disposició addicional vuitena de la Llei 22/2011 en relació amb els subproductes i la fi de la condició de residu, el Govern de les Illes Balears, atenint-se a la previsió de la disposició transitòria de la llei esmentada anteriorment, ha de seguir els procediments que es regulen en els apartats següents,

tot tenint en compte els principis continguts en els articles 4.1 i 5.1 de la Llei 22/2011.

2. Tenen la consideració de subproducte els materials que, inicialment procedents d'un productor de residus, obtenguin aquesta declaració mitjançant una resolució de l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears, amb la sol·licitud prèvia presentada de manera justificada o motivada pels interessats, el productor del residu i el seu destinatari. Aquesta resolució serà vàlida per al període de temps que s'hi determini.

3. Perdran la consideració de residu els materials que, procedents d'un gestor de residus autoritzat, en consideració a les previsions d'una norma que ho reguli així o amb la sol·licitud prèvia del seu generador de manera motivada i justificada, complint els requisits de l'article 5.1 de la Llei 22/2011, obtenguin aquesta declaració mitjançant una resolució de l'òrgan competent en matèria de residus del Govern de les Illes Balears. Aquesta condició es mantindrà mentre es donin les condicions que varen donar lloc a aquella declaració i així ho pugui acreditar el seu titular.

4. Les autoritzacions que es resolguin seguint el procediment de fi de la condició de residus i de subproducte s'han de registrar i s'han de comunicar a la Comissió de Coordinació estatal prevista en la Llei 22/2011.

Disposició addicional quarta**Entitats col·laboradores**

Mentre el Govern de les Illes Balears no reguli el sistema d'acreditació de les entitats col·laboradores de l'administració en matèria de residus i sòls contaminats, poden operar en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears les entitats reconegudes i acreditades davant l'Administració de l'Estat i davant altres comunitats autònomes. Aquestes entitats poden auxiliar els òrgans competents de l'Administració de les Illes Balears en aquesta matèria a requeriment seu o de les parts interessades.

Disposició addicional cinquena**Llicències d'activitats**

En l'atorgament de les llicències municipals d'activitats, com en les seves renovacions, s'han de tenir en compte els preceptes obligats per aquesta llei.

Disposició addicional sisena**Cànon sobre l'abocament i la incineració de residus**

1. En cas que no es compleixin els objectius que marca aquesta llei per a l'any 2020, el Govern de les Illes Balears ha de promoure l'establiment d'un cànon per gravar la disposició del rebuig dels residus municipals destinats a dipòsit controlat i incineració, amb recuperació energètica o sense, a fi que entri en vigor l'1 de juliol de 2021.

2. El cànon sobre l'eliminació en dipòsit controlat i la incineració de residus ha de ser un tribut indirecte, de naturalesa real i de caràcter extrafiscal que ha de gravar l'eliminació en abocador i la incineració dels residus en instal·lacions situades en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

3. El cànon ha de ser compatible amb qualsevol altre tribut aplicable a les operacions gravades i, en particular, amb la percepció de taxes per part de les entitats locals.

4. La finalitat del cànon ha de ser fomentar la prevenció, la preparació per a la reutilització i el reciclatge dels residus, amb la fracció orgànica com a fracció preferent, així com desincentivar l'eliminació en abocador i la incineració.

5. S'han d'establir diferents tipus de gravamen en euros per tona de residus municipals, segons el seu tractament finalista i segons si l'entitat local responsable de la recollida ha iniciat o no el pagament per generació previst en l'article 9 d'aquesta llei i la recollida selectiva de fracció orgànica.

6. Els tipus de gravamen aplicables a l'eliminació en abocadors seran superiors als tipus de gravamen aplicables a la incineració de residus amb recuperació energètica en coherència amb el principi de jerarquia previst a l'article 6.2 de la present llei.

Disposició transitòria primera **Planificació**

1. Els plans directors sectorials de residus no perillosos aprovats inicialment a l'entrada en vigor d'aquesta llei podran continuar la seva tramitació. En cas que el Pla director sectorial de residus no perillosos aprovat inicialment només contengui els aspectes estrictament territorials, el consell insular corresponent podrà tramitar i aprovar un pla de prevenció i gestió de residus no perillosos, seguint el procediment de la Llei 14/2000, de 21 de desembre, sense que sigui preceptiu l'informe de la Comissió de Coordinació de Política Territorial, i haurà d'integrar el component ambiental en totes les fases d'elaboració i aprovació, inclòs el seu seguiment, en els termes que estableix la normativa reguladora d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes, i el seu contingut serà:

a) El que determina la legislació bàsica estatal per als plans autonòmics de gestió de residus i per als plans de prevenció de residus i han de preveure l'adopció de mesures que permetin la gestió dels residus davant situacions excepcionals que n'impedeixin la recollida i el tractament correctes.

b) El que determinen els articles 7.4, 26.5, 28.8 i 9, 29.4.c), 32.2 i 56.5 d'aquesta llei, relatius, respectivament, a la importació de residus, el malbaratament alimentari, els sistemes de dipòsit, devolució i retorn de residus i la reducció d'envasos en el sector HORECA, l'habilitació del contenidor d'envasos lleugers per a la recollida d'altres materials i les infraestructures necessàries per a aquesta situació, el tractament previ dels residus abans de la seva incineració o valorització energètica i els llots d'aigües residuals depurades.

c) Una proposta d'indicadors per tal d'assolir els objectius del pla.

2. En la primera revisió dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus, els consells insulars han d'adaptar el seu planejament a la present llei.

3. Les previsions dels articles 29.4.c) i 32.2 d'aquesta llei no seran efectives mentre els plans insulars de residus no les hagin tingut en compte i s'hagin posat en funcionament les infraestructures necessàries.

4. L'aplicació de la disposició prevista en l'apartat c) de l'article 12 i dels articles 29.4.c) i 32.2 d'aquesta llei ha de ser efectiva mentre no trenqui l'equilibri economicofinancer de les concessions administratives vigents.

5. Mentre no es modifiqui la declaració actual de servei públic, i es compleixi la previsió de l'article 13 d'aquesta llei, sense trencar l'equilibri economicofinancer de la concessió administrativa vigent del Consell Insular de Mallorca, la valorització de residus de construcció i demolició en pedreres i altres espais degradats a l'illa de Mallorca es durà a terme respectant les condicions establertes pel Pla director sectorial vigent per a la gestió dels residus de la construcció i demolició, voluminosos i pneumàtics fora d'ús de l'illa de Mallorca (publicat en el BOIB de 23/11/2002).

Disposició transitòria segona **Tramitació electrònica**

La tramitació dels procediments administratius i de les obligacions d'informació prevists per aquesta llei es durà a terme per mitjans electrònics quan es trobin habilitades a aquest efecte les eines informàtiques pertinents.

Disposició transitòria tercera **Recollida de noves fraccions de residus**

Els ens locals disposen d'un termini de 24 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei per implantar la recollida diferenciada de la matèria orgànica compostable, la poda, l'oli vegetal usat, els residus tèxtils i els residus perillosos, tots d'origen domiciliari.

Disposició transitòria quarta **Adaptació de tributs**

Les administracions públiques de les Illes Balears disposen d'un termini de 24 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei per adaptar les ordenances reguladores i els tributs de la seva competència al que estableix aquesta mateixa llei.

Disposició transitòria cinquena **Deixalleries**

Els ens locals han de donar compliment a la previsió de l'article 31.1 d'aquesta llei abans de 24 mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria única **Derogació normativa**

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que disposa aquesta llei, la contradiguin o hi resultin incompatibles.

En particular, es deroga l'article 69 de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries.

A l'entrada en vigor d'aquesta llei queden derogats el Decret 10/2000, de 4 de febrer, pel qual es fixa, provisionalment i amb caràcter d'extrema urgència, el triatge i l'abocament dels residus de construcció i demolició (publicat al BOCAIB de 07/02/2000), i l'Ordre de la consellera de Medi Ambient, de 28 de febrer de 2000, de mesures transitòries per

a l'autorització d'instal·lacions de valorització i eliminació de residus de construcció i demolició (publicada al BOCAIB de 07/03/2000); si bé es tindran en compte els requisits del seu annex I als efectes de les autoritzacions pertinents.

Igualment queda sense efecte la Resolució de la consellera de Medi Ambient de 26 de febrer de 2001 en aplicació de la disposició addicional de l'Ordre de 28 de febrer de 2000 (publicada al BOCAIB de 28/02/2001).

Disposició final primera **Desplegament reglamentari**

Es faculta el Govern de les Illes Balears i els consells insulars, en l'àmbit de les seves competències, per desplegar les disposicions d'aquesta llei.

Disposició final segona **Modificació de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de les directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries, i de la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori**

1. Es modifiquen l'article 58.2, la denominació del capítol tercer del títol II i els articles 67 i 68 de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries, que queden redactats de la següent forma:

“Article 58

2. Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos i perillosos.”

“Capítol 3

Els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus”

“Article 67

L'ordenació, prevenció i gestió dels residus s'ha d'establir mitjançant els plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus no perillosos, d'àmbit insular, i el pla director sectorial de prevenció i gestió de residus perillosos, d'àmbit autonòmic.

Article 68

Per a la redacció dels plans directors sectorials de prevenció i gestió de residus s'hauran de tenir en compte els principis i criteris establerts a la Llei de residus i sòls contaminats de les Illes Balears.”

2. Es modifica l'apartat 2.b) de l'article 1 de la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, que tindrà la següent redacció:

“b) Pla director sectorial de prevenció i gestió de residus no perillosos.”

Disposició final tercera **Modificació de la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental de les Illes Balears**

S'afegeix un apartat a l'article 47 de la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental de les Illes Balears:

“4. En cas d'infracció flagrant o dany greu i imminent al medi ambient, l'agent de medi ambient, en compliment de les obligacions derivades de la seva tasca, ha d'ordenar la paralització de l'activitat, sota els principis de legalitat, precaució i proporcionalitat, atenent sempre la gravetat del fet. En qualsevol cas, ha de fer constar a l'acta d'inspecció l'ordenament de la paralització immediata de l'activitat i advertir al presumpte infractor que la desobediència pot donar lloc a la responsabilitat penal o administrativa que derivi de la comissió de la infracció o del fet delictiu presumptes.”

Disposició final quarta **Entrada en vigor**

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Bulletí Oficial de les Illes Balears*, sense perjudici de les previsions contingudes a la disposició transitòria primera anterior.

Annex 1

Contingut del Registre de Producció i Gestió de Residus de les Illes Balears

Codi P01. Instal·lacions de producció de residus perillosos de més de 10 t/any.

Codi P02. Instal·lacions de producció de residus perillosos de 10 o menys de 10 t/any.

Codi P03. Instal·lacions de producció de residus no perillosos de més de 1.000 t/any.

Codi P04. Instal·lacions de producció de residus no perillosos de 1.000 o menys de 1.000 t/any.

Codi P05. Posseïdor de residus de construcció i demolició. Posseïdor de residus, en general.

Codi G01. Instal·lacions de tractament de residus perillosos (R1-R12, R14/D1-D14).

Codi G02. Instal·lacions de recollida de residus perillosos (R13/D15).

Codi G04. Instal·lacions de tractament de residus no perillosos (R1-R12, R14/D1-D14).

Codi G05. Instal·lacions de recollida de residus no perillosos (R13/D15).

Codi G06. Plataformes logístiques de residus d'aparells elèctrics i electrònics.

Codi E01/E02. Persones físiques o jurídiques que fan operacions de gestió de residus perillosos/no perillosos.

Codi A01/A02. Agents de residus perillosos/no perillosos.

Codi N01/N02. Negociants de residus perillosos/no perillosos.

Codi T01/T02. Transportistes de residus perillosos/no perillosos.

Codi SIR. Sistemes individuals de responsabilitat ampliada del productor.

Codi SCR. Sistemes col·lectius de responsabilitat ampliada del productor.

Annex 2**Model de declaració responsable per al trasllat de residus**

[Nom i llinatges], amb el NIF,
 en qualitat de de l'empresa,
 amb el CIF, adreça de notificació
, telèfon i adreça electrònica
,

DECLAR:

Als efectes del que preveu l'article 1.f) de l'annex VIII de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, modificada pel Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat, el compromís de disposar del contracte de tractament corresponent amb el gestor de residus i de presentar les notificacions de trasllat que preveu l'article 25 de la Llei 22/2011, prèviament a cada trasllat de residus que faci a una comunitat autònoma distinta de la d'origen.

Palma, d de

[rúbrica]

Annex 3**Dades i documentació que s'ha d'aportar a la sol·licitud d'autorització per a instal·lacions de gestió de residus**

a) DNI de la persona sol·licitant.

b) Còpia compulsada de l'escriptura de la societat i acreditació per un mitjà admissible en dret de la capacitat de representació que exerceix la persona signatària, juntament amb els DNI i CIF corresponents.

c) Document acreditatiu d'abonament de taxes.

d) Còpia compulsada de l'escriptura de propietat de l'immoble o contracte d'arrendament en vigor en el qual quedi constància que la persona o entitat propietària de l'immoble està assabentada que es realitzarà una activitat de gestió de residus.

e) Projecte de la instal·lació, elaborat i signat per una persona tècnica competent, amb el contingut que indiquen l'annex VI de la Llei 22/2011, de 28 de juliol (BOE núm. 181, de 29/07/2011) i la normativa aplicable en cada cas particular (una còpia en format de paper i una en format digital).

f) Si les instal·lacions estan sotmeses a la normativa sobre avaluacions d'impacte ambiental de la comunitat autònoma de les Illes Balears, s'inclourà una memòria resum ambiental del projecte i es presentaran dues còpies en format paper i dues còpies en format digital de tota la documentació. En cas que la persona interessada consideri que el seu projecte no està sotmès a la normativa relativa a avaluacions d'impacte ambiental, justificarà motivadament la manca de necessitat d'aquesta tramitació.

Els documents d'aquesta llista que la persona interessada ja hagi aportat anteriorment es podran incorporar d'ofici a l'expedient, si aquesta manifesta així la seva voluntat i identifica la seva presentació prèvia, d'acord amb el que preveu

l'article 4 del Decret 6/2013, de 8 de febrer, de mesures de simplificació documental dels procediments administratius, i sense perjudici que l'administració disposi dels mitjans adients per fer-ho.

Annex 4**Dades i documentació que s'ha d'aportar a la comunicació de transportista amb caràcter professional**

a) DNI de la persona sol·licitant.

b) DNI de la persona representant i documentació acreditativa de la representació legal, si escau.

c) Còpia del model 036/model 037/certificat de situació censal de l'Agència Tributària.

d) Autorització necessària d'acord amb la legislació vigent en matèria de transport de mercaderies o, en cas que estigui exceptuat d'obtenir l'autorització de transport corresponent, fitxa tècnica dels vehicles (per ambdues cares).

e) En cas de transport de residus sanitaris, memòria operativa.

f) Acreditació de disposar d'un sistema de gestió ambiental en vigor, si escau.

Els documents d'aquesta llista que la persona interessada ja hagi aportat anteriorment es podran incorporar d'ofici a l'expedient, si aquesta manifesta així la seva voluntat i identifica la seva presentació prèvia, d'acord amb el que preveu l'article 4 del Decret 6/2013, de 8 de febrer, de mesures de simplificació documental dels procediments administratius, i sense perjudici que l'administració disposi dels mitjans adients per fer-ho.

Annex 5**Contingut del Registre de sòls degradats, de sòls contaminats, de processos de recuperació voluntària i de declaracions de sòl contaminat**

a) Identificació de la persona física o jurídica causant de la contaminació.

b) Dades generals de l'emplaçament: ubicació mitjançant coordenades geogràfiques, classificació i qualificació del sòl, descripció de l'activitat desenvolupada i titularitat cadastral.

c) Dades relatives a la contaminació o degradació: contaminants dels sòls i de les aigües subterrànies; superfícies i volums estimats de sòls i aigües afectats, receptors considerats i naturalesa del risc.

d) Dades relatives a la descontaminació: tipus de restitució duta a terme (obligatòria, voluntària), tècnica aplicada, mesures de vigilància o seguiment.

Annex 6**Nivells genèrics de referència per a metalls pesants a les Illes Balears**

La caracterització química dels sòls a les Illes Balears s'ha efectuat a partir de la determinació dels continguts en les divuit

espècies metàl·liques pesades següents: Al, As, Ba, Bi, Cd, Co, Cr, Cu, Fe, Hg, Mg, Mn, Mo, Ni, Pb, Ti, V i Zn, dels quals onze tenen caràcter de contaminants del sòl (As, Ba, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mo, Ni, Pb i Zn) i són utilitzades com a paràmetres indicadors de la qualitat del sòl en diferents països.

Metall	Nivell de fons (mg/kg)	NrA* (mg/kg)	NrB** (mg/kg) (ús residencial)	NrB (mg/kg) (ús industrial)	NrB (mg/kg) (ús agrícola)
As	0,96	1,5	30	140	35
Ba	103	167	525	3.600	450
Cd	0,46	0,7	2,5	70	3
Co	8,2	15	85	200	50
Cr	35	59	200	700	140
Cu	18,5	32	125	1.000	250
Hg	0,33	0,5	1	30	1,5
Mo	1,7	1,8	90	700	5
Ni	22,4	36	50	800	85
Pb	22	33	150	1.000	250
Zn	49,4	90	250	3.000	300

* NrA: s'estableix a partir de les concentracions naturals de metalls en el sòl, denominades nivells de fons (NF); són les concentracions que acoten superiorment l'interval de variabilitat natural (actual) dels valors de fons.

** NrB: representen les concentracions màximes, o càrrega crítica, de substàncies orgàniques i inorgàniques considerades com a contaminants. S'estableix per a escenaris d'ús predeterminats i receptors de risc específics, i superar-ne els nivells implica, com a mínim, la necessitat d'una avaluació de riscos associada a la contaminació.

Críteris per a l'aplicació dels nivells de referència en l'avaluació dels sòls potencialment contaminats

L'aplicació dels nivells de referència permet classificar els sòls, en funció dels seus continguts (C) en metalls pesants, en les categories següents:

$C < NrA$. Sòl no contaminat. La concentració en metalls pesants no supera els nivells de referència A, determinats a partir dels nivells de fons per a sòls naturals.

$NrA < C < NrB$. Sòls potencialment contaminats. Sòls que suporten una càrrega de metalls pesants superior a la natural, en els quals el grau de presumpció de contaminació variarà segons si les concentracions determinades són més pròximes als NrA o als NrB. En qualsevol cas, els emplaçaments que es trobin en aquest cas hauran de ser objecte d'una caracterització de detall per precisar el grau d'afectació del sòl.

$C > NrB$. Sòl contaminat. Els emplaçaments que compleixin aquesta condició per a un o diversos metalls pesants hauran de ser objecte d'una caracterització de detall, si no ho han estat prèviament, completada amb una anàlisi de risc específica per determinar amb precisió si el sòl en qüestió constitueix un perill

imminent per a la salut o els ecosistemes, que en aquest cas requerirà accions correctores.

Annex 7

Declaració de dades relatives als residus municipals

Annex 8

Placa identificativa per a les instal·lacions de gestió de residus

A la seu del Parlament, a 12 de febrer de 2019
La secretària primera
Joana Aina Campomar i Orell
El president
Baltasar Picornell i Lladó

Ordre de Publicació

El Ple del Parlament de les Illes Balears, a la vuitena sessió extraordinària de dia 29 de gener de 2019, aprovà la Llei de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears.

Palma, a 20 de febrer de 2019
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó

B)

LLEI DE L'ATENCIÓ I ELS DRETS DE LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

ÍNDEX

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

- Article 1. Objecte
- Article 2. Àmbit d'aplicació
- Article 3. Interès superior de la persona menor d'edat
- Article 4. Modalitats d'atenció a la infància i l'adolescència
- Article 5. Principis rectoris de l'actuació administrativa
- Article 6. Persones menors d'edat estrangeres
- Article 7. Foment de la iniciativa social
- Article 8. Col·laboració institucional i responsabilitat ciutadana
- Article 9. Accés i exercici d'una professió, ofici o activitat que impliqui contacte habitual amb persones menors d'edat
- Article 10. Interpretació de les normes relatives a les persones menors d'edat
- Article 11. Impacte de les normes en la infància i l'adolescència
- Article 12. Prioritat pressupostària

TÍTOL II. DELS DRETS I ELS DEURES DELS INFANTS I ELS ADOLESCENTS

Capítol I. Drets i llibertats civils i polítics

- Article 13. Declaració genèrica
- Article 14. Mesures per facilitar l'exercici dels drets
- Article 15. Dret a la integració

Article 16. Dret a la no-discriminació
 Article 17. Perspectiva de gènere
 Article 18. Dret a la identitat, al nom, a la nacionalitat i al coneixement dels orígens
 Article 19. Dret a l'honor, a la dignitat, a la intimitat i a la pròpia imatge
 Article 20. Dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió
 Article 21. Dret a la llibertat d'expressió
 Article 22. Dret d'associació i de participació

Capítol II. Dret a ser oït i escoltat

Article 23. Dret a ser oït i escoltat

Capítol III. Drets en l'àmbit familiar

Article 24. Obligacions dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat
 Article 25. Suport a la maternitat i la paternitat i a la conciliació de la vida familiar i laboral
 Article 26. Drets de relació i convivència

Capítol IV. Benestar material i personal

Article 27. Dret a un nivell bàsic de benestar
 Article 28. Persones menors d'edat amb diversitat funcional que troben limitacions o barreres per al desenvolupament o la participació

Capítol V. Salut i integritat, prevenció i protecció contra la violència

Secció 1a. Promoció i protecció de la salut
 Article 29. Dret a la promoció de la salut
 Article 30. Autonomia del pacient menor d'edat
 Article 31. Obligacions de les administracions públiques en matèria de protecció de la salut
 Article 32. Atenció en situacions de risc per a la salut mental
 Article 33. Dret a decidir sobre la maternitat
 Secció 2a. Integritat, prevenció i protecció contra la violència
 Article 34. Dret a la integritat física i psicològica
 Article 35. Dret a la prevenció i la protecció contra la violència

Capítol VI. Atenció primerenca, educació i inserció formativa i laboral

Article 36. Dret a l'atenció primerenca
 Article 37. Dret a l'educació
 Article 38. Atenció a la diversitat
 Article 39. Principis d'actuació administrativa
 Article 40. Obligacions de les administracions públiques en relació amb l'educació
 Article 41. Dret a la formació i accés a l'ocupació

Capítol VII. Serveis socials

Article 42. Dret d'accés al sistema públic de serveis socials

Capítol VIII. Cultura, lleure, esport i medi ambient

Article 43. Dret d'accés a la cultura
 Article 44. Dret al lleure i a l'esport
 Article 45. Dret a gaudir d'un medi ambient adequat

Capítol IX. Informació i publicitat

Article 46. Dret a la informació

Article 47. Mitjans de comunicació
 Article 48. Serveis de comunicació audiovisual
 Article 49. Publicitat
 Article 50. Publicitat audiovisual
 Article 51. Publicitat en què participen la infància i l'adolescència
 Article 52. Prohibicions i limitacions

Capítol X. Establiments i espectacles públics

Article 53. Establiments i espectacles públics

Capítol XI. Consum

Article 54. Protecció en matèria de consum
 Article 55. Informació en matèria de consum
 Article 56. Accés a les begudes alcohòliques i al tabac
 Article 57. Accés a altres productes o serveis perjudicials per a la salut
 Article 58. Dret a l'alimentació saludable
 Article 59. Prevenció de les conseqüències associades al consum de drogues i a altres comportaments addictius

Capítol XII. Internet i noves tecnologies

Article 60. Informació digital

Capítol XIII. Dades de caràcter personal

Article 61. Dret dels infants i els adolescents
 Article 62. Consentiment per al tractament
 Article 63. Tractament de dades

Capítol XIV. Deures de l'infant i l'adolescent

Article 64. Deures dels infants i els adolescents
 Article 65. Deures relatius a l'àmbit familiar
 Article 66. Deures relatius a l'àmbit escolar
 Article 67. Deures relatius a l'àmbit social

TÍTOL III. COMPETÈNCIES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES DE LES ILLES BALEARS

Capítol I. Administracions públiques competents

Article 68. Administracions públiques competents de les Illes Balears

Capítol II. Govern de la comunitat autònoma

Article 69. Govern de les Illes Balears
 Article 70. Prioritat pressupostària
 Article 71. Competències del Govern de les Illes Balears en l'àmbit de la protecció de la infància i l'adolescència
 Article 72. Potestats en aplicació de les mesures judicials sobre persones menors d'edat infractores

Capítol III. Consells insulars

Article 73. Competències dels consells insulars
 Article 74. Consell Insular de Formentera

Capítol IV. Ajuntaments

Article 75. Competències dels ajuntaments

Capítol V. De la col·laboració

Article 76. Principi de coresponsabilitat
 Article 77. Col·laboració en la gestió de les actuacions de la llei
 Article 78. Col·laboració interadministrativa
 Article 79. Col·laboració i coordinació amb les entitats locals

Article 80. Col·laboració amb els òrgans judicials

Article 81. Col·laboració amb el Ministeri Fiscal

Capítol VI. De la planificació

Article 82. Planificació general

Article 83. Planificació d'àmbit insular i local

Article 84. Criteris per a la planificació

Capítol VII. De les polítiques de prevenció i les mesures d'assistència

Article 85. Polítiques de prevenció

Article 86. Polítiques de prevenció en matèria de suport a la família

Article 87. Polítiques de prevenció i equitat en matèria d'educació

Article 88. Polítiques de prevenció en matèria de salut

Article 89. Polítiques de prevenció en matèria de formació i ocupació

Article 90. Polítiques de prevenció en matèria de relacions socials

Article 91. Assistència a infants i a adolescents

TÍTOL IV. DEL SISTEMA DE PROTECCIÓ DE LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA

Capítol I. Disposicions generals

Article 92. Concepte

Article 93. Criteris d'actuació

Article 94. Classes de mesures de protecció

Article 95. Deure de comunicació i denúncia

Article 96. Deure de reserva

Article 97. Drets específics amb una mesura de protecció

Article 98. De les persones interessades en procediments de declaració de risc o de desemparament

Article 99. Drets i garanties de les persones interessades

Article 100. Expedient d'actuació de protecció de menors

Article 101. Durada dels procediments de declaració de risc o de desemparament

Article 102. Persones menors d'edat estrangeres no acompanyades

Article 103. Trasllat de l'infant o l'adolescent a una altra entitat territorial

Capítol II. Actuacions en situació de risc

Article 104. Concepte i situacions de risc

Article 105. Tractament mèdic

Article 106. Situació de risc prenatal

Article 107. Actuacions en situació de risc

Article 108. Valoració de la situació de risc

Article 109. Col·laboració dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat

Article 110. Iniciació del procediment per a la declaració de risc

Article 111. Proposta de resolució

Article 112. Comissió de declaració de risc

Article 113. Funcions de la comissió de declaració de risc

Article 114. Resolució del procediment

Article 115. Notificació i comunicació

Article 116. Mesures d'atenció social i educativa davant les declaracions de risc

Article 117. Revisió de les actuacions en situació de risc

Article 118. Cessament de la declaració de la situació de risc

Article 119. Actuacions d'urgència en situació de risc

Article 120. Valoració de l'entitat pública

Capítol III. Actuacions en situació de desemparament

Secció 1a. Disposicions generals

Article 121. Concepte i situacions de desemparament

Article 122. Administració i òrgans competents

Article 123. Valoració i necessitat del procediment

Secció 2a. Actuacions prèvies

Article 124. Comprovacions inicials i investigació prèvia

Secció 3a. Procediment ordinari per a la declaració de la situació de desemparament

Article 125. Iniciació del procediment

Article 126. Instrucció del procediment

Article 127. Al·legacions

Article 128. Tràmit d'audiència

Article 129. Proposta de resolució

Article 130. Comissió de desemparament i tutela

Article 131. Resolució del procediment

Article 132. Notificació i comunicació de la resolució

Article 133. Auxili judicial i policial

Article 134. Tutela de l'infant o l'adolescent

Secció 4a. Tramitació urgent del procediment

Article 135. Tramitació urgent del procediment

Secció 5a. Revocació, oposició i cessament del desemparament i cessament de la tutela

Article 136. Revocació, oposició i cessament del desemparament

Article 137. Cessament de la tutela

Capítol IV. De la guarda

Article 138. Assumpció de la guarda

Secció 1a. De la guarda voluntària

Article 139. Guarda voluntària

Secció 2a. De la guarda de fet

Article 140. De la guarda de fet

Secció 3a. De la guarda judicial

Article 141. De la guarda judicial

Secció 4a. De la guarda provisional

Article 142. De la guarda provisional

Capítol V. Disposicions comunes a la guarda i a la tutela

Secció 1a. Règim general

Article 143. Principis d'aplicació de les mesures del sistema de protecció

Article 144. Formes d'exercici de la guarda

Article 145. Professional de referència

Article 146. Durada de les mesures i terminis de revisió

Article 147. Causes d'extinció de les mesures

Secció 2a. Pla individualitzat de protecció i programa de reintegració familiar

Article 148. Pla individualitzat de protecció

Article 149. Programa de reintegració familiar

Secció 3a. Règim comú de l'acolliment

Article 150. Tipus d'acolliment

Article 151. Constitució de l'acolliment

Article 152. Règim general

Article 153. Delegació de la guarda per a estades, sortides de cap de setmana o vacances

Article 154. Drets dels infants i els adolescents en acolliment

Secció 4a. Acolliment familiar

Article 155. Acolliment familiar	Article 192. El registre autonòmic de mesures de protecció
Article 156. Acolliment professionalitzat	Article 193. El registre autonòmic d'adopcions
Article 157. Formalització de l'acolliment familiar	Article 194. Organització i funcionament
Article 158. Document annex a la resolució de formalització de l'acolliment	Article 195. Els registres insulars de mesures de protecció i d'adopcions
Article 159. Drets i deures de les persones acollidores familiars	Secció 2a. Registre Unificat de Maltractament Infantil
Article 160. Dinàmica de l'acolliment familiar	Article 196. Registre Unificat de Maltractament Infantil
Article 161. Extinció de l'acolliment familiar	
Secció 5a. Guarda familiar amb fins d'adopció i proposta prèvia d'adopció	TÍTOL V. ACTUACIONS EN MATÈRIA DE PERSONES MENORS D'EDAT INFRACTORES
Article 162. Guarda familiar amb fins d'adopció	
Article 163. Proposta prèvia d'adopció	Capítol I. Disposicions generals
Secció 6a. Acolliment residencial	Article 197. Àmbit d'execució
Article 164. Supòsits en què és procedent l'acolliment residencial	Article 198. Competència
Article 165. Formalització de l'acolliment residencial	Article 199. Criteris d'actuació
Article 166. Principis d'actuació administrativa en l'àmbit de l'acolliment residencial	Article 200. Col·laboració en l'execució
Article 167. Autorització, registre, acreditació i inspecció dels centres d'acolliment residencial	Article 201. Coordinació interadministrativa
Article 168. Els centres d'acolliment residencial	Article 202. Disponibilitat de mitjans i recursos
Article 169. Normativa interna dels centres d'acolliment	
Article 170. Classificació i tipus de centres d'acolliment residencial	Capítol II. Actuacions de protecció en els supòsits d'aplicació de la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat
Article 171. Drets dels infants i els adolescents acollits en centres	Article 203. Persones menors d'edat de menys de catorze anys que cometen infraccions penals
Article 172. Deures dels infants i els adolescents acollits en centres	Article 204. Persones menors d'edat de més de catorze anys
Article 173. Incompliment dels deures de convivència en el centre	Capítol III. Prevenció i reinserció
Article 174. Mesures educatives	Article 205. Principis generals
Article 175. Incompliments de deures greument perjudicials per a la convivència	Article 206. Actuacions de prevenció
Article 176. Mesures educatives en cas d'incompliments greument perjudicials	Article 207. Mediació, conciliació i reparació extrajudicial
Article 177. Criteris per a l'aplicació de les mesures educatives	Capítol IV. Execució de les mesures
Article 178. Audiència de la persona interessada	Secció 1a. Disposicions generals
Article 179. Contingut i funció de les mesures educatives	Article 208. Finalitat de les mesures
Article 180. Petició d'excuses i reparació dels danys	Article 209. Marc de l'execució
Article 181. Aplicació de la mesura	Article 210. Expedient personal
Article 182. Comunicació	Article 211. Programa d'execució de la mesura
Article 183. Infraccions penals	Article 212. Seguiment de les mesures
Article 184. Actuacions posteriors al final de la mesura	Article 213. Modificació de les mesures
Secció 7a. Mesures de transició a la vida adulta i a l'autonomia personal	Secció 2a. Mesures no privatives de llibertat
Article 185. Transició a la vida adulta i a l'autonomia personal	Article 214. Mesures no privatives de llibertat
	Secció 3a. Mesures privatives de llibertat
	Article 215. Mesures privatives de llibertat
Capítol VI. De l'adopció	Capítol V. Centres socioeducatius per al compliment de mesures privatives de llibertat
Article 186. Adopció d'infants o adolescents	Article 216. Dels centres d'internament per al compliment de mesures privatives de llibertat
Article 187. Criteris d'aplicació	Article 217. Organització interna
Article 188. Reserva i confidencialitat	Article 218. Supervisió i inspecció
Article 189. Adopció internacional	Capítol VI. Drets i deures de les persones menors d'edat infractores internades. Règim disciplinari
Article 190. Dret a conèixer els orígens biològics i l'històric	Article 219. Drets de les persones menors d'edat infractores internades en els centres d'internament
	Article 220. Deures de les persones menors d'edat infractores internades en els centres d'internament
Capítol VII. Registres	Article 221. Règim disciplinari
Secció 1a. Registres de protecció de menors	Capítol VII. De les actuacions posteriors a l'execució de les mesures
Article 191. El registre autonòmic de declaracions de risc	

Article 192. El registre autonòmic de mesures de protecció	Article 193. El registre autonòmic d'adopcions
Article 193. El registre autonòmic d'adopcions	Article 194. Organització i funcionament
Article 194. Organització i funcionament	Article 195. Els registres insulars de mesures de protecció i d'adopcions
Article 195. Els registres insulars de mesures de protecció i d'adopcions	Secció 2a. Registre Unificat de Maltractament Infantil
Secció 2a. Registre Unificat de Maltractament Infantil	Article 196. Registre Unificat de Maltractament Infantil
Article 196. Registre Unificat de Maltractament Infantil	
	TÍTOL V. ACTUACIONS EN MATÈRIA DE PERSONES MENORS D'EDAT INFRACTORES
	Capítol I. Disposicions generals
	Article 197. Àmbit d'execució
	Article 198. Competència
	Article 199. Criteris d'actuació
	Article 200. Col·laboració en l'execució
	Article 201. Coordinació interadministrativa
	Article 202. Disponibilitat de mitjans i recursos
	Capítol II. Actuacions de protecció en els supòsits d'aplicació de la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat
	Article 203. Persones menors d'edat de menys de catorze anys que cometen infraccions penals
	Article 204. Persones menors d'edat de més de catorze anys
	Capítol III. Prevenció i reinserció
	Article 205. Principis generals
	Article 206. Actuacions de prevenció
	Article 207. Mediació, conciliació i reparació extrajudicial
	Capítol IV. Execució de les mesures
	Secció 1a. Disposicions generals
	Article 208. Finalitat de les mesures
	Article 209. Marc de l'execució
	Article 210. Expedient personal
	Article 211. Programa d'execució de la mesura
	Article 212. Seguiment de les mesures
	Article 213. Modificació de les mesures
	Secció 2a. Mesures no privatives de llibertat
	Article 214. Mesures no privatives de llibertat
	Secció 3a. Mesures privatives de llibertat
	Article 215. Mesures privatives de llibertat
	Capítol V. Centres socioeducatius per al compliment de mesures privatives de llibertat
	Article 216. Dels centres d'internament per al compliment de mesures privatives de llibertat
	Article 217. Organització interna
	Article 218. Supervisió i inspecció
	Capítol VI. Drets i deures de les persones menors d'edat infractores internades. Règim disciplinari
	Article 219. Drets de les persones menors d'edat infractores internades en els centres d'internament
	Article 220. Deures de les persones menors d'edat infractores internades en els centres d'internament
	Article 221. Règim disciplinari
	Capítol VII. De les actuacions posteriors a l'execució de les mesures

Article 222. Actuacions posteriors a l'execució de les mesures

TÍTOL VI. ORGANITZACIÓ INSTITUCIONAL I ADMINISTRATIVA

Capítol I. Sindicatura de Greuges

Article 223. La Sindicatura de Greuges

Capítol II. Consell d'Infància i Família de les Illes Balears

Article 224. Objecte, funcions i composició

Capítol III. Observatori de la Infància i l'Adolescència de les Illes Balears

Article 225. Objecte, funcions i composició

Capítol IV. Comissió Interinsular de Protecció de Menors

Article 226. Objecte, funcions i composició

Capítol V. Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència

Article 227. Naturalesa jurídica

TÍTOL VII. INSPECCIÓ I RÈGIM SANCIONADOR

Capítol I. Inspecció

Article 228. Inspecció

Article 229. Funcions de la inspecció

Article 230. Planificació i procediment d'inspecció

Article 231. El personal d'inspecció

Article 232. Deures del personal d'inspecció

Article 233. Actes de la inspecció

Article 234. Actes d'advertiment

Article 235. Requeriments a les entitats públiques

Capítol II. Infraccions

Article 236. Infraccions administratives i subjectes responsables

Article 237. Infraccions lleus

Article 238. Infraccions greus

Article 239. Infraccions molt greus

Article 240. Reincidència

Article 241. Prescripció de les infraccions

Capítol III. Sancions administratives

Article 242. Sancions

Article 243. Multes coercitives

Article 244. Sancions accessòries

Article 245. Gradació de les sancions

Article 246. Prescripció de les sancions

Article 247. Finalitat de l'import de les sancions

Capítol IV. Procediment

Article 248. Procediment

Article 249. Competència

Article 250. Informació i actuacions prèvies

Article 251. Mesures provisionals

Article 252. Iniciació del procediment

Article 253. Al·legacions

Article 254. Prova

Article 255. Proposta de resolució i tràmit d'audiència

Article 256. Actuacions complementàries

Article 257. Reconeixement voluntari de la responsabilitat

Article 258. Resolució

Article 259. Termini màxim per resoldre i notificar el procediment

Article 260. Procediment simplificat

Article 261. Reducció de la sanció

Article 262. Concurrencia d'actuacions amb l'ordre jurisdiccional penal

Article 263. Altres responsabilitats

Article 264. Recursos

Article 265. Publicitat de les sancions

Disposició addicional primera. Entitat pública de protecció

Disposició addicional segona. Entitat pública de justícia juvenil

Disposició addicional tercera. Perspectiva de gènere

Disposició addicional quarta. Composició paritària

Disposició addicional cinquena. Protocol marc interdisciplinari de maltractament infantil de les Illes Balears

Disposició addicional sisena. Entitats d'iniciativa privada

Disposició addicional setena. Entitats col·laboradores de mediació familiar en matèria d'adopció internacional

Disposició addicional vuitena. Entitats d'integració familiar

Disposició addicional novena. Criteris comuns de cobertura, qualitat i accessibilitat en l'àmbit de la justícia juvenil

Disposició addicional desena. Criteris comuns de cobertura, qualitat i accessibilitat en l'àmbit de la protecció de menors

Disposició addicional onzena. Registre de centres d'acolliment residencial d'infants i adolescents

Disposició addicional dotzena. Registre autonòmic de declaracions de situació de risc

Disposició addicional tretzena. Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència

Disposició addicional catorzena. Modificació de la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables

Disposició transitòria primera. Normativa aplicable als procediments administratius ja iniciats

Disposició transitòria segona. Administració competent

Disposició derogatòria única. Normes que es deroguen

Disposició final primera. Pla d'Implantació i Finançament del Sistema de Protecció en Situacions de Risc

Disposició final segona. Registre de professionals en l'àmbit de la infància i l'adolescència

Disposició final tercera. Mediació per a la protecció infantil

Disposició final quarta. Requisits per accedir als llocs de treball del sector públic de les Illes Balears

Disposició final cinquena. Desplegament de la llei

Disposició final sisena. Modificació de la Llei 8/1997, de 18 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de tutela, acolliment i adopció de menors

Disposició final setena. Modificació de la Llei 4/2015, de 23 de març, de drets i garanties de la persona en el procés de morir

Disposició final vuitena. Modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

Disposició final novena. Entrada en vigor

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 39 de la Constitució Espanyola assenyala que els poders públics han d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de la família, i estableix que els infants han de gaudir

de la protecció prevista en els acords internacionals que vetllen pels seus drets.

La Convenció sobre els drets de l'infant, ratificada per Espanya el 30 de novembre de 1990, és, sens dubte, la norma més important, en els àmbits social i jurídic, pel que fa a infància i adolescència, i va suposar que les legislacions internes dels estats s'hi adequassin incorporant-ne els principis i garantint-ne el desenvolupament i el seguiment.

La Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi Civil i de la Llei d'enjudiciament civil (en endavant, Llei Orgànica de protecció jurídica del menor), constitueix, juntament amb les previsions del Codi Civil en aquesta matèria, el principal marc regulador dels drets de les persones menors d'edat, i els garanteix una protecció uniforme en tot el territori de l'Estat. Aquesta llei ha estat el referent de la legislació que les comunitats autònomes han anat aprovant posteriorment, d'acord amb les competències respectives en aquesta matèria.

En virtut de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears; de l'article 5.1.a de la Llei Orgànica 9/1992, de 23 de desembre, de transferència de competències a les comunitats autònomes que varen accedir a l'autonomia per la via de l'article 143 de la Constitució, i del Reial decret 2170/1993, de 10 de desembre, sobre traspàs de funcions i serveis de l'Administració de l'Estat a la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de protecció de menors, es dictaren la Llei 6/1995, de 21 de març, d'aplicació de les mesures judicials sobre menors infractors, i la Llei 7/1995, de 21 de març, de guarda i protecció de menors deseparats.

Posteriorment, es dictà la Llei 8/1997, de 18 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de tutela, acolliment i adopció de menors, per la qual els consells de Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera assumeixen la funció executiva i la gestió de les competències atribuïdes al Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de protecció de menors, excepte les potestats genèriques i específiques que es reserven al Govern. Així mateix, es dictà la Llei 17/2006, de 13 de novembre, integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears, que regula els drets i les obligacions de les persones menors d'edat, la distribució de competències entre les diferents administracions públiques competents i els mecanismes d'actuació dels poders públics.

Transcorreguts gairebé vint anys de la publicació de la Llei Orgànica de protecció jurídica del menor, s'han produït canvis socials importants que incideixen en la situació de les persones menors d'edat i que requereixen una millora dels instruments de protecció jurídica per al compliment efectiu de l'article 39 de la Constitució i les normes de caràcter internacional.

Efectivament, són molts els acords internacionals que, des de llavors, han conformat l'ordenament jurídic, entre els quals destaquen la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, de 13 de desembre de 2006, ratificada per Espanya el 23 de novembre de 2007; el Conveni relatiu a la competència, la llei aplicable, el reconeixement, l'execució i la cooperació en matèria de responsabilitat parental i de mesures de protecció dels infants, de 28 de maig de 2010, ratificat el 6 de setembre de 2010, i el Conveni europeu sobre l'exercici dels

drets dels infants, de 25 de gener de 1996, ratificat per Espanya el 18 de desembre de 2014.

El legislador estatal va considerar adient adaptar la normativa als acords i als compromisos internacionals adquirits i als canvis que la societat ha anat manifestant, la qual cosa es recull en la Llei Orgànica 8/2015, de 22 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i l'adolescència, i en la Llei 26/2015, de 28 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i l'adolescència, que modifiquen substancialment les diferents normes que emparen el desenvolupament i la protecció de la infància i l'adolescència en el territori de l'Estat espanyol.

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, en l'article 12, disposa que la comunitat autònoma fonamenta el dret a l'autogovern en els valors del respecte a la dignitat humana, la llibertat, la igualtat, la justícia, la pau i els drets humans. Així, l'article 16 de l'Estatut inclou la protecció específica i la tutela social de la persona menor d'edat.

D'altra banda, l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la comunitat autònoma la competència exclusiva en diferents matèries: acció i benestar social; polítiques de protecció i suport a les persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials; polítiques d'atenció a les persones i als col·lectius en situació de pobresa o necessitat social; protecció social de la família, conciliació de la vida familiar i laboral; protecció de menors.

L'article 70 de l'Estatut determina que són competències pròpies dels consells insulars l'assistència social, polítiques d'atenció a les persones i als col·lectius en situació de pobresa o necessitat social, protecció social de la família, conciliació de la vida familiar i laboral, tutela, acolliment i adopció de menors, entre d'altres.

Amb la promulgació d'aquesta llei, es pretenen solucionar diferents qüestions que la Llei 17/2006 no pot resoldre, principalment pels canvis en la matèria a conseqüència de les modificacions introduïdes per l'Estat en el sistema de protecció de la infància i l'adolescència. Així mateix, s'han recollit les previsions de la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, i de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes.

Per tant, l'elaboració d'aquesta llei respon a la necessitat d'actualitzar el sistema de protecció de la infància i l'adolescència de les Illes Balears arran dels canvis introduïts en el sistema en l'àmbit estatal, i aprofitar l'oportunitat que proporciona el nou escenari legislatiu per incorporar els canvis socials i l'evolució de la societat mateix, així com les circumstàncies i les realitats que les administracions públiques competents s'han anat trobant al llarg dels darrers anys. En aquest sentit, amb aquesta llei, a més d'actualitzar el sistema de protecció de la infància i l'adolescència de les Illes Balears, se cerca aclarir la distribució competencial en la matèria de les diferents administracions públiques, i també altres qüestions com ara recollir o actualitzar els drets i els deures de les persones menors d'edat i, en general, revisar els aspectes que recollia fins aleshores la Llei 17/2006.

II

Pel que fa a l'estructura i el contingut, la Llei consta de 265 articles distribuïts en set títols, catorze disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i nou disposicions finals.

El títol I conté les disposicions de caràcter general que han de conduir a l'aplicació de la norma, com són l'objecte, l'àmbit d'aplicació, les modalitats d'atenció a la infància i l'adolescència o els principis rectors de l'actuació administrativa. Pel que fa a aquests principis, a més d'incloure'n alguns de nous com ara el de garantir l'accessibilitat universal de les persones menors d'edat amb diversitat funcional, la innovació contínua i la posada en marxa de programes experimentals per avaluar l'èxit de noves metodologies i estratègies d'intervenció, se'n redefeixen d'altres que ja apareixen a la Llei 17/2006.

Mereix una atenció especial l'interès superior de la persona menor d'edat. La Convenció sobre els drets de l'infant el recull en l'article 3, i el Comitè dels Drets de l'Infant de les Nacions Unides subratlla, en l'Observació general núm. 14 (2013), la triple dimensió del concepte: un dret substantiu, un principi jurídic interpretatiu fonamental i una norma de procediment. En aquestes tres dimensions, l'interès superior de la persona menor d'edat té una mateixa finalitat: assegurar el respecte complet i efectiu de tots els drets de la persona menor d'edat així com el seu desenvolupament integral. En cada cas, la determinació de l'interès superior de la persona menor d'edat s'ha de fonamentar en una sèrie de criteris acceptats i una sèrie de valors reconeguts universalment que s'han de tenir en compte i ponderar a partir de diversos elements i les circumstàncies del cas, i que s'han d'explicitar en la motivació de la decisió adoptada, per conèixer si ha estat correcta o no l'aplicació del principi. Així doncs, atès que aquest és el principi rector fonamental a partir del qual s'ha de regular la matèria i que ha d'inspirar tota la intervenció dels poders públics, el legislador autonòmic ha traslladat a aquesta llei la regulació que estableix l'article 2 de la Llei Orgànica de protecció jurídica del menor i l'ha inclòs en l'article 3.

En darrer lloc, però no menys important, el títol I fa referència a les persones menors d'edat estrangeres que es trobin a les Illes Balears, el foment de la iniciativa social, la col·laboració institucional, i regula el requisit de no haver estat condemnat per sentència ferma per cap delictes contra la llibertat i la indemnitat sexuals per a l'accés i l'exercici de professions, oficis i activitats que impliquin contacte habitual amb persones menors d'edat en el marc de la regulació bàsica de l'Estat. També disposa l'obligació que les memòries d'anàlisi de l'impacte normatiu que s'han d'adjuntar als projectes de llei i als projectes de reglament han d'incloure l'impacte de la normativa en la infància i l'adolescència.

D'altra banda, el títol II està dedicat a la regulació dels drets i els deures de les persones menors d'edat, que es configuren com els veritables protagonistes de la norma, la qual pretén, igual que la Llei 17/2006, no solament reconèixer drets sinó també establir els mecanismes de protecció corresponents amb més garanties socials i familiars, amb la finalitat que l'exercici d'aquests drets sigui real, tant en el si de la societat com en el si de la família pròpia.

Aquesta llei també reconeix a les persones menors d'edat altres drets entre els quals cal destacar que s'ha actualitzat la regulació dels drets que inclou la Llei 17/2006, en especial el dret a ser oïdes i escoltades, tant en l'àmbit familiar com en qualsevol procediment administratiu, judicial o de mediació en què estigui afectat l'infant o l'adolescent i que condueixi a una decisió que incideixi en la seva esfera personal, familiar o social. Així mateix, s'hi han incorporat altres drets, com ara el dret a la no-discriminació com a manifestació del principi d'igualtat reconegut en la Constitució Espanyola; el dret a conèixer els orígens, de manera que la persona menor d'edat pot sol·licitar a les administracions públiques competents la documentació que li permeti acreditar la seva identitat; el dret a gaudir d'un nivell bàsic de benestar; el dret a decidir sobre la maternitat, i el dret a la formació i l'accés a l'ocupació. Igualment, es té present l'ús de les noves tecnologies per part de les persones menors d'edat, així com l'ús de les dades personals.

En el capítol III, atesa la percepció de fragilitat creixent de les famílies per afrontar les dificultats educatives internes i externes, es recull l'obligació de les administracions públiques de les Illes Balears de donar suport a la maternitat i a la paternitat i a la conciliació de la vida familiar i laboral com estableix l'article 30.16 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

En el capítol VI es reconeix el dret a l'educació de tots els infants i el deure del Govern de la comunitat autònoma de prendre iniciatives necessàries per assegurar una oferta educativa suficient per garantir aquest dret i per facilitar la conciliació familiar i laboral, com preveuen els articles 12 i 26 de l'Estatut d'Autonomia.

També en el capítol VI es recullen els drets a l'atenció primerenca i a l'atenció a la diversitat com uns dels fonaments de l'equitat a l'educació tal com s'estableix en el títol II de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, de l'educació.

Tot açò sense perjudici de la necessitat de disposar a curt termini d'una llei d'educació pròpia de les Illes Balears que garanteixi de la millor manera possible el dret a l'accés a l'educació dels ciutadans menors i majors i s'ajusti a les característiques pròpies de la nostra comunitat autònoma.

Quant als deures, encara que la dimensió sigui més moral que jurídica, la Llei regula els deures de les persones menors d'edat en l'àmbit familiar, escolar i social d'acord amb la Llei Orgànica de protecció jurídica del menor després de la reforma.

El títol III regula el règim competencial i es divideix en set capítols. El capítol I, d'un únic article, es dedica a establir les diferents administracions amb competències en infància i adolescència. El capítol II regula les competències del Govern de les Illes Balears, tant en l'àmbit de la protecció de la infància i l'adolescència com en l'aplicació de les mesures judicials sobre les persones menors d'edat infractores.

En els capítols III i IV hi ha la regulació de les competències dels consells insulars i els ajuntaments. La principal novetat respecte a la regulació anterior és, sens dubte, l'atribució als ajuntaments de la competència per dur a terme, en l'àmbit territorial corresponent, totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques en situació i declaració de risc

que fins ara tenien atribuïdes els consells insulars. Efectivament, abans de la modificació del sistema de protecció de la infància i l'adolescència duita a terme en l'àmbit estatal l'any 2015, la competència en situacions i declaracions de risc corresponia a les entitats públiques de protecció en l'àmbit territorial respectiu. A la comunitat autònoma de les Illes Balears, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i d'acord amb la distribució competencial de l'Estatut d'Autonomia i la legislació autonòmica de regulació de la matèria —en especial la Llei 8/1997, de 18 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de tutela, acolliment i adopció de menors, i la Llei 17/2006, de 13 de novembre, integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears—, aquesta competència ha estat assumida pels diferents consells insulars com a entitats públiques de protecció de menors.

L'article 17 de la Llei Orgànica de protecció jurídica del menor, després de la Llei 26/2015, de 28 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i l'adolescència, assenyalava que la intervenció en situació de risc correspon a l'administració pública competent d'acord amb el que disposi la legislació estatal i autonòmica aplicable. És a dir, ja no es refereix a l'entitat pública de protecció, per la qual cosa es pot entendre que la intervenció en situació de risc, que inclou la competència de dur a terme una declaració de risc, no ha de correspondre necessàriament a l'entitat pública de protecció de menors competent tal com ocorria fins aleshores, sinó que pot ser assumida per altres administracions públiques d'acord amb el que disposi la legislació estatal i autonòmica aplicable.

La decisió del legislador autonòmic d'atribuir als ajuntaments la competència per intervenir en situació de risc respon al plantejament que es tracta de l'administració més propera a la ciutadania, que pot exercir una atenció immediata i continuada sobre les persones menors d'edat i el seu entorn familiar i social, valorant-los, intervenint-hi, compensant les debilitats o mancances que existeixin i assumint la responsabilitat d'ajudar a superar les desigualtats amb el compromís de les famílies o, en cas contrari, assumint l'obligació final de declarar les situacions de risc.

El capítol V es dedica a la col·laboració i la cooperació entre les diferents administracions públiques i en destaca la importància. Aquesta col·laboració s'ha d'ajustar als principis de les relacions interadministratives establerts per la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i la legislació estatal i autonòmica en matèria de règim local, i, especialment, als principis de lleialtat institucional, adequació a l'ordre de distribució de competències, col·laboració, cooperació, coordinació, eficiència en la gestió dels recursos públics i responsabilitat.

Del capítol VI, relatiu a la planificació, destaca l'obligació del Govern de les Illes Balears de tenir aprovat i en vigor un pla estratègic d'atenció a la infància i l'adolescència mitjançant el qual s'ordenin el conjunt de mesures, recursos i actuacions necessaris per aconseguir els objectius de la política d'infància i adolescència. Aquest pla, que ha de concretar les actuacions que han de desenvolupar les diferents administracions públiques a les Illes Balears, s'ha d'elaborar amb la coordinació i la col·laboració del Govern i els consells insulars i les entitats locals en l'àmbit de les competències respectives,

i ha de tenir la col·laboració de les entitats públiques o privades relacionades amb la matèria de persones menors d'edat.

El darrer capítol del títol III està dedicat a les polítiques de prevenció que han de dur a terme les diferents administracions públiques competents per prevenir o impedir qualsevol desprotecció de les persones menors d'edat. Aquestes polítiques públiques s'han de dur a terme especialment en matèria de suport a la família, educació, salut, formació i ocupació, i relacions socials.

El títol IV és, sens dubte, el títol més complex de la llei. S'hi regula el sistema de protecció de la infància i l'adolescència a les Illes Balears, que es desenvolupa entorn de les tres actuacions de protecció: la prevenció i la detecció del risc, l'exercici de la guarda i la declaració de la situació de desemparament amb l'assumpció de la tutela. El títol s'estructura en set capítols. El capítol I està dedicat a recollir les disposicions generals que estableixen el règim general del sistema de protecció de la infància i l'adolescència a les Illes Balears, en el marc de la regulació bàsica de l'Estat en la matèria. Així, s'estableix en què consisteix la protecció de la persona menor d'edat, que no és altra cosa que el conjunt de mesures i actuacions de prevenció, detecció, intervenció i reparació de situacions de risc o de desemparament i conductes inadaptades o problemes de conducta en què l'infant o l'adolescent o, si escau, el concebut, pot trobar-se. La finalitat és garantir-ne el ple desenvolupament i l'autonomia personal, així com la integració familiar i social, i promoure la seva inserció en un context social i familiar normalitzat, prevalent, en tot cas, l'interès superior de la persona menor d'edat. Seguidament, es recullen els criteris d'actuació de les administracions públiques a la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de protecció de menors, de manera que les decisions estiguin revestides de totes les garanties jurídiques. Igualment, es recull el deure de comunicació i denúncia, per part de qualsevol persona, i específicament dels diferents professionals que actuen en l'àmbit de la infància i l'adolescència, de qualsevol situació de possible maltractament, risc o desemparament d'un infant o un adolescent. D'altra banda, es regulen els drets específics de les persones menors d'edat que tinguin una mesura de protecció, entre els quals destaquen els següents: dret a conèixer la seva situació personal, les mesures que s'adoptaran i els drets que li corresponen; dret a ser oït i escoltat i a participar en la presa de decisions sobre el seu cas; dret a romandre amb la seva família sempre que sigui possible; dret a conèixer, en el supòsit d'acolliment, la seva història personal i familiar, i dret a conèixer, en el supòsit d'adopció, les dades sobre els seus orígens que siguin en poder de l'entitat pública. D'altra banda, es fa una aproximació a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en establir qui pot tenir la condició de persona interessada en els procediments de declaració de risc o de desemparament, així com els drets i les garanties de les persones interessades, l'expedient d'actuació de protecció i la durada dels procediments. En darrer lloc, es fa referència a les persones menors d'edat estrangeres no acompanyades així com a les actuacions que s'han de dur a terme en el supòsit de trasllat d'una persona menor d'edat a una altra entitat territorial.

Quant a les actuacions en matèria de prevenció i detecció del risc, en el capítol II, es determinen quines circumstàncies o

situacions poden provocar que un infant o un adolescent es trobi en una situació de risc. En les situacions en què el benestar de les persones menors d'edat es troba compromès per determinades circumstàncies familiars, i per preservar el seu interès superior i evitar que la situació s'agreugi o derivi en la separació de la seva família i del seu entorn, la valoració d'aquesta situació de risc i la intervenció corresponen a l'administració pública competent, que el legislador autonòmic, com a novetat, impulsa la seva delegació a l'administració local. Amb aquesta regulació, s'estableix que el projecte d'intervenció familiar s'ha de consensuar amb els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat i, a més, que l'omissió de la seva col·laboració pot derivar en la declaració de la situació de risc de l'infant o l'adolescent, que s'ha d'adoptar, amb la instrucció prèvia del procediment administratiu previst, mitjançant una resolució administrativa amb un pla d'intervenció temporalitzat. Dins del procediment, es disposa l'existència d'un òrgan col·legiat creat en el si de l'entitat local corresponent, el qual ha d'emetre un dictamen que servirà de base per a l'adopció de la resolució de declaració de risc. Amb aquest òrgan col·legiat, el legislador cerca que la decisió final que s'adopti sigui objectiva, motivada, consensuada, sempre temporalitzada, i no discrecional i unipersonal. La norma preveu la derivació a l'entitat pública competent perquè valori la iniciació d'un procediment de declaració de desamparament en el cas que el pla d'intervenció fracassi. La norma també preveu aquesta derivació en casos d'actuacions d'urgència en situació de risc.

El capítol III fa referència a les actuacions en situació de desamparament. La llei recull la definició d'aquesta situació i les circumstàncies que, una vegada valorades i ponderades, en determinen l'existència. La declaració de la situació de desamparament, com l'adopció de qualsevol mesura de protecció, atès l'interès superior de la persona menor d'edat, s'ha de dictar mitjançant una resolució administrativa motivada, amb l'observança dels procediments que regula aquesta llei. Així, en una aproximació a la Llei 39/2015, de la mateixa manera que en cas de situació de risc, s'estableix un procediment ordinari per dictar la resolució de desamparament. Igualment, es disposa l'existència d'un òrgan col·legiat creat en el si de l'entitat pública competent, el qual ha d'emetre un dictamen que servirà de base per a l'adopció de la resolució de desamparament. Amb aquest òrgan col·legiat, el legislador cerca que la decisió final que s'adopti sigui objectiva, motivada, consensuada, sempre temporalitzada, i no discrecional i unipersonal. Igualment, es recull un procediment d'urgència per a quan es constati la situació crítica en què es troba una persona menor d'edat, es consideri l'existència d'un risc greu i imminent per a la seva integritat física o psíquica o es dedueixi la necessitat d'una intervenció sense demora.

En el capítol IV es regulen les diferents modalitats i circumstàncies de la guarda, això és: la guarda voluntària a sol·licitud dels pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat, d'una durada màxima de dos anys; la guarda de fet d'una persona menor d'edat, que no implica necessàriament que sigui declarada en desamparament si es constata que està atesa adequadament i no hi concorren circumstàncies que requereixin l'adopció de mesures de protecció; la guarda judicial dictada pel jutge o jutgessa, en els casos en què legalment sigui procedent, amb la mesura de protecció corresponent, i la guarda provisional assumida per l'entitat pública sense declaració prèvia de

desamparament ni sol·licitud expressa dels pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat, mitjançant una resolució administrativa, mentre té lloc la pràctica de diligències necessàries per identificar l'infant o l'adolescent, investigar les seves circumstàncies i constatar, si escau, la situació real de desamparament.

El capítol V estableix les disposicions comunes a la guarda i la tutela i assenjala que l'aplicació de qualsevol de les mesures del sistema de protecció s'ha d'ajustar als principis següents: prioritat de les mesures estables sobre les temporals, prioritat de les mesures familiars sobre les residencials i prioritat de les mesures consensuades sobre les imposades. D'altra banda, la llei assenjala que la guarda d'una persona menor d'edat derivada de la tutela, de la guarda provisional o de la guarda voluntària assumida per l'entitat pública de protecció, s'ha d'exercir mitjançant l'acolliment familiar, l'acolliment residencial o la guarda amb fins d'adopció. Es regulen la durada de les mesures i els terminis de revisió diferenciant si l'infant té menys o més de sis anys. Així mateix, s'estableix l'obligació que l'entitat pública elabori un pla individualitzat de protecció, el qual ha d'establir, com a mínim, els objectius que es pretenen assolir, la previsió i el termini de les mesures d'intervenció per adoptar amb la seva família d'origen i, si escau, el programa de reintegració familiar que l'entitat pública ha d'aplicar quan del pronòstic es derivi la possibilitat de retorn a la família d'origen, així com el termini de revisió de les mesures adoptades.

Quant als acolliments, la llei assenjala que poden ser familiars, residencials o professionalitzats. A més, es regula la delegació de la guarda per a estades, sortides de cap de setmana o vacances de les persones menors d'edat en acolliment amb famílies o institucions dedicades a aquestes funcions. Igualment, cal destacar la regulació dels drets més específics de les persones menors d'edat en acolliment amb independència de la modalitat d'acolliment en què es trobin.

Mitjançant l'acolliment familiar es persegueix la integració i la plena participació de l'infant o l'adolescent en un nucli familiar estable i adequat a les seves necessitats en un marc de convivència, bé sigui amb caràcter temporal o permanent. Per raó de la vinculació de l'infant o l'adolescent amb la família acollidora, es pot produir en la mateixa família extensa de l'infant o l'adolescent o en una família aliena. Segons la durada i els objectius, pot ser d'urgència, temporal o permanent. La llei recull sistemàticament els drets i els deures de les persones que tenen un infant o un adolescent en acolliment familiar.

L'acolliment residencial es configura com a subsidiari respecte de qualsevol altra mesura de protecció i s'ha d'acordar quan es prevegi que el desamparament o la necessitat de separació de la família pròpia és transitori i no hi hagi estat possible o aconsellable l'acolliment familiar. La llei estableix una sèrie de principis que han de regir l'actuació administrativa en l'àmbit de l'acolliment residencial, així com el règim bàsic dels diferents centres d'acolliment, com ara, la classificació i la tipologia de centres, la normativa interna mínima de què han de disposar i el règim de convivència, que inclou els drets i els deures de les persones menors d'edat que hi romanen.

Finalment, en aquest capítol s'estableix l'obligació d'adoptar mesures de transició a la vida adulta i d'oferir programes de preparació per a la vida independent de les

persones menors d'edat que hagin estat sotmeses a una mesura de protecció, tal com preveuen la legislació bàsica de l'Estat i la Llei 7/2015, de 10 d'abril, per la qual s'estableix el marc regulador dels processos d'autonomia personal de menors que han estat sotmesos a una mesura de protecció o reforma.

El capítol VI fa referència a l'adopció nacional i internacional i regula la proposta d'adopció que fa l'entitat pública quan les circumstàncies personals i familiars de les persones menors d'edat són determinants i invariables, de manera que aconsellen la separació definitiva de la seva família d'origen.

Per acabar amb el títol IV, en el capítol VII es regulen els registres autonòmics de protecció i es preveu l'existència dels registres insulars dels diferents consells insulars. Com a novetat respecte a la legislació anterior, es crea el registre autonòmic de situacions de risc, únic per a tota la comunitat autònoma, i es disposa el Registre Unificat de Maltractament Infantil de les Illes Balears com a sistema d'informació sobre els casos de maltractament infantil a les Illes Balears, als efectes de prevenció, detecció i notificació, estudis epidemiològics i estadístics. D'altra banda, el registre autonòmic de centres d'acolliment residencial de persones menors d'edat, regulat en la Llei 17/2006, desapareix, atès que l'objecte i les dades s'inclouen en el Registre Unificat de Serveis Socials, creat per la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears, i regulat pel Decret 10/2013, de 28 de febrer, pel qual es fixen els principis generals del Registre Unificat de Serveis Socials de les Illes Balears i dels procediments per a l'autorització i l'acreditació de serveis socials, i es regulen la secció suprainsular del Registre i els procediments per autoritzar i acreditar serveis socials d'àmbit suprainsular.

El títol V està dedicat a la regulació de les actuacions amb persones menors d'edat infractores en el marc de la legislació bàsica de l'Estat en la matèria i es divideix en set capítols. El capítol I fixa les disposicions generals que han de regir aquesta matèria, i hi destaquen els criteris d'actuació als quals s'ha d'ajustar l'actuació socioeducativa amb les persones menors d'edat que es troben en l'àmbit de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat, la qual s'ha de dirigir a procurar el seu desenvolupament integral i la seva inserció social i familiar. Un capítol nou respecte de la legislació anterior és el capítol II, que fa referència a les actuacions de protecció en els supòsits d'aplicació de la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat, tant dels de menys de catorze anys que cometen infraccions penals com dels de més de catorze anys. El capítol III es dedica als principis generals i les actuacions en matèria de prevenció i reinserció i disposa l'obligació d'establir programes, actuacions i intervencions per promoure i desenvolupar activitats tant de prevenció com de reinserció amb persones menors d'edat en risc de conflicte social. D'altra banda, el capítol IV regula les modalitats d'execució de les mesures judicials i distingeix les que no suposen privació de llibertat i les que en suposen, tot això en el marc de la legislació bàsica de l'Estat. En els capítols V i VI es fa referència als centres socioeducatius per al compliment de mesures privatives de llibertat així com als drets i els deures de les persones menors d'edat infractores internades i al règim disciplinari, tot en el marc de la regulació bàsica de l'Estat. El darrer capítol disposa les actuacions posteriors a l'execució de les mesures que ha de dur a terme el Govern per facilitar la reinserció d'aquestes persones menors d'edat infractores.

L'organització institucional i administrativa es regula en el títol VI, en el qual destaquen el Consell d'Infància i Família de les Illes Balears —que, amb funcions de consulta i proposta constitueix un fòrum de debat per promoure i facilitar la participació, la consulta i el diàleg de totes les institucions i les entitats implicades en la matèria—, l'Observatori de la Infància i l'Adolescència de les Illes Balears —de caràcter consultiu i amb capacitat de proposta— i la Comissió Interinsular de Protecció de Menors —que té per objecte unificar els criteris d'aplicació de la normativa vigent o futura i també planificar i avaluar l'estratègia en matèria de protecció de menors que s'ha d'aplicar en l'àmbit de les Illes Balears. Igualment, es preveu l'existència de l'Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència, òrgan de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears que, amb dependència directa de la conselleria amb competències en menors, encara que amb total autonomia funcional i de gestió, vetlla per la defensa i la promoció dels drets de les persones menors d'edat. No obstant això, també es preveu que, quan s'hagi nomenat un defensor o defensora de la infància i l'adolescència adjunt a la Sindicatura de Greuges, aquesta figura assumeixi les funcions de l'Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència.

Finalment, el títol VII estableix un règim d'infraccions i sancions contra les conductes que suposin la vulneració dels drets reconeguts a les persones menors d'edat, com també contra les que suposin l'incompliment de les obligacions que disposa aquesta llei. En aquest sentit, s'ha cercat una aproximació a la regulació que fa d'aquesta matèria la Llei 4/2009. Així, en el capítol I, s'anuncia que la vigilància del compliment de la normativa en matèria d'infància i adolescència s'encomana a la inspecció, per garantir els drets de les persones menors d'edat. Igualment, es defineix el perfil tècnic del personal d'inspecció amb un grau d'exigència que correspon a l'especialitat de la funció d'inspecció i també a la consideració que es fa del personal inspector com a agent de l'autoritat. S'han considerat i tingut en compte tant els principis del dret penal, dels quals participa el procediment administratiu sancionador, com els que estableix la Llei 40/2015.

Els capítols II i III recullen les infraccions i la tipologia dels subjectes que en són responsables així com les sancions aplicables corresponents, els criteris de gradació i, finalment, l'execució de les sancions. S'actualitza i s'amplia la tipologia de les infraccions, amb la finalitat d'assegurar que conductes reprovables no queden impunes. Igualment, s'introdueixen noves sancions administratives que persegueixen adequar la naturalesa de la sanció a la gravetat de la infracció comesa.

El capítol IV desplega el procediment sancionador, des de les actuacions prèvies fins a l'inici en sentit estricte i els actes pertinents que condueixen a la resolució i el final del procediment, tot això tenint en compte la regulació que fa d'aquest procediment la Llei 39/2015. Així mateix, i en virtut del principi de transversalitat, ha d'iniciar, instruir i resoldre aquest procediment sancionador l'òrgan administratiu que tenguí la competència que es trobi en el catàleg d'infraccions i sancions.

En darrer lloc, la llei té catorze disposicions addicionals, de les quals destaquen la disposició addicional cinquena, relativa al Protocol marc interdisciplinari de maltractament infantil de les Illes Balears —que es configura com l'instrument bàsic per assolir la coordinació interinstitucional de totes les

administracions públiques en la intervenció en casos de maltractament infantil a les Illes Balears—, i les disposicions addicionals novena i desena —que estableixen els criteris comuns de cobertura, qualitat i accessibilitat en l'àmbit de la justícia juvenil i en el de la protecció de menors, respectivament. Igualment, destaca la disposició addicional dotzena, que crea el registre autonòmic de declaracions de risc.

Per altra banda, és necessari cridar l'atenció sobre el fet que la disposició addicional catorzena i la disposició final vuitena modifiquen, respectivament, la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables, i la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per introduir determinats canvis en la seva regulació que constitueixen una matèria aliena a la infància i l'adolescència.

III

Finalment, d'acord amb l'article 129 de la Llei 39/2015, queden suficientment justificats els principis següents: de necessitat i eficàcia, perquè aquesta norma respon a la necessitat d'actualitzar el sistema de protecció de la infància i l'adolescència de les Illes Balears arran dels canvis introduïts en el sistema de protecció de la infància i l'adolescència en l'àmbit estatal; de proporcionalitat, atès que la regulació respecta les competències de les diferents administracions públiques competents i conté la regulació imprescindible per atendre les necessitats que s'han de cobrir, i que s'ha constatat que no existeixen altres mesures menys restrictives de drets o que imposin menys obligacions als destinataris; de seguretat jurídica, motiu pel qual s'ha optat per elaborar un nou cos legal, enfront de la tramitació d'una modificació de la Llei 17/2006, atès el caràcter profund de la modificació del sistema de protecció de la infància i l'adolescència i, en general, en matèria de persones menors d'edat que es vol dur a terme, tot això, de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, per generar un marc normatiu estable, previsible, integrat, clar i de certitud que en faciliti el coneixement i la comprensió; de transparència, pel qual s'ha de destacar la participació ciutadana abans i durant el procés d'elaboració de la norma, així com la publicitat prevista en l'articulat; i, finalment, d'eficiència, atès que aquesta norma evita càrregues innecessàries i racionalitza la gestió dels recursos públics.

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1 Objecte

Aquesta llei té per objecte l'atenció i la protecció de la infància i l'adolescència en tots els àmbits, en garantia de l'exercici dels seus drets i les seves responsabilitats. Concretament, té per objecte:

1. Garantir a les persones menors d'edat que resideixin o es trobin en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears l'exercici dels drets que els reconeixen la Constitució, la Convenció sobre els drets de l'infant de les Nacions Unides, la Carta Europea dels Drets de l'Infant, la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat i l'ordenament jurídic en conjunt.

2. Establir el marc d'actuació en què s'han d'exercir les activitats de foment dels drets i el benestar de la persona menor d'edat, així com les actuacions de prevenció, atenció, protecció i participació adreçades a la infància i l'adolescència per garantir el seu desenvolupament en els àmbits familiar, social i educatiu.

3. Definir els principis d'actuació, els criteris, els procediments i el marc competencial i institucional en l'àmbit de la protecció a la infància i l'adolescència en situació de risc o de desemparament, així com el marc de la intervenció amb persones menors d'edat infractores en l'àmbit de la justícia juvenil.

Article 2 Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei s'aplica a totes les persones menors d'edat que es trobin en el territori de les Illes Balears, amb independència de quina sigui la seva situació administrativa. Als efectes d'aquesta llei i de les disposicions de desplegament, s'entén que són menors d'edat les persones que tenen una edat inferior a la majoria d'edat establerta en el Codi Civil, sempre que no hagin estat emancipades o no hagin arribat a la majoria d'edat en virtut del que disposi la llei que els sigui aplicable. La minoria d'edat s'entén referida a la que estableix el Codi Penal per a les disposicions relatives a les persones menors d'edat infractores.

2. Aquesta llei també és aplicable a les institucions i les persones físiques o jurídiques amb seu a les Illes Balears que, en virtut d'una obligació legal o en el desenvolupament de les seves activitats, tinguin relació amb les persones menors d'edat i els seus drets, d'acord amb aquesta llei i la resta de legislació aplicable.

3. Als efectes d'aquesta llei i de les disposicions de desplegament:

a) S'entén per infància el període de vida comprès entre el naixement i l'edat de dotze anys, i per infant, la persona que es troba en aquest període de vida.

b) S'entén per adolescència el període de vida comprès entre l'edat de tretze anys i la majoria d'edat establerta per llei o l'emancipació, i per adolescent, la persona que es troba en aquest període de vida.

4. En el cas que, per l'aplicació de la llei personal, la persona menor d'edat arribi a la majoria d'edat abans del que preveu la legislació espanyola, li seran d'aplicació els preceptes d'aquesta llei, en tot allò que li sigui favorable, fins que compleixi divuit anys.

5. Les persones menors d'edat que arribin a la majoria d'edat d'acord amb la legislació aplicable estan subjectes als preceptes d'aquesta llei que així ho disposin expressament.

Article 3 Interès superior de la persona menor d'edat

1. Qualsevol persona menor d'edat té dret que el seu interès superior es valori i es consideri primordial en totes les accions i decisions que el concerneixin, tant en l'àmbit públic com en

el privat. En l'aplicació d'aquesta llei i la resta de normes que l'afectin, així com en les mesures relatives a les persones menors d'edat que adoptin les institucions, públiques o privades, els tribunals o els òrgans legislatius, l'interès superior de la persona menor preval sobre qualsevol altre interès legítim que hi pugui concórrer. Les limitacions a la capacitat d'obrar dels infants o els adolescents s'han d'interpretar de manera restrictiva i, en tot cas, sempre en l'interès superior de la persona menor d'edat.

2. Als efectes de la interpretació i l'aplicació de l'interès superior de la persona menor d'edat en cada cas, s'han de tenir en compte els criteris generals següents, sens perjudici dels que estableix la legislació específica aplicable així com d'altres que es puguin considerar adequats atenent les circumstàncies concretes del supòsit:

a) La protecció del dret a la vida, a la supervivència i al desenvolupament de l'infant o l'adolescent, i la satisfacció de les seves necessitats bàsiques, tant emocionals i afectives com materials, físiques i educatives.

b) La consideració dels desitjos, els sentiments i les opinions de l'infant o l'adolescent, així com el seu dret a participar progressivament, segons la seva edat, maduresa, desenvolupament i evolució personal, en el procés de determinació del seu interès superior.

c) La garantia que la seva vida i el seu desenvolupament tinguin lloc en entorns adequats i lliures de violència.

d) La preservació de la identitat, la cultura, la religió, les conviccions, l'orientació i la identitat sexual o l'idioma de la persona menor d'edat, així com la no-discriminació de l'infant o l'adolescent per aquestes condicions o qualssevol altres, inclosa la diversitat funcional, en garantia del desenvolupament harmònic de la seva personalitat.

3. Aquests criteris s'han de ponderar tenint en compte els elements generals següents:

a) L'edat i la maduresa de la persona menor d'edat.

b) La necessitat de garantir la seva igualtat i no-discriminació per la seva vulnerabilitat especial, ja sigui per la manca d'un entorn familiar, el fet de patir maltractament, la seva diversitat funcional, la seva orientació i identitat sexual, la seva condició de refugiat, sol·licitant d'asil o protecció subsidiària, la seva pertinença a una minoria ètnica, o qualsevol altra característica o circumstància rellevant.

c) L'efecte irreversible del transcurs del temps en el seu desenvolupament. La necessitat d'estabilitat de les solucions que s'adoptin per promoure la integració efectiva i el desenvolupament de l'infant o l'adolescent en la societat, així com de minimització dels riscos que qualsevol canvi de situació material o emocional pugui ocasionar en la seva personalitat i desenvolupament futur.

d) La preparació del trànsit a l'edat adulta i independent, d'acord amb les seves capacitats i circumstàncies personals.

e) Els altres elements de ponderació que, en el supòsit concret, es considerin pertinents i respectin els drets de les persones menors d'edat.

Els elements esmentats s'han de valorar conjuntament, d'acord amb els principis de necessitat i proporcionalitat, de manera que la mesura que s'adopti en l'interès superior de la persona menor d'edat no restringeixi o limiti més drets dels que empara.

4. En cas que concorri qualsevol altre interès legítim al costat de l'interès superior de la persona menor d'edat, s'han de prioritzar les mesures que, responen a aquest interès, respectin també els altres interessos legítims presents. En cas que no es puguin respectar tots els interessos legítims concurrents, preval l'interès superior de la persona menor d'edat sobre qualsevol altre interès legítim que hi pugui concórrer. Les decisions i les mesures adoptades en l'interès superior de la persona menor d'edat han de valorar, en tot cas, els drets fonamentals d'altres persones que se'n puguin veure afectades.

5. Qualsevol mesura en l'interès superior de la persona menor d'edat s'ha d'adoptar respectant les degudes garanties del procés i, concretament:

a) Els drets de la persona menor d'edat a ser informada, oïda i escoltada, i a participar en el procés d'acord amb la normativa vigent.

b) La intervenció en el procés de professionals qualificats o experts. Aquests professionals han de tenir la formació suficient per determinar les necessitats específiques dels infants o els adolescents amb diversitat funcional. En les decisions especialment rellevants que afectin la persona menor d'edat, s'ha de tenir l'informe col·legiat d'un grup tècnic i multidisciplinari especialitzat en els àmbits adequats.

c) La participació dels pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela o la representació legal de les persones menors d'edat, o d'un defensor o defensora judicial si hi ha conflicte o discrepància amb ells, i del Ministeri Fiscal en el procés en defensa dels seus interessos.

d) L'adopció d'una decisió que inclogui en la motivació els criteris utilitzats, els elements aplicats en ponderar els criteris entre si i amb altres interessos presents i futurs, i les garanties processals respectades.

e) L'existència de recursos que permetin revisar la decisió adoptada que no hagi considerat l'interès superior de la persona menor d'edat com a primordial o en el cas en què el mateix desenvolupament de l'infant o l'adolescent o canvis significatius en les circumstàncies que hagin motivat la decisió esmentada facin necessari revisar-la. Les persones menors d'edat han de gaudir del dret a l'assistència jurídica gratuïta en els casos prevists legalment.

Article 4

Modalitats d'atenció a la infància i l'adolescència

L'atenció a les persones menors d'edat es du a terme mitjançant:

a) Les accions de promoció i defensa dels seus drets.

b) Les actuacions per a la prevenció de les situacions de vulnerabilitat social de les persones menors d'edat. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per vulnerabilitat social el conjunt de característiques d'una persona o grup i la seva situació que influeixen en la seva capacitat d'anticipar, afrontar i resistir l'impacte d'una amenaça, situació o context advers, i de recuperar-se'n.

c) Les mesures de protecció en els casos de situació de risc o de desemparament que regula el títol IV d'aquesta llei.

d) La intervenció amb persones menors d'edat en situació de conflicte social.

e) Les intervencions socioeducatives i d'inserció destinades a persones menors d'edat infractores en el marc de l'execució de les mesures imposades pels òrgans judicials.

f) Les accions dirigides a la prevenció del conflicte especialment en l'àmbit familiar, social i educatiu.

g) Les accions dirigides al suport a les famílies perquè aquestes puguin garantir els drets dels seus infants.

Article 5

Principis rectors de l'actuació administrativa

1. Els principis rectors de l'actuació administrativa dels poders públics en relació amb les persones menors d'edat són els següents:

a) L'interès superior de la persona menor d'edat ha de ser el suprem principi inspirador tant de les actuacions dels poders públics com de les decisions i les actuacions dels pares i mares o les persones que n'exerceixen la tutela o la guarda, les entitats i les persones responsables de la seva atenció i protecció.

b) S'ha de vetllar perquè les persones menors d'edat exerceixin els seus drets, particularment el dret a ser oïdes i escoltades en les decisions que els incumbeixin.

c) Els poders públics han de garantir el principi d'igualtat i eliminar qualsevol discriminació a les persones menors d'edat per raó de naixement, sexe, orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere, raça, origen nacional, ètnic o social, religió, convicció, ideologia, opinió, cultura, llengua, idioma, condició física, psíquica o sensorial, malaltia, posició econòmica o qualsevol altra circumstància personal, familiar o social discriminatòria.

d) S'han d'aprofitar les circumstàncies personals, congènites o sobrevingudes, que afectin les condicions de vida i el desenvolupament de qualsevol infant o adolescent, per promoure els mecanismes de compensació necessaris per assegurar el principi d'igualtat d'oportunitats, especialment entre infants i entre adolescents, i el respecte a les diferències.

e) S'han de potenciar les actuacions preventives i la detecció precoç de les circumstàncies que puguin suposar situacions d'explotació, indefensió, inadaptació, marginació, abandonament, maltractament actiu o passiu de qualsevol tipus, desavantatge social o la conculcació d'algun dels drets que tinguin reconeguts els infants i els adolescents.

f) S'ha de garantir que les actuacions que ofereixen les administracions públiques, així com el conjunt d'activitats que desenvolupin totes les entitats públiques i privades, tinguin un caràcter eminentment socioeducatiu, integral i inclusiu.

g) S'ha d'impulsar el desenvolupament d'una política coordinada d'atenció i protecció de les persones menors d'edat que activi els recursos per a la cobertura de les necessitats bàsiques de salut, educació, habitatge, cultura i oci, i la compensació de qualsevol mancança que pugui impedir o limitar el desenvolupament personal i social i l'autonomia de la persona menor d'edat.

h) Els poders públics han d'actuar i s'han de relacionar d'acord amb els principis de lleialtat institucional, adequació a l'ordre de distribució de competències, col·laboració, cooperació, coordinació, eficiència en la gestió dels recursos públics i responsabilitat, entre d'altres, i limitar les actuacions que afectin la intimitat personal o familiar a les indispensables que resultin d'interès per a la persona menor d'edat.

i) S'han de fomentar, en els infants i en els adolescents, els valors de tolerància, solidaritat, respecte, igualtat, participació, cooperació, igualtat d'oportunitats entre homes i dones i, en general, els principis democràtics de convivència que estableixen la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

j) S'ha de garantir la confidencialitat de les actuacions que es duguin a terme en interès i defensa de les persones menors d'edat.

k) S'han d'afavorir les relacions intergeneracionals i propiciar el voluntariat de la gent gran i del jovent per col·laborar en activitats amb infants i adolescents.

l) S'han de fomentar, mitjançant campanyes de divulgació i la promoció de mesures positives, la solidaritat i la sensibilitat social davant totes les qüestions relacionades amb la infància i l'adolescència, per prevenir qualsevol tipus de marginació, abús i explotació i impulsar el paper de la societat civil en defensa dels seus drets i llibertats.

m) S'han de promoure la participació, el voluntariat i la solidaritat social.

n) S'han de garantir l'accessibilitat universal de les persones menors d'edat amb diversitat funcional i els ajusts raonables, així com la seva inclusió i participació plenes i efectives.

o) Les administracions públiques competents han d'aplicar el principi de transparència i la resta de principis que recull la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

p) Els poders públics de les Illes Balears han d'incorporar la perspectiva de gènere en totes les polítiques que afectin la infància i l'adolescència.

2. Les administracions públiques han de tenir en compte les necessitats de les persones menors d'edat en exercir les competències respectives, especialment en matèria de control sobre productes alimentaris, consum, habitatge, educació,

sanitat, serveis socials, cultura, esport, espectacles, mitjans de comunicació, transports, temps lliure, joc, espais lliures, noves tecnologies (TIC) i xarxes socials.

3. Les administracions públiques han de tenir particularment en consideració l'adequada regulació i supervisió dels espais, centres i serveis en què romanguin habitualment persones menors d'edat, pel que fa a les condicions fisicoambientals, higienicosanitàries, d'accessibilitat i disseny universals i de recursos humans, així com als projectes educatius inclusius, a la participació de les persones menors d'edat i a altres condicions que contribueixin a assegurar els seus drets.

4. Les administracions públiques, en l'àmbit de la protecció de menors i de la justícia juvenil, han d'afavorir la innovació contínua i la posada en marxa de programes experimentals per avaluar l'èxit de noves metodologies i estratègies d'intervenció que permetin donar una resposta millor a les noves necessitats en l'atenció a aquest sector de població.

Article 6

Persones menors d'edat estrangeres

1. Les persones menors d'edat estrangeres que es trobin a la comunitat autònoma de les Illes Balears tenen dret a l'educació, a l'assistència sanitària i als serveis i les prestacions socials bàsiques, en les mateixes condicions que les persones menors d'edat de nacionalitat espanyola. Els poders públics, en el disseny i l'elaboració de les polítiques públiques, han de tenir com a objectiu aconseguir la plena integració de les persones menors d'edat estrangeres a la societat balear, mentre romanguin al territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears, d'acord amb la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

2. Les persones menors d'edat estrangeres que es trobin a les Illes Balears tenen els drets que reconeix aquesta llei i, especialment, tenen dret a ser oïdes i escoltades i a rebre informació de manera entenedora sobre qualsevol actuació que dugui a terme l'administració amb relació a la seva persona.

3. Les administracions públiques, mitjançant serveis i programes d'acolliment, han de fomentar la integració social de les persones menors d'edat immigrades.

Article 7

Foment de la iniciativa social

1. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de fomentar les iniciatives socials que contribueixin a la divulgació i l'extensió dels drets de les persones menors d'edat, tant entre la població adulta com entre els infants i els adolescents.

2. Així mateix, poden concedir subvencions o establir convenis amb entitats privades amb l'objecte de promocionar i fomentar accions que es considerin d'interès per al desenvolupament dels drets de les persones menors d'edat.

3. Amb caràcter anual, el Govern de les Illes Balears pot atorgar premis destinats a distingir persones, grups o entitats que hagin destacat especialment per l'activitat desenvolupada o per la seva contribució al foment de la protecció i la defensa

dels drets de la infància i l'adolescència a les Illes Balears. Les bases, la composició del jurat i altres aspectes de la concessió d'aquests premis s'han de determinar per via reglamentària, i correspon al Consell d'Infància i Família de les Illes Balears fer-ne les propostes o candidatures.

4. En commemoració de l'aprovació de la Convenció sobre els drets de l'infant de l'Assemblea General de les Nacions Unides el 1989, es declara el 20 de novembre de cada any Dia de la Infància i l'Adolescència a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 8

Col·laboració institucional i responsabilitat ciutadana

1. Les autoritats i el personal al servei de les administracions públiques de les Illes Balears que tinguin coneixement de l'incompliment de les previsions d'aquesta llei o de la conculcació de qualsevol dels drets dels quals siguin titulars les persones menors d'edat, han d'adoptar immediatament les mesures necessàries per aconseguir el cessament d'aquestes actuacions d'acord amb les atribucions que els corresponguin legalment. En la resta dels supòsits, han de posar la situació en coneixement de l'autoritat competent en la matèria.

2. Totes les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de cooperar en la detecció de les situacions de risc, desemparament, inadaptació o desavantatge social, en la investigació corresponent i en la intervenció acordada per a les persones menors d'edat afectades. L'atenció, el seguiment i el suport s'han d'assegurar de manera prioritària, puntual, completa i coordinada pels respectius programes, serveis i recursos, tant durant l'execució de les mesures que preveu aquesta llei com una vegada finalitzades, i han de contribuir a la culminació o al reforç del procés d'integració familiar i social.

3. Qualsevol ciutadà o ciutadana que tinguin coneixement de l'incompliment d'aquesta llei o de la conculcació de qualsevol dels drets dels quals siguin titulars les persones menors d'edat, independentment del deure de comunicació i denúncia recollit en l'article 95 d'aquesta llei, ha de posar la situació en coneixement de l'autoritat competent en la matèria.

Article 9

Accés i exercici d'una professió, ofici o activitat que impliqui contacte habitual amb persones menors d'edat

Per a l'accés i l'exercici de les professions, els oficis i les activitats que impliquin el contacte habitual amb persones menors d'edat, és requisit no haver estat condemnat per sentència ferma per cap delictes contra la llibertat i la indemnitat sexuals, que inclou l'agressió i l'abús sexuals, l'assetjament sexual, l'exhibicionisme i la provocació sexual, la prostitució i l'explotació sexual i la corrupció de menors, així com per tràfic d'éssers humans. A aquest efecte, qui pretengui accedir a aquestes professions, oficis o activitats ha d'acreditar aquesta circumstància mitjançant l'aportació d'una certificació negativa del Registre Central de Delinqüents Sexuals.

Article 10**Interpretació de les normes relatives a les persones menors d'edat**

1. Les disposicions d'aquesta llei, les normes que la despleguen i les altres disposicions de la comunitat autònoma de les Illes Balears relatives a les persones menors d'edat s'han d'interpretar d'acord amb els tractats internacionals ratificats per l'Estat espanyol, especialment la Convenció sobre els drets de l'infant de les Nacions Unides, de 20 de novembre de 1989, la Convenció europea dels drets humans, de 4 de novembre de 1950, els principis consagrats en la Carta Europea dels Drets de l'Infant i en la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, de 7 de desembre de 2000, les observacions generals del Comitè dels Drets de l'Infant de Ginebra, la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i també totes les resolucions sobre persones menors d'edat aprovades pel Parlament de les Illes Balears.

2. Els poders públics han d'interpretar i aplicar aquesta llei garantint la igualtat en la diferència de les persones menors d'edat d'ambdós sexes, per eliminar qualsevol discriminació per raó de naixement, sexe, orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere, raça, origen nacional, ètnic o social, religió, convicció, ideologia, opinió, cultura, llengua, idioma, condició física, psíquica o sensorial, malaltia, posició econòmica o qualsevol altra circumstància personal, familiar o social.

Article 11**Impacte de les normes en la infància i l'adolescència**

Les memòries d'anàlisi de l'impacte normatiu que s'han d'adjuntar als projectes de llei i als projectes de disposicions generals han d'incloure l'impacte de la normativa en la infància i l'adolescència.

Article 12**Prioritat pressupostària**

Amb la finalitat de garantir els drets que reconeix aquesta llei, les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de tenir com a prioritats pressupostàries la promoció, l'atenció, la prevenció, la protecció, la formació, l'oci, la participació i la integració de les persones menors d'edat, amb programes pressupostaris específics.

TÍTOL II**DELS DRETS I ELS DEURES DELS INFANTS I ELS ADOLESCENTS****Capítol I****Drets i llibertats civils i polítiques****Article 13****Declaració genèrica**

1. A més dels drets reconeguts a tots els ciutadans en la Constitució i en els tractats internacionals dels quals Espanya és part, molt especialment en la Convenció sobre els drets de l'infant de les Nacions Unides i en la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, les persones menors d'edat

han de tenir les garanties per a l'exercici dels drets que reconeix expressament aquesta llei.

2. Les persones menors d'edat tenen dret a exercir els drets civils i polítics sense més limitacions que les fixades per les lleis. Els poders públics han d'establir els mitjans necessaris per donar a les persones menors d'edat l'oportunitat d'exercir plenament aquests drets.

Article 14**Mesures per facilitar l'exercici dels drets**

1. Les persones menors d'edat tenen dret a rebre de les administracions públiques de les Illes Balears, o a través de les entitats col·laboradores, la informació en format accessible i l'assistència adequada per a l'exercici efectiu dels seus drets, i que se'n garanteixi el respecte.

2. Per defensar i garantir els seus drets, les persones menors d'edat poden, personalment o a través dels seus representants legals:

a) Sol·licitar la protecció i la tutela de l'entitat pública competent.

b) Posar en coneixement del Ministeri Fiscal les situacions que consideri que atempten contra els seus drets amb la finalitat que promogui les accions oportunes.

c) Plantejar les seves queixes i denúncies davant l'administració pública competent, davant el Defensor del Poble, davant la Sindicatura de Greuges de les Illes Balears o, si pertoca, davant l'Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència, o davant qualsevol altra administració, en els termes establerts legalment. Amb aquesta finalitat, se'ls ha de facilitar l'accés a mecanismes adequats i adaptats a les seves necessitats i se'ls ha de garantir la confidencialitat.

d) Sol·licitar els recursos socials disponibles de les administracions públiques de les Illes Balears.

e) Sol·licitar assistència legal i el nomenament d'un defensor o defensora judicial, si escau, per emprendre les accions judicials i administratives necessàries encaminades a la protecció i la defensa dels seus drets i interessos. En tot cas, el Ministeri Fiscal ha d'actuar en defensa dels drets de les persones menors d'edat.

f) Presentar queixes o denúncies individuals al Comitè de Drets de l'Infant, d'acord amb la Convenció sobre els drets de l'infant i la normativa que la desplegui.

Article 15**Dret a la integració**

Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han d'establir les mesures necessàries per facilitar la realització personal completa i la integració familiar, social i educativa de totes les persones menors d'edat i, en especial, de les que, per les seves circumstàncies físiques, psíquiques o socials especials, puguin ser susceptibles d'un tracte discriminatori.

Article 16**Dret a la no-discriminació**

1. Els poders públics han de garantir el principi d'igualtat i eliminar qualsevol discriminació a les persones menors d'edat per raó de naixement, sexe, orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere, raça, origen nacional, ètnic o social, religió, convicció, ideologia, opinió, cultura, llengua, idioma, condició física, psíquica o sensorial, malaltia, posició econòmica o qualsevol altra circumstància personal, familiar o social.

2. Els poders públics han d'identificar d'una manera activa les persones menors d'edat que, individualment o en grup, requereixen l'adopció de mesures protectores especials per reduir o eliminar factors de discriminació.

Article 17**Perspectiva de gènere**

Les administracions públiques introduiran la perspectiva de gènere en la planificació, el desenvolupament i l'avaluació de les mesures que s'adoptin en relació amb els nins, nines i adolescents, en totes les actuacions i programes dirigits a menors d'edat, amb especial atenció a la desigualtat i/o discriminació per raons de sexe, orientació sexual i identitat de gènere.

Article 18**Dret a la identitat, al nom, a la nacionalitat i al coneixement dels orígens**

1. Les persones menors d'edat tenen dret a la seva identitat personal i sexual, i a tenir un nom i una nacionalitat des del moment de néixer.

2. Les persones menors d'edat tenen dret a conèixer el seu origen genètic, pares i mares biològics i parents biològics. A aquest efecte, tenen dret a sol·licitar a les administracions públiques competents la documentació que els permeti acreditar la seva identitat, sens perjudici del que estableixi la normativa sobre reproducció assistida.

3. Els menors tenen dret a la seva identitat de gènere i a l'expressió de la seva orientació sexual, sense cap discriminació. En l'exercici del seu dret a la identitat de gènere, podran, segons els protocols que s'estableixin, començar amb la reassignació del seu cos a la seva identitat de gènere.

4. Els centres d'atenció sanitària on es produeixin naixements han d'establir les garanties necessàries per a la identificació inequívoca de les persones nounades.

5. Quan les persones que estiguin obligades legalment a inscriure el naixement d'un infant en el Registre Civil no ho facin, les administracions públiques de les Illes Balears han d'adoptar les mesures necessàries per aconseguir que es dugui a terme aquest tràmit.

6. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de vetllar per la conservació de les dades relatives a les persones menors d'edat que hagin estat separades de la família biològica, de manera que, en arribar a la majoria d'edat o durant la minoria d'edat a

través dels seus representants legals, si ho sol·liciten, puguin accedir a la informació sobre els seus orígens i el seu historial vital, entès com el coneixement de les persones amb les quals han conviscut incloent les pròpies de l'acolliment o guarda. Les entitats públiques, a través dels serveis especialitzats, amb la notificació prèvia a les persones afectades, han de prestar l'assessorament i l'ajuda que requereixin per fer efectiu aquest dret.

Article 19**Dret a l'honor, a la dignitat, a la intimitat i a la pròpia imatge**

1. Les persones menors d'edat tenen dret a l'honor, a la dignitat, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge. Aquest dret també comprèn la inviolabilitat del domicili familiar i de la correspondència, així com el secret de les comunicacions.

2. La difusió d'informació o la utilització d'imatges o del nom de persones menors d'edat en els mitjans de comunicació que puguin implicar una intromissió il·legítima en la seva intimitat, honra o reputació o que siguin contràries als seus interessos determinen la intervenció del Ministeri Fiscal, que immediatament ha d'instar les mesures cautelars i de protecció previstes en la llei i ha de sol·licitar les indemnitzacions que corresponguin pels perjudicis causats.

3. Es considera intromissió il·legítima en el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge de persones menors d'edat qualsevol utilització de la seva imatge, el seu nom o el relat detallat de la seva història en els mitjans de comunicació que pugui implicar menyscabament de la seva honra o reputació o que sigui contrària als seus interessos, fins i tot si consta el consentiment de l'infant o l'adolescent o del seu representant legal.

4. Sens perjudici de les accions de les quals siguin titulars els representants legals de la persona menor d'edat, correspon exercir-les en tot cas al Ministeri Fiscal, que pot actuar d'ofici o a instància de l'infant o l'adolescent o de qualsevol persona interessada, física o jurídica, o entitat pública.

5. Els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat i els poders públics han de respectar aquests drets i els han de protegir davant possibles atacs de tercers.

Article 20**Dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió**

1. Les persones menors d'edat tenen dret a la llibertat d'ideologia, de consciència i de religió.

2. L'exercici dels drets que dimanen d'aquesta llibertat només té les limitacions que prescriu la llei i el respecte dels drets i les llibertats fonamentals de les altres persones.

3. Els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat tenen el dret i el deure de cooperar perquè tinguin aquesta llibertat de manera que contribueixi al seu desenvolupament integral.

Article 21**Dret a la llibertat d'expressió**

1. Les persones menors d'edat tenen dret a la llibertat d'expressió en els termes establerts constitucionalment. Aquesta llibertat d'expressió té el límit en la protecció de la intimitat i la imatge de l'infant o l'adolescent recollida en aquesta llei.

2. Especialment, el dret a la llibertat d'expressió de les persones menors d'edat s'estén a:

a) La publicació i la difusió de les seves opinions.

b) L'edició i la producció de mitjans de difusió.

c) L'accés als ajuts que les administracions públiques estableixin amb aquesta finalitat.

3. L'exercici d'aquest dret pot estar subjecte a les restriccions que prevegi la llei per garantir el respecte dels drets de les altres persones o la protecció de la seguretat, la salut, la moral o l'ordre públic.

Article 22**Dret d'associació i de participació**

1. Les persones menors d'edat tenen el dret d'associació, el qual, en especial, comprèn:

a) El dret a formar part d'associacions i organitzacions juvenils dels partits polítics i dels sindicats i de les associacions d'estudiants, d'acord amb la llei i els estatuts.

b) El dret a promoure associacions infantils i juvenils i a inscriure-les de conformitat amb la llei. Les persones menors d'edat poden formar part dels òrgans directius d'aquestes associacions.

Perquè les associacions infantils i juvenils es puguin obligar civilment, han d'haver nomenat, d'acord amb els estatuts corresponents, un representant legal amb plena capacitat. Quan la pertinença d'un infant o un adolescent o dels seus pares i mares o de les persones que n'exerceixin la tutela o la guarda a una associació impedeixi o perjudiqui el desenvolupament integral de l'infant o l'adolescent, qualsevol persona interessada, física o jurídica, o entitat pública, es pot dirigir al Ministeri Fiscal perquè promogui les mesures jurídiques de protecció que consideri necessàries.

2. Les persones menors d'edat tenen dret a participar en reunions públiques i manifestacions pacífiques la convocatòria de les quals es faci d'acord amb la llei. En els mateixos termes, també tenen dret a promoure-les i a establir-ne la convocatòria amb el consentiment exprés dels seus pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela o la guarda.

3. Les administracions públiques, en l'àmbit de les competències respectives, han de promoure la participació i l'associacionisme, així com els consells de participació de la infància i l'adolescència, com a elements de desenvolupament personal i social. Igualment, han de promoure, mitjançant organitzacions no governamentals d'infància i joventut, el suport d'espais i canals de protagonisme i de participació social

de les persones menors d'edat. Per a això, han d'emprendre accions de conscienciació i de promoció en col·laboració amb les organitzacions no governamentals i les institucions públiques i privades.

4. Les persones menors d'edat tenen el dret de participar plenament en els nuclis de convivència més immediats i en la vida social, cultural, artística i recreativa del seu entorn. Els poders públics els han d'oferir les oportunitats necessàries perquè s'incorporin progressivament a la ciutadania activa, d'acord amb la seva edat i maduresa.

5. Les administracions públiques han de fomentar procediments destinats a facilitar la participació i recollir les opinions de les persones menors d'edat amb relació a les polítiques, les normes, els projectes, els programes o les decisions que les afecten.

Capítol II**Dret a ser oït i escoltat****Article 23****Dret a ser oït i escoltat**

1. Les persones menors d'edat tenen dret a ser oïdes i escoltades sense cap discriminació per edat, diversitat funcional o qualsevol altra circumstància, tant en l'àmbit familiar com en qualsevol procediment administratiu, judicial o de mediació en què estiguin afectades i que condueixi a una decisió que incideixi en la seva esfera personal, familiar o social, i s'han de tenir en compte degudament les seves opinions, segons la seva edat i maduresa. Per a això, les persones menors d'edat han de rebre la informació que els permeti l'exercici d'aquest dret en un llenguatge comprensible, en formats accessibles i adaptats a les seves circumstàncies. Es comprovarà que el menor comprèn qualsevol manifestació o opinió. En els procediments judicials o administratius, les compareixences o audiències de l'infant o l'adolescent tenen caràcter preferent, i s'han de dur a terme de manera adequada a la seva situació i desenvolupament evolutiu, amb l'assistència, si és necessari, de professionals qualificats o experts, mirant de preservar la seva intimitat i utilitzant un llenguatge que li sigui comprensible, en formats accessibles i adaptats a les seves circumstàncies. Se l'ha d'informar tant del que se li pregunta com de les conseqüències de la seva opinió, amb total respecte a totes les garanties del procediment.

2. S'ha de garantir que la persona menor d'edat, quan tenguí prou maduresa, pugui exercir aquest dret pel seu compte o a través de la persona que designi perquè la representi. La maduresa l'ha de valorar personal especialitzat, tenint en compte tant el desenvolupament evolutiu com la seva capacitat per comprendre i avaluar l'assumpte concret que s'ha de tractar. Es considera, en tot cas, que té prou maduresa quan té dotze anys complerts. Per garantir que la persona menor d'edat pugui exercir aquest dret pel seu compte, l'han d'assistir, si escau, intèrprets. L'infant o l'adolescent pot expressar la seva opinió verbalment o a través de formes no verbals de comunicació. No obstant això, quan no sigui possible o no convengui a l'interès de l'infant o l'adolescent, se'n pot conèixer l'opinió a través dels seus representants legals, sempre que no tinguin interessos contraposats als seus, o a través d'altres persones que, per la seva professió o relació d'especial confiança, la puguin transmetre objectivament.

3. Sempre que en via administrativa o judicial es denegui la compareixença o l'audiència d'una persona menor d'edat directament o a través d'una persona que la representi, la resolució ha de ser motivada en l'interès superior de la persona menor d'edat i comunicada al Ministeri Fiscal, a l'infant o l'adolescent i, si escau, al seu representant legal, i s'han d'indicar explícitament els recursos existents contra aquesta decisió. En les resolucions sobre el fons s'ha de fer constar, si s'escau, el resultat de l'audiència a l'infant o l'adolescent, així com la valoració.

Capítol III **Drets en l'àmbit familiar**

Article 24

Obligacions dels pares i mares o les persones que exerceixen la tutela o la guarda de les persones menors d'edat

1. La responsabilitat primordial en la criança, l'educació i la formació de les persones menors d'edat correspon als pares i mares i subsidiàriament a les persones o institucions que en tinguin atribuïda la tutela o la guarda, d'acord amb el que disposa la legislació vigent.

2. Els pares i mares i les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat han d'assegurar, dins les seves possibilitats, les condicions de vida necessàries per al desenvolupament integral dels infants i els adolescents.

3. S'ha de posar una atenció especial en les necessitats de les persones menors d'edat de famílies monoparentals, de mares víctimes de violència de gènere amb la custòdia i de famílies pertanyents als grups menys afavorits o que viuen en situació de pobresa.

4. Les administracions públiques han de vetllar per la protecció de les persones menors d'edat en el cas de mal ús de la potestat parental, tutelar o de guarda, i també perquè els pares i mares, els titulars de la tutela o els que en tinguin la guarda disposin d'oportunitats i de mitjans d'informació, de suport tècnic, de recursos necessaris i de formació adequats per ajudar-los a complir les seves responsabilitats envers les persones menors d'edat.

5. Les administracions públiques han de fer extensibles als titulars de la tutela o de la guarda els mateixos sistemes de prestacions socials adreçats als pares i mares, per afavorir el compliment de les seves responsabilitats.

Article 25

Suport a la maternitat i la paternitat i a la conciliació de la vida familiar i laboral

1. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han d'oferir als pares i mares i a les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, en especial a les famílies en situació de protecció especial, els mitjans d'informació, suport i formació adequats amb la finalitat de fer possible el compliment de les seves responsabilitats, tenint sempre en compte les característiques dels infants i els adolescents i fomentant actituds educatives i de respecte als seus drets.

2. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han d'adoptar les mesures que afavoreixin la conciliació de la vida familiar, personal i laboral, i també la integració familiar dels infants i els adolescents.

Article 26

Drets de relació i convivència

1. Les persones menors d'edat tenen dret a viure amb els seus pares i mares llevat dels casos en què la separació sigui necessària per assegurar la integritat i la seguretat de l'infant o l'adolescent. També tenen dret a conviure i a relacionar-se amb altres parents pròxims, especialment amb els avis, d'acord amb la legislació civil vigent.

2. Les persones menors d'edat tenen dret a mantenir un contacte directe i habitual amb el pare, la mare, els germans i els familiars de segon grau amb els quals no convisquin, llevat que hi hagi una decisió administrativa o judicial en sentit contrari.

3. Les persones menors d'edat separades dels pares i mares per l'adopció d'alguna mesura judicial o administrativa que comporti l'empresonament o la detenció d'aquests pares o mares tenen dret a ser informades del lloc i la situació en què es troben, així com dret a relacionar-s'hi, llevat que hi hagi una decisió administrativa o judicial en sentit contrari i tenint en compte sempre l'interès superior de la persona menor d'edat.

Capítol IV **Benestar material i personal**

Article 27

Dret a un nivell bàsic de benestar

Els poders públics han d'adoptar les mesures pertinents per assegurar que els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat tinguin l'oportunitat d'oferir-los el nivell bàsic de benestar material que necessiten per a un desenvolupament integral adequat. El desenvolupament d'aquestes mesures ha d'establir els criteris per determinar el nivell bàsic de benestar material de les persones menors d'edat i ha d'incloure un règim d'ajuts i prestacions públiques.

Article 28

Persones menors d'edat amb diversitat funcional que troben limitacions o barreres per al desenvolupament o la participació

1. Les persones menors d'edat amb diversitat funcional tenen dret a una escolaritat inclusiva i amb el suport necessari per potenciar el màxim desenvolupament acadèmic, personal i social. Així mateix, han de tenir l'oportunitat de gaudir d'una vida plena i respectable, amb unes condicions que els permetin assolir una vida social i escolar inclusiva i una vida laboral de qualitat i en igualtat d'oportunitats, i que els facilitin la participació activa en la comunitat.

2. Els poders públics han de prestar una atenció especial a prevenir i eliminar actituds discriminatòries adreçades a persones menors d'edat amb diversitat funcional.

3. Les persones menors d'edat amb diversitat funcional tenen dret a gaudir d'assistència sanitària, suport educatiu, atenció social i mesures terapèutiques ocupacionals adequades, i que aquestes estiguin preferentment coordinades per un únic referent professional.

Capítol V

Salut i integritat, prevenció i protecció contra la violència

Secció 1a

Promoció i protecció de la salut

Article 29

Dret a la promoció de la salut

1. Totes les persones menors d'edat que es trobin al territori de les Illes Balears tenen accés lliure al servei sanitari públic en les mateixes condicions, independentment del seu lloc de naixement, sexe, orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere, raça, origen nacional, ètnic o social, religió, convicció, ideologia, opinió, cultura, llengua, idioma, condició física, psíquica o sensorial, malaltia, posició econòmica o qualsevol altra circumstància personal, familiar, social o condició administrativa.

2. Les persones menors d'edat que romanguin a les Illes Balears tenen dret a la promoció, la prevenció, la detecció i el tractament precoç de malalties congènites, i també de deficiències psíquiques i físiques, únicament amb els límits que el marc legal vigent, l'ètica, la tecnologia i els recursos existents imposin al sistema sanitari.

3. Les persones menors d'edat que romanguin a les Illes Balears tenen dret a ser immunitzades contra les malalties infectocontagioses d'acord amb els criteris establerts per l'autoritat sanitària.

Article 30

Autonomia del pacient menor d'edat

1. Tot pacient menor d'edat té dret a rebre informació sobre la seva malaltia i les intervencions sanitàries proposades, de forma adaptada a la seva capacitat de comprensió, i a ser oït i escoltat, d'acord amb l'article 23 d'aquesta llei.

2. Quan els pacients siguin menors d'edat i no siguin capaços intel·lectualment ni emocionalment de comprendre l'abast de la intervenció sanitària proposada, el consentiment informat l'han d'atorgar els seus representants legals, de conformitat amb el que disposa l'article 9.3.c) de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, així com l'article 23 d'aquesta llei.

3. Les persones menors d'edat no emancipades o amb setze anys complerts no incapaces ni incapacitades poden prestar per si mateixes el consentiment, si bé s'ha d'informar els seus pares i mares o representants legals, i la seva opinió s'ha de tenir en compte per a la presa de la decisió final corresponent, de conformitat amb el que disposa l'article 9.4 de la Llei 41/2002 esmentada, així com l'article 23 d'aquesta llei. Així mateix, les persones menors d'edat no emancipades o amb setze anys complerts tenen dret a revocar el consentiment informat i a

rebutjar la intervenció que els proposin els professionals sanitaris, d'acord amb l'article 8 de la Llei 41/2002.

4. Quan hi hagi disparitat de criteris entre l'infant o l'adolescent, o els seus representants legals, i la institució sanitària, la darrera autorització s'ha de sotmetre a l'autoritat judicial.

5. En qualsevol cas, el procés d'atenció a les persones menors d'edat s'ha d'ajustar a la normativa vigent i ha de respectar les necessitats especials d'aquestes persones i els drets reconeguts en la Carta europea dels infants hospitalitzats, aprovada pel Parlament Europeu el 13 de maig de 1986.

Article 31

Obligacions de les administracions públiques en matèria de protecció de la salut

1. Les persones titulars i el personal sanitari dels serveis de salut, sens perjudici del que disposa la legislació processal penal, estan especialment obligats a posar en coneixement de les entitats públiques competents, dels organismes competents en matèria de protecció de menors, de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal, els fets que puguin suposar l'existència de situacions de desprotecció o índici de maltractament de menors d'edat. A aquest efecte, atès l'article 35 d'aquesta llei, si es detecten les situacions esmentades, s'han de notificar al Registre Unificat de Maltractament Infantil.

2. L'administració sanitària de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de garantir una atenció especial a les persones menors d'edat, per la qual cosa s'ha de regular la provisió dels recursos humans i tècnics necessaris, amb especial atenció a les necessitats de la infància i l'adolescència amb problemàtica de salut mental, i procurar una dotació suficient de recursos tant ambulatoris com residencials. A les instal·lacions sanitàries, hi ha d'haver espais amb una ubicació i una conformació adequades a les necessitats específiques de les persones menors d'edat. Especialment quan sigui necessari el seu ingrés hospitalari, s'hi ha de possibilitar l'existència d'espais adaptats a les persones menors d'edat, diferenciats dels que s'adrecen a les persones adultes.

3. Durant l'hospitalització, les persones menors d'edat tenen dret a estar acompanyades dels seus pares i mares o de les persones que en tinguin atribuïda la tutela o la guarda, i a prosseguir la seva formació escolar. En cas que es consideri que la companyia d'aquestes persones pot perjudicar o obstaculitzar de manera seriosa i comprovada el tractament de les persones menors d'edat, els sanitaris han de fer un informe, complet i adequat, dels motius que justifiquen la privació del dret i han de valorar periòdicament la seva evolució, amb l'objecte de garantir que recuperen el dret a estar acompanyades de la manera més ràpida possible.

4. Des del moment del naixement, s'ha de proveir tots els infants nascuts a les Illes Balears de la cartilla de salut infantil corresponent, en la qual s'han d'incloure les principals accions de salut que els siguin necessàries. Aquest document ha de recollir els aspectes que es determinin reglamentàriament.

5. S'han de fer campanyes de prevenció de les malalties més comunes en la infància i, sobretot, s'ha d'insistir en la prevenció dels accidents domèstics. Així mateix, s'han de

desenvolupar programes d'educació sanitària i d'educació per a la salut, especialment programes sobre anticoncepció i malalties de transmissió sexual, i programes d'educació afectiva i sexual.

6. Les persones menors d'edat incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei tenen dret a l'aplicació de les tècniques i els recursos de millora i rehabilitació de les seqüeles que hagin pogut tenir a causa de malalties adquirides o congènites o per accident.

Article 32

Atenció en situacions de risc per a la salut mental

1. S'han de desenvolupar programes adreçats a la prevenció, la detecció, el diagnòstic precoç, el tractament i l'atenció integral de les necessitats en salut mental infantil i juvenil, des de la xarxa sanitària pública de les Illes Balears. Correspon a la conselleria competent en matèria de salut planificar i posar en funcionament els serveis de salut mental necessaris d'acord amb el mapa sanitari, sociosanitari i de salut pública de les Illes Balears i coordinar-los amb la resta d'àrees en les quals també estigui implicat l'infant.

2. L'atenció en salut també ha d'incloure l'atenció als infants i als adolescents amb problemes addictius.

3. S'ha de garantir l'atenció en salut mental dels infants i els adolescents amb diversitat funcional, mitjançant programes integrals d'atenció en el territori que tinguin en compte els serveis i els equipaments dels departaments de les Illes Balears implicats en l'atenció.

Article 33

Dret a decidir sobre la maternitat

1. Les adolescents tenen dret a decidir sobre la maternitat d'acord amb la legislació específica.

2. L'administració ha de posar a disposició de la nina o adolescent tot el suport psicosocial i material que calgui per ajudar-la a afrontar la nova situació. Aquest suport s'ha d'ampliar, si escau, per garantir el benestar del nounat.

Secció 2a

Integritat, prevenció i protecció contra la violència

Article 34

Dret a la integritat física i psicològica

Les persones menors d'edat tenen dret a ser tractades amb respecte. Amb la finalitat de protegir la seva integritat física i psicològica, correspon a les administracions públiques de les Illes Balears dur a terme les actuacions necessàries per assolir la plena efectivitat d'aquest dret.

Article 35

Dret a la prevenció i la protecció contra la violència

1. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives i per protegir la integritat de les persones menors d'edat, han d'aprovar, desenvolupar i executar programes destinats a adoptar mesures preventives per protegir-les contra tota forma de violència: maltractaments

físics o psíquics; càstigs físics humiliants o denigrants; descuit o tracte negligent; ús i tràfic d'estupefaents, drogues tòxiques i substàncies psicotròpiques; mendicitat infantil; explotació laboral; agressions i abusos sexuals; corrupció; violència masculista, d'acord amb el que estableix la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes; violència en l'àmbit familiar, sanitari, social o educatiu; assetjament escolar; tràfic d'éssers humans; mutilació genital femenina; violència a través de les noves tecnologies; i qualsevol altra forma d'explotació o abús.

2. Per a la detecció i la notificació de les situacions assenyalades, s'han d'establir els mecanismes de coordinació adequats, especialment entre els àmbits sanitari, educatiu, de serveis socials i policial. A tal efecte, es seguiran les prescripcions establertes en el protocol marc interdisciplinari de maltractament infantil de les Illes Balears i en les guies d'aplicació en els àmbits esmentats. Addicionalment, en els casos de violència de gènere, s'han d'establir els mecanismes de coordinació amb els organismes competents en igualtat i violència de gènere. La conselleria competent en matèria de persones menors d'edat del Govern de les Illes Balears ha de gestionar el Registre Unificat de Maltractament Infantil, el qual té naturalesa administrativa i ha de permetre centralitzar tota la informació i integrar totes les notificacions de les situacions detectades pels diferents àmbits esmentats relatives a un mateix infant o adolescent.

3. La detecció i la notificació d'aquestes situacions al Registre Unificat de Maltractament Infantil són tràmits que han de complir els professionals de qualsevol servei, departament o administració dels àmbits esmentats en l'apartat anterior. Així mateix, a més de les actuacions i les mesures de protecció que preveu aquesta llei, les administracions públiques han de posar en coneixement del Ministeri Fiscal els fets que atemptin contra la integritat de les persones menors d'edat, sens perjudici del que disposa la legislació processal penal.

4. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de posar en marxa programes d'informació i prevenció dirigits a advertir dels efectes perjudicials en l'àmbit educatiu, cultural i social de l'activitat de les sectes i d'altres grups que tinguin com a finalitat alterar l'equilibri psíquic o que utilitzin mitjans per alterar-lo.

Capítol VI

Atenció primerenca, educació i inserció formativa i laboral

Article 36

Dret a l'atenció primerenca

1. Els infants de menys de sis anys amb trastorns de desenvolupament o amb risc de patir-ne tenen dret a l'atenció especialitzada de forma gratuïta. Per raons d'inclusió els infants escolaritzats rebran aquesta atenció de forma preferent en els centres educatius i es regularà d'acord amb el que determina la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, en el capítol I, "Alumnat amb necessitat específica de suport educatiu" del títol II relatiu a l'equitat de l'educació.

2. Per via reglamentària, sens perjudici del que estableixi en cada moment el sistema educatiu, s'han de determinar les

condicions mínimes d'acreditació, formació, titulació i capacitació, funcionament, control i seguiment d'atenció primerenca. Aquesta reglamentació, com a mínim, ha de garantir:

a) Assegurar els serveis de logopèdia, psicologia i fisioteràpia.

b) Comptar amb la participació activa dels pares i mares o tutors i dels infants atesos.

c) Ser accessibles a tots els infants de menys de sis anys sense cap discriminació.

d) Adequar l'organització interna i el funcionament dels serveis a les necessitats de la població infantil atesa i al seu benestar i als horaris de les famílies.

3. Mitjançant el Pla integral d'atenció primerenca de les Illes Balears previst a l'article 33 a) de la Llei 8/2018, de 31 de juliol, de suport a les famílies, es garantirà tant la cobertura de tots els infants que la necessitin com la no-duplicat de diagnòstic ni de prestacions al mateix infant tret de quan quedi explícitament justificat. S'evitarà la fragmentació conseqüència de diferents serveis. Així mateix es garantirà una base comuna de dades entre les diferents administracions o departaments.

Article 37

Dret a l'educació

1. D'acord amb la legislació bàsica de l'Estat, les persones menors d'edat des del seu naixement tenen dret a l'educació i a rebre una formació integral que garanteixi el ple desenvolupament de les seves capacitats, de la identitat personal des que neixen, des del si de la família, amb la col·laboració de les administracions públiques de les Illes Balears.

En qualsevol cas en els centres on siguin atesos els infants es garantirà l'atenció des del punt de vista de l'educació i de la salut.

El Govern prendrà les iniciatives necessàries per assegurar una oferta suficient de places als serveis educatius per a tots els infants que ho demanin. A tal fi coordinaran polítiques de cooperació amb les administracions locals, altres administracions i entitats privades sense afany de lucre.

2. Les persones menors d'edat que estiguin en situació de vulnerabilitat social o en risc socioeducatiu han de rebre una atenció educativa preferent i han de tenir accés als centres educatius sense cap discriminació. Tenen dret a l'assistència i a la formació necessàries que els permetin un desenvolupament adient i la realització personal.

3. Les persones menors d'edat amb diversitat funcional tenen dret a gaudir d'un sistema d'educació inclusiu, amb accés a l'educació obligatòria i no obligatòria en les mateixes condicions que els altres membres de la comunitat, sense exclusió per raó de diversitat funcional, i amb els ajusts i els suports necessaris i per fer possible l'accés i potenciar el seu màxim desenvolupament acadèmic, personal i social.

4. Els centres educatius han d'assumir la responsabilitat d'acollir i educar de manera inclusiva tot l'alumnat com una tasca bàsica i fonamental dels seus projectes educatius, i han de posar en marxa estratègies pedagògiques per atendre les diferències individuals en els contextos ordinaris, en coordinació amb les seves famílies i altres àrees que puguin intervenir en el procés de l'infant. A tal fi el Govern dotarà els centres educatius dels recursos humans i materials necessaris i facilitarà al personal educatiu la formació permanent necessària.

5. L'infant o adolescent en situació de desemparament o d'acolliment familiar té un dret preferent a l'escolarització en el centre escolar més adequat a les seves circumstàncies personals. Igualment, la persona o família acollidora de l'infant o l'adolescent té la prioritat d'optar pel centre educatiu més proper al domicili familiar o laboral o, si n'és el cas, pel centre en què estiguin escolaritzats els seus fills i filles. A aquests efectes, la conselleria competent en matèria d'educació ha d'establir les mesures adequades d'accés a l'escolarització.

Article 38

Atenció a la diversitat

Les persones menors d'edat amb necessitats específiques de suport educatiu tenen dret a l'assistència i la formació específica per a un desenvolupament i una realització personal adients, que els permetin integrar-se socialment, desenvolupar-se, realitzar-se personalment i accedir a un lloc de feina en el context més normalitzat possible.

Article 39

Principis d'actuació administrativa

Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de vetllar perquè:

a) Les persones menors d'edat accedeixin a l'educació en igualtat d'oportunitats i rebin l'orientació educativa, professional i personal necessària per incorporar-se plenament a la vida ciutadana.

b) Es promogui la participació de l'alumnat i s'afavoreixi l'associacionisme escolar, tant en l'àmbit escolar com en el social, així com la col·laboració amb les famílies o els representants legals en el procés educatiu de les persones menors d'edat per garantir el seu dret al seguiment i a la participació en l'educació escolar.

Article 40

Obligacions de les administracions públiques en relació amb l'educació

1. Les administracions públiques de les Illes Balears han de vetllar pel compliment de l'escolaritat obligatòria en les edats que estableixi la legislació educativa vigent. S'han de coordinar i emprendre les accions necessàries per fomentar l'assistència regular als centres d'ensenyament, evitar l'absentisme escolar i afavorir la integració escolar. Amb aquesta finalitat, l'administració educativa ha d'elaborar, amb la col·laboració dels consells insulars i els ajuntaments, programes de prevenció, control i seguiment de l'absentisme i l'abandonament escolar. Les administracions públiques de les Illes Balears, especialment l'administració educativa, si escau

amb la col·laboració dels agents socials, han d'impulsar l'escolarització de zero a tres anys.

2. Els centres educatius han de disposar de les instal·lacions docents i esportives adequades al desenvolupament integral dels infants i els adolescents que els garanteixin una educació en condicions de qualitat i seguretat. Les administracions públiques de les Illes Balears competents en matèria d'educació han de vetllar per l'existència de recursos, mitjans, materials i instal·lacions que garanteixin el desenvolupament de l'activitat educativa en condicions de qualitat i seguretat, així com un adequat desenvolupament socioeducatiu.

3. Les persones titulars i el personal dels centres docents, sens perjudici del que disposa la legislació processal penal, estan obligats a posar en coneixement de les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors d'edat, de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal, els fets que puguin suposar l'existència de situacions d'absentisme escolar, de desprotecció o d'indici de maltractament de persones menors d'edat, i també a col·laborar-hi per evitar i resoldre aquestes situacions en interès de les persones menors d'edat. Per a això, atès l'article 35 d'aquesta llei, si es detecten les situacions esmentades, s'han de notificar al Registre Unificat de Maltractament Infantil.

4. L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de propiciar que, al llarg del període d'escolaritat obligatòria, els projectes educatius curriculars dels centres educatius incloguin, entre altres qüestions:

a) La realitat social, natural i cultural de l'entorn més pròxim, i en especial, la de les Illes Balears.

b) L'educació en valors, individualment, que fomentin una consciència ètica i moral en l'alumnat i, col·lectivament, en consonància amb els principis i les normes establerts en la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, així com les actuacions tendents a fomentar el respecte, la convivència, la coresponsabilitat i la igualtat.

c) La instauració de mecanismes de resolució de conflictes, especialment en prevenció de la violència escolar i foment de la mediació.

d) El desenvolupament de mecanismes eficaços d'integració intercultural a partir de la infància i l'adolescència.

e) La incorporació del principi d'igualtat de gènere, el respecte cap a la diversitat afectiva i sexual i la coeducació en el sistema educatiu de les Illes Balears, tenint presents les disposicions que estableix en matèria educativa la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes.

5. L'administració educativa ha de garantir el dret de les persones menors d'edat infractores a rebre l'ensenyament bàsic obligatori que correspongui a la seva edat, així com a rebre una formació educativa adequada a les seves circumstàncies de conformitat amb la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat i a incentivar que puguin continuar cursant estudis superiors.

Article 41

Dret a la formació i accés a l'ocupació

1. Els poders públics han de promoure les accions necessàries per evitar l'explotació econòmica de la infància i l'adolescència, i assegurar-ne la protecció davant l'exercici d'activitat laboral per sota de l'edat mínima fixada a aquest efecte o el desenvolupament de qualsevol treball que pugui resultar perillós o perjudicial per a la salut, o que dificulti el procés educatiu o el desenvolupament integral, en el marc establert en la legislació laboral. Així mateix, quant a les persones menors d'edat en edat laboral, s'ha de vigilar el compliment de la normativa laboral vigent en cada moment, especialment pel que fa a les modalitats contractuals i les condicions laborals, així com el compliment de la normativa vigent en matèria de prevenció de riscos laborals.

2. Els poders públics han de promoure l'elaboració de programes de formació i capacitació que facilitin la inserció laboral adequada dels adolescents que es trobin en edat laboral, segons la seva capacitat.

3. La conselleria competent en matèria d'ocupació i formació professional ha de prioritzar l'accés d'adolescents del sistema de protecció de menors i de justícia juvenil als programes i als recursos de formació i inserció laboral, amb el suport al seu procés d'emancipació mitjançant l'adquisició d'una formació laboral i l'accés al mercat de treball.

Capítol VII

Serveis socials

Article 42

Dret d'accés al sistema públic de serveis socials

1. Les persones menors d'edat tenen dret a accedir al sistema públic de serveis socials.

2. A les persones menors d'edat amb diversitat funcional se'ls han de proporcionar els mitjans i els recursos necessaris que els facilitin el màxim grau d'integració en la societat que les seves condicions els permetin. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de vetllar per l'exercici ple d'aquest dret, tenint en compte les necessitats econòmiques d'aquests infants i adolescents.

3. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de promoure els recursos i les mesures necessàries per procurar a les persones menors d'edat en situació de vulnerabilitat social o exclusió social, i a les seves famílies, un nivell bàsic de benestar material.

4. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han d'assegurar la cobertura de les necessitats bàsiques de les persones menors d'edat, d'acord amb la Llei 5/2016, de 13 d'abril, de la renda social garantida de les Illes Balears.

Capítol VIII

Cultura, lleure, esport i medi ambient

Article 43

Dret d'accés a la cultura

Les administracions públiques, en l'àmbit de les competències respectives, a iniciativa pròpia o en col·laboració amb altres entitats públiques o privades, han de fomentar:

a) La realització d'activitats culturals i artístiques adreçades a les persones menors d'edat.

b) L'accés als béns i als mitjans culturals de les Illes Balears, afavorint el coneixement dels seus valors, de la seva història i de les seves tradicions.

c) El coneixement i la participació de les persones menors d'edat en la cultura i les arts, propiciant-ne l'acostament i l'adaptació a les seves diferents etapes evolutives.

d) L'accés de les persones menors d'edat als serveis d'informació, documentació, biblioteques i altres serveis culturals públics, inclosa una sensibilització adequada sobre l'oferta legal d'oci i cultura a Internet, així com la defensa dels drets de propietat intel·lectual. A tal fi es desenvoluparan programes i/o serveis que tinguin en compte les característiques de la primera infància.

e) El coneixement i l'ús normal de les llengües cooficials de les Illes Balears sense que ningú no pugui ser discriminat per raó de l'idioma.

f) La igualtat d'oportunitats en la participació de les dones i els homes en les activitats culturals i lúdiques que tinguin lloc a la comunitat autònoma.

Article 44

Dret al lleure i a l'esport

1. Les persones menors d'edat tenen dret al joc, a l'esport i al lleure com a elements essencials del seu desenvolupament en condicions d'igualtat, tal com assenyala l'article 34 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes.

2. Les administracions públiques, en l'àmbit de les competències respectives, tenen l'obligació de promoure formes alternatives de lleure i, en especial, les que afectin els adolescents durant el temps de caps de setmana i festius.

3. No es poden exigir drets de retenció, de pròrroga, de formació, de compensació o anàlegs per als esportistes de menys de setze anys entre entitats assentades a la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per als esportistes de més de setze anys i la resta de casos, es poden establir aquests drets segons els criteris i els requisits que estableixi la legislació vigent en cada moment.

4. Les administracions públiques, en el marc de la planificació urbanística general, han de preveure la creació d'espais d'accés lliure per al joc, el lleure i l'esport de les persones menors d'edat aprofitant els espais existents per a aquests usos. Les administracions públiques hauran de preveure la planificació d'uns accessos segurs a aquests espais.

Article 45

Dret a gaudir d'un medi ambient adequat

1. Qualsevol persona menor d'edat té dret a desenvolupar-se en un medi ambient saludable i no deteriorat en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. Les administracions públiques, en l'àmbit de les competències respectives, han de promoure:

a) L'adopció de les mesures adequades per protegir el medi ambient, conservar-lo i millorar-lo.

b) El respecte i el coneixement de la natura entre les persones menors d'edat.

c) L'elaboració de programes formatius, divulgatius i de conscienciació sobre el reciclatge de residus, l'ús responsable dels recursos naturals i, en especial, de les energies netes.

3. Igualment, s'ha de promoure que els infants i els adolescents coneguin i aprenguin a respectar el seu entorn urbà i rural, i afavorir el contacte amb la natura i l'estima per la natura.

Capítol IX

Informació i publicitat

Article 46

Dret a la informació

1. Les persones menors d'edat tenen dret a cercar, rebre i utilitzar la informació adequada a la seva edat i maduresa.

2. Els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat i els poders públics en l'àmbit de les seves competències han de vetllar perquè la informació que rebin les persones menors d'edat sigui veraç, plural i respectuosa amb els principis constitucionals.

3. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de fomentar la producció i la difusió de materials i programes informatius i formatius destinats específicament a les persones menors d'edat, així com programes orientats als pares i mares per afavorir la parentalitat positiva, salvaguardant els criteris esmentats.

Article 47

Mitjans de comunicació

1. Els mitjans de comunicació social han de vetllar perquè els missatges que adrecen a les persones menors d'edat no siguin contraris als drets de la infància i l'adolescència i, concretament, no continguin elements discriminatoris, estereotipats, sexistes, racistes, xenòfobs, pornogràfics o violents, i promoguin els valors d'igualtat, solidaritat, diversitat i respecte a les persones.

2. Els mitjans de comunicació que emetin o publiquin en el territori de les Illes Balears han de tractar amb una cura especial la informació que afecti els infants i els adolescents i no han de difondre noms, imatges o dades que permetin identificar-los quan apareguin com a víctimes, testimonis o inculpatos en causes penals, o quan es divulguin fets relatius a la

seva vida privada i que n'afectin la reputació i el bon nom, per evitar-ne, en tot cas, l'estigmatització.

3. En l'àmbit de l'autoregulació, les autoritats i els organismes competents han d'impulsar, entre els mitjans de comunicació, la generació i la supervisió del compliment de codis de conducta destinats a salvaguardar la promoció de les limitacions i els valors esmentats, així com oferir espais de formació en aquest sentit.

4. Els poders públics i els prestadors han de fomentar el gaudi ple de la comunicació audiovisual per als infants i els adolescents amb diversitat funcional, i l'ús de bones pràctiques que eviti qualsevol discriminació o repercussió negativa cap a aquestes persones.

5. Els mitjans de comunicació tenen el deure de difondre i donar a conèixer la Convenció sobre els drets de l'infant i de sensibilitzar-ne la població.

Article 48

Serveis de comunicació audiovisual

1. La programació dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual dels quals sigui titular qualsevol de les administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears o les altres que estiguin subjectes a la Llei 5/2013, d'1 d'octubre, audiovisual de les Illes Balears, així com els espais de promoció corresponents, s'han d'ajustar a les regles següents:

a) Els programes infantils s'han d'emetre en un horari adequat al creixement i al desenvolupament de les persones menors d'edat. Es consideren franges horàries d'audiència infantil o de protecció reforçada, en què s'han d'incloure continguts qualificats com a recomanats a menors de fins a 13 anys, les que transcorren entre les 7.00 i les 9.00 hores i entre les 17.00 i les 20.00 hores, en el cas de dies feiners, i entre les 9.00 i les 12.00 hores, en el cas de dissabtes, diumenges i dies festius d'àmbit estatal i d'àmbit autonòmic.

b) En les franges horàries de protecció reforçada, els continguts de l'emissió i l'expressió han d'adequar-se a les necessitats derivades del desenvolupament i la formació de les persones menors d'edat i fer-s'hi compatibles.

c) En aquestes franges horàries, no s'han d'emetre programes, escenes o missatges que puguin perjudicar el desenvolupament físic o psíquic de les persones menors d'edat, ni els que fomentin l'odi, el menyspreu o la discriminació per raó de qualsevol circumstància d'indole personal, familiar, social o per raó de gènere, d'acord amb l'article 16 d'aquesta llei.

d) Els continguts qualificats per a majors de 13 anys s'han d'emetre fora de les franges horàries de protecció reforçada i, al llarg de l'emissió del programa que els inclogui, s'ha de mantenir l'indicatiu visual de la qualificació per edat.

e) Està prohibida l'emissió de continguts audiovisuals que puguin perjudicar seriosament el desenvolupament físic, mental o moral de les persones menors d'edat i, concretament, la dels programes que incloguin escenes de pornografia, maltractament, violència de gènere o violència gratuïta. Els

altres continguts que puguin resultar perjudicials per al desenvolupament físic, mental o moral de les persones menors d'edat sols es poden emetre en obert entre les 22.00 i les 6.00 hores, i han d'anar sempre precedits d'un avís acústic i visual, segons els criteris que fixi l'autoritat audiovisual competent. L'indicador visual s'ha de mantenir al llarg de tot el programa en el qual s'incloguin els continguts esmentats. Quan aquest tipus de continguts s'emeti mitjançant un sistema d'accés condicional, els prestadors del servei de comunicació audiovisual han d'incorporar sistemes de control parental.

f) Els programes dedicats a jocs d'atzar i apostes només es poden emetre entre la 1.00 i les 5.00 hores, i els relacionats amb l'esoterisme i la paraciència, entre les 22.00 i les 6.00 hores. En tot cas, els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen responsabilitat subsidiària sobre els fraus que es puguin produir a través d'aquests programes. Queden exceptuats d'aquestes restriccions horàries els sortejos de les modalitats i dels productes de joc amb finalitat pública.

g) Tots els prestadors de serveis de comunicació audiovisual televisiva, inclosos els que són "a petició", han d'utilitzar, per a la classificació per edats dels continguts, una codificació digital que permeti l'exercici del control parental. El sistema de codificació ha d'estar homologat per la conselleria competent en matèria audiovisual.

2. Els serveis de comunicació audiovisual de les Illes Balears han de tractar amb una cura especial la informació que afecti les persones menors d'edat. La imatge i la veu de les persones menors d'edat no poden ser utilitzades sense el seu consentiment i el del seu representant legal, d'acord amb la normativa vigent. En tot cas, està prohibida la difusió dels seus noms, imatges o dades que en permetin la identificació quan apareguin com a víctimes, testimonis o inculpades en causes penals, o quan es divulguin fets relatius a la seva vida privada i que n'afectin la reputació i el bon nom, per evitar-ne, en tot cas, l'estigmatització.

Article 49

Publicitat

La publicitat, en qualsevol tipus o mitjà de comunicació, adreçada a les persones menors d'edat que es divulgui en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'ha de sotmetre als límits que reglamentàriament s'estableixin, atenent especialment els principis següents:

a) Cal adaptar el llenguatge i els missatges als nivells de desenvolupament dels col·lectius d'infants i d'adolescents als quals s'adrecin.

b) Les representacions d'objectes han de reflectir la realitat quant al format, els moviments i la resta d'atributs.

c) Els missatges no poden establir diferències o discriminacions per raó del consum de l'objecte anunciat.

d) Els anuncis han d'indicar el preu de l'objecte anunciat d'acord amb la legislació vigent.

e) No es pot formular una promesa de lliurament de béns o serveis que impliquin el compliment de condicions no expressades explícitament.

f) S'ha d'evitar difondre idees d'inferioritat o superioritat de qualsevol sexe, raça o origen ètnic, d'acord amb l'article 16 d'aquesta llei.

Article 50 **Publicitat audiovisual**

1. En els horaris de protecció a la persona menor d'edat, la publicitat que emetin els prestadors de serveis de comunicació audiovisual dels quals sigui titular qualsevol de les administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears o les altres que estiguin subjectes a la Llei 5/2013, no pot contenir comunicacions comercials que puguin perjudicar moralment o físicament les persones menors d'edat i ha de respectar les prohibicions següents:

a) No pot incitar les persones menors d'edat a comprar un producte o servei explotant-ne la inexperiència, ni persuadir els pares i mares o les persones que en tinguin atribuïda la tutela o la guarda perquè ho facin.

b) No pot promoure el culte al cos i el rebuig a l'autoimatge, amb la inserció de productes per aprimar, intervencions quirúrgiques o tractaments d'estètica, que recorrin al rebuig social per la imatge física o a l'èxit per factors de pes o estètica.

c) No pot presentar, sense causa justificada, als infants i adolescents en situacions perilloses o que atemptin contra la seva integritat.

d) En cap cas, no ha d'explotar la confiança especial de les persones menors d'edat en els seus pares i mares, en el professorat o en altres persones.

2. Quan es dugui a terme el servei de comunicació audiovisual mitjançant un catàleg de programes, els prestadors han d'elaborar catàlegs separats per als continguts que puguin perjudicar seriosament el desenvolupament físic, mental o moral de les persones menors d'edat. A aquest efecte, els prestadors han d'establir dispositius, programes o mecanismes eficaços, actualitzables i fàcils d'utilitzar, que permetin el control parental per mitjà del bloqueig dels continguts perjudicials per a les persones menors d'edat, de manera que no puguin accedir als continguts que no s'hi adrecin.

3. Les persones menors d'edat tenen dret que els prestadors del servei de comunicació audiovisual desenvolupin codis de conducta relatius a la comunicació comercial audiovisual inadequada, que s'inclouï en els programes infantils, sobre aliments i begudes que continguin nutrients i substàncies la ingesta excessiva dels quals no sigui recomanable en la dieta total.

4. Queda prohibida la publicitat indirecta, no diferenciada o encoberta durant l'emissió de programes adreçats a persones menors d'edat.

Article 51 **Publicitat en què participen la infància i l'adolescència**

La utilització de persones menors d'edat en anuncis publicitaris s'ha de sotmetre als principis següents:

a) Qualsevol escenificació publicitària en la qual participin persones menors d'edat ha d'evitar missatges que incitin el consum compulsiu.

b) No es permet la utilització de persones menors d'edat per anunciar productes, béns i serveis que els estiguin prohibits.

c) La utilització de la imatge de menors d'edat no ha d'atemptar contra la seva dignitat com a persones ni contra els drets que els reconeix l'ordenament jurídic vigent.

Article 52 **Prohibicions i limitacions**

1. Queda prohibit vendre, llogar, exhibir i oferir a persones menors d'edat publicacions, vídeos, videojocs o qualsevol altre material audiovisual de contingut pornogràfic, d'apologia de qualsevol forma de delinqüència, d'exaltació de la violència o que la incitin, d'explotació en les relacions interpersonals, que reflecteixin un tracte degradant, sexista o discriminatori cap a les persones amb diversitat funcional, contraris als drets reconeguts per l'ordenament jurídic o que resultin perjudicials per al desenvolupament de la seva personalitat, i també emetre'ls o projectar-los en locals o espectacles als quals estigui permesa l'assistència de persones menors d'edat, i difondre'ls per qualsevol mitjà entre infants i adolescents.

2. En tot cas, sens perjudici d'altres subjectes legítims, correspon al Ministeri Fiscal i a les administracions públiques competents en matèria de protecció de menors l'exercici de les accions de cessament i rectificació de publicitat il·lícita.

Capítol X **Establiments i espectacles públics**

Article 53 **Establiments i espectacles públics**

1. Es prohibeix l'entrada i la permanència de persones menors d'edat als establiments, locals o recintes següents:

a) Aquells en què tinguin lloc activitats o espectacles violents, pornogràfics, de maltractament animal o de contingut perjudicial per al desenvolupament correcte de la seva personalitat.

b) Casinos de joc, sales de bingo, sales de joc i locals d'apostes d'acord amb la legislació o la reglamentació específica del joc i de les apostes.

c) Els dedicats exclusivament a la venda i el subministrament de begudes alcohòliques, en els casos i amb l'abast que estableix la legislació específica sobre aquesta matèria.

d) Aquells en què tinguin lloc competicions o espectacles esportius el reglament dels quals prevegi la producció de danys físics per a qualsevol dels participants, la pràctica dels quals queda, així mateix, prohibida a les persones menors d'edat.

e) Qualsevol altre que determini la normativa específica en la matèria.

2. Es prohibeix la participació activa de persones menors d'edat en espectacles i festes públiques que comportin situacions de perill que hagin d'assumir conscientment i voluntàriament els intervinents.

3. La intervenció d'artistes menors d'edat en espectacles destinats al públic s'ha de sotmetre a les condicions i als permisos que estableixi la normativa laboral, en matèria educativa i sanitària, sens perjudici de la salvaguarda dels drets que reconeix aquesta llei.

4. L'entrada i la permanència de menors d'edat a sales de festa, discoteques, sales de ball i sales de joventut han de ser conformes a la legislació o la reglamentació específica d'espectacles públics i activitats recreatives.

Capítol XI **Consum**

Article 54

Protecció en matèria de consum

Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de vetllar perquè els drets i els interessos dels infants i els adolescents, com a consumidors amb característiques i necessitats específiques, gaudeixin d'una defensa i una protecció especials.

Les administracions públiques de les Illes Balears han de promoure accions per tal que les persones menors d'edat tinguin informació sobre el significat de consum responsable.

Article 55

Informació en matèria de consum

1. Els productes o els serveis els destinataris dels quals siguin les persones menors d'edat han d'anar proveïts de la informació establerta legalment.

2. En cap cas, aquests productes o serveis no poden incloure engany, error o confusió quant a l'origen, les característiques físiques, les prestacions, l'ús, el moviment, la resta d'atributs i la manera d'usar-los.

3. Els productes i els serveis destinats als infants i als adolescents no han d'implicar riscos per a la seva salut i seguretat, llevat dels que la normativa general aplicable determina com a admissibles en condicions d'utilització normals i previsibles.

4. Reglamentàriament, es poden establir limitacions a les promocions de venda destinades als infants i als adolescents.

5. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de controlar les pràctiques comercials que manipulin els infants i els adolescents per a la venda encoberta o enganyosa d'articles de consum.

6. Les administracions públiques, en l'àmbit de les competències respectives, han de promoure la formació dels infants i els adolescents en l'etapa escolar, per afavorir hàbits de consum responsable i els coneixements necessaris per a la defensa dels seus drets com a consumidors.

Article 56

Accés a les begudes alcohòliques i al tabac

1. Les persones menors d'edat tenen prohibit l'accés a les begudes alcohòliques i al tabac d'acord amb la normativa específica en aquesta matèria.

2. Es prohibeix consumir, vendre o subministrar aquests productes als centres d'educació, a les instal·lacions destinades a activitats per a les persones menors d'edat i als llocs que estableix la legislació específica. Aquesta prohibició ha de constar en llocs visibles.

Article 57

Accés a altres productes o serveis perjudicials per a la salut

Es prohibeix vendre o subministrar a infants i a adolescents qualsevol producte diferent dels esmentats en l'article anterior que pugui causar dependència física o psíquica, encara que sigui per un ús inadequat, o que produeixi efectes perjudicials per a la seva salut o per al lliure desenvolupament de la seva personalitat.

Article 58

Dret a l'alimentació saludable

1. Els poders públics han d'afavorir la consolidació del dret a una alimentació saludable i propiciar que les decisions sobre alimentació i nutrició es basin en criteris científics.

2. Igualment, queda reconegut el dret a la lactància materna.

3. Els poders públics han de garantir la promoció de l'alimentació saludable en els establiments sanitaris i instaurar programes formatius relatius als seus beneficis, adreçats tant als professionals sanitaris com a la població en general.

4. Els poders públics han de prestar especial atenció als trastorns alimentaris que pateix o pot patir la població més jove, potenciant mecanismes de prevenció i tractaments efectius.

Article 59

Prevençió de les conseqüències associades al consum de drogues i a altres comportaments addictius

Correspon a les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, dur a terme actuacions i posar en marxa, desenvolupar i oferir programes d'informació i educació i de promoció de la salut sanitària de la població, sobre les substàncies i els comportaments addictius que puguin generar dependència, i impulsar programes de prevenció i atenció de les addiccions de la drogodependència.

Capítol XII **Internet i noves tecnologies**

Article 60

Informació digital

1. Les persones menors d'edat tenen dret a l'ús d'Internet i de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) d'una manera adequada al seu desenvolupament.

2. Els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, els responsables de l'educació i els poders públics en l'àmbit de les seves competències han de vetllar perquè els infants i els adolescents facin un bon ús d'Internet i de les TIC d'acord amb els principis constitucionals i els drets que recull aquesta llei.

3. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les competències respectives, han de dur a terme les actuacions següents:

a) Fomentar la participació i el coneixement de la cultura d'Internet i de les TIC mitjançant programes informatius i formatius destinats als pares i mares, les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, els responsables de l'educació i, especialment, els infants i els adolescents.

b) Fomentar, mitjançant mesures de sensibilització social, l'ús responsable i acurat de la xarxa entre els infants i els adolescents.

c) Fer prendre consciència a la societat de les possibilitats i els perills de l'ús d'Internet i de les TIC per part dels infants i els adolescents.

d) Fomentar la col·laboració d'entitats, tant de caire públic com privat, en la promoció de la seguretat a la xarxa.

e) Procurar eines i recomanacions que ajudin a fomentar l'ús segur i responsable d'Internet i de les TIC.

4. En els establiments en què s'ofereixin serveis telemàtics, s'han d'instal·lar els mitjans tècnics de contingut necessaris per limitar l'accés dels infants i els adolescents a les pàgines el contingut de les quals resulti perjudicial per al desenvolupament de la seva personalitat.

Capítol XIII

Dades de caràcter personal

Article 61

Dret dels infants i els adolescents

1. En tot cas, les dades de caràcter personal dels infants i els adolescents s'han de tractar d'acord amb el que disposa la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, les disposicions que la despleguen i també la resta de disposicions específiques aprovades pel Govern de les Illes Balears que hi siguin aplicables, i és exigible la implantació de les mesures de seguretat i de responsabilitat activa que preveu la normativa esmentada.

2. Les administracions públiques han de promoure la sensibilització de la societat i la comprensió dels riscos, les normes, les garanties i els drets en relació amb el tractament de dades de caràcter personal. Primordialment, les activitats adreçades específicament als infants i als adolescents han de ser objecte d'una atenció especial.

Article 62

Consentiment per al tractament

1. El tractament de les dades personals de les persones menors d'edat, així com l'obtenció del seu consentiment, s'ha de fer d'acord amb la normativa de protecció de dades, excepte en els casos en què la llei exigeixi l'assistència dels titulars de la pàtria potestat o la tutela per efectuar l'acte o el negoci jurídic en el context del qual es reculli el consentiment per al tractament.

2. En cap cas, no es poden sol·licitar dades a una persona menor d'edat que permetin obtenir informació sobre altres membres del grup familiar o sobre les característiques del mateix grup, com ara dades relatives a l'activitat professional dels pares i mares, informació econòmica, dades sociològiques o qualssevol altres, sense el consentiment dels titulars d'aquestes dades. No obstant això, es poden sol·licitar les dades d'identitat i adreça del pare, la mare o la persona que exerceixi la tutela o la guarda de la persona menor d'edat amb l'única finalitat d'obtenir l'autorització que correspongui.

3. Quan el tractament es refereixi a dades de persones menors d'edat, la informació que se'ls adreça s'ha d'expressar en un llenguatge que els sigui fàcilment comprensible, amb la indicació expressa del que disposa aquest article.

4. Correspon al responsable del fitxer o del tractament establir els procediments que garanteixin que s'ha comprovat de manera efectiva l'edat de la persona menor d'edat i l'autenticitat del consentiment prestat, si escau, pels pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela o la representació legal.

Article 63

Tractament de dades

1. Per al compliment de les finalitats que disposa el títol IV d'aquesta llei, les administracions públiques competents, sense el consentiment de la persona interessada, poden recollir i tractar les dades necessàries per valorar la situació de l'infant o l'adolescent, incloses tant les relatives a la persona menor d'edat com les relacionades amb el seu entorn familiar o social. Els professionals, les entitats públiques i privades i, en general, qualsevol persona han de facilitar a les administracions públiques els informes i els antecedents sobre les persones menors d'edat i els seus pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela o la representació legal que se'ls requereixin, perquè són necessaris per a aquesta finalitat, per a la qual cosa no es necessita el consentiment de la persona afectada.

2. Les entitats a què es refereix l'article 95 d'aquesta llei poden tractar, sense el consentiment de la persona interessada, la informació imprescindible per al compliment de les obligacions que estableix el precepte esmentat, amb l'única finalitat de posar les dades en coneixement de les administracions públiques competents o del Ministeri Fiscal.

3. Les dades sol·licitades per les administracions públiques es poden utilitzar únicament i exclusivament per a l'adopció de les mesures de protecció que estableix aquesta llei, atenent en tot cas la garantia de l'interès superior de la persona menor d'edat, i només es poden comunicar a les administracions públiques

que hagin d'adoptar les resolucions corresponents, al Ministeri Fiscal i als òrgans judicials.

4. Les dades també es poden cedir al Ministeri Fiscal sense el consentiment de la persona interessada, el qual les ha de tractar per a l'exercici de les funcions que estableixen aquesta llei i la normativa aplicable.

5. Per al compliment de les finalitats que preveu el títol V d'aquesta llei, les dades relatives a persones menors d'edat amb expedient d'execució de mesures per responsabilitat penal s'han de tractar d'acord amb l'article 48 de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, i l'article 12 del Reial decret 1774/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei Orgànica 5/2000, així com la normativa de desplaçament.

Capítol XIV

Deures de l'infant i l'adolescent

Article 64

Deures dels infants i els adolescents

1. Els infants i els adolescents, a més de les obligacions que la legislació civil imposa a les persones menors d'edat envers els seus pares i mares o les persones que en tinguin atribuïda la tutela o la guarda, i d'acord amb la seva edat i maduresa, han d'assumir i complir els deures, les obligacions i les responsabilitats inherents o conseqüents a la titularitat i a l'exercici dels drets que tenen reconeguts en tots els àmbits de la vida, tant familiar i escolar com social.

2. Els poders públics han de promoure la realització d'accions dirigides a fomentar el coneixement i el compliment dels deures i les responsabilitats en condicions d'igualtat, no-discriminació i accessibilitat universal; de manera que això els en possibiliti un gaudi més eficaç i en faciliti, al seu torn, l'exercici ple als altres infants i adolescents.

Article 65

Deures relatius a l'àmbit familiar

1. Els infants i els adolescents han de participar en la vida familiar i respectar els seus pares i mares, germans i germanes i altres familiars.

2. Els infants i els adolescents han de participar i s'han de coresponsabilitzar en la cura de la llar i en la realització de les tasques domèstiques d'acord amb la seva edat, el seu nivell d'autonomia personal i la seva capacitat, independentment del seu sexe, per contribuir al benestar familiar.

Article 66

Deures relatius a l'àmbit escolar

1. Els infants i els adolescents han de respectar les normes de convivència dels centres educatius, estudiar durant les etapes d'ensenyament obligatori i tenir una actitud positiva d'aprenentatge durant tot el procés formatiu.

2. Els infants i els adolescents han de respectar els professors i els altres empleats dels centres escolars, així com la resta dels companys, i evitar situacions de conflicte i assetjament escolar en qualsevol de les formes, inclòs el ciberassetjament.

3. A través del sistema educatiu, s'ha d'implantar el coneixement que han de tenir dels seus drets i deures com a ciutadans, inclosos els que es generin com a conseqüència de la utilització en l'entorn docent de les tecnologies de la informació i la comunicació.

Article 67

Deures relatius a l'àmbit social

1. Els infants i els adolescents han de mantenir un comportament cívic d'acord amb les exigències de convivència de la societat, basades en la tolerància i en el respecte a les persones amb les quals es relacionen i a l'entorn en el qual es desenvolupen.

2. Els deures socials dels infants i els adolescents inclouen, concretament:

a) Respectar la dignitat, la integritat i la intimitat de totes les persones amb les quals es relacionin, independentment de la seva edat, nacionalitat, origen racial o ètnic, religió, sexe, orientació i identitat sexual, diversitat funcional, característiques físiques o socials o pertinença a determinats grups socials, o qualsevol altra circumstància personal o social.

b) Respectar les lleis i les normes que els siguin aplicables i els drets i les llibertats fonamentals de les altres persones, i assumir una actitud responsable i constructiva en la societat.

c) Conservar i fer un bon ús dels recursos i les instal·lacions i els equipaments públics o privats, mobiliari urbà i qualsevol altres en què exerceixin la seva activitat.

d) Respectar i conèixer el medi ambient i els animals, i col·laborar en la seva conservació i millora en el marc d'un desenvolupament sostenible.

e) Respectar la privacitat digital de les persones i fer un bon ús d'Internet i de les tecnologies de la informació i la comunicació.

TÍTOL III

COMPETÈNCIES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES DE LES ILLES BALEARS

Capítol I

Administracions públiques competents

Article 68

Administracions públiques competents de les Illes Balears

1. Les administracions públiques de les Illes Balears amb competències en matèria d'infància i adolescència són:

a) El Govern de les Illes Balears.

b) Els consells insulars.

c) Els ajuntaments de les Illes Balears.

2. Les administracions territorials esmentades en l'apartat anterior poden actuar a través dels organismes públics i les entitats de dret públic vinculats o dependents per gestionar les

polítiques, els programes i les accions en matèria d'infància i adolescència.

Capítol II

Govern de la comunitat autònoma

Article 69

Govern de les Illes Balears

1. Corresponen a la comunitat autònoma de les Illes Balears les competències en serveis socials, educació, salut, joventut i esports que recull l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, de les quals serveis socials, joventut i esports són competències pròpies dels consells insulars.

2. En matèria de serveis socials, corresponen al Govern de les Illes Balears les funcions següents:

a) Adoptar les iniciatives de la potestat legislativa en matèria d'infància i adolescència i fer-ne el desplegament normatiu per establir els principis generals sobre la matèria que assegurin l'equilibri i la cohesió territorial entre totes les illes i per garantir la coordinació de l'activitat dels consells insulars en tot el que pugui afectar els interessos de la comunitat autònoma.

b) Aprovar, amb la col·laboració dels consells insulars, els plans estratègics d'atenció a la infància i l'adolescència d'àmbit autonòmic.

c) Dur a terme l'atenció primerenca, sens perjudici del que estableixin les lleis educatives i seguint els principis de normalització i inclusió dins el sistema educatiu.

d) Establir els criteris i els estàndards mínims de cobertura, qualitat i accessibilitat en aplicació d'aquesta llei a tot el territori de la comunitat autònoma.

e) Establir els criteris i les fórmules de coordinació general i transversal entre departaments del Govern de les Illes Balears quan sigui necessari per a la millor gestió i eficàcia de la política en matèria d'atenció a la infància i l'adolescència.

f) Exercir les accions legals pertinents en defensa dels drets de la infància i l'adolescència d'acord amb l'ordenament jurídic vigent en cada moment.

g) Emetre els informes relatius als programes de desplaçament temporal de persones menors d'edat estrangeres que es trobin en una situació de dificultat social o mèdica especial, o bé en un entorn social i familiar que en dificulti greument el desenvolupament integral i el benestar, perquè puguin gaudir d'un període de vacances, rebre un tractament mèdic o romandre amb finalitats d'escolarització a la comunitat autònoma de les Illes Balears, tot això d'acord amb la legislació estatal en matèria d'estrangeria.

Article 70

Prioritat pressupostària

Els poders públics, en l'àmbit de les seves competències han de donar prioritat en els seus pressuposts a les activitats d'atenció, formació, promoció, reinserció, protecció, integració, lleure i prevenció dels infants i els adolescents.

Article 71

Competències del Govern de les Illes Balears en l'àmbit de la protecció de la infància i l'adolescència

En l'àmbit de la protecció de la infància i l'adolescència, corresponen al Govern de les Illes Balears les competències següents:

a) L'establiment dels principis generals en l'àmbit de la protecció de la infància i l'adolescència per facilitar la coherència i l'homogeneïtat de les actuacions per a la consecució d'un resultat comú.

b) La gestió de les estadístiques autonòmiques.

c) L'estudi, la recerca, les publicacions, els congressos, els plans de formació dels professionals i els plans de promoció i protecció de la infància i l'adolescència i dels seus drets, d'àmbit interinsular.

d) L'elaboració de programes experimentals en l'àmbit de la infància i l'adolescència i, en especial, per avaluar l'èxit de noves metodologies i estratègies d'intervenció que permetin donar una millor resposta a aquests desafiaments i a les noves necessitats en l'atenció d'aquest sector de la població.

e) La creació, el manteniment i la gestió d'equipaments i programes d'àmbit interinsular.

f) La representació i les relacions amb l'Administració General de l'Estat, amb altres comunitats autònomes i amb organismes internacionals, així com el desenvolupament de programes de cooperació amb els ens esmentats en el marc de l'ordenament jurídic vigent.

g) La gestió del Registre Unificat de Maltractament Infantil en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

h) La resta de competències que li atribueixin expressament aquesta llei i d'altres.

Article 72

Potestats en aplicació de les mesures judicials sobre persones menors d'edat infractores

1. El Govern de la comunitat autònoma, a través de la conselleria competent en matèria de persones menors d'edat, és l'entitat pública competent per a l'execució de les mesures judicials imposades a les persones menors d'edat en el marc de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, de la responsabilitat penal dels menors, modificada per la Llei 8/2006, de 21 de desembre.

2. Com a entitat pública competent per a l'execució de les mesures judicials imposades a les persones menors d'edat, el Govern de la comunitat autònoma té atribuïdes totes les funcions que la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat li atorga i, concretament:

a) L'execució material de les mesures adoptades pels jutges de menors en les seves resolucions.

b) La provisió dels recursos materials i personals necessaris per a l'execució de mesures judicials imposades, sens perjudici de poder sol·licitar la col·laboració d'altres administracions.

c) La creació, la direcció, l'organització, la gestió, la inspecció i el control dels serveis, de les institucions i dels programes necessaris per garantir l'execució correcta de les mesures que preveu la legislació aplicable.

d) L'autorització, el registre, l'homologació, la inspecció i l'avaluació dels serveis i centres amb els quals formalitzi convenis o acords per a l'aplicació de les mesures judicials.

e) La comunicació al Ministeri Fiscal i al jutge o jutgessa de menors de l'execució de les mesures judicials i extrajudicials imposades i del seguiment d'aquestes mesures.

f) La planificació, l'elaboració i l'avaluació dels programes d'actuació en aquesta matèria.

g) La sensibilització de l'opinió pública mitjançant l'organització de campanyes de divulgació en defensa de l'atenció i dels drets i els deures de les persones menors d'edat que hagin comès alguna infracció penal, a l'efecte de la seva reinserció social, amb subjecció a la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal i la resta de normativa vigent en matèria de persones menors d'edat.

3. Amb relació a la cooperació i la col·laboració amb les altres administracions amb competències sobre la matèria, és aplicable el que disposen els articles 73.4 i 75.2 d'aquesta llei.

Capítol III Consells insulars

Article 73

Competències dels consells insulars

1. Corresponen als consells insulars, com a institucions de govern de cada illa, d'acord amb l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia i sens perjudici d'altres competències que l'ordenament jurídic vigent els atribueixi, la condició d'entitat pública competent en matèria de protecció, d'acord a l'establert en la Llei 8/1997, de 18 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de tutela, acolliment i adopció de menors, i, específicament, les competències següents:

a) Dur a terme, en l'àmbit territorial respectiu, totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques en situació i declaració de risc previstes en l'ordenament jurídic vigent que no corresponguin o no s'hagin atribuït a altres administracions.

b) Dur a terme les actuacions de protecció sobre l'exercici adequat de la pàtria potestat o de la tutela i la guarda dels infants i els adolescents, en concurrència amb altres administracions.

c) Atendre de manera immediata els infants i els adolescents en situació de desemparament, i dur a terme les actuacions protectores jurídiques i materials immediates que corresponguin.

d) Dur a terme, en l'àmbit territorial respectiu, totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques en situació de desemparament previstes en el títol IV d'aquesta llei i en la resta de l'ordenament jurídic vigent.

e) Coordinar les diferents administracions locals en cas de situació de risc.

f) Assumir la guarda dels infants i els adolescents d'acord amb el que estableixen els preceptes d'aquesta llei, l'article 172 bis del Codi Civil i l'article 19 de la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi Civil i de la Llei d'enjudiciament civil.

g) Assumir i exercir la tutela dels infants i els adolescents desemparats, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic, i dur a terme les actuacions que se'n derivin.

h) Dur a terme totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques que, en matèria d'adopció de persones menors d'edat, els encomanen el títol IV d'aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic vigent.

i) Defensar les mesures adoptades en l'exercici de la protecció dels infants i els adolescents (guarda, tutela, delegació amb fins d'adopció, acolliments i proposta d'adopció, entre d'altres) davant el jutjat de primera instància competent i davant la resta d'instàncies judicials, mitjançant els serveis corresponents i d'acord amb la legislació processal vigent.

j) Dur a terme l'acreditació, l'habilitació, la inspecció, la suspensió i la revocació de l'habilitació de les entitats col·laboradores en matèria de guarda de persones menors d'edat en l'àmbit del territori respectiu.

k) Regular els requisits materials, funcionals i de personal dels serveis i centres que prestin serveis a les persones menors d'edat sotmeses a una mesura de protecció jurídica de l'entitat pública corresponent.

l) Dur a terme l'acreditació, l'habilitació, la inspecció i la supervisió dels serveis i centres que prestin serveis a les persones menors d'edat sotmeses a una mesura de protecció jurídica de l'entitat pública corresponent.

m) Exercir les facultats, les funcions i les obligacions que la legislació bàsica de l'Estat els atribueix respecte dels organismes acreditats per a l'adopció internacional.

n) Planificar les actuacions i els serveis adreçats a les persones menors d'edat en l'àmbit de la competència respectiva.

o) Aprovar plans específics de protecció per a infants de menys de sis anys en què es recullin mesures concretes de foment de l'acolliment familiar d'aquests infants.

p) Concedir, gestionar i tramitar les prestacions econòmiques incloses en les competències pròpies en matèria de protecció jurídica de les persones menors d'edat que els corresponguin.

q) Dur a terme la resta d'actuacions, funcions i obligacions que els encomanen aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic en qualitat d'entitat pública competent en matèria de protecció jurídica de les persones menors d'edat.

2. En l'exercici de les competències pròpies, els consells insulars tenen la potestat reglamentària, independentment que el Govern de les Illes Balears pugui establir els principis generals sobre la matèria que assegurin l'equilibri i la cohesió territorial entre totes les illes.

3. En l'exercici de les actuacions protectores, els consells insulars s'han d'ajustar a la Llei Orgànica 1/1996, als convenis internacionals en la matèria subscrits per Espanya i a la legislació sectorial autonòmica o estatal que els sigui aplicable.

4. Els consells insulars, en l'àmbit territorial de la seva competència, per a l'aplicació d'aquesta llei i pel que fa a l'atenció socioeducativa a persones menors d'edat infractores, han de col·laborar amb l'administració autonòmica en l'aplicació de mesures judicials quan les persones menors d'edat estiguin subjectes a una actuació de protecció o quan les circumstàncies aconsellin la intervenció dels serveis de protecció.

Article 74

Consell Insular de Formentera

A l'illa de Formentera, les competències a què es refereixen els articles 73 i 75 d'aquesta llei s'han d'exercir tenint en compte la seva singularitat jurídica i administrativa.

Capítol IV Ajuntaments

Article 75

Competències dels ajuntaments

1. Sens perjudici d'altres competències que l'ordenament jurídic vigent els atribueixi, especialment la legislació reguladora de les bases del règim local i la legislació autonòmica de serveis socials, correspon als ajuntaments, individualment o agrupats en mancomunitats, com a entitats administratives més pròximes als ciutadans:

a) Assumir la responsabilitat més immediata sobre el benestar dels infants i els adolescents i la promoció de totes les accions que afavoreixin el desenvolupament de la comunitat local i, molt especialment, dels membres més joves, i procurar garantir-los l'exercici dels seus drets, oferint-los la protecció adequada i exercint una acció preventiva eficaç mitjançant programes específics.

b) Prestar l'atenció immediata que necessiti qualsevol persona menor d'edat, i dur a terme les actuacions pertinents per garantir els seus drets, si corresponen a l'àmbit de competències respectiu, o posar els fets en coneixement dels representants legals de les persones menors d'edat o, si pertoca, de l'entitat pública i del Ministeri Fiscal.

c) Sensibilitzar l'opinió pública mitjançant l'organització de campanyes de divulgació i la promoció de mesures positives en l'àmbit comunitari en defensa dels drets de les persones menors d'edat.

d) Fomentar, en el territori respectiu, la iniciativa social, la participació ciutadana i el voluntariat de les persones menors d'edat i de la població en general en relació amb totes les actuacions que regula aquesta llei.

e) Gestionar els serveis, els programes i els centres que es considerin necessaris per a l'atenció de les persones menors d'edat en situació de vulnerabilitat social.

f) Les administracions locals hauran de crear fórmules de participació per tal de donar als infants i als adolescents l'oportunitat d'afavorir la convivència i la integració.

g) Dur a terme la resta d'actuacions que li encomanen aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic.

2. Els ajuntaments, en l'àmbit territorial de la seva competència, per a l'aplicació d'aquesta llei i pel que fa a l'atenció socioeducativa a persones menors d'edat infractores, han de col·laborar i cooperar amb l'administració autonòmica per aplicar mesures judicials quan s'hagin de desenvolupar en l'àmbit territorial dels ajuntaments.

3. Els ajuntaments podran assumir per delegació dels consells insulars, d'acord amb el previst a l'article 75.5. de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i en la present llei, i en el seu àmbit territorial respectiu, totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques en situació i declaració de risc previstes en el títol IV d'aquesta llei i en la resta de l'ordenament jurídic vigent que no corresponguin a altres administracions.

Capítol V De la col·laboració

Article 76

Principi de coresponsabilitat

1. Els pares i mares o les persones que exerceixen la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat, en primer terme, i, simultàniament o subsidiàriament, segons els casos, tots els poders públics, administracions, institucions, entitats i ciutadans han de contribuir al millor compliment d'aquesta llei mitjançant l'exercici, en els àmbits de competència respectius, de les accions i les obligacions que l'ordenament jurídic els assigna, a través d'activitats de cooperació i col·laboració.

2. Les diferents administracions públiques han d'actuar i s'han de relacionar amb altres administracions públiques i entitats o organismes vinculats o dependents, d'acord amb els principis de les relacions interadministratives establerts per la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i la legislació estatal i autonòmica en matèria de règim local, especialment els de lleialtat institucional, adequació a l'ordre de distribució de competències, col·laboració, cooperació, coordinació, eficiència en la gestió dels recursos públics i responsabilitat.

Article 77

Col·laboració en la gestió de les actuacions de la llei

1. El Govern de la comunitat autònoma, els consells insulars i les entitats locals poden establir instruments jurídics de col·laboració entre si i amb altres administracions, així com amb altres institucions col·laboradores, per a la gestió i el compliment de les actuacions que preveu aquesta llei.

2. Les actuacions d'aquestes entitats i institucions s'han de dur a terme sota la supervisió directa dels òrgans competents i d'acord amb els principis de cooperació, col·laboració i

eficàcia, sense que això suposi cessió de la titularitat i la responsabilitat de la competència, i sens perjudici directe, si n'és el cas, de les facultats que la legislació vigent atribueix a les entitats públiques competents.

Article 78

Col·laboració interadministrativa

1. Les diferents administracions públiques amb competències en les matèries que regula aquesta llei han d'establir les vies necessàries per a una acció coordinada i conjunta de les activitats i els programes que recull i dels que s'ordenin en desplaçament de la llei.

2. En compliment de les actuacions de prevenció, atenció, protecció i inserció de persones menors d'edat, totes les administracions estan obligades a:

a) Col·laborar i treballar en la detecció i la comunicació de les situacions de vulnerabilitat social, situacions de risc i de desemparament de persones menors d'edat, en la investigació corresponent i en la intervenció amb el recurs adient. Aquesta col·laboració es requereix especialment entre el personal dels àmbits de la sanitat, l'educació i els serveis socials, locals, insulars i autonòmics. A aquests efectes, en l'àmbit local, insular o autonòmic, es poden constituir comissions o grups de treball, que s'han de desenvolupar reglamentàriament. Hi ha de participar personal dels àmbits esmentats, i s'ha de procurar que siguin les unitats de treball social de centres de salut i hospitals i els serveis psicopedagògics educatius els que assumeixin, en els àmbits competencials respectius, la participació en aquestes comissions, juntament amb els equips municipals de serveis socials. Si escau, també es poden constituir comissions o grups de treball d'àmbit insular o autonòmic amb la participació dels serveis de protecció de la infància i l'adolescència. Així mateix, s'han d'elaborar protocols de coordinació entre aquests àmbits.

b) Oferir la informació mútua i les dades requerides que afectin les persones menors d'edat en l'àmbit d'actuació corresponent, sempre que sigui necessari per a l'exercici de les competències respectives, en el marc de la legislació de protecció de dades.

c) Facilitar l'exercici de les competències pròpies de les altres administracions, cooperar i prestar-los l'auxili que necessitin per a aquest exercici, així com per a l'execució de les resolucions respectives.

Article 79

Col·laboració i coordinació amb les entitats locals

1. Els consells insulars han de prestar a les entitats locals la cooperació tècnica i financera necessària per al compliment efectiu de les funcions que els competeixen.

2. Els consells insulars han d'exercir funcions de coordinació sobre la gestió de les entitats locals que duguin a terme actuacions en matèria d'atenció, protecció i inserció de les persones menors d'edat, sempre des del respecte al principi d'autonomia local.

3. El Govern de les Illes Balears ha d'exercir les funcions de coordinació sobre la gestió de les entitats locals que duguin a

terme actuacions en matèria d'execució de les mesures adoptades pels jutjats de menors.

Article 80

Col·laboració amb els òrgans judicials

Les administracions públiques han de col·laborar amb els òrgans jurisdiccionals per garantir la millor eficàcia en l'observança i el compliment d'aquesta llei i de les normes que garanteixen la protecció i la defensa dels drets de les persones menors d'edat.

Article 81

Col·laboració amb el Ministeri Fiscal

1. Les administracions públiques han de col·laborar amb el Ministeri Fiscal, com a garant de la protecció i la defensa dels drets i les llibertats de les persones menors d'edat.

2. A aquest efecte, per facilitar al Ministeri Fiscal la vigilància superior de la pàtria potestat, la tutela, l'acolliment o la guarda de les persones menors d'edat, l'entitat pública en matèria de protecció menors ha de comunicar-li de manera immediata els nous ingressos de persones menors d'edat en centres i trametre-li una còpia de totes les resolucions administratives i dels escrits de formalització relatius a la constitució, la variació i la cessació de tuteles, guardes i acolliments. Així mateix, li ha de donar compte de qualsevol novetat d'interès en les circumstàncies de les persones menors d'edat, facilitar l'accés als centres i a qualsevol de les seves dependències, així com la consulta dels arxius, i atendre els requeriments i els escrits relatius a l'exercici de les seves funcions.

Capítol VI De la planificació

Article 82

Planificació general

1. En el marc de la planificació general, el Consell de Govern de les Illes Balears, a proposta de la conselleria competent en matèria de persones menors d'edat, ha de tenir aprovat i en vigor un pla estratègic d'atenció a la infància i l'adolescència mitjançant el qual s'ordeni el conjunt de mesures, recursos i actuacions necessaris per aconseguir els objectius de la política d'infància i adolescència, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. El pla ha de tenir una vigència de cinc anys, encara que es pot revisar periòdicament amb la finalitat de poder implantar en cada moment programes i accions que donin resposta a les necessitats dels infants i els adolescents d'acord amb la seva edat i circumstàncies. No obstant això, durant el primer any de cada legislatura, el Consell de Govern ha de ratificar o, si escau, modificar el pla estratègic vigent.

3. L'avaluació del pla, en acabar, ha de donar lloc a un informe públic que ha d'estar a la disposició de les administracions públiques competents i de la ciutadania en general.

4. El pla estratègic d'atenció a la infància i l'adolescència de les Illes Balears ha de tenir en compte les disposicions de la Convenció sobre els drets de l'infant, la Carta Europea dels Drets de l'Infant i la Convenció sobre els drets de les persones

amb discapacitat i s'ha d'inspirar en els principis de responsabilitat pública, universalitat, integració, intervenció normalitzada, pluralitat, cooperació interinstitucional, solidaritat i participació.

5. El pla estratègic d'atenció a la infància i l'adolescència s'ha d'elaborar amb la coordinació dels diferents òrgans competents de les conselleries afectades, els consells insulars i les entitats locals en l'àmbit de les competències respectives i en col·laboració amb les entitats públiques o privades relacionades amb la matèria de persones menors d'edat. El pla ha de concretar les actuacions que han de desenvolupar les diferents administracions públiques a les Illes Balears durant el període de vigència.

6. Una vegada aprovat pel Consell de Govern, el pla estratègic d'atenció a la infància i l'adolescència s'ha de presentar al Parlament de les Illes Balears en el termini de tres mesos.

7. El Pla estratègic d'atenció a la infància i l'adolescència ha d'incloure una recopilació de tota la informació estadística de les actuacions desenvolupades pels diferents serveis públics de les Illes Balears, la situació dels infants i adolescents sobre els quals s'han executat intervencions i l'anàlisi a mitjà i llarg termini de l'eficàcia de les accions escomeses i altres d'interès.

Article 83

Planificació d'àmbit insular i local

1. La planificació d'àmbit insular correspon als consells insulars, d'acord amb l'anàlisi de necessitats i recursos i el pla estratègic d'atenció a la infància i l'adolescència de les Illes Balears.

2. La planificació en l'àmbit de les entitats locals correspon a aquestes entitats, d'acord amb l'anàlisi de necessitats i recursos, el pla estratègic d'atenció a la infància i l'adolescència de les Illes Balears, i la planificació insular en l'àmbit de la infància i l'adolescència.

Article 84

Criteris per a la planificació

1. Tots els plans han d'incloure una avaluació d'impacte de gènere i un informe econòmic que en garanteixi l'aplicació, i s'han de modificar periòdicament d'acord amb l'avaluació sistemàtica dels objectius i el seguiment de l'aplicació.

2. Els procediments per elaborar els plans han de garantir la participació de les administracions competents per executar-los, dels òrgans de participació i cooperació que preveu aquesta llei i, en el cas dels plans sectorials, de les persones afectades per aquest pla.

Capítol VII

De les polítiques de prevenció i les mesures d'assistència

Article 85

Polítiques de prevenció

1. Les administracions públiques competents relacionades amb l'àmbit de la protecció de menors i de la família, per prevenir o impedir qualsevol situació potencial de risc o de desemparament d'un infant o un adolescent, han de donar

prioritat, en les actuacions respectives, a les intervencions educatives, socials i terapèutiques amb persones menors d'edat, utilitzar els serveis i els recursos comunitaris, fomentar programes d'inserció i d'intervenció familiar i garantir que aquestes activitats siguin realitzades per professionals en el mateix entorn de l'infant o l'adolescent.

2. Els serveis per a persones menors d'edat com a recurs preventiu, tant públics com privats, s'han d'integrar en les actuacions i coordinar amb els equips de serveis socials comunitaris de les entitats locals.

3. Aquesta política preventiva s'ha de reforçar mitjançant campanyes institucionals d'informació i de sensibilització social, dirigides a evitar o reduir les circumstàncies de manca o de desprotecció en què es puguin trobar els infants i els adolescents i, especialment, els casos de maltractament, abandonament o explotació infantil.

Article 86

Polítiques de prevenció en matèria de suport a la família

Les polítiques de prevenció en matèria de suport familiar tenen com a objectius principals:

a) La promoció de l'educació familiar i del bon tracte de la família, dirigida principalment a famílies en situació de protecció especial.

b) El foment de programes de sensibilització, programes comunitaris d'intervenció familiar i programes especialitzats dirigits a la inserció social de famílies d'origen immigrant.

c) El suport a la família mitjançant intervencions tècniques de caràcter social o terapèutic, així com orientació i mediació familiar.

d) Les prestacions econòmiques compensadores de mancances econòmiques i materials destinades a l'atenció de necessitats bàsiques.

Article 87

Polítiques de prevenció i equitat en matèria d'educació

Les polítiques de prevenció i equitat en matèria d'educació tenen com a objectius principals:

a) La promoció dels serveis d'atenció educativa a persones menors d'edat, garantint l'oferta de places educatives suficients pels infants de zero a tres anys.

b) La garantia de l'escolarització obligatòria.

c) La prevenció i el control de l'absentisme escolar.

d) La prevenció del fracàs escolar.

e) L'ampliació de les mesures compensatòries adreçades a les persones menors d'edat que presenten dificultats d'inserció perquè es troben en una situació desfavorable derivada de circumstàncies personals, familiars, ètniques, culturals, econòmiques o socials.

f) El desenvolupament de programes formatius adreçats a les persones menors d'edat en situació de rebuig del sistema escolar, absentisme o fracàs.

g) El desenvolupament de programes formatius d'integració social adreçats a les persones menors d'edat amb dificultats especials.

h) El desenvolupament de programes de formació professional que garanteixin la futura inserció laboral de les persones menors d'edat.

i) Programes d'ajudes, polítiques de bonificació i convocatòria de beques que garanteixi l'equitat econòmica tant en l'educació obligatòria com en la no obligatòria.

Article 88

Polítiques de prevenció en matèria de salut

Les polítiques de prevenció en matèria de salut tenen com a objectius principals:

- a) L'educació i la promoció per a la salut.
- b) L'atenció especial als infants prematurs o amb pes baix en néixer.
- c) La realització de campanyes de vacunació.
- d) El desenvolupament de programes d'intervenció primerenca.
- e) L'atenció i la prevenció per a una salut mental adequada en persones menors d'edat.
- f) L'educació afectiva i sexual adequada a cada etapa evolutiva dels infants i els adolescents.
- g) La prevenció del consum d'alcohol, tabac, drogues i altres substàncies nocives per a la salut i d'altres comportaments addictius, així com la prevenció de les addiccions en matèria de noves tecnologies.
- h) La prevenció dels accidents, especialment en l'àmbit de la llar.

Article 89

Polítiques de prevenció en matèria de formació i ocupació

Les polítiques de prevenció en matèria de formació i ocupació tenen com a objectius principals:

- a) L'elaboració de programes d'ajuda i orientació sociolaboral adreçats especialment a persones menors d'edat en situació de risc, vulnerabilitat i desprotecció social i a joves amb dificultats socials o que hagin sortit d'institucions de protecció i inserció de menors d'edat.
- b) La formació i l'orientació per a l'ocupació.
- c) El foment de l'ocupació jove, amb especial suport a les persones que, per les seves circumstàncies personals o socials, troben més dificultats a la incorporació laboral.

d) El control i la vigilància de la normativa laboral, especialment quant a situacions d'explotació laboral.

e) El compliment dels fins que recull la normativa en matèria de prevenció de riscos laborals.

Article 90

Polítiques de prevenció en matèria de relacions socials

Les polítiques de prevenció en matèria de relacions socials tenen com a objectius principals:

- a) El foment dels valors de solidaritat, civisme i respecte als drets humans.
- b) La prevenció de tot tipus de violència i dels abusos sexuals entre persones menors d'edat.
- c) El foment de programes de consum responsable.
- d) L'orientació per a l'ús adequat de l'oci i del temps lliure.
- e) El foment dels centres d'atenció diürna de persones menors d'edat, de suport convivencial i educatiu i d'inserció sociolaboral.
- f) La prevenció i el control per a l'eradicació de la mendicitat infantil.

Article 91

Assistència a infants i a adolescents

1. En tot cas, l'entitat pública ha de garantir als infants i als adolescents l'atenció immediata davant de situacions de desprotecció.
2. Les administracions públiques competents han de procurar l'assessorament i l'atenció jurídica, pedagògica i psicològica bàsica als infants i als adolescents que siguin víctimes d'abusos o de maltractament, així com als agressors, a través de serveis especialitzats.

TÍTOL IV

DEL SISTEMA DE PROTECCIÓ DE LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA

Capítol I

Disposicions generals

Article 92

Concepte

Als efectes d'aquesta llei, la protecció de la infància i l'adolescència comprèn el conjunt de mesures i actuacions de prevenció, detecció, intervenció i reparació de situacions de risc, de desemparament i de conductes inadaptades o problemes de conducta en què l'infant o l'adolescent o, si n'és el cas, el concebut es pot trobar, tendents a garantir-ne el ple desenvolupament i autonomia personal, així com la integració familiar i social, i promoure'n la inserció en un context social i familiar normalitzat, amb la prevalença, en tot cas, de l'interès superior de la persona menor d'edat.

Article 93**Criteris d'actuació**

1. L'actuació social i jurídica de les administracions públiques a la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de protecció de menors, a més dels principis que estableix l'article 5 d'aquesta llei, s'ha d'exercir d'acord amb els criteris següents:

a) Els criteris generals del sistema públic de serveis socials que recull la legislació vigent en matèria de serveis socials de les Illes Balears i les normes i plans de desenvolupament d'aquesta.

b) El foment de més eficàcia de l'acció protectora mitjançant una planificació integral de totes les actuacions adreçades al sector de la infància, l'adolescència i la joventut d'àmbit autonòmic, insular i local.

c) La prevenció i la reparació de situacions de risc amb l'establiment dels serveis adequats per a aquesta finalitat, l'exercici de la guarda i, en els casos de desemparament, l'assumpció de la tutela per ministeri de la llei.

d) El respecte a l'autonomia personal dels infants i els adolescents i a la seva llibertat i dignitat.

e) La limitació de la intervenció administrativa al mínim necessari per garantir una protecció adequada, amb la finalitat d'interferir tan poc com es pugui en la vida de l'infant i l'adolescent i de la seva família.

f) El principi de progressivitat de les mesures, que implica l'adopció de la mesura menys restrictiva o més beneficiosa per a l'infant o l'adolescent i la seva família fins a l'adopció de la mesura de protecció més restrictiva o limitadora del dret de l'infant o l'adolescent a romandre en el seu nucli familiar.

g) La participació de l'infant i l'adolescent, tenint en compte les seves condicions personals, en especial l'edat i maduresa, així com les dels pares i mares o les persones que n'exerceixen la tutela o la guarda si és de l'interès de l'infant o l'adolescent, en la presa de decisions sobre les mesures i les actuacions de possible aplicació, així com en el desenvolupament corresponent.

h) La prioritat de la intervenció en l'entorn familiar per facilitar el manteniment de l'infant o l'adolescent en el seu medi sociofamiliar. En tot cas, s'ha de prioritzar la permanència en la família d'origen i s'ha de preservar el manteniment de les seves relacions familiars, sempre que sigui possible i positiu per a l'infant o l'adolescent. En cas que s'acordi una mesura de protecció, s'ha de prioritzar l'acolliment familiar davant del residencial.

i) El manteniment en la família d'origen, llevat que no sigui convenient per a l'interès de l'infant o l'adolescent, cas en què s'ha de garantir l'adopció de mesures de protecció familiars i estables i prioritzar l'acolliment familiar enfront de l'institucional.

j) La disposició de recursos alternatius quan l'infant o l'adolescent hagi estat separat del seu nucli familiar. En aquest cas, s'ha de treballar pel retorn amb la família, valorar-ne les

possibilitats i la conveniència, tenint en compte l'evolució de la família des que s'hagi adoptat la mesura protectora i fent prevaler sempre l'interès i les necessitats de l'infant o l'adolescent per sobre de les de la família. Si la separació és definitiva, s'ha de procurar la incorporació, el més aviat possible, a un altre nucli familiar idoni i intentar que els germans i germanes es mantinguin plegats i que, si els resulta beneficiós, puguin mantenir contacte amb el seu grup d'origen.

k) La subsidiarietat respecte de les funcions de parentiu.

l) L'objectivitat, la imparcialitat i la seguretat jurídica en l'actuació protectora, amb la garantia del caràcter col·legiat, multidisciplinari i interadministratiu en l'adopció de les mesures de protecció.

m) La confidencialitat en la tramitació dels expedients de l'acció protectora.

n) La garantia del caràcter eminentment educatiu i reparador de totes les mesures que s'adoptin en l'acció protectora.

o) La sensibilització del conjunt de la societat davant de les situacions d'indefensió dels infants i els adolescents, i la promoció de la participació i la solidaritat social.

p) La valoració de les situacions de desprotecció prioritàriament mitjançant l'aplicació d'instruments tècnics validats.

q) La promoció de metodologies que fomentin la participació dels pares i mares o les persones que exerceixen la tutela, la guarda o l'acolliment de l'infant o l'adolescent, així com de l'entorn familiar, social i educatiu, en la resolució de les situacions de risc i de desemparament, sempre que no es contradigui l'interès superior de la persona menor d'edat.

r) La promoció de la mediació per a la protecció infantil en contextos de discrepància entre la família de la persona menor d'edat i els professionals en les actuacions en situacions de declaració de risc o de desemparament en els termes prevists reglamentàriament. Als efectes d'aquesta llei, s'entén la mediació per a la protecció infantil com un procés col·laboratiu de resolució de problemes i discrepàncies que involucra una persona neutral i imparcial, el mediador o mediadora, que facilita la negociació constructiva i la comunicació entre els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat i els professionals de protecció a la infància, en un esforç per arribar a un acord sobre com resoldre problemes quan es valora que els infants o els adolescents es troben en una situació de desprotecció.

s) La implantació de programes de protecció infantil basats en l'evidència científica.

t) La perspectiva d'interculturalitat en els processos de treball en protecció de menors, amb respecte a les singularitats culturals de cria dels infants amb les garanties degudes.

u) La continuïtat de la relació del professional de referència assignat al cas mentre la mesura de protecció sigui vigent

v) La promoció, la difusió i la sensibilització d'una cultura de l'acolliment familiar.

2. En l'avaluació de la situació i en el seguiment de les mesures adoptades, l'administració competent seguirà les prescripcions establertes en el protocol interdisciplinari de maltractament infantil de les Illes Balears. Així mateix pot recaptar la col·laboració d'altres administracions, així com de qualssevol altres organismes o institucions públiques o privats que es considerin convenients, els quals queden obligats a prestar-la sempre que resulti possible segons les atribucions de l'òrgan requerit.

3. Les administracions públiques competents han de dur a terme una avaluació periòdica dels processos i dels resultats a curt i llarg termini respecte de les actuacions en protecció de menors.

4. Les administracions públiques competents han de vetllar perquè el personal professional que intervengui en l'atenció a persones menors d'edat sigui l'idoni per a l'exercici de les funcions que ha de desenvolupar. A aquest efecte, s'han d'arbitrar programes de formació capaços de respondre a les noves i diverses necessitats de la població objecte d'aquestes intervencions. Així mateix, s'han de dissenyar els llocs de treball per garantir la idoneïtat del personal professional pel que fa a l'interès superior de les persones ateses.

5. Els poders públics han de disposar de programes i recursos destinats al suport i l'orientació dels infants i els adolescents que, estant dins del sistema de protecció, arriben a la majoria d'edat i queden fora del sistema de protecció, amb una atenció especial als que hagin estat en acolliment residencial i als que presenten diversitat funcional.

Article 94

Classes de mesures de protecció

Dins el sistema de protecció a la infància i l'adolescència, sota els principis de proporcionalitat i progressivitat, l'òrgan competent pot adoptar, amb subjecció al que preceptuen aquesta llei i la legislació civil aplicable, qualsevol de les mesures següents de protecció de la persona menor d'edat:

a) La declaració de situació de risc amb el manteniment de la persona menor d'edat al seu propi nucli familiar o de parentiu.

b) La guarda de fet amb declaració de desemparament o mitjançant el nomenament d'un tutor o tutora d'acord amb les regles ordinàries.

c) La guarda voluntària.

d) La guarda judicial.

e) La declaració de desemparament.

f) L'acolliment familiar; d'urgència, en família extensa o aliena, que al seu torn pot ser especialitzat o especialitzat professionalitzat.

g) L'acolliment residencial.

h) La guarda amb fins d'adopció.

i) L'acolliment residencial en centres específics de protecció específics de menors amb problemes de conducta.

j) L'adopció.

k) L'adopció oberta.

l) L'adopció internacional.

m) Qualsevol altra que redundi en interès de la persona menor d'edat, ateses les seves circumstàncies personals, familiars i socials.

Article 95

Deure de comunicació i denúncia

1. Qualsevol persona que tengui notícia, sospita o evidència d'una situació de possible maltractament, risc o desemparament d'un infant o un adolescent, sens perjudici de prestar-li immediatament l'auxili que necessiti, té el deure de posar-ho en coneixement de l'autoritat o els seus agents més pròxims, que n'han de garantir la reserva i la confidencialitat degudes. En cas de particulars, es mantindrà l'anonimat de la persona comunicant si així ho desitja.

2. Aquest deure és especialment exigible a les persones que tinguin notícia, sospita o evidència d'aquestes situacions per raó de la seva professió, funció o càrrec en l'àmbit de l'atenció a la infància i l'adolescència. A aquest efecte, si es detecten aquestes situacions, independentment d'altres comunicacions que s'hagin de fer segons l'ordenament jurídic vigent, ho han de notificar al Registre Unificat de Maltractament Infantil.

3. Si els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat, o qualsevol altra persona, impedeixen l'estudi o l'execució de les mesures de protecció, l'administració competent sol·licitarà al Ministeri Fiscal o a l'autoritat judicial que adopti les mesures necessàries per fer-les efectives, sens perjudici de les intervencions immediates necessàries en el supòsit de perill per a la integritat de la persona menor d'edat.

4. En qualsevol cas, s'ha d'actuar amb la reserva deguda i evitar qualsevol interferència innecessària en la vida de la persona menor d'edat.

5. Per garantir les dades personals dels professionals que intervenen en el procés, se'n mantindrà reservada la identitat. A aquest efecte, es crearà un registre per als professionals públics i per als professionals de les entitats col·laboradores que intervenen en l'àmbit de la infància i l'adolescència, d'acord amb la disposició final segona d'aquesta llei.

Article 96

Deure de reserva

1. Les administracions públiques de les Illes Balears, les entitats d'iniciativa social i qualsevol altra entitat han d'actuar amb la reserva obligada en l'àmbit de l'atenció i la protecció de la infància i l'adolescència, i han d'adoptar les mesures oportunes per garantir, en aplicació del dret a la intimitat, el tractament confidencial de la informació de què disposin i de

la continguda en els fitxers o registres, d'acord amb la normativa reguladora de la protecció de dades de caràcter personal.

2. El mateix deure de reserva es fa extensiu a les autoritats i a les persones que, per la seva professió o funció, coneguin casos en què podria existir o hi hagi una situació de risc o de desemparament, o tenguin accés a la informació esmentada en l'apartat anterior.

Article 97

Drets específics amb una mesura de protecció

L'infant o l'adolescent subjecte al sistema de protecció, juntament amb els drets que aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic reconeixen a tots els infants i els adolescents, és titular, específicament, dels següents:

a) A ser protegit, fins i tot amb l'oposició dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de la persona menor d'edat, una vegada es constati la situació de risc o de desemparament.

b) A conèixer la seva situació personal, les mesures per adoptar, la durada i el contingut així com els drets que li corresponen, per a la qual cosa se li ha de facilitar una informació veraç, comprensible, adequada a les seves condicions, contínua i tan completa com sigui possible al llarg del procés d'intervenció.

c) A ser oït i escoltat, d'acord amb el que disposa l'article 23 d'aquesta llei, i a participar en la presa de decisions sobre el seu cas, tot això sens perjudici dels supòsits en què hagi de prestar el consentiment de conformitat amb el que estableix la legislació civil.

d) A ser considerat subjecte actiu en la recerca i la satisfacció de les seves necessitats, per a la qual cosa totes les administracions públiques de les Illes Balears han de promoure i garantir, socialment i jurídicament, la seva autonomia personal.

e) A la seguretat jurídica i emocional proporcionades per una tramitació tan eficaç i ràpida com sigui possible, que impedeixi la prolongació de les mesures de caràcter provisional, eviti les intromissions en l'esfera de la seva intimitat més enllà de l'estrictament necessari i restringeixi al mínim imprescindible les limitacions a la seva capacitat d'obrar i les interferències en la seva vida i en la de la seva família.

f) A romandre en la seva família sempre que sigui possible, per a la qual cosa l'administració té el deure d'aplicar tots els recursos disponibles per garantir aquest dret. En el supòsit d'haver estat separat de la família, se n'ha de considerar el retorn quan les circumstàncies ho permetin i, si no és viable, se l'ha d'incorporar tot d'una que sigui possible a un altre nucli familiar, amb el dret a mantenir contactes amb el grup d'origen i amb altres persones significatives, sempre que això no interfereixi o perjudiqui la finalitat protectora.

g) A disposar dels mitjans que facilitin la seva integració social des del respecte a la seva identitat cultural i d'idioma.

h) Que la seva família rebi l'ajuda i el suport suficients perquè el pugui atendre en condicions mínimes adequades.

i) A conèixer, en els supòsits d'acolliment, segons la seva edat i capacitat, la seva història personal i familiar i, si ha estat separat de la família d'origen de manera definitiva, els seus antecedents culturals i socials, que en tot cas s'han de respectar.

j) A conèixer, en els supòsits d'adopció, les dades sobre els seus orígens que estiguin en poder de les entitats públiques, d'acord amb aquesta llei i la legislació bàsica de l'Estat.

k) A la total confidencialitat i reserva sobre les seves circumstàncies personals i les de la seva família, excepte en l'estrictament necessari per assegurar una intervenció eficaç i sempre en el seu interès.

l) A relacionar-se directament amb el Ministeri Fiscal i amb els responsables tècnics i administratius de la seva protecció.

m) A plantejar les seves queixes i denúncies davant l'administració pública competent, davant el Defensor del Poble o, si pertoca, davant la Sindicatura de Greuges de les Illes Balears o, si escau, davant l'Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència, en els termes establerts legalment, per a la qual cosa se li ha de facilitar l'accés a mecanismes adequats i adaptats a les seves necessitats i garantir la confidencialitat.

n) A tenir accés al seu expedient de protecció per a l'exercici i la defensa dels seus drets i interessos, llevat dels casos que, pel seu interès superior, es denegui aquest accés, i en tot cas quan sigui major d'edat.

Article 98

De les persones interessades en procediments de declaració de risc o de desemparament

1. Les persones interessades en un procediment relacionat amb actuacions de protecció són les titulars d'un dret o un interès legítim i, en tot cas, l'infant o l'adolescent, els pares i mares o les persones que en tenguin atribuïda la tutela o la representació legal, així com les seves famílies acollidores o guardadores en la part que els pugi afectar.

2. Les persones interessades amb capacitat d'obrar poden actuar per mitjà d'un representant l'acreditació del qual es pot fer per qualsevol dels mitjans que preveu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. La identificació de les persones interessades es pot fer per qualsevol dels mitjans que preveu la Llei 39/2015, ja esmentada.

4. Els drets de les persones interessades en un procediment de declaració de risc o de desemparament s'estableixen en aquesta llei i en la Llei 39/2015, si bé el dret a consultar la informació està limitat per interessos de tercers persones i sotmès a la protecció de dades personals.

Article 99**Drets i garanties de les persones interessades**

A més de la resta de drets que estableix aquesta llei, les persones interessades en els diferents procediments que regula aquest títol tenen, d'acord amb la legislació del procediment comú de les administracions públiques, els drets següents:

a) A conèixer, en qualsevol moment, l'estat de la tramitació dels procediments en què tinguin la condició de persones interessades.

b) A conèixer l'òrgan competent per a la instrucció, si escau, i la resolució.

c) A ser notificades de l'acord d'iniciació del procediment i de la resolució que s'adopti.

d) A ser escoltades i, en tot cas, al tràmit d'audiència.

e) A accedir als documents continguts en els procediments en què tinguin la condició de persones interessades i a obtenir-ne una còpia d'acord amb la legislació vigent que regula l'accés als expedients administratius.

f) A formular al·legacions, a utilitzar els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic i a aportar documents en qualsevol fase del procediment anterior al tràmit d'audiència, que ha de tenir en compte l'òrgan competent en redactar la proposta de resolució.

g) A obtenir informació i orientació sobre els requisits jurídics i altres qüestions que afectin el procediment, que les disposicions vigents imposin a les actuacions o a les sol·licituds que es proposin dur a terme.

h) A actuar assistides d'un assessor o assessora quan ho considerin convenient en defensa dels seus interessos, sempre que es valori que aquesta assistència no hagi de perjudicar o obstaculitzar la intervenció tècnica que s'hagi de dur a terme en benefici de l'interès superior de la persona menor d'edat.

i) A ser informades dels drets que tenen en el procediment i de les possibles conseqüències que se'n puguin derivar.

Article 100**Expedient d'actuació de protecció de menors**

1. L'expedient d'actuació de protecció de menors ha de tenir format electrònic i es conforma d'acord amb l'article 70 de la Llei 39/2015.

2. La guarda i custòdia es realitza mitjançant l'arxivament de l'expedient, amb la garantia de posar-lo a la disposició de les entitats públiques o les autoritats judicials que ho requereixin per a l'exercici de les competències respectives, així com de la persona interessada quan ho sol·liciti.

3. L'accés a l'expedient d'actuació de protecció, inclòs l'accés a dades personals que constin en l'expedient, s'ha d'ajustar al que disposa l'ordenament jurídic estatal i autonòmic en matèria de protecció de dades de caràcter personal i a la resta de legislació aplicable. Aquest dret s'ha d'exercir mitjançant una

sol·licitud adreçada a l'òrgan responsable de la custòdia de l'expedient.

Article 101**Durada dels procediments de declaració de risc o de desemparament**

El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa en els procediments de declaració de risc o de desemparament és de sis mesos comptadors des de la data de l'acord d'iniciació.

Article 102**Persones menors d'edat estrangeres no acompanyades**

1. Les administracions públiques han de vetllar per les persones menors d'edat estrangeres no acompanyades i garantir el compliment dels drets que estableix la llei.

2. L'entitat pública de protecció ha de prestar el servei de primera acollida amb relació als infants i als adolescents immigrants sense referents familiars, d'acord amb el que disposa la legislació vigent.

3. Quan l'entitat pública assumeixi la tutela d'una persona menor d'edat estrangera no acompanyada que es trobi a la comunitat autònoma de les Illes Balears, una vegada acreditada la impossibilitat de retorn amb la seva família o al país d'origen, ha d'instar a les autoritats competents, amb la màxima celeritat, l'autorització del permís de residència corresponent, per la qual cosa ha d'emetre el corresponent certificat de tutela i ha de gestionar l'obtenció de la resta de documentació acreditativa de la seva situació, segons el que disposa la normativa vigent en matèria d'estrangeria i immigració.

4. Respecte de les persones menors d'edat tutelades o guardades per l'entitat pública competent, el reconeixement de la condició d'assegurades amb relació a l'assistència sanitària s'ha de dur a terme d'ofici, amb la presentació prèvia del certificat de tutela o guarda expedit per l'entitat pública, durant el període de durada d'aquesta tutela o guarda.

Article 103**Trasllat de l'infant o l'adolescent a una altra entitat territorial**

1. Quan l'administració pública competent estigui desenvolupant una intervenció davant d'una situació de risc o de desemparament d'un infant o un adolescent i tinguin notícia que se l'ha de traslladar a l'àmbit d'una altra entitat territorial, ho ha de posar en coneixement de l'administració pública de destinació a l'efecte que, si escau, continui la intervenció, amb la tramesa de la informació i la documentació necessàries.

2. Si l'administració pública d'origen desconeix el lloc de destinació, pot sol·licitar l'auxili dels cossos i forces de seguretat perquè procedixin a la indagació corresponent. Una vegada coneguda la localització de l'infant o l'adolescent, s'ha de posar en coneixement de l'administració pública competent o, si escau, de l'entitat pública competent en el territori esmentat, que ha de continuar la intervenció.

Capítol II Actuacions en situació de risc

Article 104

Concepte i situacions de risc

1. La situació de risc és aquella en què, a causa de circumstàncies, mancances o conflictes familiars, socials o educatius, l'infant o l'adolescent es veu perjudicat en el seu desenvolupament personal, familiar, social o educatiu, i en què és necessària la intervenció de les administracions competents per eliminar, reduir o compensar les dificultats o la inadaptació que l'afecten i evitar el desemparament i l'exclusió social, sense que se l'hagi de separar del seu entorn familiar.

2. La manca d'atenció física, psíquica i emocional, el descuit no greu de les seves necessitats principals o l'obstaculització per a l'exercici dels drets de l'infant o l'adolescent per part dels pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela o la guarda són situacions de risc per als infants o els adolescents. Aquestes situacions poden motivar la declaració de risc segons la naturalesa corresponent, per la repetició dels episodis, la persistència o l'agreujament dels efectes.

3. A més, es consideren situacions de risc les circumstàncies següents:

a) La dificultat seriosa de les persones esmentades en l'apartat anterior per dispensar l'atenció física, psíquica i emocional adequada a l'infant o a l'adolescent, malgrat la voluntat de fer-ho, si comporten els efectes descrits.

b) La utilització del càstig físic, psíquic i/o emocional sobre l'infant o l'adolescent que no constitueixi un episodi greu o un patró crònic de violència però en perjudiqui el desenvolupament.

c) Les mancances de tot ordre que, pel fet que no poden ser adequadament compensades en l'àmbit familiar o tutelar, ni impulsades des d'aquest àmbit per al tractament corresponent mitjançant els serveis i els recursos normalitzats, comportin, malgrat el caràcter incipient o lleu, indicadors desencadenants o afavoridors de la marginació, la inadaptació o la desprotecció de l'infant o l'adolescent.

d) El fet de tenir un germà o germana declarat en situació de risc, llevat que les circumstàncies familiars hagin canviat.

e) Qualsevol altres circumstàncies de les que preveu l'apartat primer d'aquest article que, si persisteixen, poden evolucionar i derivar en desemparament de l'infant o l'adolescent.

f) Qualsevol altres de les previstes en aquesta llei o la legislació vigent.

4. La concurrència de circumstàncies o mancances materials es considera un indicador de risc, però mai no pot desembocar en la separació de l'entorn familiar.

5. El Registre Autònom de Situacions de Risc per a tota la comunitat autònoma ha de ser d'obligat compliment per part de les administracions competents com un indicador fiable fonamental a efectes estadístics.

Article 105

Tractament mèdic

La negativa dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat a prestar el consentiment respecte dels tractaments mèdics necessaris per salvaguardar la vida o la integritat física, psíquica o emocional d'una persona menor d'edat constitueix una situació de risc. En aquests casos, els serveis sanitaris han de posar immediatament aquestes situacions en coneixement de l'autoritat judicial, directament o a través del Ministeri Fiscal.

Article 106

Situació de risc prenatal

1. S'entén per situació de risc prenatal la manca de cura física de la dona gestant o el consum abusiu de substàncies amb potencial addictiu, així com qualsevol altra acció pròpia de la dona, o de tercers tolerada per la dona, que perjudiqui el desenvolupament normal o pugui provocar malalties o anomalies físiques, mentals o sensorials al noutat, o comprometi el desenvolupament correcte del concebut.

2. Els serveis socials comunitaris, en col·laboració amb els serveis de salut corresponents, han d'adoptar les mesures adequades de prevenció, intervenció i seguiment de les situacions de possible risc prenatal, a l'efecte d'evitar amb posterioritat una eventual declaració de situació de risc o de desemparament del nadó.

3. Els serveis sanitaris han de notificar aquesta situació a l'administració pública competent i al Ministeri Fiscal.

4. Després del naixement s'ha de mantenir la intervenció amb l'infant i la seva unitat familiar perquè, si cal, es declari la situació de risc o de desemparament de l'infant per a la seva protecció adequada.

Article 107

Actuacions en situació de risc

1. L'administració pública competent està obligada a actuar quan, d'ofici o per comunicació d'una persona física o jurídica pública o privada, tenguí coneixement de l'existència d'un infant o un adolescent que pugui trobar-se en una de les situacions que descriu aquesta llei com a situació de risc; en especial, una situació de risc notificada mitjançant el Registre Unificat de Maltractament Infantil de les Illes Balears.

2. Davant d'una situació de risc de qualsevol índole, l'actuació ha de garantir, en tot cas, els drets de l'infant o l'adolescent i s'ha d'orientar a disminuir els indicadors de risc i de dificultats que incideixin en la situació personal, familiar i social en què es troba, així com a promoure les mesures adients per a la seva protecció i prevenció en l'entorn familiar o altre.

3. L'actuació en situació de risc correspon als serveis socials comunitaris en l'àmbit territorial respectiu, en coordinació amb els serveis socials específics i especialitzats, educatius i de salut.

Article 108**Valoració de la situació de risc**

1. La valoració de la situació de risc comporta l'elaboració i la posada en marxa d'un projecte d'intervenció social i educatiu familiar temporalitzat segons l'edat i la vulnerabilitat de les persones menors d'edat, que ha de recollir els objectius, les actuacions, els recursos, la previsió de terminis i la resta de qüestions establertes reglamentàriament, promoure els factors de protecció de l'infant o l'adolescent i del seu entorn i mantenir-lo en el seu medi familiar. En la valoració de la situació de risc, es demanaran els informes sanitaris, psicològics, sociofamiliars, educatius, legals i tots els que es considerin oportuns sobre l'infant o l'adolescent i la seva família, amb absolut respecte a la llei de protecció de dades. Igualment, es duran a terme les entrevistes, les exploracions, les visites domiciliàries i la resta d'actuacions que es considerin oportunes per a la valoració de l'infant o l'adolescent, les seves necessitats i les circumstàncies sociofamiliars.

2. En el procés de valoració i elaboració del projecte, s'ha de comptar amb la participació dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat. En qualsevol cas, s'ha d'escoltar i tenir en compte la seva opinió, per a la qual cosa se'ls ha de comunicar de manera comprensible i en format accessible. També s'ha de comunicar i consultar amb la persona menor d'edat si té prou maduresa i, en tot cas, a partir dels dotze anys, sens perjudici de respectar sempre el seu dret a ser oïda i escoltada sense cap discriminació per edat, diversitat funcional o qualsevol altra circumstància en els termes establerts en l'article 9 de la Llei Orgànica de protecció jurídica del menor.

Article 109**Col·laboració dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat**

1. Si existeix col·laboració dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat amb l'administració pública competent, es pot elaborar un conveni d'intervenció social i educatiu familiar que ha de recollir les mesures d'atenció social i educatives tendents a corregir la situació de risc de l'infant o l'adolescent, incloses les referents al deure de respecte als pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment, els terminis de revisió, el termini de les mesures adoptades i la resta de qüestions que es puguin establir reglamentàriament. Aquest conveni ha de ser signat per les parts.

2. Els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat, en les seves funcions respectives, han de col·laborar activament, segons la seva capacitat, en l'execució de les mesures indicades en el projecte esmentat. L'omissió de la col·laboració o l'incompliment dels compromisos assumits en el projecte o conveni subscrit dona lloc a la declaració de la situació de risc de l'infant o l'adolescent.

Article 110**Iniciació del procediment per a la declaració de risc**

1. L'administració competent iniciarà d'ofici el procediment per a la declaració de risc quan no hi hagi la col·laboració dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de fet de les persones menors d'edat, en les seves funcions respectives, o bé quan aquestes persones incompleixin els compromisos assumits en el conveni consensuat a què es refereix l'article 109 d'aquesta llei. Igualment, es pot iniciar el procediment per a la declaració de risc en els casos que es consideri necessari per garantir els drets i la integritat de l'infant o l'adolescent.

2. L'acord d'iniciació ha d'incloure la designació de l'instructor o instructora de l'expedient, que ha de ser un dels tècnics dels serveis socials comunitaris competents, al qual correspon valorar la situació i fer-ne el seguiment posterior.

3. Aquest acord s'ha de notificar a les persones interessades.

4. En el termini de quinze dies des de la comunicació i la notificació de l'acord d'iniciació, l'òrgan instructor i les persones interessades han d'efectuar les actuacions preliminars respectives i han d'adoptar les al·legacions, els documents i les informacions que considerin convenients i, si escau, la proposició i pràctica de la prova.

5. El Govern de les Illes Balears i els consells insulars han de posar els recursos professionals necessaris per garantir l'actuació en les situacions de risc en què es pugui trobar un infant o un adolescent.

Article 111**Proposta de resolució**

Una vegada completada la instrucció de l'expedient, l'instructor o instructora, en el termini de deu dies comptadors des del final de la instrucció de l'expedient, ha de trametre a la comissió de declaració de risc competent, per sol·licitar-ne el dictamen, una proposta de declaració de situació de risc juntament amb la proposta de projecte d'intervenció social i educatiu familiar.

Article 112**Comissió de declaració de risc**

1. La comissió de declaració de risc té la consideració d'òrgan administratiu amb funcions de deliberació, d'assessorament i de proposta, adscrit a l'entitat local que n'assumeixi la presidència.

2. A cada municipi de les Illes Balears que hagi assumit la delegació prevista a l'apartat 3 de l'article 75 d'aquesta llei ha d'existir una comissió de declaració de risc. No obstant això, també es poden constituir comissions de declaració de risc de caràcter supramunicipal amb la participació de més d'un municipi. En aquests casos, els municipis que participin en una comissió de caràcter supramunicipal no han de tenir una comissió pròpia.

En cas que la competència de la declaració de risc sigui del consell insular corresponent, aquest crearà una comissió de declaració de risc.

3. La composició de la comissió de declaració de risc d'àmbit local estarà determinada per personal de la mateixa entitat local. No obstant això, com a mínim l'han de compondre els membres següents:

a) Dos representants dels equips municipals dels serveis socials corresponents, un dels serveis generals, que presidirà l'òrgan, i un altre dels serveis especialitzats d'atenció directa, si n'hi ha, amb veu i vot.

b) Si la proposta de l'instructor o instructora de l'expedient inclou la derivació del cas a l'entitat pública competent, hi haurà una persona en representació d'aquesta entitat pública amb veu i vot. La seva posició no vincula l'actuació posterior que, si s'escau, dugui a terme l'entitat pública competent.

Igualment, seran membres d'aquesta comissió, amb veu i sense vot, llevat que l'acord de constitució decideixi una altra cosa:

a) Un representant de les unitats de treball social del centre de salut o hospital del servei de salut corresponent a la zona municipal.

b) Un representant de l'àmbit educatiu del mateix àmbit territorial.

c) Si l'adolescent es troba complint alguna de les mesures de justícia juvenil previstes en la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, el tècnic o tècnica responsable de l'execució, a l'efecte de coordinar les actuacions que preveu el pla d'intervenció social i educatiu familiar amb el contingut del programa individualitzat d'execució de la mesura judicial.

Si alguna de les figures professionals esmentades en els apartats b) i c) anteriors no existeix en l'àmbit territorial corresponent, hi pot assistir, en la mateixa posició, qualsevol representant de l'àmbit sanitari i educatiu de l'àmbit territorial. Així mateix, amb la invitació prèvia de la comissió, hi poden assistir, amb veu i sense vot, els professionals que, per la implicació especial en les tasques d'avaluació, intervenció i seguiment de l'infant o l'adolescent o de la família, puguin aportar informació rellevant per abordar qualsevol dels objectius de l'actuació en situació de risc; professionals, entre d'altres, de les unitats de conductes addictives, de les unitats de salut mental, de les unitats de salut mental infantil o dels diferents grups especialitzats en menors dels cossos i forces de seguretat.

4. La secretaria d'aquest òrgan l'ha d'assumir un representant de l'equip municipal de serveis socials diferent de l'esmentat en l'apartat 3.a) d'aquest article, que actuarà amb veu i sense vot.

5. La composició de la comissió de declaració de risc d'àmbit supramunicipal estarà determinada per les entitats locals que componguin l'òrgan. L'acord de creació ha de determinar aquesta composició i el règim de funcionament. Els càrrecs de president o presidenta i secretari o secretària d'aquest òrgan corresponen als representants de l'entitat local que presideix l'òrgan, que serà rotatòria, llevat de decisió distinta dels membres.

6. Quan l'àmbit territorial sigui ampli i es requereixi per raons d'eficiència, es poden constituir diverses comissions en un mateix àmbit local.

Article 113

Funcions de la comissió de declaració de risc

A la comissió de declaració de risc, tant d'àmbit local com d'àmbit supramunicipal, li corresponen les funcions següents:

a) Emetre dictamen sobre els expedients de declaració de risc que se sotmeten a la seva consideració.

b) Emetre dictamen sobre la proposta dels serveis socials que intervenen en el cas de modificació de la mesura de risc imposada o de la pròrroga del programa d'intervenció social i educatiu familiar.

c) Emetre dictamen sobre la proposta de cessament de la declaració de risc.

d) Donar a conèixer a tots els integrants de la comissió els casos de risc que estiguin en fase de valoració, d'intervenció o de seguiment així com els convenis subscrits en l'àmbit territorial corresponent als quals es refereix l'article 109 d'aquesta llei.

e) Altres funcions que es puguin determinar reglamentàriament o que li encomani l'entitat local que la constitueixi.

Article 114

Resolució del procediment

1. Una vegada rebut el dictamen de la comissió de declaració de risc, l'òrgan competent, amb l'audiència prèvia dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de l'infant o l'adolescent afectat si té la maduresa suficient i, en tot cas, si té més de dotze anys, emetrà una resolució motivada per declarar la situació de risc o bé desestimar-la, cas en el qual s'ordenarà l'arxivament de l'expedient.

2. La resolució s'ha de pronunciar, com a mínim, sobre:

a) La decisió de declarar o no la situació de risc.

b) Les causes que han donat lloc a la intervenció de l'administració.

c) El projecte d'intervenció social i educatiu familiar, que ha de contenir les mesures tendents a corregir la situació de risc de l'infant o l'adolescent, incloses les referents al deure de respecte als pares i mares o persones que n'exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment, els terminis de revisió, el termini de les mesures adoptades i els altres aspectes que es puguin establir reglamentàriament. El projecte d'intervenció social i educatiu familiar tindrà una durada màxima de dotze mesos. No obstant això, l'òrgan que hagi dictat la declaració de risc, a proposta de la comissió de declaració de risc, pot prorrogar el projecte per sis mesos més, si es considera oportú per aconseguir els objectius.

3. La resolució que posa fi al procediment de declaració de situació de risc és executiva des de la data en què es dicta.

4. Davant de la resolució que declari la situació de risc, es pot exercir oposició d'acord amb l'article 780 de la Llei d'enjudiciament civil, sens perjudici que es pugui dur a terme una mediació entre el professional assignat al cas i la família de l'infant o l'adolescent d'acord amb aquesta llei.

Article 115

Notificació i comunicació

1. La resolució administrativa que declari o desestimi la situació de risc i, si n'és el cas, les mesures adoptades s'han de notificar als pares i mares o persones que exerceixin la tutela, la guarda o l'acolliment de les persones menors d'edat i a la persona menor d'edat afectada si té la maduresa suficient i, en tot cas, si té més de dotze anys, immediatament. En la resolució s'informarà de manera específica sobre el procés d'oposició a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors, descrit en l'article 780 de la Llei d'enjudiciament civil.

2. Quan el procediment s'hagi incoat per comunicació d'un altre òrgan de la mateixa administració o d'una altra administració pública, se'ls ha de comunicar la decisió mitjançant una notificació que contengui una succinta indicació del contingut de la resolució que posa fi al procediment.

3. Les resolucions adoptades s'han de comunicar trimestralment al Registre autonòmic de declaracions de situacions de risc.

Article 116

Mesures d'atenció social i educativa davant les declaracions de risc

1. Les actuacions que es poden establir en el projecte d'intervenció social i educatiu familiar o, si escau, el conveni consensuat, són les següents:

a) L'orientació, l'assessorament i l'ajuda a la família. L'ajuda a la família inclou les actuacions de contingut tècnic, econòmic o material dirigides a millorar l'entorn familiar i a fer-hi possible la permanència de l'infant o l'adolescent.

b) La intervenció familiar o psicosocial mitjançant l'establiment de programes socioeducatius, terapèutics o específics per als pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, amb la finalitat que assoleixin capacitats i estratègies alternatives per a la cura i l'educació de les persones menors d'edat.

c) L'acompanyament de l'infant o l'adolescent als centres educatius o a altres activitats, i el suport psicològic o els ajuts a l'estudi.

d) L'ajuda a domicili.

e) L'atenció en centre obert i altres serveis socioeducatius destinats a persones menors d'edat en les quals s'hagi apreciat una situació de risc caracteritzada per l'existència d'un perjudici en el desenvolupament personal o social que no sigui prou greu per justificar la seva separació del nucli familiar, i que necessitin durant algun període del dia el suport socioeducatiu, psicològic o de qualsevol altra índole que es consideri necessari per promoure els factors de protecció i per

permetre la interacció de l'infant o l'adolescent amb la comunitat i la família.

f) L'atenció sanitària, que inclogui la intervenció psicoterapèutica o el tractament familiar, tant per als pares i mares o els titulars de la tutela o de la guarda, com per a la persona menor d'edat.

g) Els programes formatius i d'inserció sociolaboral per a adolescents que han abandonat el sistema escolar.

h) L'assistència personal per als pares i mares o els titulars de la tutela o de la guarda amb diversitat funcional que els permeti assumir les seves obligacions d'atenció i cura dels infants i els adolescents.

i) L'assistència personal per als pares i mares amb diversitat funcional que els permeti superar la situació de risc.

j) Qualsevol altra mesura de caràcter social i educatiu que contribueixi a la desaparició de la situació de risc.

2. S'han de promoure metodologies que fomentin la participació dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, així com de l'entorn familiar i social en la resolució de les situacions de risc.

Article 117

Revisió de les actuacions en situació de risc

Els terminis de revisió periòdica de les actuacions que es desenvolupin han d'estar determinats en el conveni subscrit per l'administració pública competent i els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, o, si escau, en el projecte d'intervenció social i educatiu familiar aprovat per la resolució administrativa per la qual es declara la situació de risc. En tot cas, la intervenció respecte dels infants de menys de tres anys es revisarà cada tres mesos, i la intervenció respecte dels més grans i els adolescents es revisarà cada sis mesos.

Article 118

Cessament de la declaració de la situació de risc

1. La declaració de la situació de risc cessa per la majoria d'edat de l'adolescent, el trasllat de municipi de la família, el compliment dels objectius del pla d'intervenció familiar, la resolució de declaració de desemparament o guarda, o altres circumstàncies sobrevingudes, degudament motivades, que facin variar la seva situació.

2. El cessament de la declaració de la situació de risc ha d'incloure els aspectes següents:

a) En els casos de trasllat de municipi, els serveis socials del municipi d'origen han de derivar prèviament l'expedient de la persona menor d'edat als serveis socials del municipi de destinació per preservar la continuïtat de la intervenció en el seu interès superior. En aquests casos, l'ajuntament del municipi on s'ha traslladat la família ha d'assumir l'expedient tramitat per l'ajuntament de procedència, subrogar-se en la mesura de declaració de risc acordada per aquest ajuntament i continuar la intervenció a través dels serveis socials propis.

b) En els casos en què s'hagin aconseguit els objectius assenyalats en el pla d'intervenció familiar, els serveis socials comunitaris han d'elevat un informe motivat a la comissió de declaració de risc, la qual ha d'emetre un dictamen sobre l'oportunitat que cessi la declaració de la situació de risc. Aquest informe ha de contenir, si escau, les pautes per al seguiment posterior dels infants i els adolescents i les seves famílies per garantir la continuïtat d'una atenció adequada. La resolució per la qual es declari el cessament de la declaració de la situació de risc, que també ha de contenir, si escau, les pautes per al seguiment posterior dels infants i els adolescents i les seves famílies per garantir la continuïtat d'una atenció adequada, s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal, a la família i a l'infant o l'adolescent.

c) En els casos en què es consideri que hi ha una situació de desprotecció que pot requerir la separació de l'infant o l'adolescent del seu àmbit familiar, o quan, conclòs el període previst en el projecte d'intervenció o conveni, no s'hagin aconseguit canvis en el compliment dels deures de guarda que garanteixin que l'infant o l'adolescent té la necessària assistència moral o material, els serveis socials han d'emetre un informe motivat per proposar que es valori la declaració de desemparament, que s'ha d'elevat a la comissió de declaració de risc corresponent perquè emeti el seu parer sobre l'oportunitat de derivar l'expedient a l'entitat pública competent en protecció.

La resolució per la qual es deriva l'expedient a l'entitat pública s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal, a la família i a l'infant o l'adolescent i, així mateix, se n'ha de fer una nova notificació mitjançant el Registre Unificat de Maltractament Infantil. Quan l'entitat pública consideri que no és procedent declarar la situació de desemparament, ho ha de posar en coneixement de l'administració pública que hagi intervingut en la situació de risc i del Ministeri Fiscal.

Article 119

Actuacions d'urgència en situació de risc

1. Per a les situacions en què, durant el procés de valoració o execució del projecte d'intervenció familiar o una vegada declarada la situació de risc, es consideri necessària i urgent la separació immediata de l'infant o l'adolescent del seu nucli familiar per salvaguardar la seva integritat, els serveis socials han de fer la proposta de separació directament a l'entitat pública i posar-ho, a més, en coneixement de l'òrgan col·legiat de l'entitat local i del Ministeri Fiscal.

2. Quan es constati la comissió d'un possible delicte, s'ha de posar en coneixement dels cossos i forces de seguretat i del jutjat corresponent.

Article 120

Valoració de l'entitat pública

1. En el termini de vint dies naturals, l'entitat pública ha de valorar la situació de desprotecció amb la finalitat de determinar la iniciació d'un procediment de declaració de desemparament, l'adopció d'una mesura cautelar de separació de l'entorn familiar o qualsevol altra. Si conclou no iniciar el procediment de declaració de desemparament, ho ha de comunicar, mitjançant un informe motivat, a l'òrgan col·legiat

de l'entitat local que hagi derivat el cas, als serveis socials proponentes de situacions d'urgència i al Ministeri Fiscal.

2. La derivació del cas a l'entitat pública per a l'adopció d'una mesura protectora no suposa la suspensió de les actuacions que desenvolupa l'entitat local.

Capítol III

Actuacions en situació de desemparament

Secció 1a

Disposicions generals

Article 121

Concepte i situacions de desemparament

1. Constitueix una situació de desemparament la que es produeix de fet, a causa de l'incompliment o de l'exercici impossible o inadequat dels deures de protecció establerts per les lleis per a la guarda dels infants i els adolescents, quan quedin privats de la necessària assistència moral o material.

2. Concretament, s'entén que existeix una situació de desemparament quan es produeix alguna de les circumstàncies següents amb la gravetat suficient que, valorada i ponderada d'acord amb els principis de necessitat i proporcionalitat, suposi una amenaça per a la integritat física, psíquica o emocional de l'infant o l'adolescent:

a) L'abandonament de l'infant o l'adolescent, o bé perquè falten les persones a les quals, per llei, correspon l'exercici de la guarda o bé perquè aquestes persones no volen o no poden exercir-la.

b) El transcurs del termini de guarda voluntària quan els responsables legals es trobin en condicions de fer-se càrrec de la guarda de l'infant o l'adolescent i no la vulguin assumir o bé quan la vulguin assumir però no estiguin en condicions per fer-ho, llevat dels casos excepcionals en què la guarda voluntària es pugui prorrogar més enllà del termini de dos anys.

c) El risc per a la vida, la salut i la integritat física de l'infant o l'adolescent, en particular quan es produeixin maltractaments físics greus, abusos sexuals o negligència greu en el compliment de les obligacions alimentàries i de salut per part dels membres de la unitat familiar, o de tercers amb el consentiment dels membres.

d) La identificació de l'infant o l'adolescent com a víctima de tràfic d'éssers humans o de qualsevol forma d'explotació i qualsevol altres de naturalesa anàloga amb el coneixement, el consentiment o la tolerància dels pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela o la guarda.

e) L'existència d'un conflicte d'interessos amb els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat quan aquesta situació pugui derivar en una situació de desemparament de l'infant o l'adolescent.

f) L'existència d'un consum reiterat de substàncies amb potencial addictiu o l'execució d'un altre tipus de conductes addictives de manera reiterada per part de l'infant o l'adolescent amb el coneixement, el consentiment o la tolerància dels pares i mares o les persones que n'exerceixin la

tutela, la guarda o l'acolliment. A aquests efectes, s'entén que existeix aquest consentiment o tolerància quan no s'han fet els esforços necessaris per pal·liar aquestes conductes, com ara sol·licitar assessorament o col·laborar suficientment amb el tractament, un cop conegudes les conductes esmentades.

g) Els perjudicis greus al nadó causats per maltractament prenatal.

h) El risc per a la salut mental de l'infant o l'adolescent, la integritat moral i el desenvolupament de la seva personalitat a causa del maltractament psicològic continuat o de la falta d'atenció greu i crònica de les seves necessitats afectives o educatives per part dels pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela o la guarda. Quan aquesta manca d'atenció estigui condicionada per un trastorn mental greu, per un consum habitual de substàncies amb potencial addictiu o per altres conductes addictives habituals, es valorarà com un indicador de desemparament l'absència de tractament per part dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat o la manca de col·laboració suficient durant aquest tractament.

i) L'incompliment o l'exercici impossible o inadequat dels deures de guarda com a conseqüència del deteriorament greu de l'entorn o de les condicions de vida familiars, quan donin lloc a circumstàncies o comportaments que perjudiquin el desenvolupament de l'infant o l'adolescent o la seva salut mental.

j) La inducció a la mendicitat, delinqüència o prostitució, o qualsevol altra explotació de l'infant o l'adolescent de naturalesa o gravetat similar.

k) L'absència d'escolarització o falta d'assistència reiterada i no justificada adequadament al centre educatiu i la permissivitat continuada o la inducció a l'absentisme escolar durant les etapes d'escolarització obligatòria.

l) Qualsevol altra situació greument perjudicial per a l'infant o l'adolescent que derivi de l'incompliment o de l'exercici impossible o inadequat de la pàtria potestat, la tutela o la guarda, les conseqüències de la qual no es puguin evitar mentre romangui en el seu entorn de convivència.

3. Altres factors per tenir en compte en relació amb la situació de desemparament són els següents:

a) En cap cas no s'ha de separar un infant o un adolescent dels seus pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela o la guarda per raó d'una diversitat funcional de l'infant o l'adolescent, d'ambdós progenitors o d'un d'ells, sempre que no vagi acompanyada de factors de desemparament.

b) Es considera un indicador de desemparament tenir un germà o germana declarat en aquesta situació, llevat que les circumstàncies familiars hagin canviat.

c) La situació de pobresa dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat no es pot tenir en compte per a la valoració de la situació de desemparament, si bé cal tenir present la situació de precarietat econòmica en els casos en què concorri amb altres

factores que determinin una situació de desemparament tal com la defineix la legislació estatal.

d) S'evitarà la separació de germans, especialment dins del mateix rang d'edat, excepte per causes excepcionals que hauran de ser especialment motivades en la resolució administrativa i aprovades judicialment.

Article 122

Administració i òrgans competents

1. Corresponen als consells insulars, en qualitat d'entitat pública, en l'àmbit territorial respectiu, totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques en les situacions de desemparament.

2. Cada entitat pública, d'acord amb la potestat d'autoorganització pròpia, ha de determinar els òrgans amb competències en la matèria.

Article 123

Valoració i necessitat del procediment

Tant la declaració de la situació de desemparament com l'adopció de qualsevol mesura de protecció, atès l'interès superior de la persona menor d'edat, s'han d'adoptar mitjançant una resolució administrativa motivada, amb l'observança dels procediments regulats en els articles següents.

Secció 2a *Actuacions prèvies*

Article 124

Comprovacions inicials i investigació prèvia

1. Abans d'iniciar el procediment per declarar el desemparament, segons les dades disponibles o la comunicació rebuda, es poden fer les primeres indagacions per a la comprovació inicial dels fets i la investigació prèvia que dugui a reunir tota la informació disponible, amb l'objecte de fer una primera valoració de la situació sociofamiliar i valorar si el cas és competència de l'entitat pública de protecció de menors.

2. Sempre que sigui possible, les actuacions prèvies han d'incloure una primera trobada amb l'infant o l'adolescent i amb els pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela o la guarda, així com amb persones significatives de l'entorn familiar o comunitari, per part d'un professional tècnic.

3. Totes les actuacions prèvies, de les quals ha de quedar completa i puntual constància per escrit, han de concloure en el menor temps possible i, en tot cas, en el termini màxim d'un mes.

Secció 3a

Procediment ordinari per a la declaració de la situació de desemparament

Article 125

Iniciació del procediment

1. El procediment per a la declaració de desemparament i assumptió de la tutela s'ha d'iniciar d'ofici per acord de l'òrgan competent de l'entitat pública, quan tengui coneixement

de l'existència d'un infant o un adolescent que es pugui trobar en una de les situacions que l'ordenament jurídic descriu com a desemparament.

2. L'acord d'incoació en tot cas ha de ser motivat i es pot adoptar a iniciativa pròpia, per ordre judicial, a petició raonada d'un altre òrgan o d'una altra administració pública o del Ministeri Fiscal o per denúncia d'un particular. En aquest darrer cas no és obligatori notificar l'acord al denunciant. A l'efecte d'aquesta llei, s'entén que les notificacions realitzades mitjançant el Registre Unificat de Maltractament Infantil de les Illes Balears es troben dins del supòsit d'iniciació del procediment a petició raonada d'un altre òrgan o d'una altra administració pública. Aquesta petició no vincula l'òrgan competent per iniciar el procediment, si bé ha de comunicar a l'òrgan o a l'administració pública que l'hagi formulada l'inici del procediment o bé els motius pels quals, si escau, no és procedent la iniciació. Igualment, l'òrgan competent per iniciar el procediment, abans d'iniciar-lo, pot sol·licitar a l'òrgan o a l'administració pública que hagi formulat la petició que la complementi o la millori.

3. En l'acord d'incoació es poden adoptar totes les accions de protecció necessàries per garantir la integritat física i moral de l'infant o l'adolescent.

4. L'acord d'incoació ha d'incloure la designació de l'instructor o instructora de l'expedient com a responsable del cas i de la tramitació de l'expedient, que ha de ser un dels tècnics del departament o de l'àrea competent en matèria de persones menors d'edat de l'entitat pública competent, el qual pot formar part d'un equip multidisciplinari.

Article 126

Instrucció del procediment

1. Una vegada adoptat i notificat l'acord d'incoació del procediment, correspon a l'instructor o instructora la realització dels actes necessaris per a la determinació, el coneixement i la comprovació de la situació de desemparament.

2. A aquest efecte, l'instructor o instructora demanarà informes sanitaris, psicològics, sociofamiliars, educatius, legals i tots els que es considerin oportuns sobre l'infant o l'adolescent i la seva família, en els quals hagi de fonamentar la seva proposta tècnica a l'òrgan competent per resoldre el procediment. Els informes hauran de ser incorporats a l'expedient.

3. Igualment, es duran a terme les entrevistes, les exploracions, les visites domiciliàries i la resta d'actuacions que es considerin oportunes per a la valoració de l'infant o l'adolescent, les seves necessitats i les seves circumstàncies sociofamiliars.

Article 127

Al·legacions

Els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, i els adolescents i els infants quan tinguin complerts dotze anys o judici suficient segons l'instructor o instructora de l'expedient, en qualsevol moment del procediment anterior al tràmit d'audiència poden formular al·legacions, aportar documents o altres elements de judici i, en general, servir-se de tots els mitjans de prova admissibles en dret que considerin convenients per a la millor

defensa dels seus drets i interessos. L'administració pública informará expressament d'aquest dret en l'acte o resolució d'inici del procediment.

Article 128

Tràmit d'audiència

1. En la instrucció del procediment de declaració de desemparament, mitjançant compareixença personal davant l'instructor o instructora de l'expedient, es donarà audiència als pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat i a la persona menor d'edat afectada si té la maduresa suficient i, en tot cas, si té més de dotze anys. A aquest efecte, els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat estan obligats a comparèixer a la seu administrativa a la qual se'ls convoqui. En cas d'incompareixença es tindrà per realitzat el tràmit i continuarà el procediment.

2. S'ha d'estendre una acta de la compareixença, amb les manifestacions de les persones interessades, per incorporar-la a l'expedient.

Article 129

Proposta de resolució

Una vegada completada la instrucció de l'expedient, en el termini de deu dies, l'instructor o instructora ha de trametre a la comissió de desemparament i tutela competent una proposta de resolució, juntament amb la proposta de pla individualitzat de protecció i la resta de l'expedient, per sol·licitar-ne el dictamen.

Article 130

Comissió de desemparament i tutela

1. A cada illa de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha d'existir, com a mínim, una comissió de desemparament i tutela integrada en l'organigrama de l'entitat pública competent.

2. La comissió de desemparament i tutela té, entre altres funcions que se li puguin atribuir, les següents:

a) Emetre dictamen sobre els expedients de desemparament que se sotmeten a la seva consideració.

b) Emetre dictamen sobre la proposta de modificació de la mesura de desemparament o tutela imposada a un infant o un adolescent o, si escau, del pla individualitzat de protecció.

c) Emetre dictamen sobre la proposta de cessament de la declaració de desemparament.

d) Donar a conèixer a tots els integrants de la comissió els casos de desemparament que estiguin en fase de valoració, d'intervenció o de seguiment.

e) Dur a terme altres funcions que es puguin determinar reglamentàriament o que li encomani l'entitat local que la constitueixi.

3. La composició, les funcions i el règim de funcionament es determinaran normativament. No obstant això, quant a la composició, si un adolescent es troba complint alguna de les

mesures de justícia juvenil que preveu la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal del menor, hi ha de participar, amb veu però sense vot, el tècnic o tècnica responsable de l'execució.

Article 131

Resolució del procediment

1. El procediment de declaració de desemparament i assumpció de la tutela finalitza per la resolució motivada de l'òrgan competent en què es declara o es desestima la situació de desemparament i assumpció de la tutela. Si escau, la resolució pot ordenar l'arxivament de l'expedient, la derivació de la intervenció amb l'infant o l'adolescent i la seva família a un altre òrgan o recurs, o l'adopció d'una altra mesura de protecció més adequada.

2. La resolució que es dicti ha de ser motivada. Concretament, la que declari el desemparament i disposi l'assumpció de la tutela sobre l'infant o l'adolescent ha de fer referència a les causes que hagin donat lloc a la intervenció de l'administració i als efectes d'aquesta declaració.

3. La resolució que posi fi al procediment de declaració de desemparament i assumpció de la tutela serà executiva des de la data en què es dicti.

4. Es pot recórrer contra la resolució davant la jurisdicció civil d'acord amb la legislació vigent i se n'informarà a les parts interessades.

Article 132

Notificació i comunicació de la resolució

1. La resolució administrativa que posi fi al procediment s'ha de notificar als pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat i a la persona menor d'edat afectada si té la maduresa suficient i, en tot cas, si té més de dotze anys, immediatament, sense sobrepassar el termini màxim de 48 hores en el cas que es declari la situació de desemparament.

2. Igualment s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal i, si escau, al jutge o jutgessa que hagi dictat la tutela ordinària.

3. Quan el procediment s'hagi incoat a petició raonada d'un altre òrgan o d'una altra administració pública, se li ha de comunicar la decisió mitjançant una notificació que contengui una indicació sumària del contingut de la resolució que posi fi al procediment.

Article 133

Auxili judicial i policial

1. Quan, per l'oposició dels pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de l'infant o l'adolescent, o per l'existència de qualsevol altre impediment greu, s'obstaculitzi o s'impossibiliti la investigació del cas o l'execució de les mesures de protecció ja acordades, l'entitat pública ha de dur a terme les actuacions adients per remoure l'impediment, fer efectives les mesures i, en els casos en què el tipus d'actuació ho requereixi, sol·licitar a l'autoritat judicial que disposi el que sigui necessari per fer-les efectives; tot això sens perjudici de les intervencions immediates que es puguin dur a terme per

evitar els riscos imminents per a la vida o la integritat de l'infant o l'adolescent i garantir l'exercici dels seus drets essencials.

2. Tota persona física o jurídica, pública o privada, està obligada a col·laborar amb l'entitat pública per poder executar i fer efectives les mesures jurídiques de protecció adoptades per resolució administrativa.

3. Així mateix, se sol·licitarà la cooperació i l'assistència dels cossos i forces de seguretat quan les actuacions d'investigació no es puguin dur a terme o les mesures protectores acordades no es puguin executar amb els mitjans de què disposi l'autoritat administrativa competent.

Article 134

Tutela de l'infant o l'adolescent

1. D'acord amb l'article 172 del Codi Civil, l'assumpció de la tutela atribuïda a l'entitat pública comporta la suspensió de la pàtria potestat o de la tutela ordinària. No obstant això, són vàlids els actes de contingut patrimonial que duen a terme els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela en representació de l'infant o l'adolescent i en el seu interès.

2. L'òrgan competent de l'entitat pública, si ho creu pertinent, pot sol·licitar a l'autoritat judicial la privació de la pàtria potestat o la remoció de la tutela, així com exercir les accions civils i penals necessàries tendents a la defensa dels interessos de l'infant o l'adolescent.

3. En cas que l'autoritat judicial resolgui la privació de la pàtria potestat o la remoció de la tutela, l'òrgan competent assumirà totes les funcions tutelars sobre l'infant o l'adolescent, mentre no es constitueixi la tutela ordinària segons les regles generals del Codi Civil, l'infant o l'adolescent no sigui adoptat, no s'emancipi o no arribi a la majoria d'edat.

4. L'assumpció de les funcions tutelars en virtut de sentència ferma es desenvoluparà amb els límits que estableix la legislació vigent i, en tot cas, de la manera determinada en la resolució judicial.

5. Quan els infants o els adolescents estiguin desemparats i tenguin assumida la tutela l'entitat pública, rebran immediatament una primera atenció per a la seva observació i diagnòstic en el centre de primera acollida, en règim d'acolliment en família externa o aliena en llar funcional o amb acollida professional o centre terapèutic. En el cas que els infants o els adolescents estiguin en centres de primera acollida, la durada de l'estada no pot ser superior a sis mesos. Excepcionalment, es pot perllongar aquest període el temps que sigui necessari en els casos en què ho exigeixi l'interès superior de la persona menor d'edat, la qual cosa ha de quedar suficientment justificada en l'expedient.

Secció 4a

Tramitació urgent del procediment

Article 135

Tramitació urgent del procediment

1. Quan, de la primera informació disponible o en qualsevol moment de la instrucció del procediment, es constati la situació crítica en què es troba un infant o un adolescent, es consideri

l'existència d'un risc greu i imminent per a la seva integritat física o psíquica o es dedueixi la necessitat d'una intervenció sense demora, l'òrgan competent podrà, amb caràcter d'urgència, dictar una resolució de guarda provisional o de declaració de desemparament i assumpció de la tutela, si es compleixen els requisits que estableix el Codi Civil.

2. Quan s'assumeixi la guarda provisional de l'infant o l'adolescent, s'ha de procedir simultàniament a practicar les diligències necessàries per identificar l'infant o l'adolescent, investigar les seves circumstàncies i constatar, si escau, la situació real de desemparament. Aquestes diligències s'han de practicar en el termini més breu possible, durant el qual s'ha de procedir, si escau, a la declaració de la situació de desemparament i la consegüent assumpció de la tutela o la promoció de la mesura de protecció procedent. Si existeixen persones que, per la relació amb l'infant o l'adolescent o per altres circumstàncies, poden assumir la tutela en el seu interès, es promourà el nomenament d'un tutor o titora d'acord amb les regles ordinàries que estableix el Codi Civil.

3. En els casos en què s'hagi declarat el desemparament i s'hagi assumit la tutela cautelar de l'infant o l'adolescent, la tramitació continuarà, posteriorment, de conformitat amb el que estableix el procediment ordinari per completar la instrucció, confirmar la declaració de desemparament o declarar l'extinció de la tutela constituïda inicialment.

4. Si hi ha obstrucció, per part dels responsables de l'infant o l'adolescent, de les primeres actuacions o comprovacions, o manca de col·laboració, si aquests comportaments posen en risc la seguretat de l'infant o l'adolescent, i la negativa a participar en l'execució de les mesures dictades, quan faciliti el manteniment, la cronificació o l'agreujament de la situació de desprotecció, es pot fonamentar la declaració formal de desemparament.

Secció 5a

Revocació, oposició i cessament del desemparament i cessament de la tutela

Article 136

Revocació, oposició i cessament del desemparament

1. D'acord amb l'article 172.3 del Codi Civil, l'entitat pública, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal o de la persona o entitat interessada, en qualsevol moment pot revocar la declaració de la situació de desemparament i decidir el retorn de l'infant o l'adolescent amb la seva família, sempre que s'entengui que és el més adequat per al seu interès i quedi acreditada en l'expedient administratiu la desaparició de les circumstàncies que hagin donat lloc a la declaració. Aquesta decisió s'ha de notificar al Ministeri Fiscal.

2. Els pares i mares que tinguin suspesa la pàtria potestat o els tutors que tinguin suspesa la tutela d'acord amb l'article 172.1 del Codi Civil, durant el termini de dos anys des de la notificació de la resolució administrativa per la qual es declara la situació de desemparament, poden sol·licitar a l'entitat pública el cessament de la suspensió i que quedi revocada aquesta declaració si han canviat les circumstàncies que l'havien motivat i entenen que es troben en condicions d'assumir novament la pàtria potestat o la tutela. Igualment,

durant el mateix termini poden oposar-se a les decisions que s'adoptin respecte de l'infant o l'adolescent.

3. La sol·licitud de les persones interessades de revocació del desemparament es pot tramitar d'acord amb les regles del procediment de tramitació simplificada previst en la legislació reguladora del procediment administratiu comú. La revocació de la situació de desemparament d'ofici per part de l'entitat pública requereix, en tot cas, un informe favorable de la comissió de desemparament i tutela.

4. Una vegada passat el termini de dos anys des de la notificació de la resolució administrativa per la qual es declara la situació de desemparament, decaurà el dret dels pares i mares o les persones que exerceixen la tutela de les persones menors d'edat a oposar-se a les decisions o a les mesures que s'adoptin per a la protecció de l'infant o l'adolescent o a sol·licitar-ne la revocació.

Article 137

Cessament de la tutela

L'entitat pública cessarà en la tutela que exerceixi sobre els infants o els adolescents declarats en situació de desemparament quan constati, mitjançant els informes corresponents, la desaparició de les causes que n'hagin motivat l'assumpció, per algun dels supòsits prevists en els articles 276 i 277.1 del Codi Civil, i quan comprovi fefaentment alguna de les circumstàncies següents:

a) Que l'infant o l'adolescent s'ha traslladat voluntàriament a un altre país.

b) Que l'infant o l'adolescent es troba en el territori d'una altra comunitat autònoma i l'entitat pública corresponent ha dictat una resolució sobre la declaració de la situació de desemparament i n'ha assumit la tutela o la mesura de protecció corresponent, o entén que ja no cal adoptar mesures de protecció d'acord amb la situació de l'infant o l'adolescent.

c) Que han transcorregut sis mesos des que l'infant o l'adolescent ha abandonat voluntàriament el centre de protecció i es troba en parador desconegut. No obstant això, l'entitat pública competent ha d'activar tots els mecanismes necessaris per localitzar-lo.

Capítol IV **De la guarda**

Article 138

Assumpció de la guarda

L'entitat pública assumeix la guarda dels infants o els adolescents en els supòsits i amb l'abast que estableixen aquesta llei i la legislació civil de l'Estat.

Secció 1a *De la guarda voluntària*

Article 139

Guarda voluntària

1. L'entitat pública assumirà la guarda d'un infant o un adolescent durant el temps necessari a sol·licitud dels pares i

mares o les persones que n'exerceixin la tutela quan, per circumstàncies greus i transitòries degudament acreditades, no en puguin tenir cura.

2. El lliurament voluntari de la guarda s'ha de fer per escrit, amb constància que s'ha informat els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela de les persones menors d'edat de les responsabilitats que continuen mantenint respecte de l'infant o l'adolescent, del compromís de la família de sotmetre's, si escau, a la intervenció professional, així com de la forma en què l'entitat pública exercirà aquesta guarda i garantirà, en particular, a les persones menors d'edat amb diversitat funcional la continuïtat dels suports especialitzats que rebien o l'adopció d'altres de més adequats a les seves necessitats.

3. La resolució sobre l'assumpció de la guarda per part de l'entitat pública, així com sobre qualsevol variació posterior de la forma d'exercici corresponent, ha de ser motivada i s'ha de comunicar als pares i mares o a les persones que exerceixin la tutela de les persones menors d'edat i al Ministeri Fiscal.

4. La guarda voluntària té una durada màxima de dos anys, llevat que l'interès superior de la persona menor d'edat aconselli, excepcionalment, la pròrroga de la mesura per la previsible reintegració familiar en un termini breu de temps. Una vegada transcorregut el termini o la pròrroga, si s'escau, l'infant o l'adolescent ha de tornar amb els seus pares i mares o amb les persones que n'exerceixin la tutela. Si els seus responsables legals tenen les condicions de fer-se càrrec de la guarda i no la volen assumir, o bé si la volen assumir però no estan en condicions de fer-ho, l'infant o l'adolescent serà declarat en situació de desemparament.

5. La guarda voluntària es pot exercir en acolliment familiar o en acolliment residencial.

6. La situació de guarda temporal voluntària cessarà quan les persones que l'hagin sol·licitat manifestin la voluntat de recuperar-la, una vegada es comprovi la desaparició de les causes que n'hagin motivat l'assumpció.

Secció 2a **De la guarda de fet**

Article 140 **De la guarda de fet**

1. Els infants o els adolescents que es trobin en una situació de guarda de fet no seran declarats en desemparament si es constata que estan atesos adequadament i no hi concorren circumstàncies que requereixin l'adopció de mesures de protecció. En aquests casos, l'entitat pública ho ha de posar en coneixement del jutjat corresponent als efectes que preveu l'article 303 del Codi Civil.

2. És procedent la declaració de la situació de desemparament de l'infant o l'adolescent en situació de guarda de fet quan, a més d'aquesta circumstància, es produeixen els supòsits objectius de manca d'assistència prevists en els articles 172 i 239 bis del Codi Civil.

3. La tutela dels infants o els adolescents que es troben en situació de desemparament correspon per ministeri de la llei a

l'entitat pública. Això no obstant, es nomenarà un tutor o tutora d'acord amb les regles ordinàries quan hi hagi persones que, per la seva relació amb l'infant o l'adolescent o per altres circumstàncies, puguin assumir la tutela en el seu interès. En aquests casos, l'entitat pública que tenguí coneixement d'aquesta situació ho ha de posar en coneixement del fiscal o del jutjat corresponent als efectes que preveu l'article 303 del Codi Civil.

4. Cautelament, mentre es mantengui la situació de guarda de fet i fins que es constitueixi la mesura de protecció adequada, si és procedent, es poden atorgar judicialment facultats tutelars als guardadors. Igualment, es pot constituir un acolliment temporal en què els guardadors siguin acollidors.

Secció 3a **De la guarda judicial**

Article 141 **De la guarda judicial**

L'entitat pública assumirà la guarda d'un infant o un adolescent quan ho dicti el jutge o jutgessa en els casos en què sigui procedent legalment, i adoptarà la mesura de protecció corresponent.

Secció 4a **De la guarda provisional**

Article 142 **De la guarda provisional**

1. D'acord amb l'article 172.4 del Codi Civil, l'entitat pública pot assumir la guarda provisional d'un infant o un adolescent sense declaració prèvia de desemparament ni sol·licitud expressa dels pares i mares o de les persones que n'exerceixin la tutela, per resolució administrativa i amb comunicació al Ministeri Fiscal, mentre té lloc la pràctica de diligències necessàries per identificar l'infant o l'adolescent, investigar les seves circumstàncies i constatar, si escau, la situació real de desemparament. La resolució administrativa mitjançant la qual s'assumeix la guarda provisional d'un infant o un adolescent s'ha de notificar als pares i mares o a les persones que n'exerceixin la tutela i pot ser objecte de recurs en el termini de dos mesos des de la notificació davant la jurisdicció civil.

2. Aquestes diligències es practicaran en el termini més breu possible i, en tot cas, en un període no superior a quinze dies, durant el qual s'ha de procedir, si escau, a la declaració de la situació de desemparament i la consegüent assumpció de la tutela o la proposició de la mesura de protecció procedent. Si existeixen persones que, per la seva relació amb l'infant o l'adolescent o per altres circumstàncies, poden assumir la tutela en el seu interès, es promourà el nomenament d'un tutor o tutora d'acord amb les regles ordinàries.

3. La guarda provisional cessa per les mateixes causes que la tutela i, a més, per les següents:

a) La reintegració de l'infant o l'adolescent amb els seus pares i mares o les persones que n'exerceixin la tutela per la desaparició de les causes que n'hagin motivat l'assumpció.

b) La declaració de desemparament.

c) El nomenament d'un tutor o tutora d'acord amb les regles ordinàries.

Capítol V **Disposicions comunes a la guarda i a la tutela**

Secció 1a *Règim general*

Article 143

Principis d'aplicació de les mesures del sistema de protecció

En l'aplicació de qualsevol de les mesures del sistema de protecció cal ajustar-se als principis següents:

a) Prioritat de les mesures estables sobre les mesures temporals.

b) Prioritat de les mesures familiars sobre les residencials.

c) Prioritat de les mesures consensuades sobre les imposades.

Article 144

Formes d'exercici de la guarda

1. La guarda de l'infant o l'adolescent s'ha d'exercir, mitjançant l'acolliment familiar, l'acolliment residencial o la guarda amb fins d'adopció, amb subjecció al que estableixen aquesta llei i la legislació civil aplicable. La resolució de l'entitat pública en què es formalitza per escrit la mesura de guarda s'ha de notificar als pares i mares o a les persones que tinguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat no privats de la pàtria potestat o de la tutela, i s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal.

2. L'entitat pública de protecció de menors pot acordar i dur a terme qualsevol altra actuació que exigeixi l'interès superior de la persona menor d'edat, sempre en l'àmbit de les competències respectives i d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la legislació civil aplicable.

3. S'ha de cercar sempre l'interès superior de la persona menor d'edat i, quan això no sigui contrari a aquest interès, se n'ha de prioritzar la reintegració en la pròpia família i que la guarda dels germans i germanes es confïi a una mateixa institució o persona perquè romanguin units. La situació de l'infant o l'adolescent en relació amb la família d'origen, tant pel que fa a la guarda com al règim de visites i altres formes de comunicació, s'ha de revisar cada tres mesos en els casos d'infants de menys de tres anys, i cada sis mesos pel que fa als més grans i als adolescents.

4. En els casos de declaració de la situació de desemparament o d'assumpció de la guarda per resolució administrativa o judicial, l'entitat pública pot establir la quantitat que han d'abonar els pares i mares o les persones que exerceixin la tutela de les persones menors d'edat per contribuir, en concepte d'aliments i segons les seves possibilitats, a les despeses derivades de la cura i l'atenció de l'infant o l'adolescent, així com a les derivades de la responsabilitat civil que es puguin imputar a les persones menors d'edat per actes que hagin realitzat.

Article 145

Professional de referència

1. Quan un infant o un adolescent sigui declarat en desemparament o en guarda, se li assignarà un tècnic o tècnica de l'entitat pública competent, que serà el seu referent fins al cessament de la mesura de protecció que tengui imposada. El canvi de mesura de protecció no implica el canvi de tècnic o tècnica referent.

2. El professional de referència ha d'ajustar la seva actuació a l'ètica professional i al codi deontològic aplicable. Ha de procurar l'enteniment amb totes les parts pel bé suprem de l'interès de la persona menor d'edat. En el cas de discrepàncies entre el professional i les famílies o amb la persona menor d'edat quant a les actuacions que es desenvolupin, es pot acudir a la mediació per a la protecció infantil que preveu aquesta llei.

Article 146

Durada de les mesures i terminis de revisió

1. La durada de les mesures de protecció ha de ser la mínima per aconseguir els objectius que persegueixen i, en tot cas, la que s'indica a continuació:

a) Guarda voluntària familiar o residencial: durada màxima de dos anys, excepcionalment prorrogables per la previsible reintegració familiar en un termini breu de temps.

b) Acolliment familiar d'urgència: durada màxima no superior a sis mesos.

c) Acolliment familiar temporal: durada màxima de dos anys, llevat que l'interès superior de la persona menor d'edat n'aconselli la pròrroga per la previsible i immediata reintegració familiar o l'adopció d'una altra mesura de protecció definitiva.

d) Guarda amb fins d'adopció: termini per proposar l'adopció al jutjat de tres mesos des del dia en què s'hagi adoptat la delegació de la guarda amb fins d'adopció, prorrogable fins a un màxim d'un any.

e) Acolliment residencial: durada màxima per a infants de menys de sis anys no superior a tres mesos, amb caràcter general i d'acord amb la legislació estatal.

f) Guarda provisional: el termini més breu possible.

2. En qualsevol cas, les mesures seran revisables periòdicament:

a) Qualsevol mesura de protecció no permanent que s'adopti amb infants de menys de tres anys s'ha de revisar cada tres mesos.

b) Qualsevol mesura de protecció no permanent que s'adopti amb infants de més de tres anys i adolescents s'ha de revisar cada sis mesos.

c) En els acolliments permanents, el primer any, la revisió s'ha de fer com a mínim cada sis mesos i, a partir del segon any, com a mínim cada dotze mesos.

d) La mesura d'ingrés de l'infant o l'adolescent en un centre de protecció específic de persones menors d'edat amb problemes de conducta s'ha de revisar cada tres mesos. En aquest supòsit, cada tres mesos, l'entitat pública ha de trametre a l'òrgan judicial competent que n'ha autoritzat l'ingrés i al Ministeri Fiscal un informe motivat de seguiment que inclogui les entrades del llibre de registre d'incidències.

3. El pla individualitzat de protecció, en cas de situació de desemparament i guarda, ha de recollir la previsió de la durada de la mesura i dels terminis de revisió.

Article 147

Causes d'extinció de les mesures

1. Les mesures de protecció s'extingeixen per qualsevol de les causes següents:

a) En el cas de la guarda voluntària, perquè ha transcorregut el període o, si s'escau, la pròrroga establerta en la resolució administrativa corresponent.

b) Per resolució de l'òrgan competent, fonamentada en la desaparició de les circumstàncies que han motivat la mesura o en la necessitat de substituir-la per una altra classe de mesura protectora.

c) Per constitució de tutela ordinària sobre l'infant o l'adolescent.

d) Per resolució judicial ferma.

e) Per adopció de l'infant o l'adolescent.

f) Per emancipació de l'adolescent d'acord amb la legislació civil.

g) Per majoria d'edat.

h) Per defunció.

i) Pel trasllat voluntari a un altre país d'acord amb els protocols o convenis internacionals aplicables.

2. En els supòsits a), b) i d) anteriors, l'òrgan que acordi l'extinció de la mesura pot instar l'elaboració d'un programa de reinserció sociofamiliar que garanteixi i detalli les ajudes de qualsevol tipus necessàries.

Secció 2a

Pla individualitzat de protecció i programa de reintegració familiar

Article 148

Pla individualitzat de protecció

1. Si l'entitat pública assumeix la tutela o la guarda de l'infant o l'adolescent, ha d'elaborar, en un termini no superior a un mes, un pla individualitzat de protecció, que ha d'establir, com a mínim, els objectius, la previsió i el termini de les mesures d'intervenció per adoptar amb la família d'origen, inclòs, si escau, el programa de reintegració familiar que preveu l'article següent, i el termini de revisió de les mesures adoptades.

2. En els casos de nines o adolescents embarassades subjectes a mesures de protecció, el pla individualitzat corresponent ha de tenir en compte aquesta circumstància i la protecció del nou-nat.

3. En els casos de les adolescents entre 16 i 18 anys, que per poder interrompre la gestació necessiten el permís dels seus pares o tutors, quan l'administració sigui qui ostenta la tutela, s'atendran per defecte els desitjos i la voluntat de la menor embarassada.

Article 149

Programa de reintegració familiar

1. L'entitat pública aplicarà el programa de reintegració familiar de l'infant o l'adolescent quan, del pronòstic, es derivi la possibilitat de retorn a la família d'origen, sens perjudici del que disposa la normativa relativa a les persones menors d'edat estrangeres no acompanyades.

2. El programa de reintegració familiar ha d'incloure, en tot cas, un informe tècnic que valori l'evolució positiva de la família d'origen objectivament suficient per restablir la convivència familiar, que s'han mantingut els vincles i que el retorn no suposa riscos rellevants per a l'infant o l'adolescent.

3. En els casos d'acolliment familiar, per a la presa de la decisió sobre el retorn de l'infant o l'adolescent a la família d'origen, s'han de ponderar el temps transcorregut i la integració en la família acollidora i en el seu entorn social i educatiu, així com el desenvolupament de vincles afectius amb aquesta família.

4. Quan es procedeixi a la reunificació familiar, els serveis socials comunitaris faran un seguiment posterior de la família de l'infant o l'adolescent durant un període mínim d'un any des del cessament de la mesura, en la forma que es determini reglamentàriament.

Secció 3a

Règim comú de l'acolliment

Article 150

Tipus d'acolliment

1. L'acolliment pot ser familiar o residencial.

2. D'acord amb el principi de prioritat de l'adopció de mesures de protecció familiars sobre les mesures de protecció residencials, s'ha de prioritzar l'acolliment familiar i, si no és possible o convenient per a l'interès de l'infant o l'adolescent, s'ha d'optar per l'acolliment residencial.

3. L'acolliment familiar l'han d'exercir les persones que determini l'entitat pública. L'acolliment residencial l'han d'exercir el director o directora o persona responsable del centre on estigui acollit l'infant o l'adolescent.

Article 151

Constitució de l'acolliment

1. Els acolliments es constitueixen per resolució administrativa de l'entitat pública o mitjançant una resolució judicial segons el que preveu la regulació estatal vigent.

2. La resolució ha de ser motivada i establir el tipus d'acolliment, la forma en què s'ha d'exercir i la durada.

Article 152

Règim general

1. Llevat que sigui contrari al seu interès, s'ha de prioritzar que la guarda dels germans i germanes es confii a una mateixa institució o persona perquè romanguin junts.

2. L'entitat pública competent que tengui infants o adolescents sota la seva guarda o tutela ha d'informar periòdicament els pares i mares o les persones que en tinguin atribuïda la tutela o la guarda sobre la situació dels infants o els adolescents si no hi ha una resolució judicial que ho prohibeixi. Igualment, s'ha de notificar als pares i mares o a les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat qualsevol modificació o canvi de la mesura de protecció que tengui imposada l'infant o l'adolescent.

3. S'ha de facilitar la comunicació entre l'infant o l'adolescent i la seva família natural, per possibilitar-ne el futur reintegrament.

4. L'entitat pública ha de regular les visites i les comunicacions que corresponguin als pares i mares, avis i àvies, germans i germanes i persones properes respecte dels infants i adolescents dels quals tengui la tutela, i en pot adoptar motivadament, en interès de l'infant o l'adolescent, la suspensió temporal amb l'audiència prèvia dels afectats així com de la persona menor d'edat si té la maduresa suficient i, en tot cas, si té més de dotze anys, amb la notificació immediata al Ministeri Fiscal. L'infant o l'adolescent, els afectats i el Ministeri Fiscal es poden oposar a aquestes resolucions administratives de conformitat amb la Llei d'enjudiciament civil.

5. La tutela, la guarda i l'acolliment s'exerceixen sota la vigilància, l'assessorament i l'ajuda de l'òrgan competent i sota la vigilància superior del Ministeri Fiscal, d'acord amb el que estableix el Codi Civil.

Article 153

Delegació de la guarda per a estades, sortides de cap de setmana o vacances

1. L'entitat pública pot acordar, en relació amb l'infant o l'adolescent en acolliment familiar o residencial, quan sigui convenient al seu interès, estades, sortides de cap de setmana o vacances amb famílies o amb institucions dedicades a aquestes funcions. Aquestes mesures s'han d'acordar una vegada s'hagi oït i escoltat la persona menor d'edat d'acord amb el que assenyala l'article 23 d'aquesta llei.

2. A aquest efecte, només se seleccionaran persones o institucions adequades a les necessitats de l'infant o l'adolescent d'acord amb els criteris i els requisits establerts reglamentàriament.

3. La delegació de la guarda per a estades, sortides de cap de setmana o vacances n'ha de contenir les condicions i la informació necessària per assegurar el benestar de l'infant o l'adolescent, especialment totes les mesures restrictives que hagi establert l'entitat pública o el jutge o jutgessa. Aquesta mesura s'ha de comunicar als pares i mares o a les persones que

tenguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat, sempre que no hagin estat privats de l'exercici de la pàtria potestat o remoguts de l'exercici de la tutela, així com a les persones acollidores.

Article 154

Drets dels infants i els adolescents en acolliment

1. D'acord amb l'article 21 bis de la Llei Orgànica de protecció jurídica del menor, l'infant o l'adolescent acollit, amb independència de la modalitat d'acolliment en què es trobi, té dret a:

a) Ser oït i escoltat i, si escau, ser part en el procés d'oposició a les mesures de protecció i declaració en situació de desemparament d'acord amb la normativa aplicable, segons la seva edat i maduresa. Per a això, té dret a ser informat i notificat de totes les resolucions de formalització i cessament de l'acolliment.

b) Ser reconegut com a beneficiari del dret d'assistència jurídica gratuïta quan es trobi en situació de desemparament.

c) Dirigir-se directament a l'entitat pública i ser informat de qualsevol fet transcendent relatiu a l'acolliment. Aquest dret inclou el dret a comunicar-se directament amb el seu tècnic o tècnica de referència, sense intermediaris i sense cap limitació.

d) Relacionar-se amb la seva família d'origen en el marc del règim de visites, relació i comunicació establert per l'entitat pública.

e) Conèixer progressivament la seva realitat sociofamiliar i les seves circumstàncies per facilitar-ne l'assumpció.

f) Rebre amb la suficient anticipació la informació, els serveis i els suports generals necessaris per fer efectius els drets dels infants i els adolescents amb diversitat funcional.

g) Posar en coneixement del Ministeri Fiscal les reclamacions o queixes que consideri sobre les circumstàncies del seu acolliment.

h) Rebre el suport educatiu i psicoterapèutic de l'entitat pública per superar trastorns psicosocials d'origen, mesura aplicable tant en acolliment residencial com en acolliment familiar.

i) Rebre el suport educatiu i psicoterapèutic necessari.

j) Accedir al seu expedient i conèixer les dades sobre els seus orígens i parents biològics, una vegada hagi assolit la majoria d'edat o hagi obtingut l'emancipació.

2. En el supòsit d'acolliment familiar, a més, té els drets següents:

a) Participar plenament en la vida familiar de la família acollidora.

b) Mantenir relació amb la família acollidora després del cessament de l'acolliment si l'entitat pública entén que convé al seu interès superior i sempre que ho consenti la persona menor d'edat si té prou maduresa i, en tot cas, si té més de

dotze anys, així com la família d'acolliment i la d'origen o, si escau, la família adoptiva o d'acolliment permanent.

c) Sol·licitar informació o demanar, per si mateix, si té la maduresa suficient, el cessament de l'acolliment familiar.

Secció 4a **Acolliment familiar**

Article 155

Acolliment familiar

1. Mitjançant l'acolliment familiar es persegueix la integració i la plena participació de l'infant o l'adolescent en un nucli familiar estable i adequat a les seves necessitats per oferir en un marc de convivència, bé sigui amb caràcter temporal o permanent.

2. L'acolliment familiar, per raó de la vinculació de l'infant o l'adolescent amb la família acollidora, pot tenir lloc en la pròpia família extensa de l'infant o l'adolescent o en una família aliena.

3. A l'efecte d'aquesta llei, es considera família extensa aquella en què hi ha una relació de parentiu per consanguinitat o per afinitat fins al quart grau entre l'infant o l'adolescent i els sol·licitants de l'acolliment.

4. L'acolliment en família aliena pot ser especialitzat, entenent per aquest tipus d'acolliment el que es desenvolupa en una família en què algun dels membres disposa de qualificació, experiència i formació específica per desenvolupar aquesta funció respecte d'infants o adolescents amb necessitats o circumstàncies especials amb plena disponibilitat, i percep, per a això, la compensació econòmica corresponent, sense que en cap cas no suposi una relació laboral.

5. L'acolliment familiar, segons la durada i els objectius, es pot dur a terme en alguna de les modalitats següents:

a) Acolliment familiar d'urgència, principalment per a infants de menys de sis anys, amb una durada no superior a sis mesos, mentre es decideix la mesura de protecció familiar que correspongui.

b) Acolliment familiar temporal, de caràcter transitori, o bé perquè de la situació de l'infant o l'adolescent se'n preveu la reintegració en la seva pròpia família, o bé mentre s'adopti una mesura de protecció que tinguí un caràcter més estable, com ara l'acolliment familiar permanent o l'adopció. Aquest acolliment té una durada màxima de dos anys, llevat que l'interès superior de la persona menor d'edat aconselli la pròrroga de la mesura per la previsible i immediata reintegració familiar o l'adopció d'una altra mesura de protecció definitiva.

c) Acolliment familiar permanent, que es constitueix o bé quan s'acaba el termini de dos anys d'acolliment temporal perquè la reintegració familiar no és possible o bé directament en casos d'infants o adolescents amb necessitats especials o quan les circumstàncies de l'infant o l'adolescent i la seva família ho aconsellin. L'entitat pública pot sol·licitar al jutge o jutgessa que atribueixi a les persones acollidores permanents les facultats de la tutela que facilitin l'acompliment de les seves

responsabilitats, atenent, en tot cas, l'interès superior de la persona menor d'edat.

6. S'impulsaran campanyes de sensibilització des de l'administració per tal de fomentar l'acolliment familiar i així evitar la institucionalització dels menors.

7. L'administració competent crearà un registre de famílies acollidores.

Article 156

Acolliment professionalitzat

L'acolliment especialitzat pot ser professionalitzat si es compleixen els requisits esmentats de qualificació, experiència i formació específica i hi ha una relació laboral de les persones acollidores amb l'entitat pública.

Article 157

Formalització de l'acolliment familiar

1. L'acolliment familiar es formalitzarà per resolució de l'entitat pública que en tinguí la tutela o la guarda, amb la valoració prèvia de l'adequació de la família per a l'acolliment.

2. En aquesta valoració, s'han de tenir en compte la situació familiar i l'aptitud educadora, la capacitat per atendre adequadament les necessitats de tota índole de l'infant o l'adolescent, la congruència entre la motivació i la naturalesa i la finalitat de l'acolliment segons la modalitat, així com la disposició a facilitar el compliment dels objectius del pla individual de protecció i, si n'hi ha, del programa de reintegració familiar, i propiciar la relació de l'infant o l'adolescent amb la família de procedència.

3. El règim de visites pot tenir lloc en els espais de trobada familiars habilitats a l'efecte, quan ho aconsellin l'interès superior de la persona menor d'edat i el dret a la privacitat de les famílies de procedència i d'acollida. Aquests punts de trobada familiar s'han de desenvolupar reglamentàriament.

4. Quan el tipus d'acolliment ho aconselli, es valorarà l'adequació de l'edat de les persones acollidores amb la de l'infant o l'adolescent acollit, així com la relació prèvia, i es prioritzaran les persones que pertanyin a la seva família extensa i compleixin les condicions adequades per a l'acolliment, llevat que l'interès de l'infant o l'adolescent aconselli una altra cosa.

5. La resolució de formalització de l'acolliment familiar s'ha de trametre al Ministeri Fiscal en el termini màxim d'un mes juntament amb el document a què es refereix l'article següent d'aquesta llei.

Article 158

Document annex a la resolució de formalització de l'acolliment

A la resolució de formalització de l'acolliment familiar a què es refereix l'article anterior s'ha d'adjuntar un document annex que inclogui els punts següents:

a) La identitat de les persones acollidores i de l'infant o l'adolescent acollit.

- b) Els consentiments i les audiències necessàries.
- c) La modalitat de l'acolliment, la durada prevista, així com el caràcter d'acolliment en família extensa o en família aliena per raó de la vinculació de l'infant o l'adolescent amb la família o la persona acollidora.
- d) Els drets i els deures de cadascuna de les parts i, concretament:
 1. El règim de visites, estada, relació o comunicació, en el supòsit de declaració de desemparament de la família d'origen, que l'entitat pública pot modificar en atenció a l'interès superior de la persona menor d'edat, prèvia justificació mitjançant informe escrit comunicat a totes les parts.
 2. El sistema de cobertura per part de l'entitat pública dels danys que pateixi l'infant o l'adolescent o dels que pugui causar a tercers.
 3. L'assumpció per part de les persones acollidores de les despeses de manutenció, educació i atenció sociosanitària.
- e) El contingut del seguiment que, segons la finalitat de l'acolliment, ha de fer l'entitat pública, i el compromís de col·laboració de la família acollidora amb aquest seguiment.
- f) En el cas d'infants o adolescents amb diversitat funcional, els recursos de suport necessaris.
- g) La compensació econòmica, el suport tècnic i altres tipus d'ajudes que hagin de rebre les persones acollidores.
- h) El termini en què la mesura s'ha de revisar.

Article 159

Drets i deures de les persones acollidores familiars

1. Les persones acollidores familiars tenen els drets que els reconeix la legislació estatal i els deures que els imposa.
2. Concretament, les persones acollidores familiars tenen els drets següents:
 - a) Rebre informació sobre la naturalesa i els efectes de l'acolliment, així com preparació prèvia, seguiment i suport tècnic especialitzat durant l'acolliment i al final. En el cas d'infants o adolescents amb diversitat funcional, les persones acollidores tenen dret a orientació, acompanyament i suport adaptats a la diversitat funcional.
 - b) Ser oïdes i escoltades per l'entitat pública abans que adopti qualsevol resolució que afecti l'infant o l'adolescent, especialment abans de modificar o suspendre temporalment el règim de visites o de relació o comunicació amb la família d'origen.
 - c) Ser informades del pla individual de protecció i de les mesures de protecció que s'adoptin respecte de l'infant o l'adolescent relacionades amb l'acolliment, així com de les revisions periòdiques, i obtenir la informació de l'expedient de protecció de l'infant o l'adolescent que els resulti necessària per a l'exercici de les seves funcions, a excepció de les qüestions relacionades amb el dret a la intimitat de tercers i a la protecció de dades de caràcter personal.

d) Ser part en tots els processos d'oposició a les mesures de protecció i a la declaració de la situació de desemparament de l'infant o l'adolescent acollit i en tots els processos d'oposició relacionats amb la mesura d'acolliment familiar permanent amb funcions de tutela que tenguí formalitzada.

e) Cooperar amb l'entitat pública en els plans d'actuació i de seguiment establerts per a l'acolliment.

f) Disposar de la documentació identificativa, sanitària i educativa de l'infant o l'adolescent acollit.

g) Exercir tots els drets inherents a la guarda.

h) Ser respectades per l'infant o l'adolescent acollit.

i) Demanar l'auxili de l'entitat pública en l'exercici de les seves funcions.

j) Fer viatges amb l'infant o l'adolescent sempre que se n'informi l'entitat pública i aquesta no s'hi oposi.

k) Percebre una compensació econòmica mensual, que no tindrà en cap cas caràcter de subvenció i, si pertoca, altres tipus d'ajudes que s'hagin estipulat.

l) Facilitar a l'infant o l'adolescent acollit les mateixes condicions que als fills i filles biològics o adoptats, per fer ús de drets o obligacions familiars durant el temps que l'infant o l'adolescent hi convisqui.

m) Relacionar-se amb l'infant o l'adolescent en cessar l'acolliment, si l'entitat pública entén que convé al seu interès superior i ho consenten la família d'origen o, si escau, la família adoptiva o d'acolliment permanent, i l'adolescent o l'infant, si té prou maduresa i, en tot cas, si té més de dotze anys.

n) Tenir protegides les seves dades personals respecte de la família d'origen, d'acord amb la legislació vigent.

o) Formular queixes o suggeriments davant l'entitat pública, que s'han de tramitar en un termini inferior a trenta dies naturals i, en cas de sol·licitar audiència, ser oïdes i escoltades en el termini esmentat.

p) Tenir suport per afrontar les dificultats de convivència.

La família acollidora té els mateixos drets que l'administració reconeix a la resta d'unitats familiars.

3. Les persones acollidores familiars tenen els deures següents:

a) Vetllar pel benestar i l'interès superior de la persona menor d'edat, tenir-la en la seva companyia, alimentar-la, educar-la i procurar-li una formació integral en un entorn afectiu. En el cas d'un infant o un adolescent amb diversitat funcional, ha de continuar prestant els suports especialitzats que rebia o adoptar-ne d'altres de més adequats a les seves necessitats.

b) Escoltar l'infant o l'adolescent sempre abans de prendre decisions que l'afectin, si té la maduresa suficient i, en tot cas, si té més de dotze anys, sense cap exclusió per diversitat

funcional, i transmetre a l'entitat pública les peticions que pugui fer en la seva maduresa.

c) Assegurar la plena participació de l'infant o l'adolescent en la vida familiar.

d) Informar l'entitat pública de qualsevol fet transcendent en relació amb l'infant o l'adolescent.

e) Respectar i facilitar les relacions amb la família d'origen de l'infant o l'adolescent, en la mesura de les possibilitats de les persones acollidores familiars, en el marc del règim de visites establert a favor d'aquella família, i la reintegració familiar, si escau.

f) Col·laborar activament amb les entitats públiques en el desenvolupament de la intervenció individualitzada amb l'infant o l'adolescent i en el seguiment de la mesura, observant-ne les indicacions i les orientacions.

g) Respectar la confidencialitat de les dades relatives als antecedents personals i familiars de l'infant o l'adolescent.

h) Comunicar a l'entitat pública qualsevol canvi en la situació familiar relatiu a les dades i les circumstàncies que s'hagin pres en consideració com a base per a l'acolliment.

i) Garantir el dret a la intimitat i a la identitat de les persones menors d'edat acollides i el respecte a la seva pròpia imatge, així com vetllar pel compliment dels seus drets fonamentals.

j) Participar en les accions formatives que es proposin.

k) Col·laborar en el trànsit de la mesura de protecció de l'infant o l'adolescent a la reintegració en el seu entorn d'origen, a l'adopció o una altra modalitat d'acolliment, o a l'entorn que s'estableixi després de l'adopció d'una mesura de protecció més estable.

Les persones acollidores familiars tenen les mateixes obligacions respecte de l'infant o l'adolescent acollit que les que la llei estableix per als titulars de la pàtria potestat.

Article 160

Dinàmica de l'acolliment familiar

1. L'acolliment familiar produeix la plena participació de l'infant o l'adolescent en la vida de la família i imposa, a qui el rep, les obligacions de vetllar per ell, tenir-lo en la seva companyia, alimentar-lo, educar-lo i procurar-li una formació integral en un entorn afectiu.

2. Si sorgeixen problemes greus de convivència entre l'infant o l'adolescent i les persones a qui se n'ha confiat la guarda en acolliment familiar, aquest infant o adolescent, la persona acollidora, el Ministeri Fiscal, els pares i mares o les persones que en tinguin atribuïda la tutela que no estiguin privats de la pàtria potestat o de la tutela o qualsevol persona interessada poden sol·licitar a l'entitat pública la remoció de la guarda.

Article 161

Extinció de l'acolliment familiar

1. L'acolliment familiar s'extingeix per les causes generals contingudes en l'article 147 d'aquesta llei i en l'article 173.4 del Codi Civil i per les següents:

a) Si es produeixen la mort, la declaració formal d'absència o la incapacitat de la persona acollidora.

b) Si la integració, l'adaptació o la convivència de l'infant o l'adolescent en la família acollidora no ha estat positiva.

2. En aquests supòsits, l'òrgan competent ha de decidir sobre el manteniment de la mateixa mesura en una altra família o persona idònia o la substitució per una mesura alternativa.

Secció 5a

Guarda familiar amb fins d'adopció i proposta prèvia d'adopció

Article 162

Guarda familiar amb fins d'adopció

1. L'entitat pública pot formalitzar una guarda familiar amb fins d'adopció, sempre que les persones guardadores compleixin els requisits de capacitat necessaris per ser adoptants, hagin donat davant l'òrgan competent el seu consentiment a l'adopció i hagin estat preparades, declarades idònies i assignades per a aquesta adopció, i l'infant o l'adolescent es trobi en una situació jurídica favorable per ser adoptat.

2. L'entitat pública, abans de presentar la proposta d'adopció, delegarà la guarda amb fins d'adopció fins que es dicti la resolució judicial d'adopció, mitjançant una resolució administrativa degudament motivada, amb l'audiència prèvia dels afectats i de l'infant o l'adolescent si té la maduresa suficient i, en tot cas, si té més de dotze anys. Aquesta resolució s'ha de notificar als pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat no privades de la pàtria potestat o de la tutela.

3. Les persones guardadores amb fins d'adopció tenen els mateixos drets i obligacions que les persones acollidores familiars.

4. L'entitat pública suspèn el règim de visites i relacions amb la família d'origen quan s'iniciï el període de convivència preadoptiu, llevat que convengui una altra cosa a l'interès de l'infant o l'adolescent i excepte en els casos que preveu l'article 178.4 del Codi Civil. Contra aquesta resolució es pot exercir oposició d'acord amb l'article 780 de la Llei d'enjudiciament civil.

5. La guarda amb fins d'adopció és objecte de seguiment per part de professionals, els quals comproven l'atenció i la integració adequada de l'infant o l'adolescent en la família adoptiva.

6. Contra la resolució administrativa que disposi la delegació de la guarda amb fins d'adopció es pot formular oposició davant els tribunals civils en el termini de dos mesos, d'acord amb l'article 780 de la Llei d'enjudiciament civil.

Article 163**Proposta prèvia d'adopció**

1. En els casos de guarda familiar amb fins d'adopció, la proposta d'adopció al jutge o jutgessa s'ha de fer abans que transcorrin tres mesos des del dia en què s'hagi acordat la delegació de la guarda. No obstant això, quan l'entitat pública consideri necessari, segons l'edat i les circumstàncies de l'infant o l'adolescent, establir un període d'adaptació a la família, el termini de tres mesos es pot prorrogar fins a un màxim d'un any.

2. En el cas que el jutge o jutgessa no consideri procedent aquesta adopció, l'entitat pública ha de determinar la mesura protectora més adequada per a l'infant o l'adolescent.

Secció 6a
Acolliment residencial

Article 164**Supòsits en què és procedent l'acolliment residencial**

1. L'acolliment residencial té com a finalitat oferir una atenció integral en un entorn residencial als infants i als adolescents les necessitats materials, afectives i educatives dels quals no poden ser cobertes, almenys temporalment, en la seva pròpia família.

2. L'acolliment residencial s'ha de disposar per decisió judicial o mitjançant una resolució administrativa.

3. L'acolliment residencial té caràcter subsidiari respecte de qualsevol altra mesura de protecció i s'ha de constituir subsidiàriament quan, sens perjudici del que s'estableix per a la guarda voluntària en centre, l'òrgan competent entengui que l'infant o l'adolescent en situació de desprotecció ha de ser separat del seu entorn familiar i es produeixi qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que es prevegi que la situació de desprotecció serà transitòria.

b) Que la comissió de desemparament i tutela informi desfavorablement d'un acolliment familiar.

c) Que no hi hagi famílies o persones idònies per acollir l'infant o l'adolescent.

d) Que, tot i que es compleixin els requisits per a la guarda amb fins d'adopció, no s'hagi constituït.

4. Excepcionalment, en els casos d'urgència en què no es pugui acudir a l'autoritat administrativa o judicial, s'ha d'efectuar, no obstant això, l'ingrés de l'infant o l'adolescent i després s'ha de comunicar la incidència a l'òrgan competent tan aviat com sigui possible, amb la finalitat d'estudiar la situació de l'infant o l'adolescent i resoldre el que sigui procedent.

5. Tot ingrés en acolliment d'un infant o un adolescent en un centre s'ha de notificar per escrit, de manera immediata, als pares i mares no privats de la pàtria potestat o a les persones que en tinguin atribuïda la tutela o la guarda i, igualment, s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal.

6. Per afavorir que la vida de l'infant o l'adolescent es desenvolupi en un entorn familiar, preval la mesura d'acolliment familiar sobre la d'acolliment residencial per a qualsevol infant o adolescent, especialment per a infants de menys de sis anys.

7. No s'ha d'acordar l'acolliment residencial per a infants de menys de tres anys excepte en supòsits d'impossibilitat, degudament acreditada, d'adoptar la mesura d'acolliment familiar o quan aquesta mesura no convengui a l'interès superior de la persona menor d'edat. Aquesta limitació per acordar l'acolliment residencial s'aplicarà també als infants de menys de sis anys en el termini més breu possible. En tot cas, i amb caràcter general, l'acolliment residencial d'aquests infants no pot ser d'una durada superior a tres mesos.

8. Els criteris de selecció dels centres d'acolliment residencial de menors d'edat s'han d'establir reglamentàriament, però en qualsevol cas han de ser totalment oberts, tret que es tracti dels centres de protecció específics de menors amb problemes de conducta, estar integrats en un barri o comunitat i estar organitzats de manera que s'adeqüin a les característiques i les necessitats dels infants i els adolescents i permetin una atenció personalitzada.

9. L'acolliment residencial de persones menors d'edat amb greus deficiències o diversitats funcionals físiques o psíquiques, o alteracions psiquiàtriques que estiguin subjectes a alguna mesura de protecció ha de tenir lloc en centres específics en què es garanteixi un nivell adequat de prestacions assistencials, d'acord amb les seves necessitats.

Article 165**Formalització de l'acolliment residencial**

1. L'acolliment residencial s'adopta per resolució administrativa de l'entitat pública així com en virtut d'una diligència policial, judicial o del Ministeri Fiscal, prèvia en els casos d'un acolliment residencial d'urgència.

2. La resolució s'ha de notificar als pares i mares o persones que tinguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat, i comunicar al Ministeri Fiscal i al corresponent centre en què l'infant o l'adolescent hagi d'ingressar.

Article 166**Principis d'actuació administrativa en l'àmbit de l'acolliment residencial**

1. L'entitat pública i els serveis i els centres on es trobin els infants i els adolescents en acolliment residencial han d'actuar d'acord amb els principis rectoris d'aquesta llei, amb ple respecte als drets dels infants i els adolescents acollits.

2. Quan s'acordi l'acolliment residencial d'un infant o un adolescent, s'ha de procurar que el període d'acolliment sigui el més breu possible, llevat que convengui a l'interès de l'infant o l'adolescent, per afavorir el retorn a la família biològica, l'acolliment familiar, la tutela ordinària, l'adopció o l'emancipació, principalment en la primera infància.

3. L'entitat pública té les obligacions bàsiques següents:

a) Assegurar la cobertura de les necessitats de la vida quotidiana i garantir els drets dels infants i els adolescents acollits.

b) Disposar d'un pla individualitzat de protecció de cada infant o adolescent que estableixi clarament la finalitat de l'ingrés, els objectius i el termini per assolir-los; aquest pla ha de preveure la preparació de l'infant o l'adolescent, tant a l'arribada com a la sortida del centre.

c) Adoptar totes les decisions en relació amb l'acolliment residencial dels infants i els adolescents en el seu interès.

d) Fomentar la convivència i la relació entre germans, sempre que això redundi en els seus interessos, i procurar-ne l'estabilitat residencial, així com que l'acolliment tenguí lloc preferentment en un centre ubicat a l'illa d'origen de l'infant o l'adolescent.

e) Promoure la relació i la col·laboració familiar, i programar, a l'efecte, els recursos necessaris per possibilitar el retorn a la família d'origen, si es considera que aquest és l'interès de l'infant o l'adolescent. En aquest sentit, les visites entre les famílies i els infants o els adolescents s'han de fer preferentment en els centres residencials, tret que això sigui contrari als seus interessos.

f) Perseguir l'èxit escolar dels infants i els adolescents en acolliment residencial, potenciant-ne l'educació integral i inclusiva, amb una consideració especial a les necessitats dels infants i els adolescents amb diversitat funcional, i vetllar per la seva preparació per a la vida plena, especialment per la seva escolarització i formació. En el cas dels adolescents de setze a divuit anys, un dels objectius prioritaris és la preparació per a la vida independent, l'orientació i la inserció laboral.

g) Revisar periòdicament el pla individualitzat de protecció amb l'objecte de valorar l'adequació del recurs residencial a les circumstàncies personals de l'infant o l'adolescent.

h) Potenciar les sortides dels infants i els adolescents en caps de setmana i períodes de vacances amb les seves famílies d'origen o, quan això no sigui possible o procedent, amb famílies alternatives.

i) Promoure la integració normalitzada dels infants i els adolescents en els serveis i les activitats d'oci, culturals i educatives que transcorrin en l'entorn comunitari en què es troben.

j) Establir els necessaris mecanismes de coordinació amb els serveis socials especialitzats per al seguiment i l'ajust de les mesures de protecció.

k) Vetllar per la preparació per a la vida independent i promoure la participació dels infants i els adolescents en les decisions que els afectin, incloses la mateixa gestió del centre, l'autonomia i l'assumpció progressiva de responsabilitats.

l) Establir mesures educatives i de supervisió que garanteixin la protecció de les dades personals de l'infant o

l'adolescent en accedir a les tecnologies de la informació i la comunicació i a les xarxes socials.

4. L'entitat pública, per dur a terme les mesures d'acolliment residencial, pot establir convenis o acords de col·laboració amb entitats col·laboradores d'integració familiar que prevegin els sistemes de participació dels infants i els adolescents, sota la seva supervisió directa, sense que això suposi la cessió de la titularitat i la responsabilitat derivada de l'execució.

Article 167

Autorització, registre, acreditació i inspecció dels centres d'acolliment residencial

1. Els centres d'acolliment residencial per a persones menors d'edat situats al territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears, tant de titularitat pública com de titularitat privada, s'han d'ajustar al règim d'autorització, registre, acreditació i inspecció establert a la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears, i a les disposicions que la despleguen.

2. A l'efecte d'assegurar la protecció dels drets dels infants i els adolescents, l'entitat pública ha de dur a terme la inspecció i la supervisió dels centres i serveis anualment i sempre que ho exigeixin les circumstàncies.

3. L'entitat pública per a cada tipus de servei ha d'establir reglamentàriament els estàndards de qualitat i accessibilitat, que, com a mínim, han de ser els establerts en l'àmbit dels serveis socials.

4. L'entitat pública competent pot prestar els serveis d'acolliment residencial per a persones menors d'edat directament o mitjançant les fórmules que preveu la Llei 4/2009, especialment l'acció concertada.

Article 168

Els centres d'acolliment residencial

1. L'exercici de la guarda mitjançant acolliment residencial recau en el director o directora o, si no, en la persona responsable del centre on sigui acollit l'infant o l'adolescent.

2. Els centres d'acolliment residencial tenen les obligacions següents:

a) Dispensar a l'infant o l'adolescent un tracte afectiu i l'atenció i l'educació necessàries.

b) Disposar del personal necessari, que ha de tenir la titulació acadèmica corresponent a la seva professió, la competència i la preparació adequades.

c) Adaptar el seu projecte general a les característiques personals de cada infant o adolescent, mitjançant un projecte socioeducatiu individual, que persegueixi el seu benestar, el seu desenvolupament físic, psicològic, social i educatiu en el marc del pla individualitzat de protecció que defineixi l'entitat pública.

d) Tenir una normativa interna de funcionament i convivència que respongui a les necessitats reparadores, educatives i de protecció, i reculli un procediment de

formulació de queixes i reclamacions. Aquesta normativa ha de ser pública i accessible.

e) Administrar els medicaments que, si escau, necessitin els infants i els adolescents sota prescripció i seguiment mèdics, d'acord amb la praxi professional sanitària. A aquest efecte, s'ha de dur un registre amb la història mèdica de cada un dels infants i els adolescents.

Article 169

Normativa interna dels centres d'acolliment

1. El centre ha de disposar, com a mínim, de la documentació següent:

a) El projecte general del centre, que ha d'incloure, entre altres aspectes, els sistemes pedagògics i d'observació que s'han d'adoptar i les etapes previstes per a la reinserció així com la metodologia del treball educatiu i la documentació que permeti fer un seguiment sistemàtic de les intervencions i de l'avaluació corresponent.

b) El reglament d'organització i funcionament del centre.

c) El pla anual, el pressupost i la memòria de gestió.

d) El projecte educatiu individual de l'infant o l'adolescent.

2. Tots els centres i serveis d'atenció a infants i a adolescents s'han de regir per un reglament de règim intern o de funcionament, en el qual s'han de tenir presents els criteris i els principis d'aquesta llei, amb la finalitat que tant les persones menors d'edat com els pares i mares o les persones que n'exerceixin la guarda coneguin de manera clara els seus drets i les seves obligacions.

3. Tots els reglaments de règim intern han de ser supervisats per l'entitat pública.

4. Els reglaments de règim intern han d'establir, com a mínim:

a) La qualificació i les funcions de cada un dels professionals dels centres i el funcionament de l'equip educatiu.

b) El règim de visites i de contactes amb l'exterior.

c) La relació amb l'autoritat administrativa o judicial corresponent i el sistema d'informes.

5. Tota la normativa interna i la documentació a què fa referència aquest article han de ser públiques i accessibles d'acord amb el que preveu la normativa vigent.

Article 170

Classificació i tipus de centres d'acolliment residencial

1. Segons la titularitat, els centres d'acolliment residencial poden ser:

a) Centres de titularitat pública, de gestió directa de l'entitat pública.

b) Centres de titularitat privada amb contracte o concert amb l'entitat pública, a la qual corresponen l'autorització, l'acreditació, l'habilitació i la inspecció.

2. Segons el tipus de programa d'atenció residencial, els centres d'acolliment residencial poden ser:

a) Centres de primera acollida: centres de caràcter integral que proporcionen l'atenció immediata i transitòria a les persones menors d'edat que, davant d'una possible situació de desprotecció, requereixin la sortida urgent del seu medi familiar, amb la necessitat d'un diagnòstic que orienti les mesures que ha d'adoptar l'entitat pública competent en matèria de protecció de menors.

b) Centres d'acolliment per a persones menors d'edat estrangeres no acompanyades: centres destinats a acollir persones estrangeres menors d'edat que presentin una desprotecció i requereixin un recurs residencial específic a causa de les dificultats d'inserció motivades per les diferències idiomàtiques, culturals i socials. A aquestes persones els és aplicable la normativa específica en matèria d'estrangeria, especialment sobre les actuacions administratives per dur a terme i regularitzar la seva estada.

c) Centres d'acolliment residencial: centres destinats a acollir persones menors d'edat en situació de guarda o tutela amb necessitats residencials a curt, mitjà i llarg termini. Els centres s'han d'ubicar a residències, pisos, habitatges i llars segons l'edat i les característiques de les persones usuàries.

d) Centres residencials d'acció educativa especial: centres residencials d'acció educativa especial que tenen com a finalitat l'atenció integral especialitzada en infants i adolescents amb una mesura de protecció de guarda o tutela, entre els quals hi ha:

1. Els que atenen les persones menors d'edat que, per les seves disfuncions emocionals o conductuals o problemes d'addicció, no es poden adaptar a altres centres residencials ordinaris i necessiten una alta intensitat educativa reforçada per recursos humans.

2. Els que atenen persones menors d'edat que presenten una diversitat funcional psíquica, física o sensorial.

e) Centres de protecció específics de persones menors d'edat amb problemes de conducta: centres destinats a persones menors d'edat que estiguin en situació de guarda o tutela de l'entitat pública, diagnosticades amb problemes de conducta, que presentin conductes disruptives o dissocials recurrents, transgressores de les normes socials i dels drets de tercers, quan a més estigui justificat per les seves necessitats de protecció i determinat per una valoració psicosocial especialitzada. En aquests centres es pot preveure la utilització de mesures de seguretat i de restricció de llibertat o drets fonamentals.

Article 171

Drets dels infants i els adolescents acollits en centres

1. Els infants o els adolescents, mentre són acollits en centres d'acollida, tenen, respecte de les persones que els guarden, els mateixos drets i deures que els corresponen en la relació amb el tutor o tutora establerts en aquesta llei i en la legislació civil.

2. Especialment, tenen els drets següents:

- a) Ser informats dels seus drets i obligacions.
- b) Ser atesos sense discriminació per raó de naixement, edat, raça, ètnia, sexe, estat civil, orientació sexual, identitat de gènere, aptitud física o psíquica, estat de salut, llengua, cultura, religió, creença, ideologia o qualsevol altra condició o circumstància personal, econòmica o social, amb respecte als seus orígens i afavoriment de la conservació del seu bagatge cultural i religions.
- c) Tenir cobertes les necessitats bàsiques de la vida quotidiana que permetin el seu desenvolupament personal integral.
- d) Accedir als serveis necessaris per atendre totes les necessitats que exigeixi el desenvolupament adequat de la seva personalitat, sempre amb la prioritat d'atenció en la comunitat a través de la xarxa de serveis ordinaris.
- e) Gaudir en la seva vida quotidiana d'uns períodes equilibrats d'activitat, oci i son.
- f) Rebre un tracte digne per part del personal del centre i dels altres residents.
- g) Veure respectada la confidencialitat de les dades que consten en el seu expedient individual i el deure de reserva en l'ús d'aquestes dades.
- h) Mantenir relacions amb els seus familiars i persones significatives, sempre que això no sigui contrari al seu interès, i rebre visites al centre o en altres llocs que es determinin en cada cas.
- i) Veure respectada la seva privacitat i conservar les pertinences personals sempre que no siguin inadequades per al context educatiu, així com veure respectada la inviolabilitat de la seva correspondència i rebre i fer trucades telefòniques en privat, llevat que això posi en risc la seva protecció.
- j) Participar en l'elaboració o la modificació de les normes de convivència contingudes en el reglament de règim intern, així com en la programació i el desenvolupament de les activitats del centre.
- k) Ser oïts i escoltats en cas de queixa i de reclamació i rebre'n resposta, així com ser informats, en un llenguatge adaptat al seu nivell i capacitat d'entesa, de tots els sistemes d'atenció i de reclamació que té al seu abast, inclòs el dret d'audiència en l'entitat pública.
- l) Conèixer la seva situació legal en tot moment.
- m) Disposar d'un pla d'intervenció individualitzada, així com participar en l'elaboració i l'avaluació periòdica.
- n) Ser oïts i escoltats en les decisions transcendents que els afectin si tenen més de dotze anys en tot cas, o, si tenen judici suficient, també els infants que encara no hagin arribat a aquesta edat.

o) Participar en les avaluacions i els procediments d'inspecció dels quals sigui objecte el centre.

p) Ser atesos per personal qualificat per la seva formació i experiència.

q) Comptar amb la participació dels seus pares i mares en la seva atenció i en les decisions que els afectin, sempre que això no sigui contrari al seu interès.

r) No ser separat dels seus germans i romandre tots junts en el mateix centre, sempre que això no sigui contrari al seu interès. En cas de separació, s'han de facilitar els contactes periòdics entre germans, no inferiors a un mes, sempre que això no sigui contrari al seu interès.

s) Rebre el tractament adient amb relació a la reparació del dany sofert.

Article 172

Deures dels infants i els adolescents acollits en centres

Durant l'estada als centres d'acolliment o residencials, els infants i els adolescents tenen els deures següents:

a) Complir les normes de funcionament i de convivència del centre.

b) Respectar la dignitat i les funcions del personal del centre i dels altres residents.

c) Desenvolupar amb dedicació i aprofitament les activitats educatives, laborals i de formació, organitzades, dirigides i coordinades pel mateix centre d'acolliment o residencial, que formin part del seu projecte educatiu.

d) Fer un ús adequat de les instal·lacions i dels mitjans materials que es posin a la seva disposició.

e) Complir les mesures educatives correctores imposades, segons el que disposen els articles següents.

f) Sotmetre's, de conformitat amb el que estableix la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, als reconeixements i les proves mèdiques necessaris en garantia del dret a la salut del mateix infant o adolescent i del personal del centre i dels altres residents.

Article 173

Incompliment dels deures de convivència en el centre

Són incompliments dels deures de convivència per part dels infants i els adolescents les conductes següents:

a) L'incompliment de les normes de funcionament i de convivència del centre.

b) La promoció i la participació activa en actes o conductes que comportin l'alteració de l'ordre del centre o la insubordinació respecte del personal del centre.

c) L'abandonament del centre sense autorització o el fet d'intentar-ho reiteradament.

d) El fet de causar danys a les dependències, els materials i els efectes del centre o a les pertinences d'altres persones.

e) Els actes d'incorrecció o desconsideració envers els companys o el personal del centre.

f) Les faltes de puntualitat.

g) Qualsevol altra incorrecció que alteri el desenvolupament normal de la convivència en el centre.

Article 174

Mesures educatives

En cas d'incompliment dels deures de convivència, es poden aplicar les mesures educatives correctores següents:

a) Amonestació.

b) Privació d'activitats quotidianes de temps lliure, esportives o de caràcter lúdic, ja siguin diàries, de cap de setmana o especials, o limitació horària o d'incentius, per un període màxim de quinze dies naturals.

c) Realització d'activitats d'interès per a la col·lectivitat en el mateix centre, per un període màxim de quinze dies naturals.

Article 175

Incompliments de deures greument perjudicials per a la convivència

Són incompliments de deures greument perjudicials per a la convivència per part dels infants i els adolescents les conductes següents:

a) La introducció, la possessió o el consum en el centre de substàncies tòxiques, incloses substàncies psicotròpiques o estupefaents.

b) La introducció o la possessió en el centre d'armes o instruments especialment perillosos.

c) La sostracció de materials o efectes del centre o de pertinences d'altres persones.

d) Els actes greus d'indisciplina, les injúries o ofenses contra companys i la falta de respecte al personal del centre.

e) Les vexacions o humiliacions contra qualsevol membre del centre, especialment les que tenen una implicació de gènere, sexual, racial o xenòfoba, o es dirigeixen als companys del centre especialment vulnerables.

f) Les amenaces, les agressions físiques, les actuacions que atempten contra la integritat o que són perjudicials per a la salut comeses contra companys.

g) El deteriorament greu, causat intencionadament, de les dependències del centre, del material que conté o dels objectes i les pertinences dels altres membres del centre.

h) Els actes injustificats que alteren greument el desenvolupament normal de la convivència en el centre.

i) La comissió de conductes contràries als deures de convivència en el centre, de manera sistemàtica i reiterada.

Article 176

Mesures educatives en cas d'incompliments greument perjudicials

En cas d'incompliments de deures greument perjudicials per a la convivència, la persona que té la guarda de l'infant o l'adolescent pot aplicar les mesures educatives correctores següents:

a) Realització d'activitats d'interès per a la col·lectivitat en el mateix centre, per un període màxim d'un mes.

b) Privació d'activitats quotidianes de temps lliure, esportives o de caràcter lúdic, ja siguin diàries, de cap de setmana o especials, o limitació horària o d'incentius, per un període màxim d'un mes.

c) Separació del grup amb privació o limitació d'incentius per un període màxim de tres dies naturals.

d) Limitació de les sortides del centre d'acolliment.

Article 177

Criteris per a l'aplicació de les mesures educatives

Per a l'aplicació de les mesures educatives correctores, s'han de tenir en compte els criteris següents:

a) L'edat i les característiques de l'infant o l'adolescent.

b) El projecte educatiu individual.

c) El grau d'intencionalitat o negligència.

d) La reiteració de la conducta.

e) La pertorbació del funcionament del centre.

f) Els perjudicis ocasionats als altres residents, al personal o als béns o a les instal·lacions del centre.

Article 178

Audiència de la persona interessada

L'actuació educativa com a resposta als incompliments de deures ha de garantir sempre el dret de la persona interessada a ser informada i escoltada amb relació al fet.

Article 179

Contingut i funció de les mesures educatives

Les mesures educatives correctores han de tenir un contingut i una funció fonamentalment educativa i reparadora. No es poden aplicar mesures correctores que impliquin directament o indirectament càstigs corporals, privació de l'alimentació, privació del dret de visita de la família, privació del dret a l'educació obligatòria i d'assistència al centre escolar, o que atemptin contra la dignitat de l'infant o l'adolescent.

Article 180**Petició d'excuses i reparació dels danys**

La petició de disculpes a la persona ofesa, la restitució dels béns o la reparació dels danys poden donar lloc a la suspensió de les mesures educatives correctores, sempre que no es reiteri la conducta que es vol corregir.

Article 181**Aplicació de la mesura**

1. L'aplicació de la mesura educativa, que s'ha d'executar immediatament, correspon a l'educador o educadora que té al seu càrrec l'infant o l'adolescent, si es tracta d'una actuació educativa que s'aplica com a resposta a incompliments de deures de la convivència establerts en l'article 172 d'aquesta llei.

2. L'aplicació de la mesura educativa com a resposta a incompliments de deures greument perjudicials per a la convivència establerts en l'article 173 d'aquesta llei correspon al director o directora del centre mitjançant la instrucció d'un expedient disciplinari, en el qual s'ha de nomenar un instructor o instructora. En tots els casos s'ha de donar audiència a la persona infractora.

Article 182**Comunicació**

S'ha de donar compte immediatament de les mesures que s'imposin per conductes o actituds atemptatòries contra la convivència en l'àmbit residencial als pares i mares o a les persones que tinguin atribuïda la tutela o la representació legal de l'infant o l'adolescent i al Ministeri Fiscal.

Article 183**Infraccions penals**

Si l'incompliment de deures és susceptible de constituir una infracció penal, se n'ha de donar compte immediatament al Ministeri Fiscal, de conformitat amb la legislació sobre responsabilitat penal de les persones menors d'edat.

Article 184**Actuacions posteriors al final de la mesura**

1. Almenys durant l'any següent a la sortida de l'infant o l'adolescent d'un centre d'acolliment residencial, l'entitat pública n'ha de fer un seguiment per comprovar que la seva integració social i familiar sigui correcta i aplicar-hi l'ajuda tècnica necessària.

2. L'entitat pública pot sol·licitar la col·laboració dels serveis socials comunitaris, així com de qualssevol altres organismes i institucions públiques o privades que es considerin convenients.

Secció 7a**Mesures de transició a la vida adulta i a l'autonomia personal****Article 185****Transició a la vida adulta i a l'autonomia personal**

1. Les mesures de transició a la vida adulta i a l'autonomia personal consisteixen a oferir acompanyament en la inserció sociolaboral i d'habitatge per garantir una preparació progressiva per a la independència personal, d'acord amb les necessitats formatives i d'integració social i laboral de cada adolescent.

2. Fonamentalment, aquestes mesures es poden acordar respecte d'adolescents de més de setze anys, amb el seu consentiment, que es trobin amb escasses possibilitats de retorn al nucli familiar d'origen o sense perspectives d'integració en altres nuclis de convivència i que tinguin risc d'exclusió social en assolir la majoria d'edat.

3. D'acord amb l'article 6 de la Llei 7/2015, de 10 d'abril, per la qual s'estableix el marc regulador dels processos d'autonomia personal de menors que han estat sotmesos a una mesura de protecció o reforma, amb la finalitat d'afavorir el procés d'integració en desenvolupament, continuar l'atenció dispensada i mantenir els suports psicosocials necessaris, es pot prolongar la permanència en un centre dels joves que, acollits en règim residencial, arribin a la majoria d'edat. Aquesta prolongació es pot acordar quan els que arribin a la majoria d'edat compleixin els requisits, en la forma i en els terminis que estableix la llei esmentada.

Capítol VI**De l'adopció****Article 186****Adopció d'infants o adolescents**

1. Mitjançant la proposta d'adopció es promou la plena integració de l'infant o l'adolescent en una nova família, una vegada que s'ha constatat la inviabilitat de la reintegració i la permanència definitiva de l'infant o l'adolescent en el seu nucli familiar d'origen, sens perjudici del que estableix l'article 176.2 del Codi Civil.

2. En els casos de guarda amb fins d'adopció cal ajustar-se al que disposa l'article 162 d'aquesta llei.

3. L'adopció s'ha de constituir per resolució judicial, que sempre tindrà en compte l'interès de l'infant o l'adolescent adoptat i la idoneïtat de les persones adoptants per a l'exercici de la pàtria potestat.

4. Les actuacions administratives requerides per a la tramitació d'un expedient d'adopció o d'adopció internacional s'han d'ajustar, en tot cas, a la regulació prevista en l'ordenament jurídic vigent.

Article 187**Criteris d'aplicació**

1. Es promourà l'adopció de l'infant o l'adolescent quan, realitzada l'exhaustiva valoració de la seva situació i

circumstàncies i constatada la inviabilitat de la reintegració o permanència definitiva de l'infant o l'adolescent en el seu nucli familiar d'origen, respongui al seu interès i sigui la mesura més adequada per atendre les seves necessitats.

2. Amb independència de les actuacions que s'hagin de dur a terme davant el jutge o jutgessa, s'ha de donar audiència a l'adolescent o a l'infant si té la maduresa suficient i, en tot cas, si té més de dotze anys.

Article 188

Reserva i confidencialitat

Totes les actuacions administratives s'han de dur a terme amb la necessària reserva i confidencialitat, i s'ha d'evitar especialment que la família biològica conegui les dades de la família adoptant, excepte en els supòsits que preveu la legislació vigent.

Article 189

Adopció internacional

1. En matèria d'adopció internacional correspon a les entitats públiques:

a) Organitzar i facilitar la informació sobre legislació, requisits i tràmits necessaris a Espanya i als països d'origen dels infants o els adolescents, i vetllar perquè aquesta informació sigui tan completa, veraç i actualitzada com sigui possible i de lliure accés per a les famílies interessades i els organismes acreditats.

b) Facilitar a les famílies la formació necessària al llarg de tot el procés que els permeti comprendre i afrontar les implicacions de l'adopció internacional, i preparar-les per a l'exercici adequat de les seves responsabilitats parentals una vegada constituïda l'adopció. Poden delegar aquesta funció en organismes acreditats o en institucions o entitats autoritzades degudament.

c) Rebre els oferiments per a l'adopció en tot cas, i la tramitació corresponent, ja sigui directament o a través d'organismes acreditats.

d) Expedir, en tot cas, els certificats d'idoneïtat, amb l'elaboració prèvia, directament o a través d'institucions o entitats autoritzades degudament, de l'informe psicosocial de les persones que s'ofereixen per a l'adopció, i, quan ho exigeixi el país d'origen de l'adoptant, el compromís de seguiment.

e) Rebre l'assignació de l'infant o l'adolescent de les autoritats competents del país d'origen en què consti informació sobre la seva identitat, la seva adoptabilitat, el seu medi social i familiar, la seva història mèdica i les seves necessitats particulars; així com la informació relativa a l'atorgament dels consentiments de persones, institucions i autoritats que requereixi la legislació del país d'origen.

f) Donar la conformitat respecte de l'adequació de les característiques de l'infant o l'adolescent assignat per l'organisme competent del país d'origen a les que constin en l'informe psicosocial adjunt al certificat d'idoneïtat.

g) Oferir, al llarg del procés d'adopció internacional, suport tècnic adreçat als infants o als adolescents i a les persones que s'ofereixen per a l'adopció, i prestar una atenció particular a les persones que vulguin adoptar o hagin adoptat infants o adolescents amb característiques o necessitats especials. Durant l'estada dels adoptants a l'estranger, poden comptar amb la col·laboració del Servei Exterior.

h) Elaborar els informes dels seguiments que requereixi el país d'origen de l'infant o l'adolescent, que poden encomanar als organismes acreditats o a altres entitats autoritzades.

i) Establir recursos qualificats de suport postadoptiu i de mediació per a la recerca d'origens, per a l'adequada atenció d'adoptats i adoptants, que poden encomanar a organismes acreditats o a entitats autoritzades.

j) Informar preceptivament l'Administració General de l'Estat sobre l'acreditació dels organismes, així com controlar, inspeccionar i elaborar les directrius de seguiment dels organismes que tenguin la seu en el seu àmbit territorial per a les activitats d'intermediació que es duiguin a terme en el seu territori.

k) El termini per resoldre el procediment de declaració d'idoneïtat no serà superior a sis mesos. Transcorregut aquest termini sense declaració, aquesta s'entendrà denegada.

2. En les actuacions en matèria d'adopció internacional, les entitats públiques han de promoure mesures per aconseguir la màxima coordinació i col·laboració. Concretament, han de procurar l'homogeneïtzació de procediments, terminis i costos.

3. Les entitats públiques han de facilitar a l'Administració General de l'Estat informació estadística sobre la tramitació d'expedients d'adopció internacional. En les adopcions internacionals mai no es poden produir beneficis financers diferents dels que siguin necessaris per cobrir estrictament les despeses necessàries de la intermediació i estiguin aprovats per l'Administració General de l'Estat i per les entitats públiques.

Article 190

Dret a conèixer els orígens biològics i l'historial

1. L'entitat pública ha d'assegurar la conservació de la informació de què disposi relativa als orígens dels infants o els adolescents i el seu historial vital, en particular la informació respecte de la identitat dels pares i mares, així com la seva història mèdica i de la seva família i tota la documentació recopilada en les actuacions. Aquesta informació s'ha de conservar durant almenys cinquanta anys amb posterioritat al moment en què l'adopció s'hagi fet definitiva. La conservació s'ha de dur a terme només a l'efecte que la persona adoptada pugui exercir el dret a què es refereix l'apartat següent.

2. Les persones adoptades, una vegada assolida la majoria d'edat o durant la minoria d'edat a través dels seus representants legals, tenen dret a conèixer les dades sobre els seus orígens que es trobin en poder de les entitats públiques, sens perjudici de les limitacions que es puguin derivar de la legislació dels països de procedència de les persones menors d'edat en el cas de l'adopció internacional.

3. Les entitats públiques, amb la notificació prèvia a les persones afectades, els han de prestar, a través dels serveis especialitzats corresponents, l'assessorament i l'ajuda que necessitin per fer efectiu aquest dret. Quant a l'adopció internacional, aquest dret es pot fer efectiu amb els serveis especialitzats de l'entitat pública i amb els organismes acreditats o entitats autoritzades amb aquesta finalitat.

4. Qualsevol entitat privada o pública té l'obligació de facilitar a l'entitat pública i al Ministeri Fiscal, quan els siguin requerits, els informes i els antecedents necessaris sobre l'infant o l'adolescent i la seva família d'origen. Concretament, els organismes acreditats que hagin mediat en l'adopció internacional han d'informar les entitats públiques de les dades de què disposin sobre els orígens de l'infant o l'adolescent.

Capítol VII Registres

Secció 1a Registres de protecció de menors

Article 191 El registre autonòmic de declaracions de risc

El registre autonòmic de declaracions de risc de persones menors d'edat, amb funcions d'inscripció, control, inventari i manteniment de les dades relatives a les declaracions de risc, ha de ser únic per a tota la comunitat autònoma i ha de tenir caràcter reservat amb subjecció a la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal. La custòdia i la gestió s'han d'encomanar al Govern de les Illes Balears a través de la conselleria competent en matèria de persones menors d'edat.

Article 192 El registre autonòmic de mesures de protecció

El registre autonòmic de mesures de protecció, amb funcions d'inscripció, control, inventari i manteniment de les dades relatives a les guardes, les tuteles i els acolliments, ha de ser únic per a tota la comunitat autònoma i ha de tenir caràcter reservat amb subjecció a la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal. La custòdia i la gestió s'han d'encomanar al Govern de les Illes Balears a través de la conselleria competent en matèria de persones menors d'edat. Aquest registre ha de tenir les seccions següents:

- a) Secció primera: guardes.
- b) Secció segona: tuteles.
- c) Secció tercera: acolliments.

Article 193 El registre autonòmic d'adopcions

El registre autonòmic d'adopcions, amb funcions d'inscripció, control, inventari i manteniment de les dades relatives a les adopcions, ha de tenir caràcter únic per a tota la comunitat autònoma, ha de ser reservat, amb subjecció a la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, i la custòdia i la gestió s'han d'encomanar al Govern de les Illes Balears a través de la conselleria competent en

matèria de persones menors d'edat. Aquest registre ha de tenir les seccions següents:

- a) Secció primera: oferiments d'adopció nacional i internacional.
- b) Secció segona: certificats d'idoneïtat.
- c) Secció tercera: propostes prèvies d'adopció i tramitacions d'adopció internacional.

Article 194 Organització i funcionament

L'organització i el funcionament dels registres esmentats s'han de desplegar reglamentàriament, la qual cosa s'ha d'efectuar d'acord amb els principis següents:

- a) Intimitat, confidencialitat i obligació de reserva respecte de les inscripcions que hi hagi a qualsevol de les seccions del registre.
- b) Accés del Ministeri Fiscal en el compliment de les funcions que té encomanades legalment.

Article 195 Els registres insulars de mesures de protecció i d'adopcions

1. Els consells insulars han d'assabentar el Govern de les Illes Balears de totes les dades necessàries per a la formació, la gestió i el control dels registres que s'esmenten a continuació, i de qualsevol altra dada convenient a efectes estadístics:

- a) Registre autonòmic de mesures de protecció.
- b) Registre autonòmic d'adopcions.

2. Els consells insulars, en l'àmbit territorial respectiu, han de crear i gestionar els propis registres insulars de mesures de protecció i d'adopcions, respecte de les matèries que són competència seva.

3. Els registres insulars han de tenir l'estructura, l'organització i el funcionament assenyalats en els articles anteriors, amb especial subjecció a la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Secció 2a Registre Unificat de Maltractament Infantil

Article 196 Registre Unificat de Maltractament Infantil

1. Es crea el Registre Unificat de Maltractament Infantil de les Illes Balears com un sistema d'informació sobre els casos de maltractament infantil a les Illes Balears, a efectes de prevenció, detecció i notificació, estudis epidemiològics i estadístics.

2. Tota persona que, per raó de la seva professió, tenguí coneixement, evidència o sospita de l'existència de qualsevol cas de maltractament a un infant o un adolescent, especialment si actua en l'àmbit dels serveis socials, en l'àmbit sanitari o en

l'àmbit educatiu, està obligada a notificar el cas en l'àmbit policial, als òrgans judicials i al Ministeri Fiscal.

3. Reglamentàriament es desenvoluparan el contingut i el funcionament del Registre Unificat de Maltractament Infantil de les Illes Balears.

TÍTOL V ACTUACIONS EN MATÈRIA DE PERSONES MENORS D'EDAT INFRACTORES

Capítol I Disposicions generals

Article 197

Àmbit d'execució

A l'efecte de designar les persones a les quals s'aplica aquest títol, en l'articulat s'utilitza el terme persona menor d'edat infractora per a totes les persones a les quals sigui aplicable la legislació vigent en matèria de responsabilitat penal de les persones menors d'edat.

Article 198

Competència

1. Correspon al Govern de les Illes Balears, a través de la conselleria competent en matèria de persones menors d'edat, l'execució de les mesures adoptades pels jutjats de menors en aplicació de la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat.

2. A aquests efectes, li correspon la creació, direcció, organització, gestió, inspecció i control dels serveis, institucions i programes precisos per a l'adequada execució de les mesures adoptades pels jutjats de menors.

Article 199

Criteris d'actuació

L'actuació socioeducativa amb les persones menors d'edat infractores s'ha de dirigir a procurar el seu desenvolupament integral i la seva inserció social i familiar i s'ha d'ajustar als principis que estableix la legislació general reguladora d'aquesta matèria i als criteris específics següents:

a) En l'execució de les mesures, preval l'interès superior de la persona menor d'edat sobre qualsevol altre interès legítim que hi pugui concórrer.

b) S'ha de garantir que gaudeixin de tots els drets reconeguts en la Constitució Espanyola i en l'ordenament jurídic, particularment en la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, i en la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi Civil i de la Llei d'enjudiciament civil, així com en la Convenció sobre els drets de l'infant, de 20 de novembre de 1989, i en totes les normes sobre protecció de la infància i l'adolescència contingudes en l'ordenament jurídic vigent, excepte els que es vegin afectats per la mesura imposada i pel contingut de la resolució judicial.

c) S'han de tenir presents la naturalesa formalment penal però materialment sancionadora educativa de les mesures

aplicables a les persones menors d'edat i la necessitat de garantir la flexibilitat en l'execució atenent al que resulti més convenient a les característiques particulars de cada cas.

d) L'aplicació de les mesures judicials ha de respondre al principi d'immediatesa a fi de garantir l'eficàcia educativa de les mesures aplicades. Per això, s'ha de vetllar especialment per la menor dilació temporal possible entre la comunicació d'aquestes mesures i el compliment efectiu.

e) L'eficàcia de les mesures judicials a les persones menors d'edat infractores, en particular en el marc de les mesures no privatives de llibertat, requereix la participació i la implicació de la comunitat.

f) El contingut i la finalitat educativa i rehabilitadora han de primar en l'execució de les mesures, així com el caràcter socialitzador i la prevalença de la funció social i psicopedagògica.

g) La intervenció ha de ser individualitzada, ha d'atendre des d'una perspectiva integral les necessitats i les circumstàncies de cada persona menor d'edat infractora i ser compatible amb el respecte a la seva intimitat i identitat i amb una consideració progressiva de la seva opinió i voluntat segons la seva edat i maduresa.

h) S'ha d'estimular el desenvolupament personal de les persones menors d'edat infractores, afavorint la seva autonomia i autoresponsabilitat.

i) S'ha de proporcionar atenció a les persones menors d'edat infractores, sempre que sigui possible, mitjançant els recursos normalitzats i comunitaris i procurant la seva permanència en un entorn familiar i social adequat, donant preferència al propi.

j) S'ha d'afavorir l'actuació coordinada de tots els organismes i institucions públiques que intervenguin amb persones menors d'edat, especialment dels que tinguin competències en matèria de protecció de menors, educació, sanitat i serveis socials, de la xarxa assistencial de salut mental i del sistema d'assistència i integració social de drogodependents.

k) En el procés d'integració social de les persones menors d'edat infractores, s'han de fomentar la participació i la col·laboració del grup familiar, de les persones del seu entorn proper i de les institucions i les entitats, públiques i privades, que incloguin aquesta activitat entre els seus fins.

Article 200

Col·laboració en l'execució

1. Per a l'execució de les mesures dictades pels jutjats de menors, el Govern de les Illes Balears ha de posar a disposició dels programes establerts per a l'execució de les mesures que preveu aquest títol els recursos normalitzats i comunitaris dels sistemes sanitari, educatiu, laboral i de serveis socials, de la xarxa assistencial de salut mental i del sistema d'assistència i integració social de drogodependents.

2. El Govern de les Illes Balears pot subscriure els convenis o acords de col·laboració necessaris amb altres entitats, ja siguin

públiques o privades sense ànim de lucre, per a l'execució de les mesures de la seva competència, sota la seva supervisió directa, sense que això no suposi en cap cas la cessió de la titularitat ni de la responsabilitat derivada de l'execució.

3. La conselleria competent en matèria de persones menors d'edat ha de fomentar la col·laboració amb la Delegació del Govern de l'Estat per establir un marc de col·laboració per als acompanyaments policials en els desplaçaments, les conduccions o els trasllats de les persones menors d'edat infractores internades en els centres de mesures privatives de llibertat i en centres col·laboradors del Govern de les Illes Balears, independentment del règim de privació de llibertat.

Article 201

Coordinació interadministrativa

1. Els sistemes de protecció i el sistema de justícia juvenil han de mantenir la col·laboració i la cooperació degudes amb l'objecte d'assegurar la màxima efectivitat de l'acció desenvolupada per cadascun, simultàniament o successivament, sobre una persona menor d'edat.

2. Aquesta col·laboració i cooperació es poden fer efectives mitjançant les tècniques següents:

a) El subministrament d'informació, dades, documents o mitjans probatoris que es trobin a disposició de l'administració, l'organisme públic o l'entitat al qual es dirigeixi la sol·licitud i que l'administració, l'organisme públic o l'entitat sol·licitant necessiti per a l'exercici de les seves competències.

b) La creació i el manteniment de sistemes integrats d'informació per disposar de dades actualitzades, completes i permanents referents als diferents àmbits amb competències en matèria de persones menors d'edat.

c) La participació en òrgans de cooperació, per deliberar i, si escau, acordar mesures en aquesta matèria.

d) La cooperació interadministrativa per a l'aplicació coordinada de la normativa reguladora d'aquesta matèria.

e) Qualsevol altra tècnica prevista en la legislació vigent.

Article 202

Disponibilitat de mitjans i recursos

1. El Govern de les Illes Balears ha de disposar dels mitjans materials i personals necessaris per exercir aquestes funcions.

2. Per a l'execució de les mesures que s'hagin d'aplicar en el medi social de convivència de la persona menor d'edat, el Govern de les Illes Balears, a través de la conselleria competent en matèria de persones menors d'edat, ha de desenvolupar programes d'integració social i promoure'n el desenvolupament. Aquests programes han d'incloure actuacions específiques d'oci, suport socioeducatiu, tasques prelaborals, habilitats socials, habilitats de convivència familiar o qualsevol altra actuació que contribueixi a la consecució dels objectius educatius perseguits.

3. El Govern de les Illes Balears ha de vetllar perquè el personal professional que intervengui en l'atenció

socioeducativa a persones menors d'edat infractores sigui l'idoni per a l'exercici de les funcions que ha de desenvolupar. A aquest efecte, s'han d'arbitrar programes de formació capaços de respondre a les noves i diverses necessitats de la població objecte d'aquestes intervencions, i dissenyar procediments d'accés als llocs de treball que garanteixin la idoneïtat del personal professional en atenció a l'interès superior de les persones ateses. En l'aplicació de mesures judicials en el marc dels convenis de col·laboració que subscriu el Govern de les Illes Balears, s'han d'adoptar mesures de la mateixa naturalesa.

4. El Govern de les Illes Balears ha de garantir la formació adequada dels agents de la policia local, l'existència d'experts policials en intervenció amb persones menors d'edat infractores, així com la implantació de sistemes d'organització i funcionament que garanteixin la intervenció efectiva d'aquests experts en els casos en què es detecti la participació de persones menors d'edat.

Capítol II

Actuacions de protecció en els supòsits d'aplicació de la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat

Article 203

Persones menors d'edat de menys de catorze anys que cometen infraccions penals

1. Quan el Ministeri Fiscal, en compliment del que estableix la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat, trameti el testimoni de particulars per fets comesos per persones menors d'edat de menys de catorze anys a l'entitat pública de protecció de menors, aquesta entitat ha de valorar la possibilitat que hi hagi una situació de risc o de desemparament i, si escau, ha de derivar o incoar el procediment corresponent.

2. Sens perjudici del que estableix l'apartat anterior, s'ha de valorar la possibilitat d'efectuar una activitat medidora amb la víctima, i s'han de derivar, si escau, els particulars al departament o l'àrea competent en matèria de persones menors d'edat per dur a terme aquesta activitat.

3. Les administracions públiques, dins de les competències respectives, han de dissenyar, elaborar i dur a terme programes i serveis adreçats específicament a aquest col·lectiu. A aquests efectes, el Govern de les Illes Balears ha de prestar l'assessorament tècnic que li sigui requerit en el disseny i en l'elaboració d'aquests programes i serveis.

Article 204

Persones menors d'edat de més de catorze anys

Quan el Ministeri Fiscal o el jutjat de menors, en compliment del que estableix la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat, remetin el testimoni de particulars per fets comesos per persones menors d'edat de més de catorze anys a l'entitat pública de protecció de menors, s'ha de valorar la possibilitat d'efectuar una activitat medidora amb la víctima, i s'han de derivar, si escau, els particulars a l'equip tècnic del departament o l'àrea competent en matèria de protecció de menors per dur a terme aquesta activitat.

Capítol III Prevenió i reinserció

Article 205 Principis generals

1. La prevenió de les conductes de conflicte social de les persones menors d'edat i la reinserció tenen una valoració primordial. Per a això, s'han d'establir els programes, les actuacions i les intervencions necessàries per promoure i desenvolupar activitats tant de prevenió com de reinserció amb persones menors d'edat en risc de conflicte social, que incideixin sobre les seves alternatives d'oci, formació, promoció ocupacional, convivència familiar i totes les que contribueixin a la seva millor socialització. En aquest sentit, s'ha de procurar la voluntat favorable de la persona menor d'edat i la dels pares i mares o de qui els substitueixi en l'exercici de les funcions pròpies de la pàtria potestat o autoritat familiar.

2. A aquests efectes, el Govern de les Illes Balears ha de promoure convenis de col·laboració amb altres administracions públiques i entitats privades interessades a desenvolupar accions preventives.

Article 206 Actuacions de prevenió

Una vegada detectada una situació de risc de conflicte social en què es trobi una persona menor d'edat, el Govern de les Illes Balears ha de facilitar, per si mateix, en col·laboració amb altres administracions o mitjançant convenis de col·laboració amb entitats privades, i sens perjudici d'altres actuacions adequades, alguna de les mesures següents:

- a) Assistència a activitats de caràcter compensatori o complementari a les activitats escolars.
- b) Assistència a activitats o tallers preparatoris per a la seva integració sociolaboral.
- c) Incorporació a programes de prevenió.
- d) Participació en programes de resolució de conflictes, mediació, habilitats socials i de comunicació, o qualsevol altre que faciliti la millora de les relacions socials.
- e) Accés als serveis d'assistència especialitzada necessaris.

Article 207 Mediació, conciliació i reparació extrajudicial

1. El Govern de les Illes Balears ha de fomentar les diferents alternatives per a la resolució de conflictes en l'àmbit prejudicial, per a la qual cosa disposa de la col·laboració de les diferents administracions, especialment de les corporacions locals. Per a això, i sens perjudici de les competències dels equips tècnics de la Fiscalia de Menors, el Govern de les Illes Balears pot posar a disposició del Ministeri Fiscal i dels jutjats de menors, si escau, els programes necessaris per dur a terme les funcions de mediació, conciliació i reparació extrajudicial.

2. Una vegada ferma la sentència o durant l'execució de les mesures imposades, el Govern de les Illes Balears, en el marc

de l'estratègia de la intervenció, pot instar, facilitar o dur a terme la conciliació entre la persona menor d'edat infractora i la víctima, proposant-ho o comunicant-ho, segons els casos i als efectes que preveu la llei, al jutge o jutgessa de menors a qui competeixi el control d'aquesta execució.

Capítol IV Execució de les mesures

Secció 1a Disposicions generals

Article 208 Finalitat de les mesures

La finalitat de les mesures és estimular el procés evolutiu de la persona menor d'edat infractora, per aconseguir la superació de les seves dificultats en l'ordre personal i social i recuperar els recursos de relació amb si mateixa i amb l'entorn. Així mateix, està dirigida a procurar el desenvolupament integral de la persona menor d'edat infractora i una inserció social efectiva.

Article 209 Marc de l'execució

1. Les mesures susceptibles de ser imposades a la persona menor d'edat són:

a) Les mesures cautelars adoptades de conformitat amb l'article 28 de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

b) Les mesures adoptades pels jutges de menors en les sentències fermes, previstes en els paràgrafs a) a k) de l'article 7.1 de la Llei Orgànica 5/2000.

c) L'execució del règim de llibertat vigilada i de l'activitat socioeducativa a la qual al·ludeix l'article 40.2.c) de la Llei Orgànica 5/2000.

2. Les mesures judicials s'han d'executar d'acord amb la Llei Orgànica 5/2000, el Reglament d'execució corresponent i la resta de normativa que modifiqui o desplegui aquesta legislació, atenent el que disposi la resolució judicial sobre el contingut, la durada i els objectius i, si escau, el programa d'execució individualitzat de la mesura i el caràcter flexible del compliment dins de les limitacions legals vigents.

3. L'execució de les mesures es pot completar, en interès de la persona menor d'edat, amb el desenvolupament d'actuacions d'intervenció en el medi familiar dirigides a assegurar-ne la integració així com amb altres activitats o recursos complementaris.

Article 210 Expedient personal

1. El Govern de les Illes Balears ha d'obrir un expedient personal a cada persona menor d'edat infractora respecte de la qual tenguí encomanada l'execució d'una mesura. Aquest expedient serà únic en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears, encara que s'executin mesures successives.

2. L'expedient personal té caràcter reservat i només hi tenen accés el Defensor del Poble, la Sindicatura de Greuges, els jutges de menors competents, el Ministeri Fiscal, les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors i les persones que intervenguin en l'execució de la mesura i estiguin autoritzades per l'entitat pública d'acord amb les normes d'organització corresponents. La persona menor d'edat infractora, el seu lletrat o lletrada i, si escau, el seu representant legal també tenen accés a l'expedient.

3. La recollida, la cessió i el tractament automatitzat de dades de caràcter personal de les persones a les quals s'apliqui aquest títol, només es poden fer en fitxers informàtics de titularitat pública dependents del Govern de les Illes Balears, dels jutjats de menors competents o del Ministeri Fiscal, i es regeixen pel que disposen la normativa de protecció de dades de caràcter personal i les normes que la despleguen.

Article 211

Programa d'execució de la mesura

El programa individualitzat d'execució de la mesura aprovat pel jutge o jutgessa de menors ha de contenir un projecte educatiu individualitzat d'acord amb les característiques personals de cada persona menor d'edat infractora, amb una planificació d'activitats, objectius, seguiment i avaluació periòdica.

Article 212

Seguiment de les mesures

El Govern de les Illes Balears ha de fer el seguiment de l'execució de les mesures acordades judicialment, sigui quin sigui el centre, la institució o el professional al qual se n'encomani l'execució material.

Article 213

Modificació de les mesures

Sens perjudici de les competències del jutge o jutgessa de menors, quan, com a resultat del seguiment que indica l'article anterior, s'apreciï que han variat o desaparegut les condicions expressades en la resolució judicial com a fonament o justificació per a la imposició de la mesura, o quan s'entenguin assolits els objectius fixats o es consideri la impossibilitat d'assolir-los, el Govern de les Illes Balears elaborarà un informe motivat en què proposi el que sigui més adequat a l'interès superior de la persona menor d'edat infractora sobre la modificació, la substitució o el desistiment sense efecte de la mesura en compliment, perquè el jutge o jutgessa de menors resolgui el que sigui procedent.

Secció 2a

Mesures no privatives de llibertat

Article 214

Mesures no privatives de llibertat

1. Es consideren mesures no privatives de llibertat les mesures cautelars de llibertat vigilada i la de convivència amb una altra persona, família o grup educatiu, així com les mesures dictades en sentència ferma de tractament ambulatori, assistència a centre de dia, permanència de cap de setmana en domicili, llibertat vigilada, convivència amb una altra persona, família o

grup educatiu, prestacions en benefici de la comunitat i tasques socioeducatives.

2. El Govern de les Illes Balears ha de disposar de serveis especialitzats per al compliment de les mesures no privatives de llibertat acordades per resolució judicial. A aquests serveis també els correspon l'execució del règim de llibertat vigilada i la de l'activitat socioeducativa a la qual al·ludeix l'article 40.2.c) de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

3. Les mesures no privatives de llibertat s'han d'executar d'acord amb el que determini la resolució judicial i sobre la base de la programació de la intervenció elaborada a aquest efecte.

4. Cada cas s'ha d'assignar a un tècnic o tècnica, que se n'ha de responsabilitzar i ha de coordinar tota la intervenció.

5. En la intervenció, d'orientació primordialment educativa i finalitat integradora, cal procurar el treball en equip, l'orientació multidisciplinària, la participació coordinada dels dispositius i recursos normalitzats i comunitaris, així com dels serveis socials comunitaris i especialitzats, i la col·laboració de professionals especialitzats quan sigui necessari.

6. Sempre que la naturalesa i el contingut de les actuacions concretes ho permetin, aquestes actuacions s'han de dur a terme en el medi social i familiar de la persona menor d'edat infractora.

7. Els procediments d'actuació, genèrics i específics, en l'execució de les diferents mesures no privatives de llibertat s'han d'establir per reglament.

8. Durant l'execució s'han d'elaborar els informes de seguiment, avaluació i revisió de cada cas amb la periodicitat que s'estableixi per reglament, així com els altres que determini la legislació vigent o demanin l'autoritat judicial o el Ministeri Fiscal.

9. En la mesura de tractament ambulatori, els especialistes i facultatius de la xarxa del Servei de Salut de les Illes Balears han d'elaborar i seguir el tractament adequat a cada persona menor d'edat infractora. Aquest tractament s'ha d'incorporar al programa individualitzat d'execució de la mesura de cada persona menor d'edat infractora elaborat per l'educador o educadora designat.

10. Quan la resolució judicial estableixi la mesura d'acolliment per una altra persona o nucli familiar, el Govern de les Illes Balears ha de garantir la idoneïtat de les persones acollidores en la forma que s'estableixi per reglament.

Secció 3a

Mesures privatives de llibertat

Article 215

Mesures privatives de llibertat

1. Es consideren mesures privatives de llibertat les mesures cautelars d'internament en centre en el règim adequat i també les mesures dictades en sentència ferma d'internament en règim tancat, semiobert o obert així com d'internament terapèutic en

règim tancat semiobert o obert. Igualment té aquesta consideració, als efectes d'aquesta llei, la mesura de permanència de cap de setmana en centre.

2. Des de la consideració que la persona privada de llibertat no es troba exclosa de la societat, i de la naturalesa i el contingut educatius de la intervenció, l'internament en centre ha d'estar orientat a l'afavoriment de la seva integració social i familiar, i potenciar, en el que sigui compatible amb el contingut de la mesura imposada, les activitats que en permetin la participació social activa, el manteniment dels contactes amb la família i amb persones o institucions del seu entorn, la utilització dels recursos comunitaris normalitzats i la participació de les institucions, entitats i organitzacions de l'exterior en la vida de l'establiment.

3. S'ha de procurar la implicació de la família de la persona menor privada de llibertat i del seu entorn en el procés per garantir-ne la rehabilitació i la reinserció social i la prevenció de la comissió de noves conductes delictives.

Capítol V

Centres socioeducatius per al compliment de mesures privatives de llibertat

Article 216

Dels centres d'internament per al compliment de mesures privatives de llibertat

1. El Govern de les Illes Balears ha de disposar de centres propis per a l'execució de les mesures privatives de llibertat imposades a persones menors d'edat, llevat que, en interès de la persona menor d'edat infractora, es consideri un altre centre com a més adequat, amb l'autorització prèvia del jutge o jutgessa que hagi dictat la sentència.

2. De conformitat amb l'article 54 de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, aquests centres específics han de ser diferents dels que preveu la legislació penitenciària per a l'execució de les condemes penals i les mesures cautelars privatives de llibertat imposades a les persones majors d'edat penal.

3. Així mateix, les mesures privatives de llibertat es poden executar en centres socio-sanitaris quan la mesura imposada ho requereixi i tengui l'autorització prèvia del jutge o jutgessa de menors.

Article 217

Organització interna

1. Els centres han d'estar orientats a afavorir la integració social i familiar de la persona menor d'edat infractora i potenciar les activitats que permetin la seva participació social activa.

2. Aquests centres han de disposar d'un projecte socioeducatiu, en què han de constar els programes, les iniciatives i els recursos de què es valdran per garantir la consecució dels objectius de les mesures imposades pels jutjats de menors.

3. El personal dels centres d'acolliment residencial ha de tenir la titulació acadèmica corresponent a la seva professió, així com la competència i la preparació adequades.

4. S'han de regular per reglament l'organització i el funcionament dels centres d'internament per mesura judicial, tenint en compte els principis proclamats per la Llei Orgànica 5/2000 i per aquesta llei. Entre altres qüestions, cal:

a) Determinar els requisits materials, funcionals i de personal que han de complir els centres.

b) Fer referència expressa als drets i obligacions de les persones menors d'edat i dels professionals que les atenen.

c) Establir la necessitat de disposar d'un reglament de règim intern que s'ajusti en el contingut a les particularitats del centre i del projecte educatiu corresponent.

5. Cada un dels centres existents ha de disposar d'un reglament de règim intern sobre el desenvolupament de la vida de les persones menors d'edat, el seu règim disciplinari i els procediments per a l'obtenció de permisos, sortides i comunicacions de les persones menors d'edat amb les seves famílies, supervisat per la direcció general que tengui la competència en matèria de persones menors d'edat.

Article 218

Supervisió i inspecció

1. El Govern de les Illes Balears, a través de la conselleria competent en matèria de persones menors d'edat, exerceix les funcions d'inspecció per garantir que l'actuació dels centres i els professionals es dugui a terme amb respecte als drets i les garanties de les persones menors d'edat internades.

2. Les persones menors d'edat infractores poden sol·licitar comunicació amb l'òrgan d'inspecció competent.

Capítol VI

Drets i deures de les persones menors d'edat infractores internades. Règim disciplinari

Article 219

Drets de les persones menors d'edat infractores internades en els centres d'internament

1. Les persones menors d'edat infractores subjectes a alguna mesura d'internament tenen dret que es respecti la seva personalitat, la seva llibertat ideològica i religiosa i els drets i els interessos legítims no afectats pel contingut de la mesura, especialment els inherents a la minoria d'edat civil, així com tots els drets que estableix l'article 56 de la Llei 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, i, concretament, que es respecti el seu dret a:

a) Ser informades dels seus drets i obligacions.

b) Ser ateses sense discriminació per raó de naixement, edat, raça, nacionalitat, ètnia, sexe, estat civil, orientació sexual, identitat de gènere, aptitud física o psíquica, estat de salut, llengua, cultura, religió, creença, ideologia o qualsevol altra condició o circumstància personal, econòmica o social, amb respecte als seus orígens i afavorint la conservació del seu bagatge cultural i religiós.

c) Rebre un tracte digne per part del personal del centre d'internament i dels altres residents.

d) Veure respectats la confidencialitat de les dades que consten en el seu expedient i el deure de reserva en l'ús d'aquestes dades; en aquest sentit, la seva condició de persones internades ha de ser estrictament reservada davant de tercers.

e) Comunicar-se lliurement amb els seus pares i mares, representants legals, familiars o altres persones, llevat que sigui contrari al seu interès en el marc d'un procediment de protecció; rebre visites al centre d'internament, i gaudir de sortides i permisos d'acord amb la legislació vigent.

f) Comunicar-se de manera reservada amb els seus lletrats, amb el jutge o jutgessa de menors competent, amb el Ministeri Fiscal i amb el servei competent per a la inspecció dels centres d'internament.

g) Veure respectada la seva intimitat.

h) Tenir cobertes les necessitats bàsiques de la vida quotidiana que permetin el seu desenvolupament personal integral.

i) Realitzar activitats escolars, formatives, laborals o qualssevol altres orientades a la seva formació i al seu desenvolupament.

j) Conèixer la seva situació legal en tot moment.

k) Ser informades, en un llenguatge adaptat al seu nivell i capacitat d'entesa, dels procediments de reclamació existents al centre d'internament i de la possibilitat de formular peticions i queixes a la direcció del centre, al Govern de les Illes Balears, a les autoritats judicials, al Ministeri Fiscal, al defensor o defensora de la infància i l'adolescència, i a presentar tots els recursos legals que preveu la legislació vigent en defensa dels seus drets i interessos legítims.

l) Exercir els drets civils, polítics, socials, religiosos, econòmics i culturals que els corresponguin, excepte quan siguin incompatibles amb el compliment de la mesura.

m) Complir la mesura d'internament en el centre més proper al seu domicili, d'acord amb el seu règim d'internament.

n) Disposar d'un programa d'atenció individualitzada i participar en la seva elaboració i avaluació periòdiques.

o) Rebre informació personal i actualitzada sobre els seus drets i obligacions, la seva situació personal i judicial, les normes de funcionament intern del centre, així com els procediments concrets per fer efectius aquests drets, especialment per formular peticions o queixes o presentar recursos. Aquesta informació s'ha de proporcionar a les persones menors d'edat infractores en el moment de l'ingrés al centre i s'ha de facilitar en un idioma que entenguin i en un format i amb un vocabulari i una redacció adaptats a la seva capacitat d'entesa o a les seves necessitats especials.

p) Saber que els seus representants legals estan informats sobre la seva situació i evolució així com sobre els drets que els corresponen, amb els límits que preveu la legislació vigent.

q) Quan es tracti de menors internades, tenir en companyia seva, els fills i filles de menys de tres anys, en les condicions i amb els requisits establerts reglamentàriament.

Article 220

Deures de les persones menors d'edat infractores internades en els centres d'internament

1. Les persones menors d'edat infractores sotmeses a una mesura d'internament tenen els deures que estableix l'article 57 de la Llei 5/2000 i, concretament, han de:

a) Romandre en el centre fins al moment del final de la mesura, sens perjudici de les sortides i les activitats autoritzades a l'exterior.

b) Respectar i complir les normes de funcionament del centre d'internament i les directrius o instruccions que rebin del personal en l'exercici legítim de les seves funcions.

c) Respectar la dignitat i la funció de totes les persones que treballin o visquin al centre d'internament.

d) Utilitzar adequadament les instal·lacions del centre i els mitjans materials que es posin a la seva disposició.

e) Desenvolupar les activitats escolars, laborals o qualssevol altres orientades a la seva formació.

f) Complir les mesures disciplinàries imposades segons el que disposa l'article 221 d'aquesta llei.

g) De conformitat amb la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, sotmetre's als reconeixements i a les proves mèdiques que siguin necessaris en garantia del dret a la salut de la persona internada i de les altres persones que visquin o treballin al centre.

Article 221

Règim disciplinari

1. Les persones menors d'edat infractores subjectes a mesures judicials d'internament poden ser objecte de les mesures disciplinàries establertes en l'article 60 de la Llei Orgànica 5/2000, modificada per la Llei Orgànica 8/2006, de 4 de desembre, i el capítol IV del Reglament de la Llei Orgànica 5/2000, aprovat pel Reial decret 1774/2004, de 30 de juliol.

2. En cap cas no es pot privar les persones menors d'edat infractores dels seus drets d'alimentació, assistència sanitària, ensenyament obligatori, comunicacions i visites.

3. La petició d'excuses a la persona ofesa, la restitució de béns o la reparació de danys, en el marc d'un procediment de mediació, poden reduir, suspendre o deixar sense efecte l'aplicació de la sanció, sempre que no es reiteri la conducta sancionable.

4. La imposició de les sancions disciplinàries per infraccions molt greus o greus correspon al director o directora del centre. L'aplicació de les sancions corresponents a faltes lleus pot

recaure en qualsevol dels professionals que integren l'equip educatiu multidisciplinari.

5. S'ha de comunicar al jutge o jutgessa de menors i al Ministeri Fiscal qualsevol sanció imposada que correspongui a una falta greu o molt greu.

6. Per reglament, es pot establir un sistema d'incentius adequat per premiar o incentivar la bona conducta i el comportament responsable de les persones menors d'edat infractores.

Capítol VII

De les actuacions posteriors a l'execució de les mesures

Article 222

Actuacions posteriors a l'execució de les mesures

1. Una vegada acabada l'execució d'una mesura, si la persona menor d'edat infractora necessita ajuda per culminar la seva integració, el Govern de les Illes Balears pot oferir les actuacions d'orientació o suport que perllonguin les accions facilitadores de la seva reinserció i ajust social i encomanar-ne l'execució als serveis especialitzats.

2. El Govern de les Illes Balears ha d'afavorir el desenvolupament de programes de suport, tutela i inserció sociolaboral de les persones menors d'edat que hagin estat sotmeses a alguna mesura judicial.

TÍTOL VI

ORGANITZACIÓ INSTITUCIONAL I ADMINISTRATIVA

Capítol I

Sindicatura de Greuges

Article 223

La Sindicatura de Greuges

1. El síndic o síndica de greuges, de la manera i en les condicions que estableix la normativa reguladora, ha de vetllar especialment perquè les administracions públiques compleixin el que disposa aquesta llei.

2. A aquest efecte, es pot nomenar un defensor o defensora de la infància i l'adolescència adjunt a la Sindicatura de Greuges.

Capítol II

Consell d'Infància i Família de les Illes Balears

Article 224

Objecte, funcions i composició

1. El Consell d'Infància i Família de les Illes Balears és l'òrgan col·legiat de composició mixta i multidisciplinària adscrit a la conselleria competent en matèria d'infància i família del Govern de les Illes Balears que exerceix funcions de consulta i proposta i constitueix un fòrum de debat per promoure i facilitar la participació, la consulta i el diàleg de totes les institucions i entitats implicades en aquesta matèria.

2. La composició, els objectius i el règim de funcionament s'estableixen reglamentàriament.

Capítol III

Observatori de la Infància i l'Adolescència de les Illes Balears

Article 225

Objecte, funcions i composició

1. L'Observatori de la Infància i l'Adolescència de les Illes Balears es configura com un òrgan col·legiat de composició mixta i multidisciplinària adscrit a la conselleria competent en matèria d'infància i família del Govern de les Illes Balears, de caràcter consultiu i amb capacitat de proposta, de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb funcions d'assessorament, suport i estudi en matèria dels drets de la infància i l'adolescència.

2. La composició, els objectius i el règim de funcionament s'estableixen reglamentàriament.

Capítol IV

Comissió Interinsular de Protecció de Menors

Article 226

Objecte, funcions i composició

1. La Comissió Interinsular de Protecció de Menors és un òrgan col·legiat que té per objecte unificar els criteris d'aplicació de la normativa vigent o futura i també planificar i avaluar l'estratègia en matèria de protecció de menors que s'ha d'aplicar en l'àmbit de les Illes Balears. Així mateix, té facultats per interpretar i fixar criteris d'aplicació de la normativa i per formular propostes per assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de les persones menors d'edat.

2. La Comissió Interinsular de Protecció de Menors ha d'estar integrada pels membres següents:

a) El president o presidenta, que ha de ser la persona titular de la conselleria del Govern competent en la matèria o la persona en qui delegui.

b) Quatre vocals nomenats pels consells insulars, un per cada consell, un dels quals actuarà de secretari o secretària de la Comissió, nomenat pel conseller o consellera de la comunitat autònoma competent en la matèria.

3. La Comissió s'ha de reunir com a mínim una vegada l'any i quan ho sol·liciti almenys una de les institucions representades o quan ho determini el president o presidenta. Els vocals poden assistir a les sessions acompanyats dels tècnics que considerin oportuns, que tindran veu però no vot. Així mateix, es poden constituir comissions tècniques de treball formades pel personal de les institucions representades en la Comissió, amb la finalitat de prestar-li suport tècnic sobre les matèries relacionades amb la protecció social i jurídica de les persones menors d'edat.

4. La Comissió Interinsular de Protecció de Menors ha d'elaborar i aprovar el reglament de funcionament propi.

Capítol V**Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència****Article 227****Naturalesa jurídica**

1. L'Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència és un òrgan de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears que, amb dependència directa de la conselleria que tenguí atribuïdes competències de benestar social, encara que amb total autonomia funcional i de gestió, ha de vetllar per la defensa i la promoció dels drets de les persones menors d'edat.

2. Les competències, l'estructura i el règim de funcionament s'estableixen en el Decret 16/1997, de 30 de gener, pel qual es crea l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor a la comunitat autònoma de les Illes Balears, modificat pel Decret 83/1998, d'11 de setembre, i pel Decret 25/2000, de 25 de febrer.

3. Quan s'hagi nomenat un defensor o defensora de la infància i l'adolescència adjunt a la Sindicatura de Greuges, aquesta figura assumirà les funcions de l'Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència.

TÍTOL VII**INSPECCIÓ I RÈGIM SANCIONADOR****Capítol I****Inspecció****Article 228****Inspecció**

A l'àmbit territorial de les Illes Balears, les administracions públiques competents han de vetllar perquè es compleixi el que disposen aquesta llei i la normativa que la desplegui, i han de destinar els mitjans personals i materials necessaris per exercir la funció inspectora.

Article 229**Funcions de la inspecció**

La inspecció en matèria d'infància i adolescència ha d'exercir les funcions següents:

a) Vigilar i comprovar el compliment dels preceptes d'aquesta llei i de les normes que la despleguin.

b) Assessorar i informar sobre les disposicions en matèria d'infància i adolescència.

c) Tramitar la documentació que correspongui a l'exercici de la funció inspectora.

d) Verificar els fets que, eventualment, els particulars denunciïn i que puguin ser constitutius d'infracció.

e) Dur a terme qualsevol altra funció que se li atribueixi legalment o reglamentàriament.

Article 230**Planificació i procediment d'inspecció**

1. La inspecció d'entitats, serveis i establiments de serveis destinats a l'atenció a la infància i l'adolescència a què es refereix aquesta llei s'ha de desenvolupar preferentment d'acord amb la planificació que estableixen les administracions competents en aquesta matèria.

2. No obstant això, aquestes entitats, serveis i establiments s'han d'inspeccionar periòdicament, i les actuacions d'inspecció s'inicien d'ofici, ja sigui per iniciativa pròpia de l'òrgan competent, per ordre superior, per petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

3. Els plans han d'incloure la coordinació i la col·laboració entre les unitats d'inspecció en matèria d'infància i adolescència de les diverses administracions públiques de les Illes Balears.

4. Les actuacions d'inspecció s'han d'adequar al procediment i a les regles d'actuació que s'estableixin reglamentàriament.

Article 231**El personal d'inspecció**

1. Ha d'exercir la inspecció personal funcionari degudament acreditat que ocupi llocs de treball que comportin l'exercici de funcions d'inspecció i que estigui adscrit a òrgans administratius que en tinguin atribuïda la competència.

2. El personal d'inspecció ha de tenir els coneixements i la titulació adequats per dur a terme de manera eficaç les comeses que té assignades, d'acord amb el que es determini legalment i reglamentàriament.

3. No poden exercir les funcions d'inspecció persones que gestionin o tinguin interessos econòmics en l'entitat, els serveis o els establiments destinats a l'atenció a la infància i l'adolescència que s'inspeccionin, o en siguin propietàries.

4. En l'exercici de les seves funcions, el personal d'inspecció té la consideració d'agent de l'autoritat i pot sol·licitar la col·laboració d'altres autoritats o de personal funcionari quan sigui necessari per desenvolupar la seva activitat. En aquest sentit, l'administració pública competent pot habilitar personal funcionari per exercir les funcions inspectores en els casos en què calgui reforçar les actuacions d'inspecció.

5. El personal funcionari dels serveis d'inspecció ha de portar un document acreditatiu de la seva condició, que ha d'exhibir en l'exercici d'aquestes tasques.

6. Les persones que siguin titulars, responsables o gestores d'entitats, serveis o establiments destinats a l'atenció a la infància i l'adolescència tenen el deure de col·laborar amb el personal d'inspecció i facilitar-li l'exercici de les comeses que té assignades. Concretament, estan obligades a facilitar l'examen dels documents, dels llibres i de les dades estadístiques que siguin preceptius reglamentàriament, també en el cas que aquestes dades es tractin informàticament. Així mateix, han de subministrar tota la informació necessària per conèixer el compliment de la normativa vigent en matèria d'infància i adolescència.

7. Per garantir els drets de les persones menors d'edat, el personal d'inspecció està facultat per accedir lliurement, en qualsevol moment, després d'identificar-se i sense necessitat de notificació prèvia, a totes les entitats, serveis i establiments subjectes a les prescripcions d'aquesta llei, i també per efectuar tota mena de comprovacions materials, de qualitat i comptables. El personal d'inspecció també pot accedir a tots els espais de les entitats, els serveis o els establiments destinats a l'atenció a la infància i l'adolescència, entrevistar-se particularment amb els infants o adolescents o les persones que els representin legalment i dur a terme les actuacions necessàries per complir les funcions assignades.

8. L'Administració de la comunitat autònoma exerceix la funció inspectora en les matèries de la seva competència que recull aquesta llei. L'exercici de la competència recau en els òrgans que, a aquest efecte, designin les conselleries competents en matèria de sanitat, productes alimentaris, consum, comerç, habitatge, transport, educació, cultura, esports, treball, serveis socials, interior, activitats, espectacles, medi ambient, agricultura, pesca, turisme, temps lliure, espais lliures, mitjans de comunicació, publicitat, protecció de dades, innovació i noves tecnologies (TIC), quan la infracció es produeixi en el seu àmbit competencial d'actuació, d'acord amb el que estableixen els decrets d'estructura orgànica de les conselleries competents. En els supòsits no atribuïts específicament a una conselleria, la funció inspectora correspon a la conselleria competent en matèria d'infància i adolescència.

9. Els ajuntaments i els consells insulars exerceixen la funció inspectora en les matèries pròpies de la seva competència que estableix aquesta llei. La determinació de l'òrgan inspector concret s'ha de fer d'acord amb la normativa pròpia.

10. Les actuacions inspectores s'han de dur a terme amb subjecció estricta al que disposin aquesta llei i les normes que la despleguin.

Article 232

Deures del personal d'inspecció

1. En l'exercici de les seves funcions, el personal d'inspecció ha d'observar el deure de respecte i consideració degut a les persones interessades i al públic en general, i ha de prendre les mesures necessàries per protegir-ne la intimitat.

2. El personal d'inspecció ha d'exercir les seves funcions de manera que no es dificulti, més enllà del que sigui necessari, el bon funcionament dels establiments i els serveis inspeccionats.

3. Si la inspecció té coneixement de fets que poden constituir o ser delictes, falta o infracció administrativa d'altres àmbits competencials, ho ha de comunicar a l'òrgan competent i s'ha d'atenir al que disposa l'article 259 d'aquesta llei.

Article 233

Actes de la inspecció

1. De cada actuació d'inspecció, i una vegada efectuades les comprovacions i les investigacions oportunes, se n'ha d'estendre una acta en què s'han de fer constar, com a mínim, les dades següents:

a) El lloc, la data i l'hora de les actuacions.

b) La identificació de la persona que realitza la inspecció.

c) La identificació de l'entitat, el servei o l'establiment destinat a l'atenció a la infància i l'adolescència inspeccionat, i també de la persona davant qui s'efectua la inspecció.

d) La descripció dels fets, les manifestacions i les circumstàncies que es considerin rellevants i, en tot cas, dels que puguin ser demostratius de la comissió d'una infracció. En aquest darrer cas, s'han d'indicar les disposicions i els preceptes suposadament infringits.

e) La documentació o els elements de judici que s'incorporen a l'acta o que recull el personal d'inspecció.

f) La conformitat o disconformitat de la persona davant la qual s'efectua la inspecció respecte del contingut de l'acta.

2. La inspecció s'ha d'efectuar, sempre que sigui possible, en presència de la persona titular o responsable de l'entitat, el servei o l'establiment inspeccionat, a la qual s'ha de sol·licitar que signi l'acta. S'hi ha de deixar constància de la negativa a signar, i se li ha de lliurar una còpia de l'acta.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el personal d'inspecció actuant pot mantenir, amb caràcter reservat i sense la presència de la persona que hagi de signar l'acta, les entrevistes que consideri oportunes amb les persones usuàries i el personal dels establiments o serveis inspeccionats.

4. Els fets que directament constati el personal d'inspecció que es formalitzin en una acta, amb observança dels requisits que estableix aquest article, es presumeixen certs i tenen valor probatori sens perjudici de les proves que puguin assenyalar o aportar les persones interessades en defensa dels seus drets o interessos.

Article 234

Actes d'advertiment

1. Quan els fets detectats consisteixin en deficiències o incompliments de la normativa dels quals no es puguin derivar danys o perjudicis per a les persones interessades, el personal d'inspecció pot formular l'assessorament o els advertiments necessaris.

2. En aquest cas, s'ha de substituir l'acta a què es refereix l'article anterior per una acta d'advertiment en què s'ha de deixar constància dels aspectes següents:

a) Les deficiències o els incompliments de la normativa detectats.

b) L'assessorament o els advertiments formulats.

c) Les actuacions necessàries per esmenar les deficiències i el termini en què s'han de dur a terme.

Article 235

Requeriments a les entitats públiques

1. Quan l'establiment o servei inspeccionat sigui de titularitat pública, el personal d'inspecció actuant ha d'incloure en l'acta corresponent un requeriment formal d'esmena de deficiències

o d'adequació a la legalitat, que ha de confirmar l'òrgan competent de l'Administració de les Illes Balears i s'ha de comunicar a l'entitat pública titular de l'establiment o servei en el termini de quinze dies.

2. No es pot acordar la iniciació del procediment sancionador contra una entitat pública fins que no s'hagin comprovat les circumstàncies següents:

a) La recepció del requeriment per l'autoritat o el personal funcionari competents.

b) La manca d'execució de les actuacions requerides o la inexistència o la insuficiència de les raons al·legades per no atendre el requeriment.

c) L'acabament del termini fixat prèviament per complir el requeriment.

Capítol II Infraccions

Article 236

Infraccions administratives i subjectes responsables

1. En aquesta llei, es consideren infraccions administratives les accions o les omissions en matèria d'atenció i protecció dels infants i adolescents tipificades i sancionades en aquest títol.

2. Són subjectes responsables de les infraccions administratives les persones físiques o jurídiques a les quals siguin imputables les accions o les omissions constitutives d'infraccions que tipifica aquesta llei.

3. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus, atenent l'interès superior de la persona menor d'edat, la importància dels béns jurídics objecte de protecció i la lesió o el risc de lesió que es derivi de les conductes previstes.

4. En cap cas, no es pot imposar una doble sanció administrativa a un mateix subjecte pels mateixos fets i els mateixos interessos públics protegits, si bé s'han d'exigir les responsabilitats que es dedueixin de fets o infraccions concurrents. Les infraccions que determina aquest títol que també estiguin tipificades en la normativa sectorial específica decauen en favor d'aquesta normativa. A aquest efecte, s'ha de traslladar la denúncia o les actuacions d'ofici dutes a terme a l'administració o l'òrgan competent.

Article 237

Infraccions lleus

Constitueixen infraccions lleus les accions i les omissions següents, sempre que no s'hagin de qualificar com a greus o molt greus d'acord amb els articles 238 i 239 d'aquesta llei:

a) L'incompliment de les obligacions que estableix aquesta llei per part dels pares i mares i de tota persona que tenguí alguna responsabilitat sobre un infant o adolescent, sempre que de l'incompliment no es derivi un dany greu per a l'infant o l'adolescent.

b) El fet que les persones titulars dels centres o serveis o el personal al seu servei no facilitin el tractament i l'atenció que,

d'acord amb la seva finalitat, corresponen a les necessitats dels infants i adolescents, sempre que no se'n derivin perjudicis per a aquestes persones menors d'edat.

c) Totes les accions o les omissions que suposin l'incompliment de la normativa sobre autorització, registre i actualització de dades, acreditació, inspecció i funcionament de les entitats, els serveis i els centres que tinguin com a finalitat l'atenció a la infància i l'adolescència.

d) La manca de reglament de règim intern, en els centres en què sigui preceptiu, o el fet d'incomplir-ne greument el contingut.

e) El fet que els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat no gestionin una plaça escolar per a un infant o adolescent en període d'escolarització.

f) El fet que els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat no procurin, en el període d'escolarització obligatòria, que els infants o adolescents assisteixin al centre escolar quan disposin d'una plaça i sense cap causa que ho justifiqui.

g) L'incompliment dels pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, durant la tramitació d'un expedient de desemparament, de l'obligació establerta per l'article 128 d'aquesta llei de comparèixer a la seu administrativa a la qual se'ls convoqui, quan no constitueixi una infracció greu.

Article 238

Infraccions greus

Constitueixen infraccions greus les accions i les omissions següents, sempre que no hagin de ser qualificades com a molt greus d'acord amb l'article 239 d'aquesta llei:

a) Reincidir en infraccions lleus.

b) Cometre les infraccions que tipifica com a lleus l'article 237 anterior si l'incompliment o els perjudicis causats als drets de les persones menors d'edat són greus o afecten una pluralitat d'aquests drets.

c) Incomplir, els pares i mares i tota persona que tenguí alguna responsabilitat sobre un infant o adolescent, les obligacions que estableix aquesta llei, sempre que de l'incompliment es derivi un dany greu per a l'infant o adolescent.

d) Utilitzar infants o adolescents en activitats publicitàries o espectacles si aquesta llei ho prohibeix.

e) Permetre l'entrada d'infants o adolescents a establiments, locals o recintes on els estigui prohibit l'accés d'acord amb l'article 53.1 d'aquesta llei.

f) Permetre la participació activa d'infants o adolescents als espectacles o a les festes públiques a què fa referència l'article 53.2 d'aquesta llei.

g) Oferir, vendre, llogar, difondre per qualsevol mitjà als infants o adolescents, o exposar públicament, de manera que quedin lliurement al seu abast, publicacions, objectes, materials audiovisuals, jocs informàtics o materials de qualsevol naturalesa que incitin a la violència i a activitats delictives o a qualsevol mena de discriminació, o que tinguin un contingut pornogràfic o incitin al consum de substàncies o a la comissió d'actuacions que generen addiccions perjudicials per a la salut d'infants i adolescents, o que els siguin perjudicials, o que incitin a tenir actituds o conductes que vulnerin els drets i els principis reconeguts en la Constitució o en aquesta llei. La responsabilitat d'aquestes accions correspon als titulars dels establiments i, si escau, a les persones físiques infractores.

h) Projectar material audiovisual de qualsevol tipus en llocs públics o en espectacles accessibles als infants o adolescents amb els continguts que descriu l'apartat g) d'aquest article.

i) Incomplir el que estableix aquesta llei sobre la programació i les emissions de ràdio i televisió, i sobre l'ús i l'accés a sistemes de telecomunicació i telemàtics. La responsabilitat d'aquestes accions correspon als mitjans de comunicació infractors.

j) Cometre les accions i les omissions previstes en les lletres b) i e) de l'article anterior quan se'n derivin perjudicis greus per als infants o adolescents.

k) No assabentar l'administració pública competent o una altra autoritat pública que un infant o adolescent es troba en situació de risc o de desemparament o ha fugit de la llar, quan hi ha possibilitats reals per actuar i quan el fet d'ometre-ho comporta, de manera notòria, el perllongament de la situació de desprotecció, d'acord amb el que disposen aquesta llei i l'article 13 de la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi Civil, i de la Llei d'enjudiciament civil.

l) No posar a disposició de l'administració pública competent o d'una altra autoritat pública o de la família, en el termini de 24 hores, un infant o adolescent que es trobi abandonat, extraviat o escapat de casa seva.

m) Incomplir les resolucions administratives dictades per l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència.

n) Emetre o difondre publicitat que contravengui les prohibicions o els principis que estableix aquesta llei. La responsabilitat d'aquestes accions correspon als mitjans que l'emeten o la difonen.

o) Utilitzar persones menors d'edat en la publicitat de manera que es contravengui el que estableix aquesta llei. La responsabilitat d'aquesta acció correspon a l'anunciant i als mitjans que l'emeten o la difonen.

p) Difondre dades personals dels infants o adolescents pels mitjans de comunicació.

q) Excedir-se en les mesures correctores a persones menors d'edat sotmeses a mesures judicials o a la limitació dels seus drets més enllà del que s'hagi establert en les decisions judicials o en les normes que regulin el funcionament intern

dels centres i les institucions on es trobin, efectuades per les persones responsables, els treballadors o els col·laboradors dels centres o de les institucions.

r) Intervenir, els centres sanitaris, els professionals de la sanitat, dels serveis socials o del dret, o qualsevol persona física o jurídica, en funcions de mediació per a l'acolliment o l'adopció d'un infant o adolescent, sense l'habilitació corresponent.

s) Rebre un infant o adolescent aliè a la família amb la intenció de la seva futura adopció, sense la intervenció de l'òrgan competent de l'entitat pública.

t) Impedir, els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, que un infant o adolescent en període d'escolarització obligatòria assisteixi al centre escolar quan disposi d'una plaça i sense cap causa que ho justifiqui.

u) Obrir, tancar o engegar el funcionament d'un servei o un centre d'atenció a la infància i l'adolescència sense haver obtingut prèviament l'autorització administrativa oportuna.

v) Impedir, obstruir o dificultar, els titulars dels centres o els serveis d'atenció a la infància i l'adolescència o el personal al seu servei, les funcions d'inspecció i control, de qualsevol manera.

w) Intervenir amb funcions de mediació per a l'acolliment familiar i l'adopció internacional sense estar acreditat o habilitat.

x) Cometre totes les accions o les omissions no previstes en els apartats anteriors que suposin incomplir les normes sobre autorització, registre, acreditació, inspecció i funcionament de les entitats, els serveis i els centres que tinguin com a finalitat l'atenció a infants o adolescents, sempre que impliquin una conducta de caràcter dolós o siguin materialment danyoses per als destinataris d'aquelles entitats, serveis o centres.

y) Emparar o exercir, les persones titulars de centres o serveis d'atenció a la infància i l'adolescència sense ànim de lucre o el personal al seu servei, pràctiques lucratives.

z) Percebre quantitats no autoritzades com a contraprestació pels serveis d'atenció a la infància i l'adolescència o a les famílies, les entitats col·laboradores que actuïn en règim de concert amb qualsevol de les administracions públiques amb competències en matèria de persones menors d'edat a l'àmbit de les Illes Balears.

aa) Incomplir, el centre o el personal sanitari, l'obligació d'identificar la persona nounada, d'acord amb l'article 18.4 d'aquesta llei.

bb) Incomplir, els professionals que intervenguin en la protecció de la infància i l'adolescència, el deure de confidencialitat i reserva respecte de les dades personals d'infants i adolescents.

cc) Incomplir, la ciutadania que tenguí coneixement de la situació de desemparament en què es troba un infant o

adolescent, el deure de comunicació establert en l'article 95 d'aquesta llei, quan no constitueixi una infracció molt greu.

dd) Incomplir, algun dels pares i mares o alguna de les persones que tinguin atribuïda la tutela o la guarda de l'infant o adolescent, durant la tramitació d'un expedient de desemparament, l'obligació establerta en l'article 128 d'aquesta llei de comparèixer a la seu administrativa a la qual se'ls convoqui quan l'incompliment comporti o pugui comportar un perill greu o molt greu per a la integritat física o psíquica de la persona menor d'edat.

ee) Obstaculitzar o impossibilitar l'execució de les mesures de protecció acordades per l'entitat pública competent en matèria de desemparament, quan no constitueixi una infracció molt greu.

ff) Incomplir, els pares i mares o alguna de les persones que tenguin atribuïda la tutela o la guarda de l'infant o adolescent, els requeriments de l'entitat o organisme que ha d'elaborar o enviar informes de seguiment postadoptiu o de seguiment d'altres mesures protectores prèvies a l'adopció, en la forma i el temps determinats per la legislació aplicable, o bé obstaculitzar l'actuació de l'entitat o organisme amb relació a l'elaboració o la tramesa dels informes esmentats.

gg) Cometre qualsevol infracció dels drets que reconeix aquesta llei no recollida expressament en aquest article.

Article 239

Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

- a) Reincidir en infraccions greus.
- b) Dur a terme les accions o les omissions que preveu l'article anterior quan se'n derivin danys per als drets de l'infant o adolescent de reparació impossible o difícil.
- c) Cometre la infracció greu tipificada en la lletra r) de l'article anterior quan hi hagi hagut preu, engany o perill manifest per a la integritat física o psíquica de l'infant o adolescent.
- d) Cometre la infracció greu tipificada en la lletra s) de l'article anterior quan hi hagi hagut preu, engany o perill manifest per a la integritat física o psíquica de l'infant o adolescent.
- e) Cometre la infracció greu tipificada en la lletra w) de l'article anterior quan hi hagi hagut preu, engany o perill manifest per a la integritat física o psíquica de l'infant o adolescent.
- f) Cometre les infraccions greus tipificades en les lletres d) i n) de l'article anterior quan hi hagi hagut preu, engany o perill manifest per a la integritat física o psíquica de l'infant o adolescent.

Article 240

Reincidència

Es produeix reincidència quan la persona responsable de la infracció ha estat sancionada mitjançant una resolució ferma per la comissió d'una altra infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any comptador des de la notificació de la resolució.

Article 241

Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions que tipifica aquesta llei prescriuen al cap de sis mesos si són lleus; al cap de dos anys, si són greus; i al cap de tres anys, si són molt greus.
2. El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar des de la data de comissió de la infracció. En el cas d'infraccions continuades o permanents, el termini comença a comptar des de la data en què hagi acabat la conducta infractora.
3. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de la persona interessada, d'un procediment administratiu de naturalesa sancionadora, i es reinicia el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.
4. No obstant els apartats anteriors, quant a les infraccions establertes en les lletres r) i s) de l'article 238 i c) i d) de l'article 239, ambdós d'aquesta llei, el termini es computa des de l'endemà del dia en què la persona menor d'edat assolix la majoria d'edat.

Capítol III

Sancions administratives

Article 242

Sancions

Les infraccions que estableix aquesta llei s'han de sancionar de la manera següent:

- a) Infraccions lleus: amonestació per escrit o multa de fins a 12.000 euros.
- b) Infraccions greus: multes des de 12.001 euros fins a 60.000 euros.
- c) Infraccions molt greus: multes des de 60.001 euros fins a 600.000 euros.

2. En els supòsits a què fan referència els apartats a), e), f) i g) de l'article 237; els apartats a), b), c), s), t), cc), dd) i ff) de l'article 238; i els apartats a) i b) de l'article 239, l'òrgan competent per sancionar pot substituir, amb el consentiment del presumpte infractor o infractora, les sancions econòmiques que estableix l'apartat anterior per les mesures educatives o socials que es determinin per reglament, tenint en compte els criteris de gradació que estableix l'article 245 d'aquesta llei.

Article 243**Multes coercitives**

1. En tots els casos en què la infracció consisteixi en l'omissió d'alguna conducta o actuació exigible legalment, la sanció ha d'anar acompanyada d'un requeriment en què es detallin tant les actuacions concretes que ha de dur a terme la persona infractora per a la restitució de la situació a les condicions exigibles legalment com el termini de què disposa per a això.

2. Si la infracció que és objecte d'un expedient suposa un risc greu per a la seguretat o la salut de l'infant o adolescent, el requeriment a què es refereix l'apartat anterior es pot fer en qualsevol moment del procediment. Si s'incompleix, en el supòsit que pugui executar l'esmena una persona diferent de l'obligada, l'administració l'ha d'executar subsidiàriament a càrrec de la persona obligada.

3. Quan la persona obligada no compleix dins el termini i en la forma escaient el que estableix el requeriment corresponent, l'òrgan competent per sancionar pot acordar la imposició de multes coercitives.

4. Les multes coercitives poden ser reiterades per lapses de temps no inferiors a un mes, i la quantia no pot excedir el 30% de la quantia de la multa imposada com a sanció. Aquesta quantia s'ha de fixar tenint en compte els criteris següents:

a) El retard en el compliment de l'obligació d'esmenar la infracció.

b) L'existència d'intencionalitat o reiteració en l'incompliment de les obligacions.

c) La naturalesa dels perjudicis causats.

5. En cas d'impagament, les multes coercitives són exigibles per via de constrenyiment una vegada transcorreguts trenta dies des de la notificació.

6. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les sancions que es puguin imposar.

Article 244**Sancions accessòries**

1. En les infraccions molt greus també es poden acumular les sancions següents:

a) La inhabilitació per a l'exercici de les activitats que preveu aquesta llei durant els cinc anys següents, amb la revocació consegüent, si escau, de l'autorització administrativa corresponent o de l'acreditació.

b) La inhabilitació dels directors dels centres com a tals durant els cinc anys següents.

c) La prohibició de rebre finançament públic per un període d'entre un i cinc anys.

d) La suspensió temporal, total o parcial, del servei per un període màxim d'un any.

e) La cessació definitiva, total o parcial, del servei, que porta implícita la revocació de l'autorització administrativa corresponent i, si escau, de l'acreditació.

f) La inhabilitació per formalitzar contractes i acords d'acció concertada amb les administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears per un termini d'un a cinc anys.

g) La pèrdua de l'acreditació concedida per un període d'entre dos i cinc anys.

2. L'òrgan sancionador pot acordar que es doni publicitat a les sancions imposades, una vegada que esdevinguin fermes en via administrativa, mitjançant la publicació dels noms de les persones físiques o jurídiques responsables, amb indicació expressa de les infraccions comeses. S'han de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i en els mitjans de comunicació social que es considerin adequats.

3. Quan els responsables siguin titulars de mitjans de comunicació, per infraccions comeses a través d'aquests mitjans, es pot imposar com a sanció accessòria, a més de les que preveu aquesta llei, la difusió pública de la resolució sancionadora pels mateixos mitjans de comunicació.

4. En les infraccions consistents en la venda, el subministrament o la dispensació de productes o béns prohibits als infants o adolescents, així com permetre'n l'entrada en establiments o locals prohibits als infants o adolescents, es pot imposar com a sanció accessòria, a més de les que preveu aquesta llei, el tancament temporal, fins a un termini de cinc anys, dels establiments, locals, instal·lacions, recintes o espais en què s'hagi comès la infracció.

Article 245**Gradació de les sancions**

1. Per a la concreció i la gradació de les sancions que sigui procedent imposar, s'ha d'adequar degudament la sanció a la gravetat del fet constitutiu d'infracció, tenint en compte especialment els criteris següents:

a) El grau d'intencionalitat o negligència en la comissió de la infracció.

b) Els perjudicis de qualsevol ordre que s'hagin pogut causar i la situació de risc creada o mantinguda per a persones i béns, i el caràcter permanent o transitori.

c) La reincidència o la reiteració en la comissió de les infraccions.

d) La transcendència econòmica i social de la infracció.

e) El compliment per part de l'entitat infractora de la normativa infringida per iniciativa pròpia abans d'iniciar-se el procediment sancionador.

f) Qualsevol forma de discriminació que hagi pogut comportar la infracció.

g) L'incompliment reiterat de les advertències o recomanacions prèvies de la inspecció en matèria d'infància i adolescència.

2. Si el benefici econòmic aconseguit com a conseqüència de la comissió de la infracció supera la quantia de la sanció establerta en aquesta llei, la sanció s'eleva fins a la quantia necessària perquè superi entre el 10% i el 25% del benefici obtingut.

3. Si se sanciona un establiment per manca d'autorització administrativa, la multa que, si escau, s'imposi es pot incrementar un 10% per cada persona usuària que hi hagi ingressat des de l'inici de l'expedient.

4. L'objectiu de la sanció ha de ser la correcció de les distorsions i dels perjudicis causats.

Article 246

Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de cinc anys; les imposades per infraccions greus, al cap de tres; i les imposades per infraccions lleus, al cap d'un any.

2. El termini de prescripció de les sancions comença a comptar des de l'endemà del dia en què sigui executable la resolució per la qual s'imposa la sanció o hagi transcorregut el termini per interposar-hi un recurs.

3. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de la persona interessada, d'un procediment d'execució, i es reinicia el termini de prescripció si el procediment està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

Article 247

Finalitat de l'import de les sancions

Les administracions públiques actuants, en l'àmbit de les competències respectives, han de destinar els ingressos derivats de la imposició de les sancions que estableix aquesta llei a l'atenció i la protecció de la infància i l'adolescència.

Capítol IV Procediment

Article 248

Procediment

El procediment sancionador que han d'aplicar els òrgans competents per iniciar, instruir i resoldre els expedients sancionadors en matèria d'infància i adolescència és el que estableix la normativa del procediment sancionador aplicable en els àmbits de competència de les administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Aquest procediment s'ha d'aplicar amb respecte al procediment i els principis generals en matèria sancionadora que estableixen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques; la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic; i la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 249

Competència

1. La competència per iniciar, instruir o resoldre els expedients sancionadors per les infraccions que recull aquesta llei correspon, en l'àmbit del Govern de les Illes Balears, a l'òrgan que tengui atribuïdes les competències en la matèria que hagi estat objecte de la infracció.

2. Els consells insulars i les entitats locals han de determinar reglamentàriament els òrgans competents per a l'exercici de la potestat sancionadora en l'àmbit de la infància i l'adolescència.

Article 250

Informació i actuacions prèvies

1. Abans d'iniciar un procediment sancionador, l'òrgan competent pot ordenar l'obertura d'un període d'informació o actuacions prèvies amb la finalitat de determinar, amb la màxima precisió, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o les persones que puguin ser responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en uns i altres.

2. La informació prèvia pot tenir caràcter reservat i la durada no pot ser superior a un mes, llevat d'acord exprés sobre la pròrroga per un altre termini determinat.

3. Les actuacions prèvies les han de dur a terme els òrgans que tinguin atribuïdes funcions d'investigació, indagació i inspecció en matèria d'infància i adolescència i, si no n'hi ha, la persona o l'òrgan administratiu que determini l'òrgan competent per iniciar o resoldre el procediment.

4. No es considera iniciat el procediment sancionador per les actuacions d'inspecció, per les actes o els documents en què es plasmin, per la verificació d'anàlisis o controls de l'administració, ni per les actuacions prèvies a què fa referència l'apartat anterior. El procediment s'inicia mitjançant l'acord establert en l'article 252 d'aquesta llei.

Article 251

Mesures provisionals

1. Abans d'iniciar el procediment administratiu sancionador, l'òrgan competent, d'ofici o a instància de part, en els casos d'urgència inajornable i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar de manera motivada les mesures provisionals que siguin necessàries i proporcionades. Les mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'efectuar dins dels quinze dies següents a l'adopció, el qual pot ser objecte del recurs que escaigui. En tot cas, les mesures esmentades queden sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini esmentat o quan l'acord d'iniciació no contengui un pronunciament exprés sobre aquestes mesures.

2. Una vegada iniciat el procediment, l'òrgan administratiu competent per resoldre'l pot adoptar, d'ofici o a instància de part i de manera motivada, les mesures provisionals que consideri oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que es dicti, l'acompliment de la finalitat del procediment i la defensa dels interessos generals, per evitar el manteniment dels efectes de la infracció, si hi ha elements de judici suficients per

a això, d'acord amb els principis de proporcionalitat, efectivitat i onerositat menor.

3. Es poden acordar les mesures provisionals que estableix l'article 56.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, d'acord amb la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, com ara les següents:

a) La suspensió total o parcial d'activitats.

b) La clausura temporal dels centres, els serveis, els establiments o les instal·lacions.

c) La prestació de fiances.

d) La suspensió temporal dels serveis per raons de sanitat, higiene o seguretat de les persones usuàries.

4. Prèviament a la resolució que estableixi les mesures provisionals, s'ha de donar audiència a la persona interessada per un període mínim de cinc dies, excepte que hi hagi necessitat peremptòria d'adoptar aquesta decisió sense aquest tràmit, cosa que ha d'apreciar motivadament l'òrgan competent.

5. No es poden adoptar mesures provisionals que puguin causar un perjudici de difícil o impossible reparació a les persones interessades o que impliquin violació de drets emparats per les lleis.

6. Les mesures provisionals poden ser alçades o modificades durant la tramitació del procediment, d'ofici o a instància de part, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no es van poder tenir en compte en el moment d'adoptar-les. En tot cas, s'extingeixen quan tenguin efectes la resolució administrativa que posi fi al procediment corresponent.

Article 252

Iniciació del procediment

1. Els procediments sancionadors s'inicien sempre d'ofici mitjançant un acord de l'òrgan competent, per pròpia iniciativa o com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

2. L'acord d'iniciació s'ha de formalitzar amb el contingut mínim següent:

a) La identificació de la persona o les persones presumptament responsables.

b) Els fets que motiven la incoació del procediment exposats succintament, la qualificació provisional dels fets, amb indicació de la infracció o les infraccions que es puguin haver comès i les sancions que els corresponguin, sens perjudici del resultat de la instrucció. Excepcionalment, quan en el moment que es dicti l'acord d'iniciació no hi hagi elements suficients per a la qualificació inicial dels fets que motiven la incoació del procediment, aquesta qualificació es pot dur a terme en una fase posterior mitjançant l'elaboració d'un plec de càrrecs, que s'ha de notificar a les persones interessades.

c) La identificació de l'instructor o instructora i, si escau, el secretari o secretària del procediment, amb indicació expressa del règim de recusació corresponent.

d) L'òrgan competent per resoldre l'expedient i la norma que li atribueix la competència, amb indicació de la possibilitat que la persona presumptament responsable pugui reconèixer voluntàriament la seva responsabilitat, amb els efectes que estableix l'article 257 d'aquesta llei.

e) Les mesures de caràcter provisional que hagi aprovat o ratificat l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, sens perjudici de les que es puguin adoptar durant el procediment, de conformitat amb l'article anterior.

f) La indicació del dret a formular al·legacions i del dret d'audiència en el procediment, i també dels terminis per exercir-los.

g) El termini màxim per resoldre el procediment.

3. L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'òrgan instructor, al qual s'han de traslladar totes les actuacions que hi hagi sobre això, i s'ha de notificar a la persona denunciada, si escau, i a les persones interessades, entenent en tot cas com a tal la persona presumptament infractora.

4. En la notificació s'ha d'advertir les persones interessades que si no presenten al·legacions sobre el contingut de l'acord d'iniciació del procediment en el termini previst, aquest acord pot ser considerat com a proposta de resolució, sempre que contengui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada.

Article 253

Al·legacions

1. Les persones interessades, abans del tràmit d'audiència, disposen d'un termini de quinze dies per aportar les al·legacions, els documents o les informacions que considerin adients i, si escau, proposar les proves que considerin convenients indicant els mitjans dels quals es valdran. En la notificació de la iniciació del procediment, s'ha d'indicar aquest termini a les persones interessades.

2. Després de dur a terme la notificació a què fa referència l'apartat anterior, l'òrgan instructor del procediment ha de fer d'ofici totes les actuacions necessàries per examinar els fets i ha de sol·licitar les dades i les informacions que siguin rellevants per determinar, si escau, l'existència de fets constitutius d'infracció.

3. Si, com a conseqüència de la instrucció del procediment, es modifiquen la determinació inicial dels fets, la qualificació corresponent, les sancions imposables o les responsabilitats susceptibles de sanció, s'han de notificar al presumpte infractor o infractora en la proposta de resolució.

Article 254

Prova

1. Una vegada rebudes les al·legacions o transcorregut el termini establert per presentar-les, l'òrgan instructor pot establir l'obertura d'un període de prova per un termini no

superior a trenta dies ni inferior a deu perquè es puguin practicar totes les proves que cregui pertinents. Així mateix, quan ho consideri necessari, a petició de les persones interessades, pot decidir l'obertura d'un període extraordinari de prova per un termini no superior a deu dies. L'òrgan instructor del procediment ha de comunicar a les persones interessades, amb l'antelació suficient, l'inici de les actuacions necessàries per a la realització de les proves que hagin estat admeses. En la notificació, s'han de consignar el lloc, la data i l'hora en què s'ha de practicar la prova, amb l'advertència, si escau, que la persona interessada pot nomenar tècnics perquè l'assisteixin.

2. Les proves s'han de practicar d'ofici, o s'han d'admetre, a proposta de la persona presumptament responsable, totes les proves adients per determinar els fets i les possibles responsabilitats, i només es poden rebutjar les proves proposades per les persones interessades quan siguin manifestament improcedents o innecessàries, mitjançant una resolució motivada.

3. Els fets que constati el personal funcionari que tengui reconeguda la condició d'autoritat i que es formalitzin en un document públic que observi els requisits legals pertinents, tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que en defensa dels seus drets i interessos puguin assenyalar o aportar a la ciutadania.

4. Les proves tècniques i les anàlisis contradictòries o diriments que proposin les persones interessades interrompen el termini per resoldre el procediment, des que se sol·licitin i mentre es duen a terme, i se n'incorporen els resultats a l'expedient.

5. Quan la valoració de les proves practicades pugui constituir l'element bàsic de la decisió que es prengui en el procediment, perquè es tracta d'una peça imprescindible per a l'avaluació dels fets, s'ha d'incloure en la proposta de resolució.

Article 255

Proposta de resolució i tràmit d'audiència

1. L'òrgan instructor ha de resoldre la terminació del procediment, amb l'arxivament de les actuacions, sense que sigui necessària la formulació de la proposta de resolució, quan en la instrucció del procediment es posi de manifest que es produeix alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan els fets que puguin constituir la infracció siguin inexistents.

b) Quan els fets no estiguin acreditats.

c) Quan els fets provats no constitueixin, de manera manifesta, una infracció administrativa.

d) Quan no existeixin o no s'hagin pogut identificar la persona o les persones responsables o bé apareguin exemptes de responsabilitat.

e) Quan es conclouï, en qualsevol moment, que la infracció ha prescrit.

2. Una vegada conculsa la instrucció del procediment, l'òrgan instructor ha de formular una proposta de resolució que s'ha de

notificar a les persones interessades. La proposta de resolució ha d'indicar la posada de manifest del procediment i el termini per formular al·legacions i presentar els documents i les informacions que es considerin pertinents. A aquesta notificació s'ha d'adjuntar una relació dels documents que consten en l'expedient perquè les persones interessades puguin obtenir còpies dels que considerin convenients.

3. En la proposta de resolució, s'han de fixar de manera motivada els fets que es considerin provats i la qualificació jurídica exacta, la infracció que, si escau, constitueixin els fets, la persona o les persones responsables i la sanció que es proposi, la valoració de les proves practicades, en especial les que constitueixin els fonaments bàsics de la decisió, així com les mesures provisionals que s'hagin adoptat. Quan la instrucció conclouï la inexistència d'infracció o responsabilitat i no es faci ús de la facultat prevista en l'apartat primer d'aquest article, la proposta ha de declarar aquesta circumstància.

4. Les persones interessades, en un termini no superior a quinze dies, poden al·legar i presentar els documents i les justificacions que considerin pertinents. Si abans del venciment del termini les persones interessades manifesten la seva decisió de no efectuar al·legacions ni aportar nous documents o justificacions, el tràmit es considerarà realitzat.

5. Es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no constin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets ni altres al·legacions i proves que les adduïdes per la persona interessada.

6. La proposta de resolució s'ha de traslladar immediatament a l'òrgan competent per resoldre el procediment, juntament amb tots els documents, les al·legacions i les informacions que hi constin.

Article 256

Actuacions complementàries

1. Abans de dictar la resolució, l'òrgan competent per resoldre el procediment pot decidir, mitjançant un acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per resoldre aquest procediment. No tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment.

2. L'acord de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar a les persones interessades, les quals disposen d'un termini de set dies per formular-hi les al·legacions que considerin oportunes. Les actuacions complementàries s'han de practicar en un termini no superior a quinze dies. El termini per resoldre el procediment s'ha de suspendre fins que s'acabin les actuacions complementàries.

Article 257

Reconeixement voluntari de la responsabilitat

1. Si la persona presumptament infractora reconeix voluntàriament la seva responsabilitat, l'òrgan instructor ha d'eleva l'expedient a l'òrgan competent per resoldre el procediment, sens perjudici que pugui continuar la tramitació si hi ha indicis raonables de frau o encobriment d'altres

persones o entitats o si la qüestió suscitada per la incoació del procediment és d'interès general.

2. Una vegada iniciat un procediment sancionador, si la persona presumptament infractora reconeix la seva responsabilitat, es pot resoldre el procediment amb la imposició de la sanció que escaigui.

3. Quan la sanció tenguí únicament caràcter pecuniari o bé calgui imposar una sanció pecuniària i una altra de caràcter no pecuniari però s'hagi justificat la improcedència de la segona, el pagament voluntari per part del presumpte responsable en qualsevol moment anterior a la resolució implica la terminació del procediment, excepte pel que fa a la reposició de la situació alterada o a la determinació de la indemnització pels danys i els perjudicis causats per la comissió de la infracció.

4. En tots dos casos, quan la sanció tenguí únicament caràcter pecuniari, l'òrgan competent per resoldre el procediment ha d'aplicar reduccions de, com a mínim, el 20% sobre l'import de la sanció proposada, i són acumulables entre si. Aquestes reduccions s'han de determinar en la notificació d'iniciació del procediment i l'efectivitat està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa contra la sanció. El percentatge de reducció previst en aquest apartat es pot incrementar per reglament.

Article 258 **Resolució**

1. L'òrgan competent ha de dictar la resolució una vegada rebuts l'expedient amb la proposta de resolució, els escrits d'al·legacions i, si n'és el cas, les actuacions complementàries.

2. La resolució ha de ser motivada i ha de decidir totes les qüestions que plantegin les persones interessades i totes les derivades del procediment.

3. En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en el curs del procediment, independentment d'una valoració jurídica diferent. No obstant això, quan l'òrgan competent per resoldre el procediment consideri que la infracció o la sanció revesteix més gravetat que la determinada en la proposta de resolució, s'ha de notificar a la persona inculpada perquè aporti totes les al·legacions que consideri convenients en el termini de quinze dies.

4. La resolució que posi fi al procediment ha de ser executiva quan no sigui possible interposar-hi cap recurs ordinari en via administrativa, i en la resolució es poden adoptar les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia mentre no sigui executiva, que poden consistir en el manteniment de les mesures provisionals que, si escau, s'hagin adoptat.

5. Quan la resolució sigui executiva, es pot suspendre cautelarment, si la persona interessada manifesta a l'administració la intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa. La suspensió cautelar esmentada finalitza quan:

a) Hagi transcorregut el termini previst legalment sense que la persona interessada no hagi interposat un recurs contenciós administratiu.

b) La persona interessada hagi interposat un recurs contenciós administratiu, però:

1r. No hagi sol·licitat en el mateix tràmit la suspensió cautelar de la resolució impugnada.

2n. L'òrgan judicial es pronuncii sobre la suspensió cautelar sol·licitada, en els termes prevists.

6. Quan les conductes sancionades hagin causat danys o perjudicis a les administracions i la quantia destinada a indemnitzar aquests danys no hagi quedat determinada en l'expedient, aquesta quantia s'ha de fixar mitjançant un procediment complementari, la resolució del qual és executiva immediatament. Aquest procediment és susceptible de terminació convencional, però ni aquesta terminació ni l'acceptació per part de la persona infractora de la resolució que es dicti impliquen el reconeixement voluntari de la seva responsabilitat. La resolució del procediment posa fi a la via administrativa.

Article 259

Termini màxim per resoldre i notificar el procediment

1. El termini màxim per dictar i notificar la resolució expressa en el procediment sancionador és d'un any des de la data de l'acord d'iniciació.

2. Excepcionalment, l'òrgan competent per resoldre el procediment, a proposta, si escau, de l'òrgan instructor o el superior jeràrquic de l'òrgan competent, pot acordar de manera motivada, en els supòsits prevists en la legislació bàsica sobre el procediment, ampliar el termini màxim de resolució i notificació, que no excedeixi la meitat de l'establert inicialment. Contra l'acord que resolgui l'ampliació de terminis, que s'ha de notificar a les persones interessades, no es pot interposar cap recurs.

Article 260

Procediment simplificat

1. Per a l'exercici de la potestat sancionadora, en el supòsit que l'òrgan competent per iniciar el procediment consideri que hi ha elements de judici suficients per qualificar la infracció de lleu, s'ha de tramitar el procediment simplificat que es regula en aquest article.

2. La iniciació es produeix per acord de l'òrgan competent, en el qual s'ha d'especificar el caràcter simplificat del procediment, i s'ha de comunicar a l'òrgan instructor corresponent i, simultàniament, s'ha de notificar a la persona interessada als efectes de la seva oposició expressa, prevista en l'apartat 2 de l'article 96 de la Llei 39/2015.

3. Les persones interessades han de formular les al·legacions que considerin adients durant el termini de cinc dies des de la notificació de l'acord d'iniciació del procediment simplificat.

4. Únicament s'obrirà el tràmit d'audiència en el cas que la resolució sigui desfavorable per a la persona interessada.

5. Si durant la tramitació del procediment simplificat s'aprecia que els fets poden ser constitutius d'infracció greu o molt greu, ha de decidir que es continuï tramitant el procediment general, cosa que s'ha de notificar a les persones interessades.

6. La resolució que posi fi al procediment sancionador ha de contenir els mateixos extrems que la que es dicta en el procediment ordinari.

7. Llevat que resti menys per a la tramitació ordinària corresponent, el procediment tramitat de manera simplificada s'ha de resoldre en trenta dies comptadors des de l'endemà que s'hagi notificat a la persona interessada l'acord de tramitació simplificada del procediment.

Article 261

Reducció de la sanció

1. La multa imposada es redueix en un 30% de la quantia si la persona infractora abona la resta de la multa i l'import total de les indemnitzacions que, si n'és el cas, provinguin dels danys i perjudicis que se li imputin, tot això en el termini màxim d'un mes comptador des de l'endemà que s'hagi notificat la resolució en què s'imposa la sanció, i, a més, manifesta per escrit la seva conformitat amb la sanció imposada i amb la indemnització reclamada.

2. La previsió de reducció de les sancions no s'aplica quan la sanció s'imposa per una infracció molt greu.

Article 262

Concurrencia d'actuacions amb l'ordre jurisdiccional penal

1. En els supòsits en què la conducta pugui ser constitutiva de delictes, l'administració ha de passar el tant de culpa a la jurisdicció competent i s'ha d'abstenir de seguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti una sentència ferma, decreti el sobreseïment i l'arxivament de les actuacions, o el Ministeri Fiscal efectui la devolució de l'expedient.

2. La pena imposada per l'autoritat judicial exclou la imposició d'una sanció administrativa.

3. En el cas que no es consideri que hi ha hagut delictes, l'administració ha d'iniciar o continuar l'expedient sancionador basant-se en els fets que els tribunals hagin considerat provats.

Article 263

Altres responsabilitats

Si, com a conseqüència de la resolució d'un procediment sancionador, es deriven responsabilitats administratives o d'una altra índole per als pares i mares o les persones que exerceixin la tutela o la guarda de les persones menors d'edat, se n'ha d'informar el Ministeri Fiscal amb la finalitat de depurar possibles responsabilitats civils.

Article 264

Recursos

Contra les resolucions que recaiguin en els procediments sancionadors es poden interposar els recursos administratius i jurisdiccional que siguin procedents legalment.

Article 265

Publicitat de les sancions

En el cas d'infraccions greus o molt greus, l'òrgan competent ha d'incloure en la resolució de l'expedient sancionador que es publiqui en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* les sancions imposades una vegada siguin fermes.

Disposició addicional primera

Entitat pública de protecció

S'utilitza l'expressió entitat pública referida a l'entitat pública de protecció de menors competent territorialment.

Disposició addicional segona

Entitat pública de justícia juvenil

S'utilitza l'expressió entitat pública de justícia juvenil referida a l'entitat pública competent per a l'execució de mesures en el marc de la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat infractores.

Disposició addicional tercera

Perspectiva de gènere

Conforme a l'article 17 de la present llei, les administracions públiques de les Illes Balears han d'introduir la perspectiva de gènere en la planificació, el desenvolupament i l'avaluació de les mesures que adoptin en relació amb la infància i l'adolescència, en totes les actuacions i els programes adreçats a aquest col·lectiu de la població, amb una atenció especial a la desigualtat o la discriminació per raó de sexe, orientació sexual i identitat de gènere.

El funcionament dels centres i els serveis residencials destinats a la infància i l'adolescència respon a un enfocament integral i general de perspectiva de gènere, amb l'objectiu de construir relacions igualitàries en aquest col·lectiu, que ajudin a prevenir, identificar i eliminar les situacions de discriminació per raó de sexe i violència masclista.

Disposició addicional quarta

Composició paritària

Tots els òrgans col·legiats que preveu aquesta llei han de respectar el principi de paritat i han de cercar una composició equilibrada entre dones i homes.

Disposició addicional cinquena

Protocol marc interdisciplinari de maltractament infantil de les Illes Balears

El Protocol marc interdisciplinari de maltractament infantil de les Illes Balears es configura com l'instrument bàsic per assolir la coordinació interinstitucional de totes les administracions públiques en la intervenció en casos de maltractament infantil a les Illes Balears, amb l'objectiu general de millorar l'atenció per reduir la victimització primària i secundària que pateixen els infants i adolescents que han patit maltractament i garantir el compliment dels seus drets i llibertats durant la intervenció de les institucions responsables de protegir-los, a través d'una actuació coordinada i eficaç de les institucions competents.

Tots els protocols de detecció, valoració i intervenció en casos de maltractament infantil que puguin elaborar les diferents administracions públiques competents han de ser conformes amb les directrius que estableix el Protocol marc interdisciplinari de maltractament infantil de les Illes Balears.

Disposició addicional sisena **Entitats d'iniciativa privada**

1. Les entitats d'iniciativa privada que tinguin com a objecte o finalitat la prestació de serveis o el desenvolupament de programes de la competència del Govern de les Illes Balears destinats a la infància i l'adolescència han d'estar inscrites prèviament en el Registre Unificat de Serveis Socials de les Illes Balears per:

a) Rebre subvencions o ajuts destinats a la realització d'activitats, serveis, programes o similars.

b) Gestionar serveis adreçats a la infància i l'adolescència la titularitat dels quals sigui del Govern de les Illes Balears.

2. La prestació d'aquests serveis es pot dur a terme mitjançant concerts socials, d'acord amb la normativa vigent.

Disposició addicional setena **Entitats col·laboradores de mediació familiar en matèria d'adopció internacional**

1. Les entitats col·laboradores de mediació familiar en matèria d'adopció internacional que regula el Decret 187/1996, d'11 d'octubre, regulador de l'habilitació i les activitats a desenvolupar per entitats col·laboradores de mediació familiar en matèria d'adopció internacional, passen a denominar-se organismes acreditats per a l'adopció internacional.

2. Els organismes acreditats per a l'adopció internacional es regiran per la legislació estatal en matèria d'adopció internacional, pels preceptes d'aquesta llei que els siguin d'aplicació i pels del Decret 187/1996 que no s'oposin a la legislació vigent.

Disposició addicional vuitena **Entitats d'integració familiar**

1. Són entitats d'integració familiar totes les que, sense ànim de lucre, desenvolupen funcions de mediació en els procediments d'acolliment i donen suport a la convivència familiar dels infants o adolescents, sigui en la seva família biològica o no.

2. Els consells insulars poden habilitar com a entitats col·laboradores les entitats d'integració familiar que compleixin els requisits que s'estableixin per reglament.

3. Les entitats col·laboradores d'integració familiar poden ser habilitades per al compliment de les funcions següents:

a) Acolliment residencial temporal d'infants o adolescents.

b) Intervenció tècnica especialitzada, social, educativa, psicològica, etc., tant individual com de suport a la convivència o de mediació en conflictes familiars.

c) Mediació en processos d'acolliment familiar.

d) Mediació en procediments d'adopció nacional que es desenvolupin a les Illes Balears.

4. Els consells insulars han de crear un registre d'entitats col·laboradores d'integració familiar amb funcions d'anotació, constància i control d'aquestes entitats. A aquest registre li serà d'aplicació la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Disposició addicional novena **Críters comuns de cobertura, qualitat i accessibilitat en l'àmbit de la justícia juvenil**

El Govern de les Illes Balears, en el termini de divuit mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'establir els criteris comuns i els estàndards mínims de cobertura, qualitat i accessibilitat en l'aplicació d'aquesta llei en l'àmbit de la justícia juvenil i, en tot cas, pel que fa a:

a) Composició, nombre i titulació dels equips professionals de l'entitat pública de justícia juvenil que han d'intervenir en l'execució de les mesures judicials imposades en el marc de la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat i en la prevenció del delictes.

b) Estàndards de qualitat i accessibilitat, instal·lacions i dotació de cada tipus de servei dels centres específics per al compliment de les mesures judicials imposades en el marc de la legislació reguladora de la responsabilitat penal de les persones menors d'edat, i incorporació de models d'excel·lència en la gestió.

Disposició addicional desena **Críters comuns de cobertura, qualitat i accessibilitat en l'àmbit de la protecció de menors**

1. Els consells insulars i els ajuntaments de les Illes Balears han d'establir els criteris comuns i els estàndards mínims de cobertura, qualitat i accessibilitat en l'aplicació d'aquesta llei en el territori respectiu i, en tot cas, pel que fa a:

a) Composició, nombre i titulació dels equips professionals de l'administració pública competent territorialment que han d'intervenir en situacions com ara risc i desemparament de persones menors d'edat, lliurament voluntari de la guarda, programes per a la vida independent dels joves que estiguin sota una mesura de protecció o processos d'acolliment i adopció.

b) Elements essencials dels procediments d'acolliment familiar: valoració de l'aptitud educadora de les famílies; compensació econòmica, tant per a l'acolliment especialitzat com per a l'ordinari, amb especial atenció a les necessitats derivades de l'acolliment de persones menors d'edat amb diversitat funcional; mesures de foment i suport a l'acolliment familiar; campanyes informatives; foment de l'associacionisme de les persones i les famílies acollidores.

c) Elements essencials dels procediments d'adopció: preparació preadoptiva; declaració d'idoneïtat; concepte de persones menors d'edat «amb necessitats especials»; acreditació d'organismes acreditats per a l'adopció internacional; campanyes informatives, amb especial atenció a

les enfocades a l'adopció de persones menors d'edat amb necessitats especials.

d) Estàndards de qualitat i accessibilitat, instal·lacions i dotació de cada tipus de servei dels centres d'acolliment residencial; mesures perquè l'organització i el funcionament tendeixin a seguir patrons d'organització familiar; incorporació de models d'excel·lència en la gestió.

e) Estàndards de cobertura, qualitat i accessibilitat, instal·lacions i dotació dels espais de trobada familiar.

2. El Govern de les Illes Balears ha d'establir els criteris comuns i els estàndards mínims de cobertura, qualitat i accessibilitat pel que fa a:

a) Estàndards de cobertura, qualitat i accessibilitat, instal·lacions i dotació dels punts de trobada familiar.

b) Atenció integral a joves extutelats: formació en habilitats i competències per afavorir la seva maduresa i propiciar la seva autonomia personal i social en complir divuit anys d'edat; garantia d'ingressos suficients per subsistir; allotjament; formació per a l'ocupació, que faciliti o prioritzï la seva participació en ofertes d'ocupació com a mesura de discriminació.

Disposició addicional onzena **Registre de centres d'acolliment residencial d'infants i adolescents**

Cada consell insular ha de disposar d'un registre de centres d'acolliment residencial d'infants i adolescents, amb funcions d'inscripció, control, inventari i manteniment de les dades relatives a aquests centres, que ha de tenir caràcter reservat.

Disposició addicional dotzena **Registre autonòmic de declaracions de situació de risc**

El Govern de les Illes Balears, en el termini de divuit mesos, ha de regular i posar en funcionament el Registre autonòmic de declaracions de situació de risc, amb funcions d'inscripció, control, inventari i manteniment de les dades relatives a aquestes declaracions.

Disposició addicional tretzena **Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència**

Atès l'article 227 d'aquesta llei, l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor, creada pel Decret 16/1997, de 30 de gener, modificat pel Decret 83/1998, d'11 de setembre, i pel Decret 25/2000, de 25 de febrer, passa a denominar-se Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència.

Les referències en l'ordenament jurídic a l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor s'entenen fetes a l'Oficina Balear de la Infància i l'Adolescència.

Disposició addicional catorzena **Modificació de la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables**

1. S'afegeix un apartat tercer a la disposició final primera de la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables, que quedarà redactada de la manera següent:

“Disposició final primera

1. En el termini d'un mes comptador des de la publicació d'aquesta llei en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, el Govern de les Illes Balears ha d'aprovar un decret pel qual es creïn i es regulin l'organització i la gestió del Registre de Parelles Estables de les Illes Balears.

2. S'han d'inscriure necessàriament en el Registre de Parelles Estables de les Illes Balears les declaracions formals de constitució de parelles estables, les modificacions i les extincions, qualsevol que en sigui la causa.

3. També es podran inscriure voluntàriament al Registre de Parelles Estables de les Illes Balears totes aquelles parelles els membres de les quals, no complint els requisits personals del paràgraf 2 de l'article 2 i, per tant, no sotmesos al dret civil de les Illes Balears, d'acord amb la normativa general que afecti aquesta matèria, compleixin els requisits de capacitat del paràgraf 1 de l'article 2, i ambdós membres tinguin, d'acord amb les lleis generals de l'Estat, el veïnatge administratiu en qualsevol dels municipis de les Illes Balears.

En aquests supòsits, la inscripció en el Registre de Parelles Estables no és constitutiva.

En aquest cas, el contingut de la relació de parella es regularà per les normes que els resultin aplicables d'acord amb la normativa general que afecta aquesta matèria.”

2. S'afegeix una nova disposició addicional a la Llei 18/2001, de 19 de desembre, de parelles estables, que quedarà redactada de la següent forma:

“Disposició addicional tercera

Sempre que es compleixin els requisits de capacitat del paràgraf 1 de l'article 2 i els requisits personals del paràgraf 2 de l'article 2, la regulació d'aquesta llei, si les parts no han previst una altra cosa, serà d'aplicació supletòria en els casos de formalització de parella feta mitjançant document públic.”

Disposició transitòria primera **Normativa aplicable als procediments administratius ja iniciats**

Els procediments administratius de protecció iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei i que estiguin en tramitació es continuaran tramitant per la normativa aplicable en el moment de l'inici del procediment.

Disposició transitòria segona
Administració competent

Els procediments administratius i expedients d'actuació de protecció iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei que estiguin en tramitació, es continuaran tramitant per l'òrgan i l'administració competent en el moment de l'inici del procediment.

Disposició derogatòria única
Normes que es deroguen

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquesta llei i, concretament:

a) La Llei 17/2006, de 13 de novembre, integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears.

b) El Decret 45/2002, de 22 de març, pel qual s'ordenen l'acreditació i l'habilitació de les entitats col·laboradores en matèria de menors infractors.

Disposició final primera
Pla d'Implantació i Finançament del Sistema de Protecció en Situacions de Risc

El Govern de les Illes Balears ha d'elaborar, aprovar i conveniar amb les institucions pertinents el Pla d'Implantació i Finançament del Sistema de Protecció en Situacions de Risc, que ha de recollir la temporalització i els mitjans financers per fer-lo efectiu i viable.

Disposició final segona
Registre de professionals en l'àmbit de la infància i l'adolescència

Es crea el registre autonòmic de professionals que actuen en l'àmbit de la protecció de la infància i l'adolescència, amb l'objecte de poder assignar un número identificatiu vàlid a cada professional inscrit per millorar la seguretat dels professionals en l'exercici de les seves funcions.

La inscripció en aquest registre és obligatòria.

El Govern de les Illes Balears, en el termini de divuit mesos, ha de regular i posar en funcionament aquest registre.

Disposició final tercera
Mediació per a la protecció infantil

La mediació per a la protecció infantil és un procés col·laboratiu de resolució de problemes i discrepàncies que involucra una persona neutral i imparcial, el mediador o mediadora, que facilita la negociació constructiva i la comunicació entre els pares i mares o les persones que tinguin atribuïda la tutela de les persones menors d'edat i els professionals de protecció a la infància i l'adolescència, en un esforç per arribar a un acord sobre com resoldre problemes quan es valora que els infants o adolescents es troben en una situació de desprotecció.

Disposició final quarta
Requisits per accedir als llocs de treball del sector públic de les Illes Balears

El Govern de les Illes Balears, en compliment de les previsions legals de l'article 9 d'aquesta llei i l'article 13.5 de la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, ha de determinar els llocs de treball que, en l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i de la resta d'entitats que integren el sector públic de l'Administració, suposin contacte habitual amb infants o adolescents. Així mateix, ha de regular la forma d'acreditació del compliment dels requisits per a l'accés i l'exercici de llocs que impliquin el contacte esmentat, així com les conseqüències jurídiques de l'incompliment d'aquests requisits.

Els consells insulars i la resta d'entitats locals, en l'àmbit competencial respectiu, han de determinar els llocs de treball que, dins de la mateixa organització i de la resta d'entitats que n'integren el sector públic, suposin contacte habitual amb infants o adolescents, la regulació de la forma d'acreditació del compliment dels requisits per a l'accés i l'exercici de llocs que impliquin el contacte esmentat, així com les conseqüències jurídiques de l'incompliment d'aquests requisits.

Disposició final cinquena
Desplegament de la llei

Els consells insulars, d'acord amb l'article 72 de l'Estatut d'Autonomia, i el Govern de les Illes Balears, d'acord amb l'article 58.3 de l'Estatut d'Autonomia, en el termini màxim de divuit mesos des que entri en vigor, ha de desplegar reglamentàriament aquesta llei.

Disposició final sisena
Modificació de la Llei 8/1997, de 18 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de tutela, acolliment i adopció de menors

Es modifica l'article 3 de la Llei 8/1997, que passa a tenir el contingut següent:

"1. Corresponen als consells insulars, com a institucions de govern de cada illa, d'acord amb l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia i sens perjudici d'altres competències que l'ordenament jurídic vigent els atribueixi, la condició d'entitat pública competent en matèria de protecció i, específicament, les competències següents:

a) Dur a terme, en l'àmbit territorial respectiu, totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques en situació i declaració de risc previstes en l'ordenament jurídic vigent que no corresponguin o no s'hagin atribuït a altres administracions.

b) Dur a terme les actuacions de protecció sobre l'exercici adequat de la pàtria potestat o de la tutela i la guarda dels infants i adolescents, en concurrència amb altres administracions.

c) Atendre de manera immediata els infants i adolescents en situació de desemparament, i dur a terme les actuacions protectores jurídiques i materials immediates que corresponguin.

d) Dur a terme, en l'àmbit territorial respectiu, totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques en situació de desemparament que preveu l'ordenament jurídic vigent.

e) Coordinar les diferents administracions locals en cas de situació de risc dels infants i adolescents.

f) Assumir la guarda dels infants i adolescents d'acord amb el que estableixen els preceptes d'aquesta llei, l'article 172 bis del Codi Civil i l'article 19 de la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi Civil, i de la Llei d'enjudiciament civil.

g) Assumir i exercir la tutela dels infants i adolescents desamparats d'acord amb el que estableixen aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic, i dur a terme les actuacions que se'n derivin.

h) Dur a terme totes les actuacions materials, tècniques i jurídiques que, en matèria d'adopció de menors d'edat, els encomanen el títol IV d'aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic vigent.

i) Defensar les mesures adoptades en l'exercici de la protecció dels infants i adolescents (guarda, tutela, delegació amb fins d'adopció, acolliment i proposta d'adopció, entre d'altres) davant el jutjat de primera instància competent i davant la resta d'instàncies judicials, mitjançant els serveis corresponents i d'acord amb la legislació processal vigent.

j) Dur a terme l'acreditació, l'habilitació, la inspecció, la suspensió i la revocació de l'habilitació de les entitats col·laboradores en matèria de guarda d'infants i adolescents, en l'àmbit del territori respectiu.

k) Regular els requisits materials, funcionals i de personal dels serveis i centres que prestin serveis als infants i adolescents sotmesos a una mesura de protecció jurídica de l'entitat pública corresponent.

l) Dur a terme l'acreditació, l'habilitació, la inspecció i la supervisió dels serveis i centres que prestin serveis als infants i adolescents sotmesos a una mesura de protecció jurídica de l'entitat pública corresponent.

m) Exercir les facultats, les funcions i les obligacions que la legislació bàsica de l'Estat els atribueix respecte dels organismes acreditats per a l'adopció internacional.

n) Planificar les actuacions i els serveis adreçats als infants i adolescents en l'àmbit de la seva competència.

o) Aprovar plans específics de protecció per a infants de menys de sis anys en què es recullin mesures concretes de foment de l'acolliment familiar.

p) Concedir, gestionar i tramitar les prestacions econòmiques incloses en les competències pròpies en matèria de protecció jurídica que els corresponguin.

q) Dur a terme la resta d'actuacions, funcions i obligacions que els encomanen aquesta llei i la resta de l'ordenament jurídic en qualitat d'entitats públiques competents en matèria de protecció jurídica dels infants i adolescents.

2. En l'exercici de les competències pròpies, els consells insulars tenen la potestat reglamentària, independentment que el Govern de les Illes Balears pugui establir els principis generals sobre la matèria que assegurin l'equilibri i la cohesió territorial entre totes les illes.

3. En l'exercici de les actuacions protectores, els consells insulars s'han d'ajustar a la Llei Orgànica 1/1996, als convenis internacionals en la matèria subscrits per Espanya i a la legislació sectorial autonòmica o estatal que els sigui aplicable.

4. Els consells insulars, en l'àmbit territorial de la seva competència, per a l'aplicació d'aquesta llei i pel que fa a l'atenció socioeducativa a persones menors d'edat infractores, han de col·laborar amb l'administració autonòmica en l'aplicació de mesures judicials quan les persones menors d'edat estiguin subjectes a una actuació de protecció o quan les circumstàncies aconsellin la intervenció dels serveis de protecció."

Disposició final setena

Modificació de la Llei 4/2015, de 23 de març, de drets i garanties de la persona en el procés de morir

Es modifica l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 4/2015, de 23 de març, de drets i garanties de la persona en el procés de morir, que passa a tenir el contingut següent:

"1. Tot pacient menor d'edat té dret a rebre informació sobre la seva malaltia i les intervencions sanitàries proposades, de forma adaptada a la seva capacitat de comprensió. També té dret que la seva opinió sigui escoltada de conformitat amb el que disposa l'article 9.3.c) de la Llei 41/2002."

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 11 de la Llei 4/2015 esmentada, que passa a tenir el contingut següent:

"3. Les persones menors d'edat emancipades o amb setze anys complerts, no incapaces ni incapacitades, han de prestar per si mateixes el consentiment, si bé s'ha d'informar els seus pares i mares o representants legals, i la seva opinió s'ha de tenir en compte per a la presa de la decisió final corresponent, de conformitat amb el que disposa l'article 9.4 de la Llei 41/2002. Així mateix, les persones menors d'edat emancipades o amb setze anys complerts tenen dret a revocar el consentiment informat i a rebutjar la intervenció que els proposin els professionals sanitaris, en els termes que preveu l'article 8 d'aquesta llei."

Disposició final vuitena

Modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

1. La lletra d) de l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, queda modificada de la manera següent:

"d) Desenvolupar programes temporals que corresponen a necessitats no permanents de l'administració o programes temporals de reinserció social o de foment de l'ocupació que siguin aprovats pel Consell de Govern."

2. S'afegeix una nova lletra, la lletra f), a l'apartat 3 de l'article 18 de la Llei 3/2007 esmentada, amb la redacció següent:

"f) Per contractar persones en situació o risc d'exclusió social en el marc de programes temporals de reinserció social o de foment de l'ocupació aprovats pel Consell de Govern, d'acord amb la legislació laboral aplicable."

Disposició final novena**Entrada en vigor**

Aquesta llei comença a vigir tres mesos després de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

A la seu del Parlament, a 12 de febrer de 2019

La secretària primera

Joana Aina Campomar i Orell

El president

Baltasar Picornell i Lladó

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.8. INTERPEL·LACIONS

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, admet a tràmit la interpel·lació següent.

Palma, a 20 de febrer de 2019

El president del Parlament

Baltasar Picornell i Lladó

A)

RGE núm. 1451/19, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria educativa.

D'acord amb el que preveuen els articles 157 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Popular interpel·la el Govern de les Illes Balears, sobre la seva política general en matèria educativa.

Palma, a 18 de febrer de 2019

La diputada

Maria Núria Riera i Martos

El portaveu

Gabriel Company i Bauzá

3.9. MOCIONS

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, admet a tràmit la moció següent.

Palma, a 20 de febrer de 2019

El president del Parlament

Baltasar Picornell i Lladó

A)

RGE núm. 1435/19, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de transport públic, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 11022/18.

D'acord amb el que es preveu a l'article 161 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Popular presenta, subsegüent a la Interpel·lació RGE núm. 11022/18, relativa a política general del Govern en matèria de transport públic, la moció següent.

1. El Parlament de les Illes Balears reprova la política de transport públic duta a terme pel conseller de Territori, Energia i Mobilitat durant la present legislatura.

2. El Parlament de les Illes Balears constata que per tercera vegada en els darrers vint anys, en les tres legislatures del pacte d'esquerres no han estat capaços d'instaurar cap canvi significatiu en el transport públic, en una legislatura que sí serà recordada per l'increment del 75% del descompte aeri aprovat pel Partit Popular a nivell nacional i que ha suposat una millora significativa en la mobilitat en vaixell i avió entre illes i la península.

3. El Parlament de les Illes Balears constata que el transport públic de Mallorca durant la present legislatura no ha estat una prioritat per al Govern: no han construït ni un quilòmetre nou de via ferroviària, ni ha adjudicat, en la data legal prevista, les noves concessions de transport interurbà, en un moment en què la mobilitat a les Illes Balears ha evolucionat cap a una saturació insostenible i que abasta ja tots els mesos de l'any.

4. El Parlament de les Illes Balears constata que el Govern ha incomplert la seva obligació legal d'oferir un nou servei de transport regular interurbà a dia 1 de gener de 2019, prorrogant, de forma precipitada, les concessions. Així mateix constata que disposa d'una flota d'autobusos vella i obsoleta com així ha quedat palès amb els vehicles que s'han incendiat en els darrers anys.

5. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que l'important increment pressupostari previst per a aquest any per a les noves concessions, es destini a millores de servei de transport regular prorrogat, tal com es va proposar mitjançant una esmena als pressuposts generals de la CAIB per part del Grup Parlamentari Popular.

6. El Parlament de les Illes Balears constata que les xifres d'usuaris publicades i exposades pel conseller de Territori, Energia i Mobilitat en el debat de la interpel·lació precedent, no es corresponen amb la realitat.

7. El Parlament de les Illes Balears constata que el Govern de les Illes Balears no ha estat capaç de signar un conveni ferroviari amb l'Administració de l'Estat.

8. El Parlament de les Illes Balears constata que el Govern de les Illes Balears no ha sol·licitat, ni davant el Ministeri de Foment ni davant els tribunals de justícia, executar la sentència del Tribunal Suprem de l'any 2011, sobre els convenis de carreteres que foren denunciats, injustament, per la ministra Magdalena Álvarez i en la qual es reconeix el dret del Govern de les Illes Balears al cobrament dels 300 milions d'euros prevists en els esmentats convenis.

9. El Parlament de les Illes Balears constata que el projecte de llei de Pressuposts Generals de l'Estat per a 2019 del Govern socialista del Sr. Pedro Sánchez, no contenen els 300 milions

d'euros, esmentats en el punt anterior, i que són objecte del protocol de carreteres signat a finals de 2015 per la Sra. Francina Armengol.

10. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a modificar les quanties econòmiques previstes per a inversions ferroviàries en l'aprovació inicial del Pla Director Sectorial de Mobilitat de les Illes Balears atès que les previsions pressupostàries estan totalment allunyades de la realitat com es pot apreciar en el fet que per a 2019 es preveuen 100 milions d'euros quan la realitat pressupostària ha estat de 20 milions d'euros.

Palma, a 16 de febrer de 2019
La diputada
Margalida Cabrer i González
El portaveu
Gabriel Company i Bauzá

3.10. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ESCRITA

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, admet a tràmit les preguntes amb sol·licitud de resposta escrita següents.

*Palma, a 29 de febrer de 2019
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

A) **RGE núm. 1299/19, del diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi-proposta per les Illes Balears, relativa a cessió d'habitatges de l'Ibavi al Patronat de l'Habitatge de Palma.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Ha cedit l'Ibavi -i en cas afirmatiu sota quina fórmula jurídica- part o la totalitat dels seus habitatges situats al Camp Redó de Palma, al Patronat de l'Habitatge de l'Ajuntament de Palma?

Palma, a 12 de febrer de 2019
El diputat
Josep Melià i Ques

B) **RGE núm. 1302/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2015.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat

sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quines accions ha portat a terme la Vicepresidència i Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme en relació amb el foment de la vocació científica l'any 2015? Quins recursos hi ha destinat?

Palma, a 12 de febrer de 2019
El diputat
Juli Dalmau i de Mata

C) **RGE núm. 1303/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2016.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quines accions ha portat a terme la Vicepresidència i Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme en relació amb el foment de la vocació científica l'any 2016? Quins recursos hi ha destinat?

Palma, a 12 de febrer de 2019
El diputat
Juli Dalmau i de Mata

D) **RGE núm. 1304/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2017.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quines accions ha portat a terme la Vicepresidència i Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme en relació amb el foment de la vocació científica l'any 2017? Quins recursos hi ha destinat?

Palma, a 12 de febrer de 2019
El diputat
Juli Dalmau i de Mata

E) **RGE núm. 1305/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2018.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quines accions ha portat a terme la Vicepresidència i Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme en relació amb el foment de la vocació científica l'any 2018? Quins recursos hi ha destinat?

Palma, a 12 de febrer de 2019
El diputat
Juli Dalmau i de Mata

F) **RGE núm. 1306/19, del diputat Juli Dalmau i de Mata, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions per al foment de la vocació científica l'any 2019.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Quines accions ha portat o portarà a terme la Vicepresidència i Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme en relació amb el foment de la vocació científica l'any 2015? Quins recursos hi ha destinat o té previst destinar-hi?

Palma, a 12 de febrer de 2019
El diputat
Juli Dalmau i de Mata

G) **RGE núm. 1376/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 1.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Sol·licitud del nombre d'actes generades per irregularitats en el lloguer turístic d'habitatges sense la llicència corresponent a l'any 2018.

Palma, a 13 de febrer de 2019
El diputat
Salvador Aguilera i Carrillo

H) **RGE núm. 1377/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 2.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Sol·licitud del nombre d'expedients oberts per irregularitats en el lloguer turístic d'habitatges sense la llicència corresponent a l'any 2018.

Palma, a 13 de febrer de 2019
El diputat
Salvador Aguilera i Carrillo

I) **RGE núm. 1378/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 3.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Sol·licitud del nombre d'expedients tancats amb proposta de sanció en el lloguer turístic d'habitatges sense la llicència corresponent a l'any 2018.

Palma, a 13 de febrer de 2019
El diputat
Salvador Aguilera i Carrillo

J) **RGE núm. 1379/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 4.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Sol·licitud del nombre de sancions cobrades amb llistat detallat dels infractors, el motiu de la sanció i la quantitat, en el lloguer turístic d'habitatges sense la llicència corresponent a l'any 2018.

Palma, a 13 de febrer de 2019
El diputat
Salvador Aguilera i Carrillo

K) **RGE núm. 1380/19, del diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a multes de Turisme, 5.**

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

S'han cobrat les sancions anunciades pel Govern a la plataforma Airbnb, Tripadvisor, etc.? Si n'és el cas, l'import d'aquestes sancions cobrades a cadascuna de les empreses i motivació de la sanció.

Palma, a 13 de febrer de 2019
El diputat
Salvador Aguilera i Carrillo

L)

RGE núm. 1414/19, del diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi-proposta per les Illes Balears, relativa a Son Ferriol, 1.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Poden informar-nos quan està prevista l'obertura del centre de dia de Son Ferriol?

Palma, a 15 de febrer de 2019

El diputat

Josep Melià i Ques

B)

RGE núm. 1538/19, de la diputada Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a decret de regulació del transport marítim.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Pensa el Govern aprovar el decret de regulació del transport marítim entre illes abans que finalitzi aquesta legislatura?

Palma, a 19 de febrer de 2019

La diputada

Sílvia Tur i Ribas

3.11. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ORAL DAVANT PLE

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, ratifica l'admissió per delegació de la pregunta amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple següent.

Palma, a 20 de febrer de 2019

El president del Parlament

Baltasar Picornell i Lladó

A)

RGE núm. 1450/19, del diputat Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a nomenament del nou cap de servei de nefrologia de Son Espases.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Què justifica el nomenament del nou cap de servei de nefrologia de Son Espases?

Palma, a 18 de febrer de 2019

El diputat

Carlos Saura i León

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, admet a tràmit les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple següents.

Palma, a 20 de febrer de 2019

El president del Parlament

Baltasar Picornell i Lladó

C)

RGE núm. 1541/19, del diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi-Proposta per les Illes Balears, relativa a entrada en vigor del REB.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula a la presidenta del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Pensa que el REB entrarà en vigor abans del final de la legislatura?

Palma, a 19 de febrer de 2019

El diputat

Jaume Font i Barceló

D)

RGE núm. 1542/19, de la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi-proposta per les Illes Balears, relativa a transport sanitari aeri.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Compleix el nou adjudicatari del servei de transport sanitari aeri les clàusules signades al contracte segons el plec de prescripcions tècniques?

Palma, a 19 de febrer de 2019

La diputada

Maria Antònia Sureda i Martí

E)

RGE núm. 1543/19, del diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a acció conjunta de les Illes Balears amb Còrsega i Sardenya.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula a la presidenta del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quina valoració fa dels resultats de l'acció conjunta de les Illes Balears, Còrsega i Sardenya davant de la Unió Europea?

Palma, a 19 de febrer de 2019

El diputat

Josep Castells i Baró

F)

RGE núm. 1544/19, de la diputada Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a desnonaments.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula a la presidenta del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Pensa la presidenta que el GOIB està fent tot allò possible per evitar desnonaments com el que va acabar amb una càrrega policial la setmana passada a Palma?

Palma, a 20 de febrer de 2019

La diputada

Laura Camargo i Fernández

G)

RGE núm. 1545/19, del diputat Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Oficina de l'habitatge buit.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quan pensa la Conselleria d'Administracions Públiques dotar i cobrir les places pactades de la Direcció General d'Arquitectura destinades a posar en marxa l'Oficina de l'habitatge buit?

Palma, a 20 de febrer de 2019

El diputat

Aitor Morrás i Alzugaray

H)

RGE núm. 1546/19, de la diputada Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a problemes derivats del lloguer turístic.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Pensa el Govern de les Illes Balears actuar davant els problemes d'incivisme i de convivència als barris que genera el lloguer turístic?

Palma, a 20 de febrer de 2019

La diputada

Marta Maicas i Ortiz

I)

RGE núm. 1547/19, del diputat Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a règim especial de les Illes Balears.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignant formula a la presidenta del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Presidenta, pot explicar quin és l'estat de les negociacions amb el Govern central en relació amb el nou règim especial de les Illes Balears?

Palma, a 20 de febrer de 2019

El diputat

Xavier Pericay i Hosta

J)

RGE núm. 1548/19, de la diputada María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conseqüències per a la població de la plaga de processonària del pi.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotasignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Sra. Consellera de Salut, quina conseqüència té per a la població la plaga de processonària del pi?

Palma, a 20 de febrer de 2019

La diputada

María Tania Marí i Marí

K)

RGE núm. 1549/19, de la diputada Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament del Port de Sant Antoni de Portmany.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Per quin motiu ha decidit el Govern de les Illes Balears tancar el Port de Sant Antoni de Portmany sense tenir en compte l'opinió del poble?

Palma, a 20 de febrer de 2019
La diputada
Sara Ramón i Roselló

L)

RGE núm. 1550/19, del diputat Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament a proveïdors.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Com valora el Govern les darreres dades sobre el pagament a proveïdors per part de l'Administració de la comunitat autònoma?

Palma, a 20 de febrer de 2019
El diputat
Antoni Camps i Casasnovas

M)

RGE núm. 1551/19, del diputat Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a REB per a les Illes Balears.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Pot afirmar el Govern que finalment tindrem un REB per a les Illes Balears abans de finalitzar la legislatura?

Palma, a 20 de febrer de 2019
El diputat
Juan Manuel Lafuente i Mir

N)

RGE núm. 1552/19, de la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a places d'educació infantil de 0-3 anys.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quina solució ha donat la Conselleria d'Educació a la demanda de places d'educació infantil 0-3 anys?

Palma, a 20 de febrer de 2019
La diputada
Maria Núria Riera i Martos

O)

RGE núm. 1553/19, de la diputada Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a competitivitat del sector públic.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la diputada sotassignant formula al conseller corresponent del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Considera el Govern que ha dut a terme les actuacions adients per tal d'incentivar la competitivitat del sector turístic?

Palma, a 20 de febrer de 2019
La diputada
Margarita Prohens i Rigo

P)

RGE núm. 1554/19, del diputat Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fiscalitat a les Illes Balears.

D'acord amb el que preveuen els articles 162 i 163 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotassignant formula a la presidenta del Govern de les Illes Balears la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Sra. Presidenta del Govern, considera vostè que les Illes Balears tenen una fiscalitat justa?

Palma, a 20 de febrer de 2019
El diputat
Gabriel Company i Bauzá

3.14. PROPOSICIONS NO DE LLEI DAVANT COMISSIÓ

Ordre de Publicació

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, admet a tràmit la proposició no de llei següent, a tramitar davant comissió.

*Palma, a 20 de febrer de 2019
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

A)

RGE núm. 1383/19, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a necessitat de cobrir les places de funcionaris de l'Administració de l'Estat a l'illa d'Eivissa, davant la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals.

D'acord amb el que preveuen els articles 172 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Mixt presenta la proposició no de llei següent perquè sigui tramitada davant la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals.

Exposició de motius

La insularitat és una realitat que en el cas de Balears ens converteix en una ciutadania de segona o tercera categoria a la vista del Govern de l'Estat espanyol.

L'oblit al qual es veu sotmesa l'illa d'Eivissa es converteix en realitat quan existeixen places de funcionaris de l'Administració General de l'Estat que encara no han estat cobertes, el que deixa en evidència la trista realitat de la desigualtat existent dins de l'Estat espanyol, sent que l'illa d'Eivissa és una illa que a nivell internacional és la projecció de la marca Espanya.

La igualtat dins del territori espanyol queda patent en la mateixa Constitució Espanyola, podent així, caure en la violació dels drets bàsics plasmats en la Constitució Espanyola, i viciant una realitat vinculada a la insularitat, i atès que, el Règim Especial de Balears segueix a l'espera, s'ha d'impulsar la igualtat des de tots els fronts possibles per pal·liar la injustícia generada arran dels problemes geogràfics.

Tot i que la insularitat pròpia de les Illes Canàries és més llunyana, les Illes Balears pateixen de les següents circumstàncies:

1. Ambdós territoris, Canàries i Balears, són illes, i com a illes, pateixen els mateixos inconvenients que genera la insularitat, amb l'agregant que el Règim Especial de Balears (REB), aprovat l'any 1998, i que contempla compensacions a la insularitat, encara no s'ha aplicat.
2. Les dificultats de comunicació són idèntiques ja que ambdós arxipèlags tenen l'obligació de la utilització de vaixells o avió per poder anar a la península o per viatjar entre illes.
3. La borsa diària de la compra i la resta de productes de primera necessitat i de consum tenen preus molt més elevats que a la resta del territori espanyol.
4. El preu de l'habitatge (en lloguer i compra) és molt més elevat en les Illes Balears, i especialment a Eivissa. Els

preus són els més elevats de l'Estat espanyol, per damunt de Catalunya, i únicament per darrere de Madrid.

Durant anys hem vist com representants sindicals dels funcionaris de l'Administració General de l'Estat vénen demanat una equiparació salarial com les illes menors de les Canàries. Aquesta inacció es tradueix en una pèrdua constant i inassumible per a les butxaques d'aquests funcionaris i les seves famílies.

Dins d'aquest col·lectiu podem incloure la Policia Nacional, la Guàrdia Civil, Justícia, Tràfic, Inspecció de treball, Presons, etc. Hem pogut veure en els mitjans de comunicació com els funcionaris de justícia i de presons feien vaga, han hagut de portar examinadors de trànsit, col·lapse en els serveis del SEPE, etc.

Fa més d'un any, representants de diferents forces sindicals d'aquests col·lectius van configurar una plataforma per reclamar al Govern central les qüestions plantejades anteriorment.

La falta de mesures per contrarestar les despeses de la doble i la triple insularitat, fa que hagi una fugida de funcionaris i que tinguem moltes places sense cobrir. A més no s'han actualitzat aquestes amb tot el perjudici que provoca per a la ciutadania i els funcionaris. Hem vist com les Pitiüses han tingut un increment demogràfic constant i brutal en aquestes dècades. Tot això provoca un col·lapse en les institucions i en el dia a dia de molts d'aquests funcionaris. A més de la falta de consolidació d'aquests serveis pel continu moviment de persones que després d'un breu període de temps residint, decideix demanar un altre destí.

Aquesta institució va aprovar el mes de febrer de 2018 una PNL relativa a l'actualització dels complements d'indemnització per residència i sobre la implantació de compensació econòmica de suport a la mobilitat geogràfica per als empleats públics estatals de Balears. Hem de dir que ha transcorregut un any i no tenim cap novetat al respecte.

També aquest estiu passat, el nou delegat del Govern a les Pitiüses, Ramón Roca va dir "Les illes han d'atreure els funcionaris". A més es va insistir en la lluita per dotar-los dels recursos necessaris per realitzar de forma eficient el seu treball perquè Eivissa sigui una destinació atractiva on treballar i viure.

D'altra banda, en aquests dies, alguns sindicats s'estan mobilitzant per denunciar la situació dels efectius de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional. Eivissa és l'última destinació triada pels alumnes de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil en sortir de l'acadèmia pels elevats preus dels lloguers i el cost de la vida a l'illa.

A més denuncien que la plantilla de Guàrdia Civil i Balears manté a més un dèficit sistemàtic d'un 20%, que s'agreuja els mesos d'estiu, quan molts funcionaris se'n van de vacances i els que queden s'enfronten a un increment desmesurat de la població pel turisme. Aquesta falta de personal es concreta en problemes específics com per exemple que hi ha hagut nits en les quals la Guàrdia Civil només té una patrulla disponible per cobrir tota l'illa d'Eivissa.

Per tot això, presento la següent

Proposició no de llei

1. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat espanyol que es procedeixi a la inclusió en la Llei de Pressuposts Generals de l'Estat per l'any 2019, de l'equiparació de la indemnització per residència dels treballadors públics estatals de les Illes Balears amb les Illes Canàries, Ceuta i Melilla, o almenys en quantitat suficient per permetre que, vinculant-se amb propers exercicis pressupostaris es pugui aconseguir, en un procés mínim de 2 anys d'equiparació esmentada.

2. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat espanyol a treballar per l'actualització i la consolidació de les plantilles de l'Estat a l'illa d'Eivissa.

3. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat espanyol a estimular una millora en la qualitat de l'ocupació i el servei públic a l'illa d'Eivissa, sent el principal motiu que va justificar en el seu moment la creació de la indemnització per residència a tots els territoris on s'aplica.

4. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat espanyol a crear una mesa de treball per cercar solucions a la problemàtica de la falta d'estabilitat en les plantilles dels funcionaris de l'Administració General de l'Estat a l'illa d'Eivissa.

Palma, a 14 de febrer de 2019

El diputat

Salvador Aguilera i Carrillo

La portaveu

María Consuelo Huertas i Calatayud

3.15. RESPOSTES A PREGUNTES

Ordre de Publicació

A)

A les Preguntes RGE núm. 4608/18 a 4668/18, presentades pel diputat Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relatives a accidents laborals a diversos municipis de les Illes durant l'any 2017.

Ateses les característiques de la resposta, la podeu consultar a [enllaç1](#) i [enllaç2](#).

Ordre de Publicació

B)

A la Pregunta RGE núm. 8170/18, presentada per la diputada María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a quantitats disponibles a la borsa de places turístiques.

Des del punt de vista pressupostari, el crèdit disponible a dia 13 de setembre de 2018 és d'1.095.453,29 euros.

Palma, 28 de gener de 2019

La vicepresidenta i consellera d'Innovació, Recerca i Turisme

Isabel Busquets i Hidalgo

Ordre de Publicació

C)

A la Pregunta RGE núm. 13073/18, presentada pel diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ERO Grup Juaneda, 1.

El Servei de Salut no té cap conveni amb Juaneda/Policlínica.

Palma, 25 de gener de 2019

La consellera de Salut

Patricia Gómez i Picard

Ordre de Publicació

D)

A la Pregunta RGE núm. 13074/18, presentada pel diputat Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ERO Grup Juaneda, 2.

Cap repercussió.

Palma, 25 de gener de 2019

La consellera de Salut

Patricia Gómez i Picard

Ordre de Publicació

E)

A les Preguntes RGE núm. 13368/18 i 13369/18, presentades pel diputat Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relatives a ParcBIT d'Eivissa 1 i 2.

Al pressupost de 2015 no es contemplava cap inversió per al Parc BIT d'Eivissa.

Palma, 28 de gener de 2019

La vicepresidenta i consellera d'Innovació, Recerca i Turisme

Isabel Busquets i Hidalgo

Ordre de Publicació

F)

A la Pregunta RGE núm. 13458/18, presentada pel diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a persones pendents de valoració de discapacitat al Centre base de Menorca.

Hi ha 58 persones valorades, pendents de rebre el certificat per incidències informàtiques; i 230 persones pendents de citació per a valoració.

Palma, 5 de febrer de 2019

La consellera de Serveis Socials i Cooperació

Fina Santiago i Rodríguez

Ordre de Publicació

G)

A les Preguntes **RGE núm. 29/19 a 40/19**, presentades pel diputat Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relatives a import de les operacions comunicades per la Intervenció general de la CAIB a l'AGE el 2018.

Ateses les característiques, podeu consultar la resposta en aquest [enllaç](#).

Ordre de Publicació

H)

A les Preguntes **RGE núm. 300/19 a 304/19**, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives a import de les operacions del pendent de pagament computat a efectes del càlcul del període de pagament de desembre i a import de les operacions comunicat a l'AGE en sanitat, serveis socials, educació i la resta del mes de desembre de 2018.

L'import sol·licitat és de 12.106,24 milers d'euros.

Total pendent de pagament a 31/12/2018 Deute comercial	
Sanitat	127.952,01
Educació	4.821,58
Serveis socials	2.570,64
Resta	24.461,63

Palma, 24 de gener de 2019
La consellera d'Hisenda i Administracions Públiques
Catalina Cladera i Crespi

Ordre de Publicació

I)

A les Preguntes **RGE núm. 305/19 a 338/19**, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives a apagaments pendents a diversos ajuntaments de les Illes Balears a 1 de gener de 2019.

Ateses les característiques, podeu consultar la resposta en aquest [enllaç](#).

Ordre de Publicació

J)

A les Preguntes **RGE núm. 372/19 a 375/19**, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives a apagaments pendents als consells insulars a 1 de gener de 2019.

Pendent de pagament a 1 gener 2019	
Consell Insular d'Eivissa	5.829.629,87
Consell Insular de Formentera	791.705,56
Consell Insular de Mallorca	36.487.789,75
Consell Insular de Menorca	5.979.045,50

Palma, 25 de gener de 2019
La consellera d'Hisenda i Administracions Públiques
Catalina Cladera i Crespi

Ordre de Publicació

K)

A les Preguntes **RGE núm. 376/19 a 442/19**, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives a deute del Govern de les Illes Balears amb cadascun dels ajuntaments de les Illes Balears a 1 de gener de 2019.

Ateses les característiques, podeu consultar la resposta en ens enllaços següents: [376-409](#) i [410-442](#).

Ordre de Publicació

L)

A les Preguntes **RGE núm. 443/19 a 446/19**, presentades pel diputat Andreu Alcover i Ordinas, del Grup Parlamentari Socialista, relatives a deute del Govern de les Illes Balears amb els consells insulars a 1 de gener de 2019.

Deute del Govern de les Illes Balears amb els consells insulars a 1 gener 2019	
Consell Insular d'Eivissa	5.829.629,87
Consell Insular de Formentera	791.705,56
Consell Insular de Mallorca	36.487.789,75
Consell Insular de Menorca	5.979.045,50

Palma, 25 de gener de 2019
La consellera d'Hisenda i Administracions Públiques
Catalina Cladera i Crespi

3.16. SOL·LICITUDS DE COMPAREIXENÇA**Ordre de Publicació**

A)

RGE núm. 1279/19, del Grup Parlamentari Popular, relatiu a sol·licitud de compareixença de la directora de l'Agència Tributària de les Illes Balears sobre l'informe de funcionament de l'aquesta entitat corresponent a 2017.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, conformement amb l'article 46.3 del Reglament de la cambra, admet a tràmit l'escrit esmentat, que sol·licita que la Comissió d'Hisenda i Pressuposts recapti la compareixença de la directora de l'Agència Tributària de les Illes Balears per tal d'informar sobre l'informe de funcionament de l'aquesta entitat corresponent a 2017 (RGE núm. 7150/18).

Palma, a 20 de febrer de 2019
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó

Ordre de Publicació

B)

RGE núm. 1411/19, del Grup Parlamentari Mixt, relatiu a sol·licitud de compareixença urgent del consellera de Salut sobre els abusos a l'Ibsalut en la designació dels caps de servei, com és el cas del cap de servei de nefrologia.

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2010, conformement amb l'article 46 del Reglament de la cambra, admet a tràmit l'escrit esmentat, que sol·licita que la Comissió de Salut recapti la compareixença urgent de la consellera de Salut per tal d'informar sobre els abusos a l'Ibsalut en la designació dels caps de servei, com és el cas del cap de servei de nefrologia.

*Palma, a 20 de febrer de 2019
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

3.17. INFORMACIÓ

Ordre de Publicació

A)

Substitució de la pregunta amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple [RGE núm. 1335/19](#).

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, es dóna per assabentada de la substitució de la pregunta esmentada, presentada pel diputat Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a problemes derivats del lloguer turístic, inclosa a l'ordre del dia de la sessió plenària de dia 20 de febrer de 2019, per la pregunta [RGE núm. 1450/19](#), relativa a nomenament del nou cap de servei de nefrologia de Son Espases.

*Palma, a 20 de febrer de 2019
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

Ordre de Publicació

B)

Retirada de la Proposició no de llei [RGE núm. 1242/19](#).

La Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer de 2019, admet a tràmit l'escrit RGE núm. 1436/19, presentat pel Grup Parlamentari Mixt, i accepta la retirada de la proposició no de llei esmentada, relativa a cessions del president del Govern d'Espanya davant les exigències separatistes.

*Palma, a 20 de febrer de 2019
El president del Parlament
Baltasar Picornell i Lladó*

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS